

Nakkushaiguste esinemine, immunoprofülaktika ja järelvalve tulemused Eestis 2017. aastal

© Terviseamet

Sisukord

Soolenakkushaigused	3
Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4).....	6
Salmonelloosid (A02)	7
Šigelloos (A03)	14
Kampülobakterenteriit (A04.5)	16
<i>E. coli</i> soolenakkus (A04.0-A04.4).....	20
<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit (A04.6)	21
Rotaviirusenteriit (A08.0)	23
Norwalk-viirusnakkus (A08.1).....	26
Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.8;A05.0;A05.2–A05.8; A08.5; A08.2–A08.3).....	28
Lambliaas ehk giardiaas (A07.1)	30
Amöbiaas (A06).....	31
Krüptosporidioos (A07.2)	32
Piisknakkushaigused	33
Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)	33
Gripi hooaeg 2016/2017	33
Läkaköha (A37.0).....	36
Difteeria (A36)	40
Leetrid (B05)	41
Punetised (B06; P35.0).....	42
Mumps (B26)	43
Meningokokknakkus (A39).....	45
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2).....	46
Sarlakid (A38)	48
Tuulerõuged (B01)	49
Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)	50
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid (A85; A87)	53
Viirushepatiitid ja HIV	54
A-viirushepatiit (B15)	55
Äge B-viirushepatiit (B16).....	57
Äge C-viirushepatiit (B17.1).....	59
E-viirushepatiit (B17.2).....	61
Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1)	62
Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)	63
HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24)	65
Muud zoonoosid.....	72
Leptospiroos (A27)	72
Tulareemia (A21)	73
Listerioos (A32)	73
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud (A98.5, A98.6)	74
Marutõbi ja loomahammustused (T14.1)	76

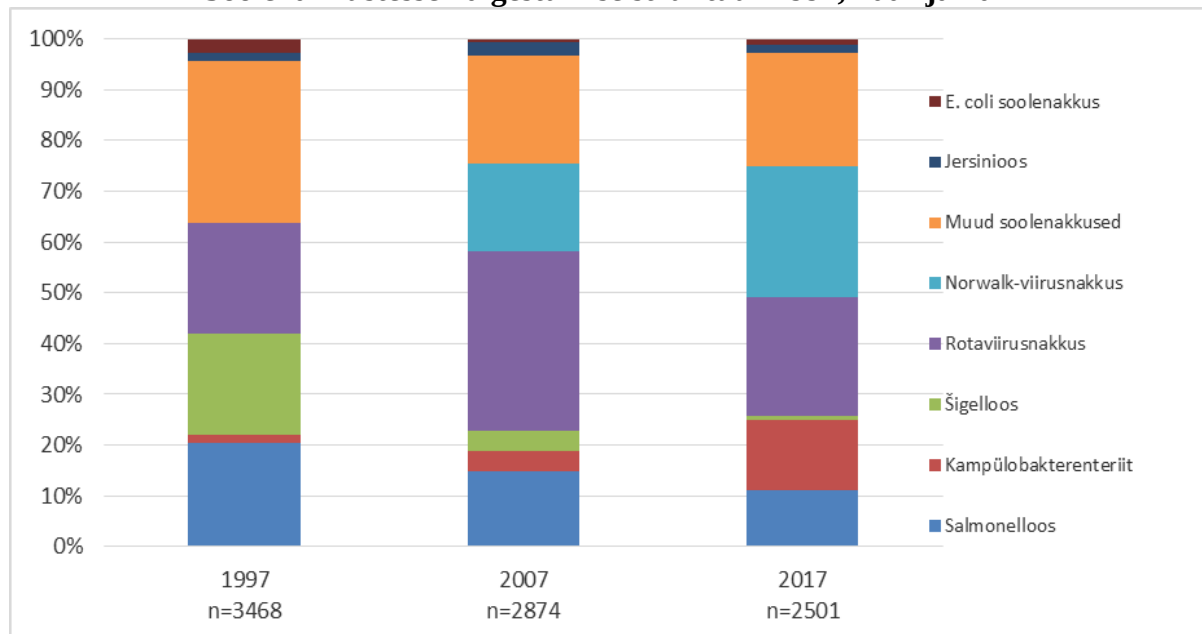

Toksoplasmoos (B58; P37.1)	77
Puukidega levivad nakkushaigused.....	78
Puukentsefaliit (A84)	78
Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2)	80
Erlihhioos (A79.8).....	82
Sugulisel teel levivad haigused	83
Süüfilis (A50-A53).....	83
Gonokokknakkus (A54)	85
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56).....	86
Muud nakkushaigused.....	88
Poliomüeliit (A80).....	88
Malaaria (B50-B54)	89
Leegionärihaigus (A48.1).....	90
Teetanus (A33-A35).....	91
Dengue hemorraagiline palavik (A90).....	92
Helmintiaasid	93
Difüllobotriaas (B70.0)	93
Ehhinokokoos (B67)	94
Laste, noorukite ja täiskasvanute vaktsineerimine riikliku immuniseerimiskava raames	95
Reisimisega seotud nakkushaigused	98
Nakkushaigete hospitaliseerimine.....	103
Nakkushaiguste surmajuhud	104
Järelevalve tulemused	105

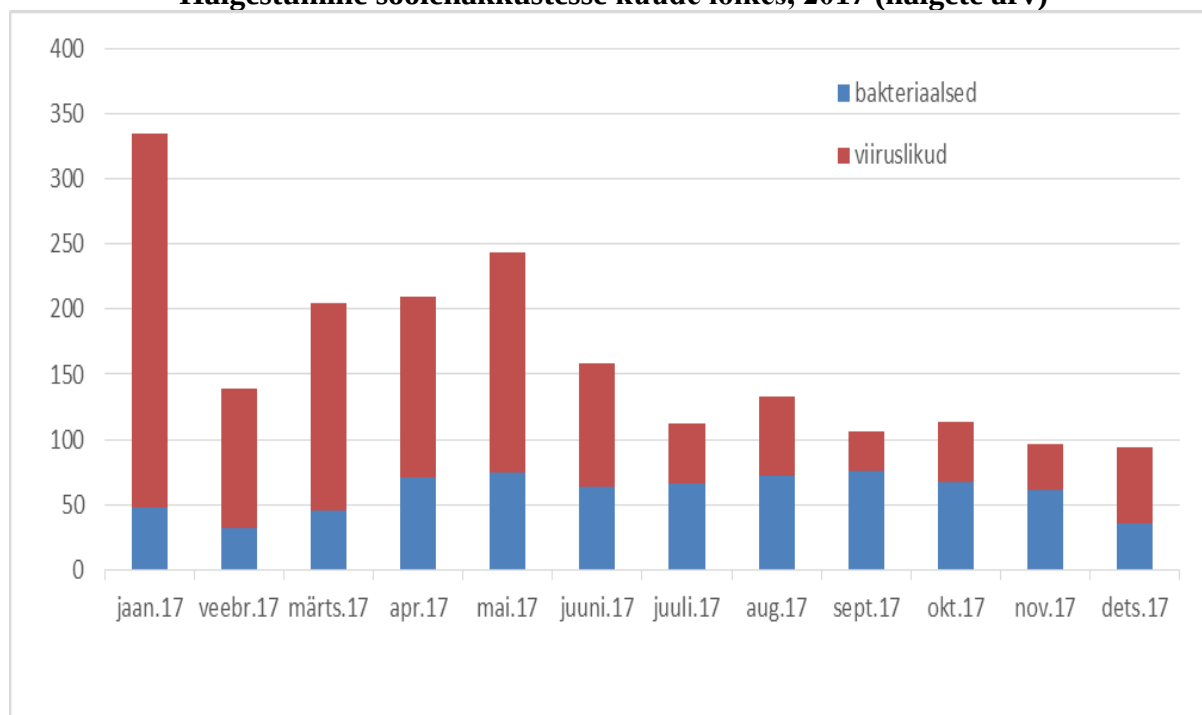

Soolenakkushaigused

Joonis 1

Soolenakkustesse haigestumise struktuur 1997, 2007 ja 2017

Joonis 2.

Haigestumine soolenakkustesse kuude lõikes, 2017 (haigete arv)

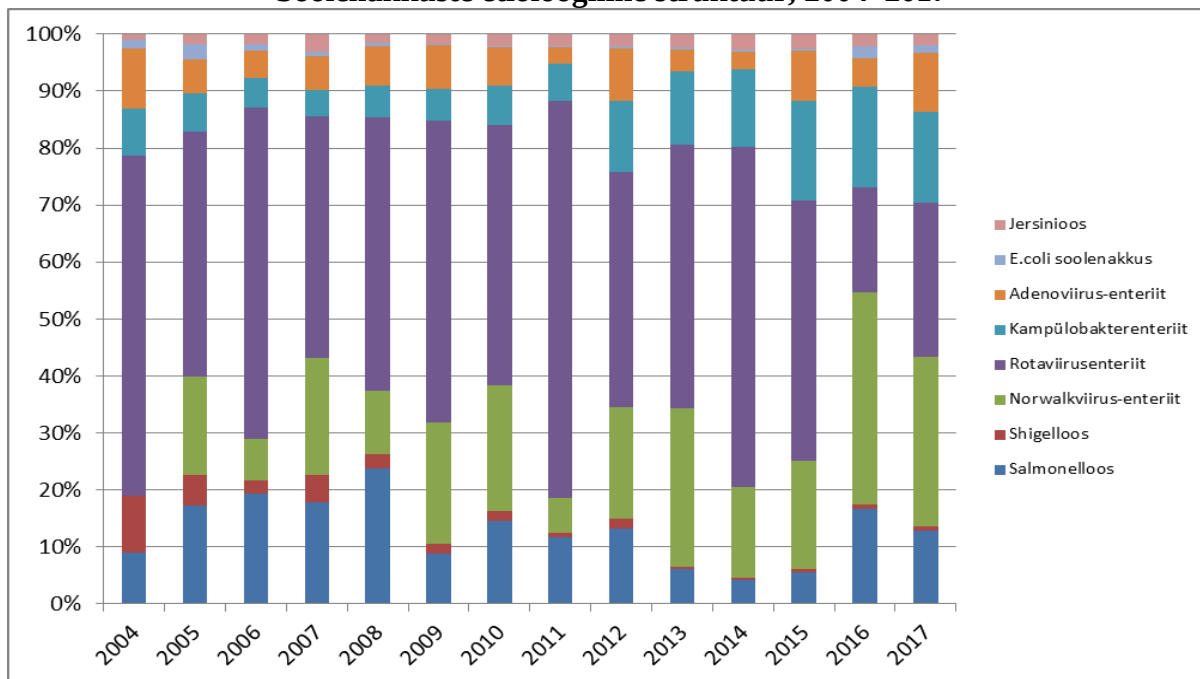

Soolenakkustesse haigestumises on välja kujunenud sesoonsus, tõus oli kevadel märtsis-mais. Tõusu põhjustasid rota- ja noroviirusnakkused. Jaanuarikuus esines noroviirusnakkuse puhang.

59,2% registreeritud soolenakkuste üldarvust moodustavad viiruslikud soolenakkused, 34,2% bakteriaalsed soolenakkused ja 6,6% algloomade poolt põhjustatud soolenakkused.

Joonis 3.

Soolenakkuste etioloogiline struktuur, 2004–2017

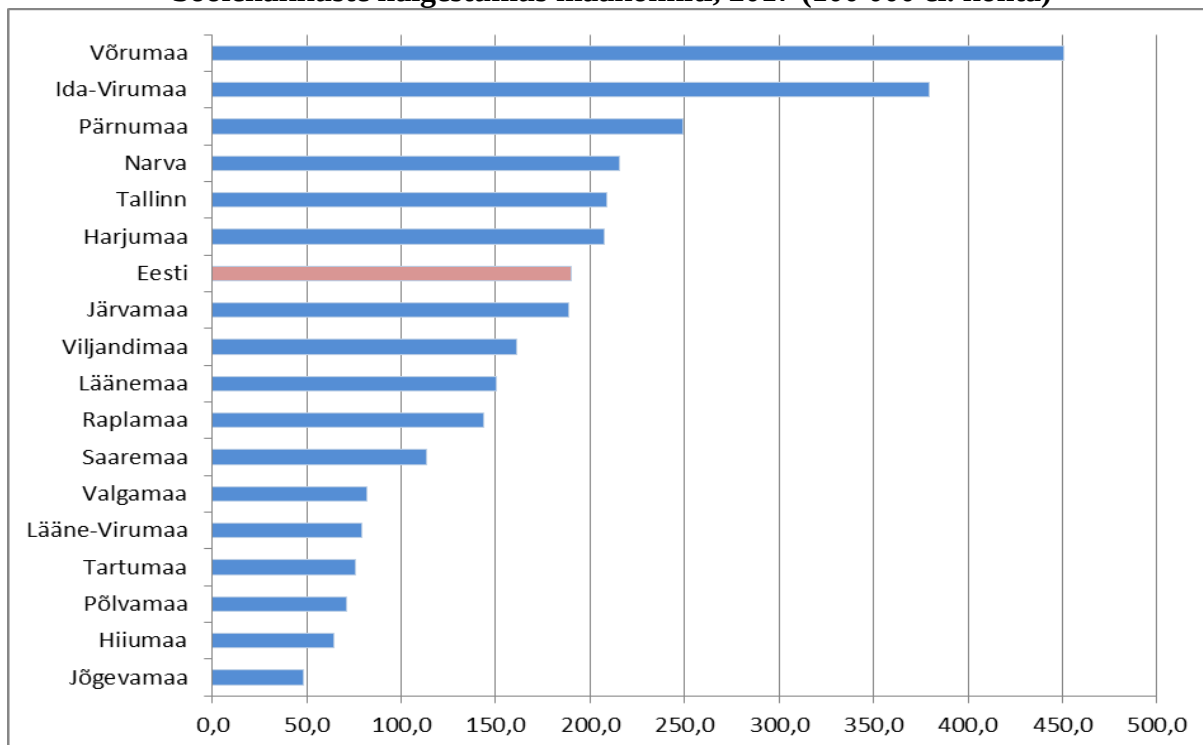

Võrreldes 2016. aastaga ei muutunud oluliselt summaarne haigestumine soolenakkustesse (2017. a 2 501 juhtu ehk 190 juhtu 100 000 el. kohta; 2016. a 2 518 juhtu ehk 191,7 100 000 el. kohta).

Haigestumine muudesse täpsustatud soolenakkustesse suurenes 44,3% võrra, rotaviirusenteriiti 48% võrra. Haigestumine amöbiaasi vähenes 3,7 korda, *E. coli* soolenakkusesse 35,6% võrra, salmonelloosi 22,1% võrra, Norwalk-viirusnakkusesse 20% võrra, lambliasi 13,9% võrra, kampülobakterenteriiti 9,2% võrra. Haigestumine šigelloosi ja *Yersinia enterocolitica* enteriiti oli 2016. aastaga võrdne.

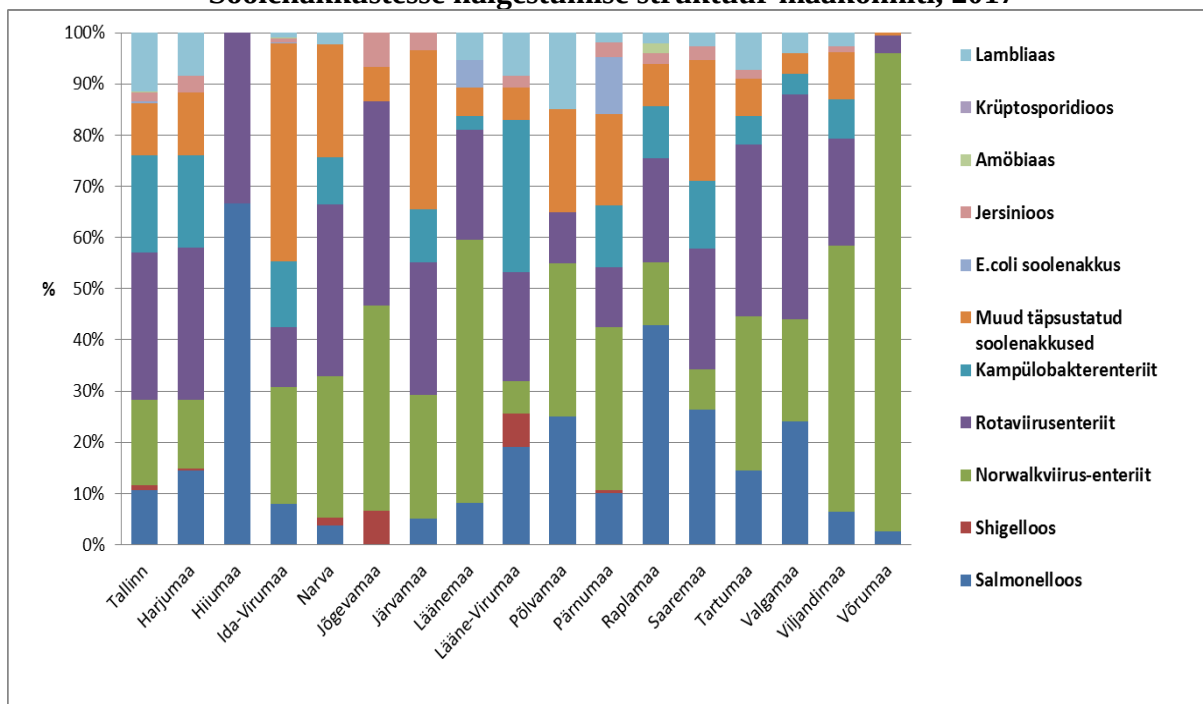

Joonis 4.

Soolenakkuste haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

Soolenakkustesse haigestumus oli suurem (arvestades kõiki registreeritud soolenakkusi) Võrumaal (450,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (379,3) ja Pärnumaal (249,4).

Joonis 5.

Soolenakkustesse haigestumise struktuur maakonniti, 2017

Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4)

Registreeriti 2 kõhutüüfuse haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2016. a ei olnud). Mõlemad diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Haigeid registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Harjumaal (0,7). Mõlemad haiged olid vanuses 30-49 aastat, töötavad isikud, viibisid haiglaravil. Üks mees ja üks naine.

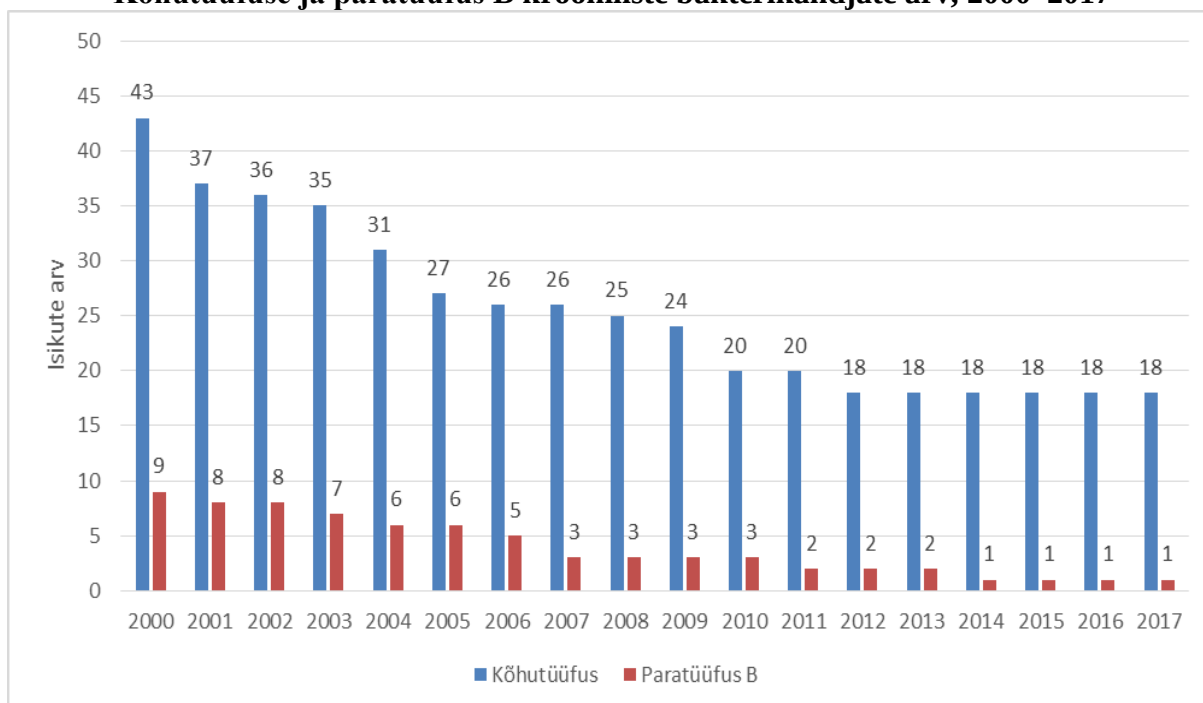
Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Nakatumine toimus mõlemal juhul oletatavalt Indias. Patsiendid haigestusid märtsis ja mais.

Paratüüfuste haigusjuhte ei esinenud.

2017. a uusi bakterikandjaid ei avastatud, aasta lõpuks oli Eestis kroonilisi kõhutüüfuse bakterikandjaid arvel 18 ja kroonilisi paratüüfus B bakterikandjaid oli teada üks.

Joonis 6.

Kõhutüüfuse ja paratüüfus B krooniliste bakterikandjate arv, 2000–2017

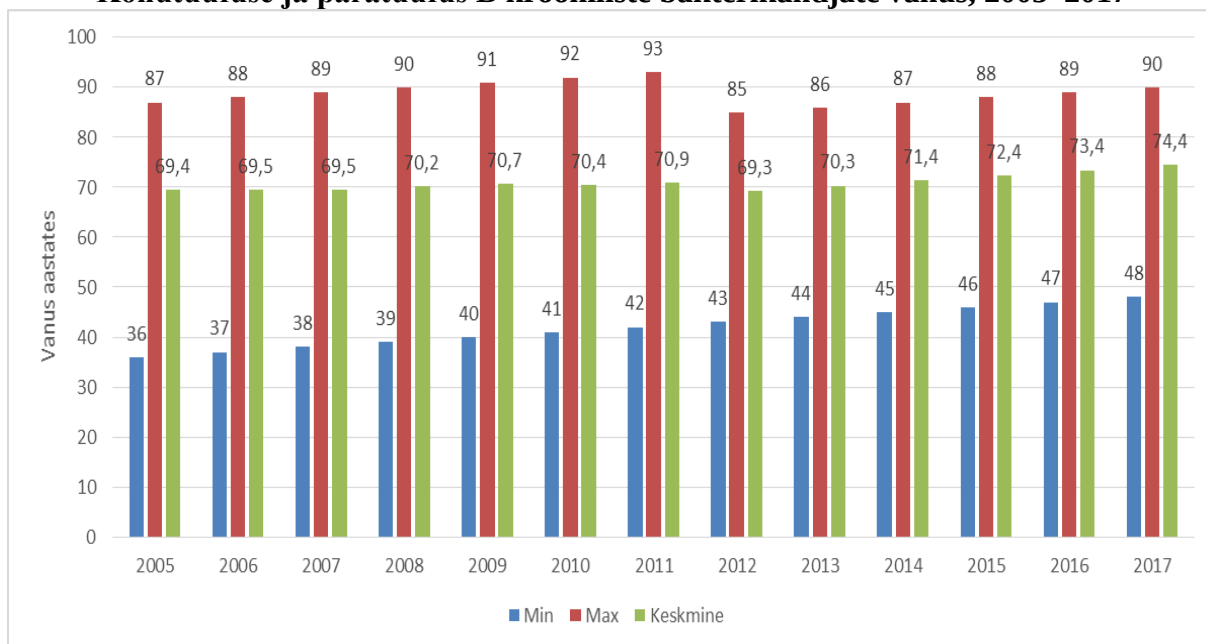

27,8% kõhutüüfuse bakterikandjatest elas Tartumaal, 16,7% Pärnumaal, 11,1% Tallinnas, 11,1% Ida-Virumaal, 11,1% Raplamaal, 5,6% Harjumaal, 5,6% Jõgevamaal, 5,6% Järvamaal ja 5,6% Lääne-Virumaal. Paratüüfuse B bakterikandja elab Tallinnas.

Viimase 17 aastaga on Eestis krooniliste bakterikandjate arv vähenenud 2,7 korda. Bakterikandjate keskmine vanus on 74,4 aastat.

Joonis 7.

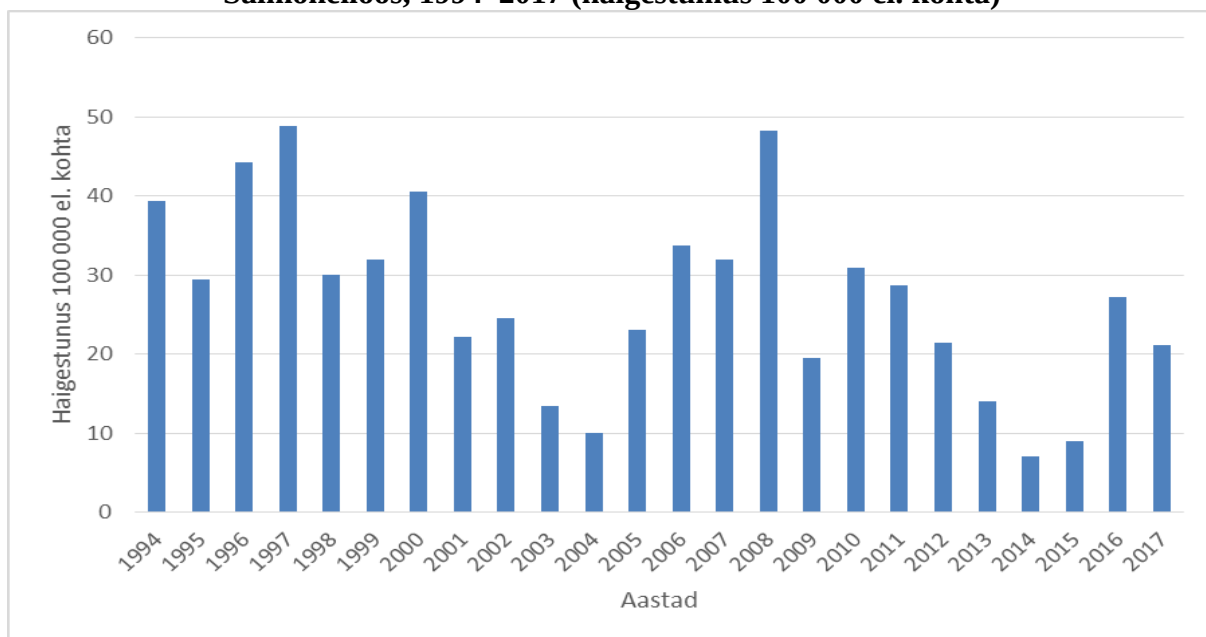
Kõhutüüfuse ja paratüüfus B krooniliste bakterikandjate vanus, 2005–2017

2017. aastal vaktsineeriti kõhutüüfuse vastu 1 499 inimest, nendest lapsed vanuses 0-14 a vaktsineeriti 94, noorukeid vanuses 15-17a 45 ja täiskasvanuid 1 360. Revaktsineeriti 75 täiskasvanud isikut.

Salmonelloosid (A02)

Registreeriti 279 salmonelloosi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 21,2 (2016. a oli 358 haiget ehk 27,2 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoos kinnitati laboratoorselt 278 juhul, ühel juhul põhines diagnoos kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt tõestatud juhuga.

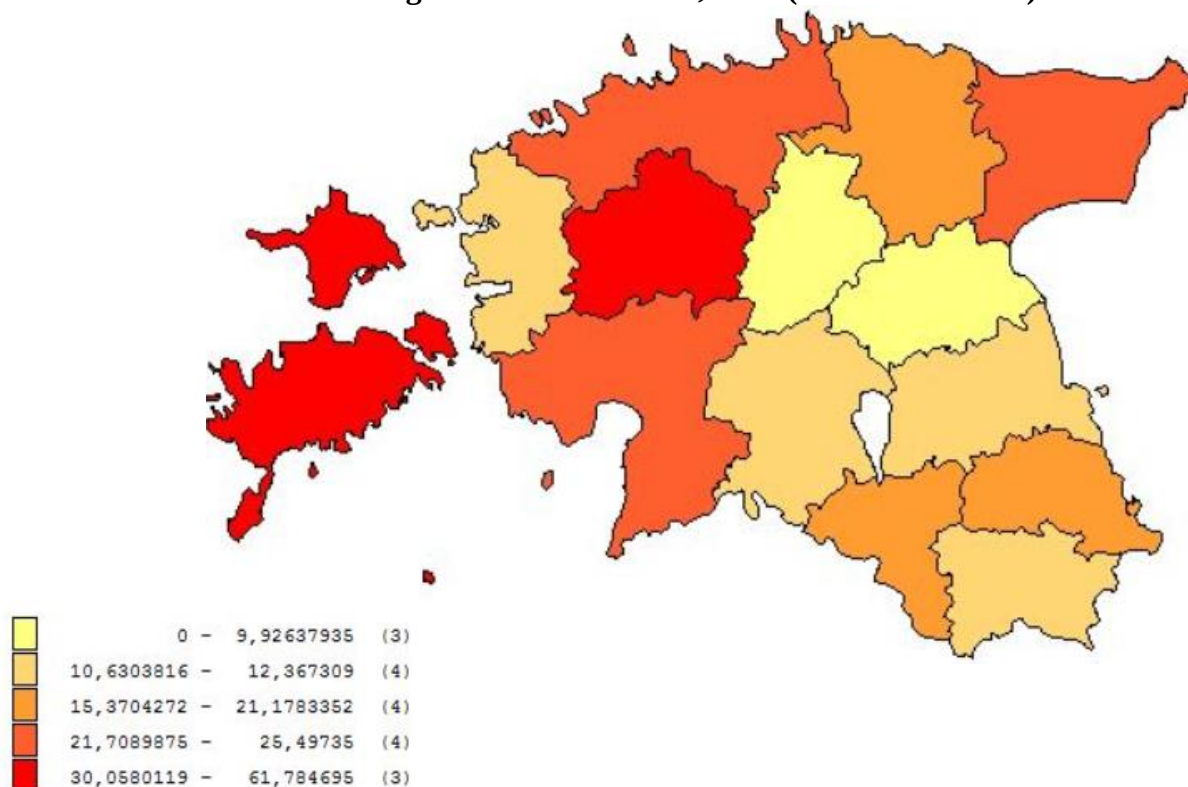
Joonis 8.

Salmonelloos, 1994–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Salmonella nakkust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Jõgevamaa. Kõrgem haigestumus oli Raplamaal (61,5 100 000 elaniku kohta), Hiiumaal (42,8), Ida-Virumaal (30,3), Harjumaal (30,1) ja Saaremaal (29,9).

Joonis 9.

Salmonelloosi haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

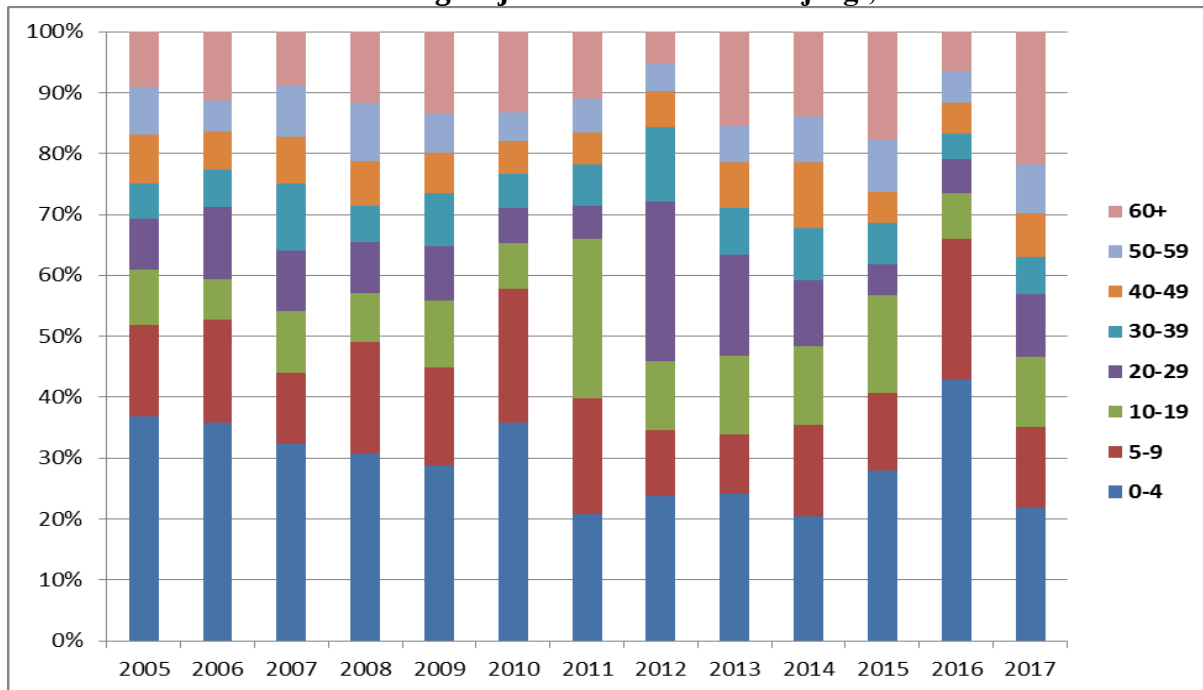

31,9% haigetest olid lapsed vanuses 1-9 aastat, 29,8% – isikud vanuses üle 50 aastat. Mehi oli 48,0%, naisi 52,0%. 29,7% haigestunutest olid töötavad isikud, 21,9% mittetöötavad isikud, 17,9% koolieelsed organiseeritud lapsed, 12,5% koolieelsed kodused lapsed ja 14,7% kooliõpilased.

Sagedamini olid salmonelloosi põhjustajateks *S. Enteritidis* (44,4% juhtudest), *S. Typhimurium* (27,6%) ja monofaasiline *S. Typhimurium* (9,3%). Tuvastati ka teisi serotüüpe: *S. Agona* (1), *S. Anatum* (1), *S. Bispebjerg* (1), *S. Coeln* (2), *S. Colorado* (1), *S. Derby* (3), *S. Infantis* (6), *S. Java* (1), *S. Lagos* (1), *S. Livingstone* (3), *S. Mbandaka* (3), *S. Muenster* (1), *S. Napoli* (2), *S. Newport* (1), *S. Tornow* (1), *S. Virchow* (1).

Joonis 10.

Salmonelloosi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005–2017

Tabel 1.

Eestis registreeritud salmonellade serotüübid, 2000–2017

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
S. Aba								1										
S. Abony													2					
S. Adelaide																1		
S. Agona			1	1	3	1		1	1	1	6	2		25	2			1
S. Alagbon								1										
S. Altona									1									
S. Amsterdam				1														
S. Anatum																		1
S. Apeyeme																1		
S. Arizona	2										1	1						
S. Bareilly															1			
S. Be											1							
S. Bispebjerg																		1
S. Blockley		1											2					
S. Bovis-morbificans										6	1				1		1	
S. Braenderup		1					1	1						1				
S. Brandenburg				1	1	1	1			2				2	1			
S. Bredeney	1																	
S. Canada				1					1									
S. Chester					1							1						

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
S. Choleraesuis										1		1		1	1			
S. Claibornei							1											
S. Coeln													1	1				2
S. Colorado																		1
S. Concord							2									1		
S. Corvallis											1		1	1		1	1	
S. Denver							1											
S. Derby					1	1	1					3		10	1	1	2	3
S. Dublin								1						1				
S. Eastbourne						1												
S. Edinburg									1									
S. Emek										1								
S. Enteritidis	476	233	279	150	89	247	370	352	535	204	325	232	218	62	27	36	122	124
S. Essen	1																	
S. Galiena									1									
S. Give						1												
S. Hadar						1	2	1			1		1					
S. Haifa																	1	
S. Heidelberg			1											1				
S. Hidalgo		1																
S. Indiana									1									
S. Infantis				5		3	2	10	3	2	5	22	2	6	8	24	113	6
S. Isangi			1								1							
S. Isaszeg																	1	
S. Java					1				1			1				2		1
S. Javiana																	1	
S. Kaapstad			1															
S. Kentucky							1	1	4			1	1				1	
S. Kenya																	1	
S. Kingston							1											
S. Kottbus												1			1	1		
S. Lagos							4											1
S. Lexington											1							
S. Lindenburg							1											
S. Litchfield													1		2			
S. Livingstone														12				3
S. Lomita							1											
S. Manchester							1											
S. Manhattan					1													
S. Mbandaka						1				1	1			2	1		1	3

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
S. Mikawasima													4					
S. Mission		1																
S. Montevideo					1	2						1						
S. Muenchen									1								1	
S. Muenster													1					1
S. Napoli																		2
S. Newport									1	1				1	2			1
S. Norton							1											
S. Ohio														1				
S. Oranienburg																	1	
S. Orientalis												1						
S. Orion								1										
S. Papuana		1					2											
S. Poona										1				1			2	
S. Rissen								1						1		1		
S. Saintpaul					2				2	2			2			1		
S. Sandiego					1				1				1					
S. Sanjuan								1										
S. Schwarzen- grund					1						1							
S. Singapore														1				
S. Stanley								3		1				2	1	2	1	
S. Stanleyville																	1	
S. Zanzibar													1	5	1	1		
S. Telelkebir																1	1	
S. Thompson									1		1						3	
S. Tornow																		1
S. Tshiongwe	3		1	2				1			2							
S. Tudu															1			
S. Typhimu- rium	31	26	33	8	18	33	51	32	48	26	50	41	24	24	27	22	74	77
S. Typhimu- rium mono- faasiline													12	4		12	13	26
S. Weltevreden														1				
S. Westhamp- ton										1	1							
S. Wippra	1																	
S. Virchow		1	1				4	3	1	2		1		1		1		1
S. Virginia									1									
S. Worthington																1		

Tabel 2.

Salmonellade antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2017

Preparaat	Uuritud tüvede %	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Ampitsilliin	95,1	92,6	7,4
Gentamütsiin	91,2	99,6	0,4
Klooramfenikool	91,2	98,8	1,2
Kolistiin	91,2	99,6	0,4
Meropeneem	91,6	100,0	0,0
Nalidiksiinhape	91,2	88,1	11,9
Sulfametoksasool	73,8	97,2	2,8
Sulfoonamiid	10,8	83,9	16,1
Tetratsükliin	91,2	90,4	9,6
Trimetoprim	91,2	97,7	2,3
Tsefotaksiim	95,8	99,3	0,7
Tseftasidiim	95,8	99,3	0,7
Tsiprofloksatsiin	98,2	88,6	11,4

Tabel 3.

Salmonellade resistentsus, 2006–2017 (%)

Preparaat	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Ampitsilliin	12,2	11,7	15,7	15,1	11,6	16,7	16,1	20,5	25,3	26,0	33,6	7,4
Gentamütsiin	0,0	2,1	3,6	1,5	0,0	0,9	4,2	3,0	0,0	1,1	1,4	0,4
Kanamütsiin	0,0	1,5	2,8	1,2	2,1	0,5	1,1	1,2				
Klooramfenikool	0,9	3,8	4,3	4,6	3,7	1,9	1,1	10,8	5,5	3,2	2,3	1,2
Kolistiin										0,0	0,0	0,4
Meropeneem									0,0	0,0	0,0	0,0
Nalidiksiinhape	6,9	7,1	7,6	8,5	8,6	7,0	20,8	10,4		11,0	31,6	11,9
Streptomütsiin	4,4	11,4	9,9	6,4	10,4	5,8	11,0	19,1				
Sulfametoksasool									34,5	25,3	18,2	2,8
Sulfoonamiid	9,1	7,3	8,4	5,0	11,6	7,0	10,3	21,0		28,9	32,6	16,1
Tetratsükliin	7,6	17,0	12,2	7,3	9,8	5,2	11,9	19,1	12,8	21,5	33,0	9,6
Trimetoprim	6,1	1,4	5,4	3,4	4,2	3,1	2,2	6,4	6,2	6,4	25,6	2,3
Tsefotaksiim	0,7	1,0	3,5	3,3	3,1	1,1	0,8	0,6	1,2	0,0	0,0	0,7
Tseftasidiim									0,0	0,0	0,0	0,7
Tsiprofloksatsiin	0,5	1,6	0,6	2,0	2,1	1,1	3,4	7,6	15,0	11,0	31,2	11,4

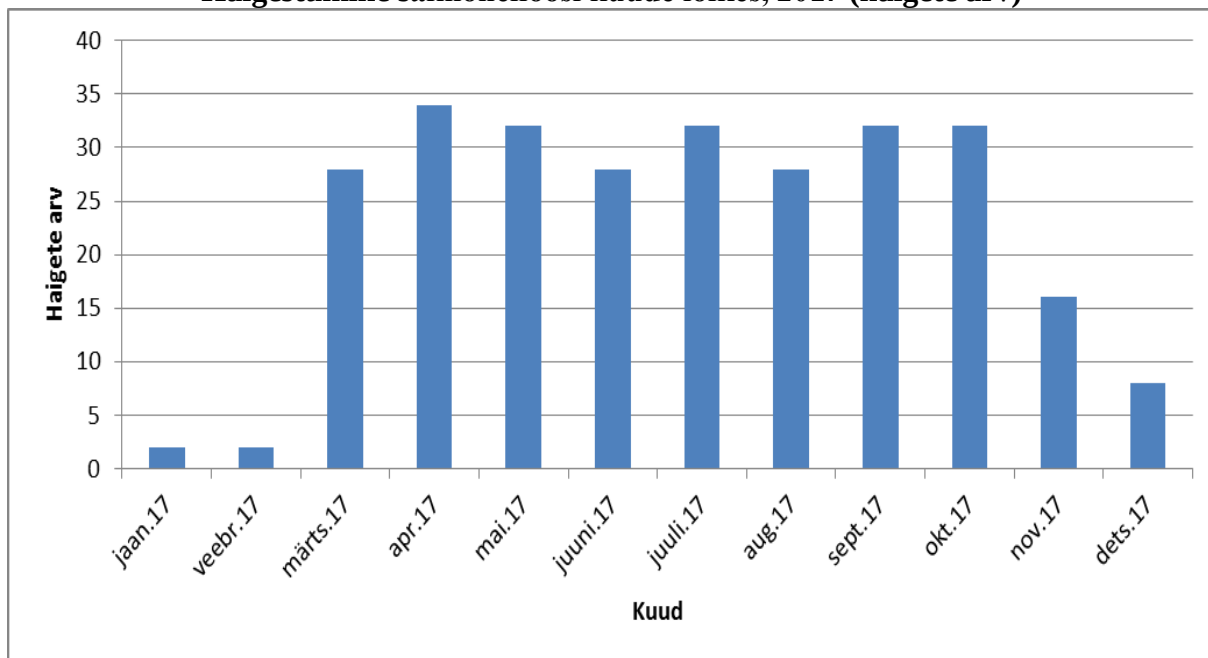
Terviseameti Kesklaboris 2017. aastal teostatud kultuuride tundlikkuse lisauuringu käigus avastati 13 multiresistentset salmonellat (kolme ja enama preparaadi suhtes).

83,1% salmonelloosi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 6,4% haigetest registreeriti kolletes kahe ja nelja haigega. Esines kaks rühmaviisilist haigestumist: sünnipäeva peoga seotud 17 haigusjuhuga (*S. Typhimurium*) ja hooldekodus 12 haigusjuhuga (monofaasiline *S. Typhimurium*).

Kõrge haigestumine oli märtsist oktoobrini, haigestus 88,2% haigete üldarvust. Hospitaliseeriti 56,6% haigetest.

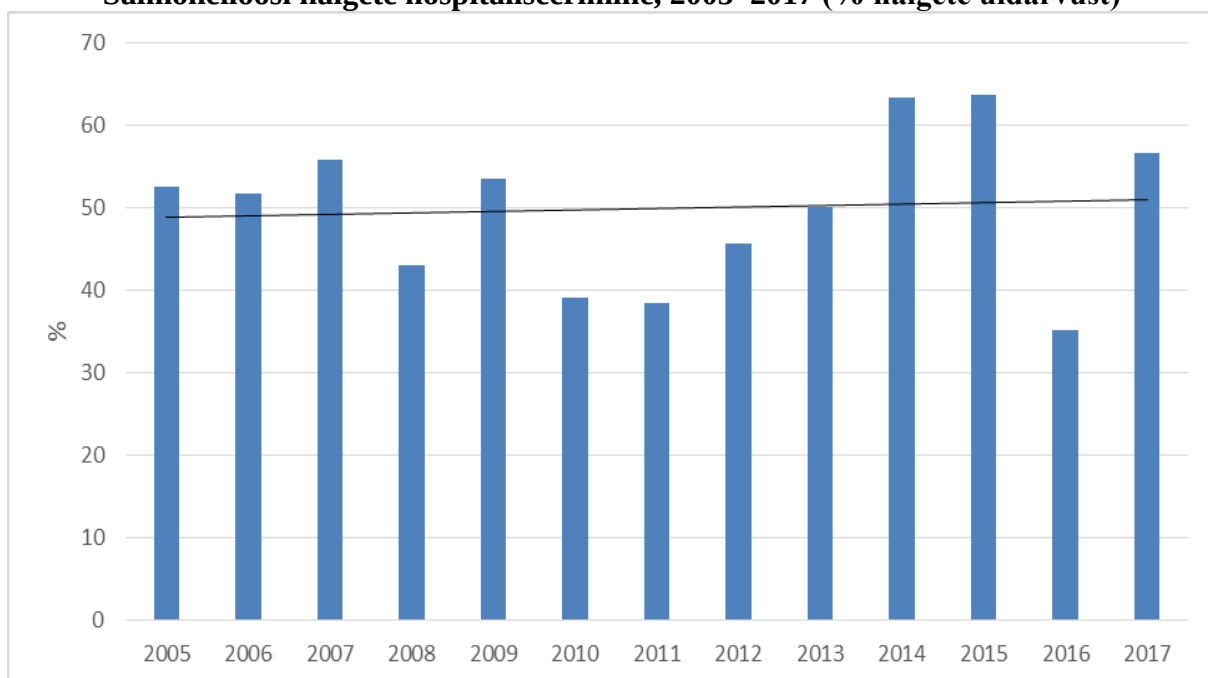

Joonis 11.

Haigestumine salmonelloosi kuude lõikes, 2017 (haigete arv)

21 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Bulgaarias kolm, Egiptuses kolm, Filipiinidel üks, Gruusias üks, Hiinas üks, Hispaanias üks, Indoneesias üks, Küprosel üks, Mehhikos üks, Poolas kolm, Tais üks, Türgis kaks, Venemaal üks ja Vietnamis üks).

Joonis 12.

Salmonelloosi haigete hospitaliseerimine, 2005–2017 (% haigete üldarvust)

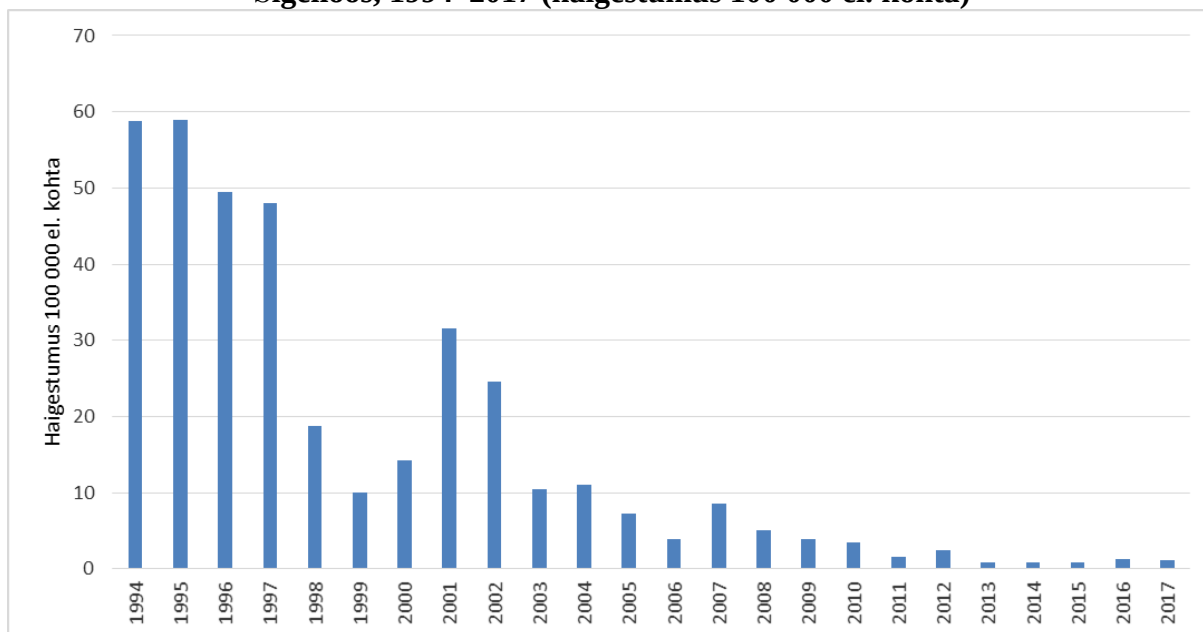

Šigelloos (A03)

Haigestus 16 inimest, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,2 (2016. a oli 17 juhtu ehk 1,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 13.

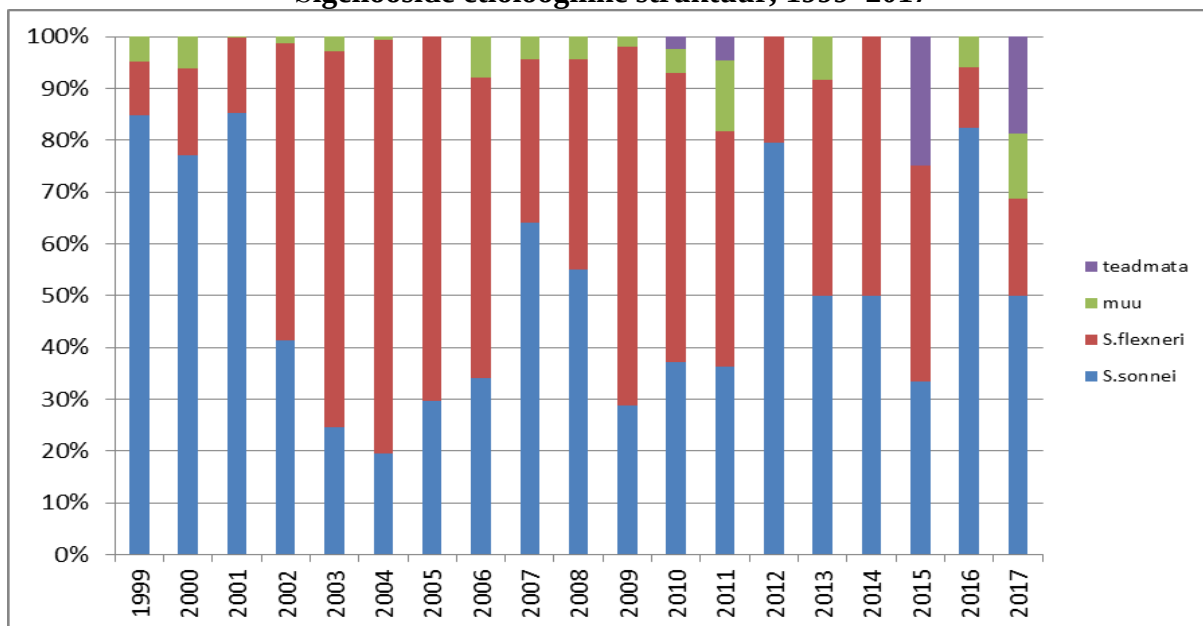
Šigelloos, 1994–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (1,9 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (0,7), Narvas (3,3), Jõgevamaal (3,2) ja Pärnumaal (1,2). 50,0% juhtudest oli tegemist *Sh. sonnei*, 18,8% *Sh. flexneri* ja 12,5% *Sh. boydii* põhjustatud šigelloosiga. Kolmel juhul (18,8%) jäi tekitajantüpeerimata.

81,2% haigetest olid täiskasvanud alates 20. eluaastast, 18,8% noorukid vanuses 10-19 a. 31,2% haigetest oli naissoost. 50,0% moodustasid töötavad isikud, 18,8% kooliõpilased, 18,8% mittetöötavad isikud ja 12,5% üliõpilased.

Joonis 14.

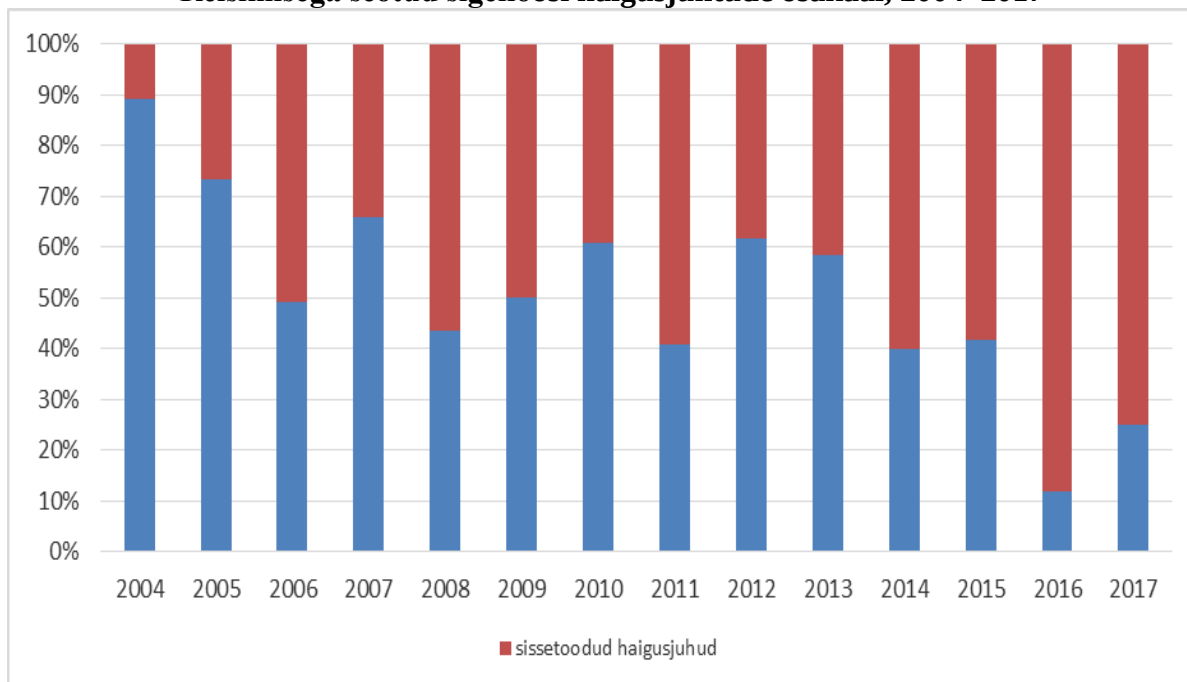
Šigellooside etioloogiline struktuur, 1999–2017

Haigestumise tõus oli sügisel, augustist novembrini haigestus 68,8% haigete üldarvust. Enamus haigusjuhtudest olid sporaadilised, esines üks kolle kahe juhuga.

Hospitaliseeriti 43,8% haigetest.

12 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit: Egiptuses (üks *Sh. sonnei*), Gruusias (üks *Sh. flexneri* ja üks *Sh. sonnei*), üks Indias (üks *Sh. boydii* ja üks *Sh. sonnei*), Indoneesias (üks *Sh. sonnei*), Kenyas (üks *Sh. sonnei*), Myanmaris (Birma) (üks *Sh. sonnei*), Nepalis (üks *Sh. flexneri*), Tadžikistanis (üks *Sh. flexneri*), Tais (üks *Sh. sonnei* ja üks *Shigella sp.*).

Joonis 15.

Reisimisega seotud šigelloosi haigusjuhtude osakaal, 2004–2017

Tabel 4.

Shigella sp. antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2017 (n=13)

Preparaat	Uuritud tüvede %	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Ampitsilliin	61,5	62,5	37,5
Trimetoprim	100,0	53,8	46,2
Tsefotaksiim	92,3	91,7	8,3
Tseftasidiim	61,5	87,5	12,5
Tsiprofloksatsiin	100,0	84,6	15,4

Tabel 5.

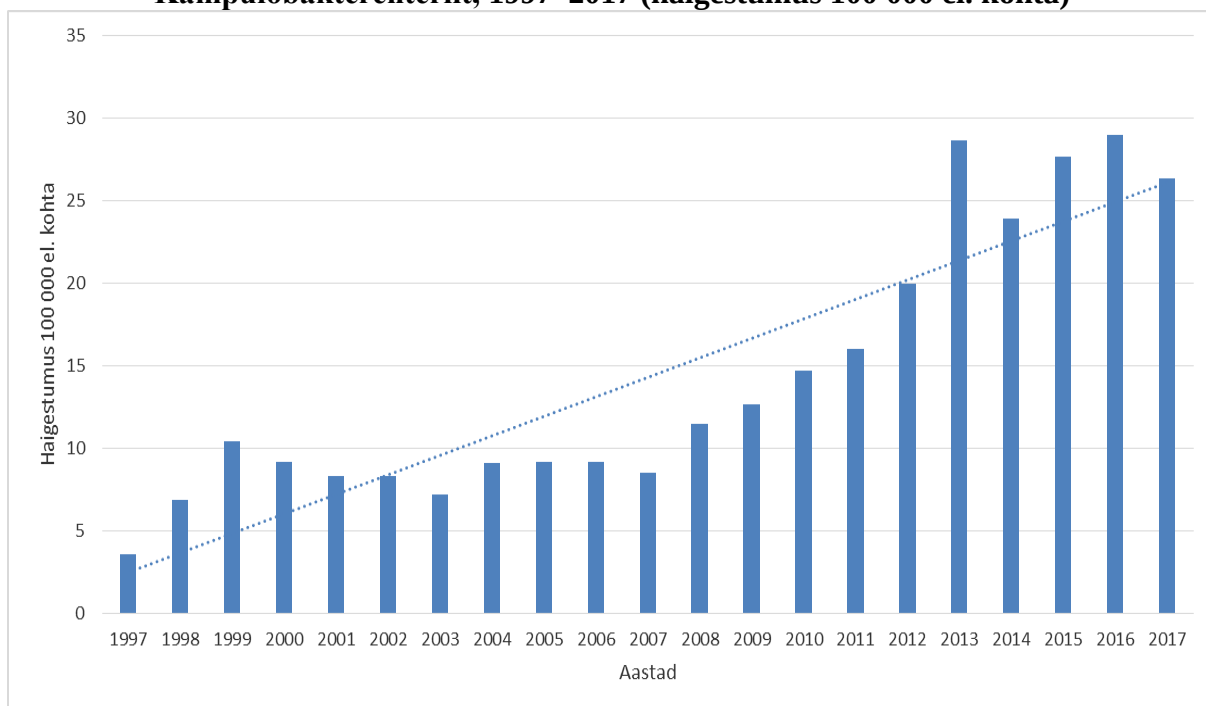
Shigella sp. resistentsus, 2010–2017 (%)

Preparaat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Kultuuride arv	(30)	(10)	(29)	(5)	(8)	(7)	(17)	(13)
Ampitsilliin	37,9	70,0	8,0	60,0	71,4	40,0	28,6	37,5
Trimetoprim	84,0	90,0	90,9	80,0	42,9	57,1	81,2	46,2
Tsefotaksiim	0,0	10,0	0,0	20,0	0,0	0,0	13,3	8,3
Tseftasidiim	-	-	-	-	14,3	0,0	7,1	12,5
Tsiprofloksatsiin	0,0	0,0	0,0	20,0	37,5	57,1	6,7	15,4

Kampülobakterenteriit (A04.5)

Haigusjuhte registreeriti 347, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 26,4 (2016. a diagnoositi 382 haigusjuhtu ehk 29 juhtu 100 000 elaniku kohta).

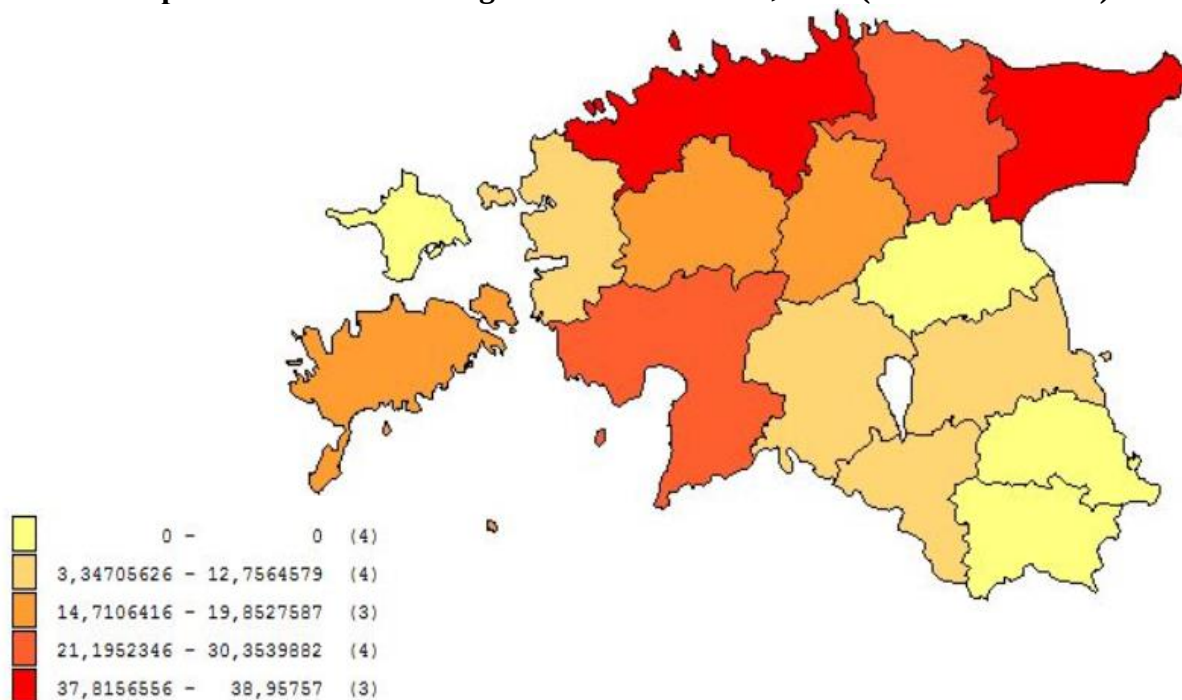
Joonis 16.

Kampülobakterenteriit, 1997–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkushaigust registreeriti 11 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (49 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (39,4), Harjumaal (37,3) ja Pärnumaal (30,1).

Joonis 17.

Kampülobakterenteriidi haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

44,1% haigestest olid lapsed vanuses 1-14 aastat, 21,6% – isikud vanuses 20-39 aastat. Mehi oli 54,5%, naisi 45,5%. 37,8% haigestunutest olid koolieelikud, 23,9% – töötavad inimesed ja 18,4% – kooliõpilased.

Joonis 18.

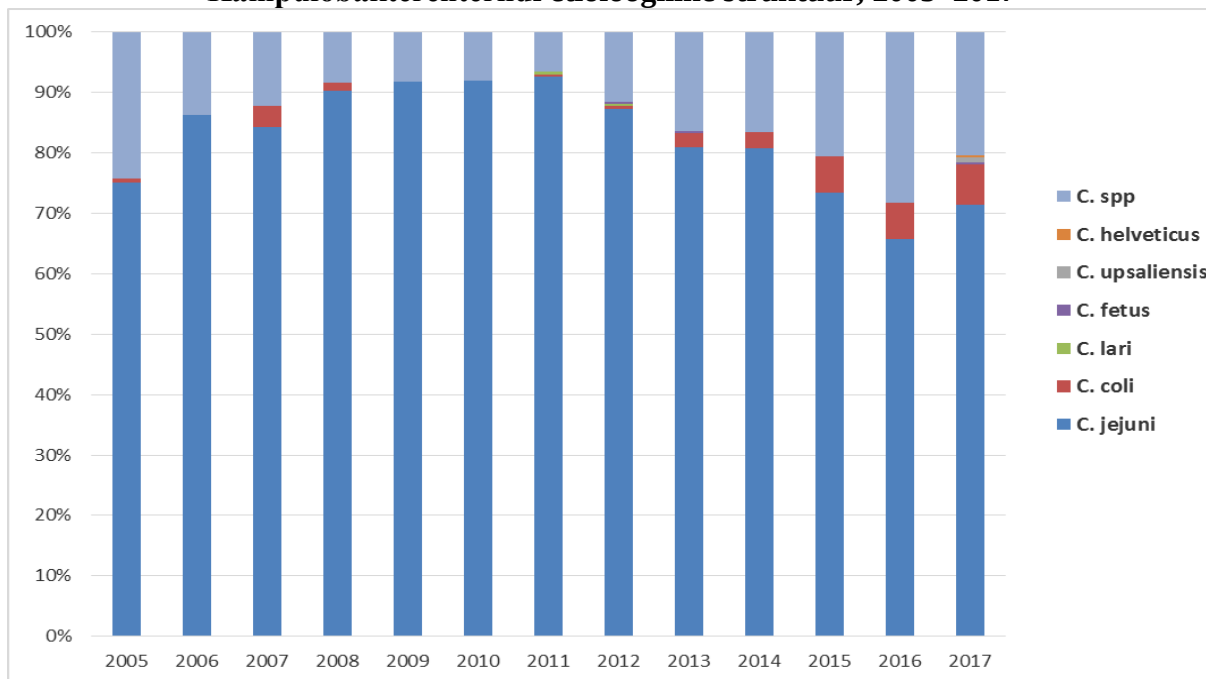
Kampülobakterenteriidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005–2017

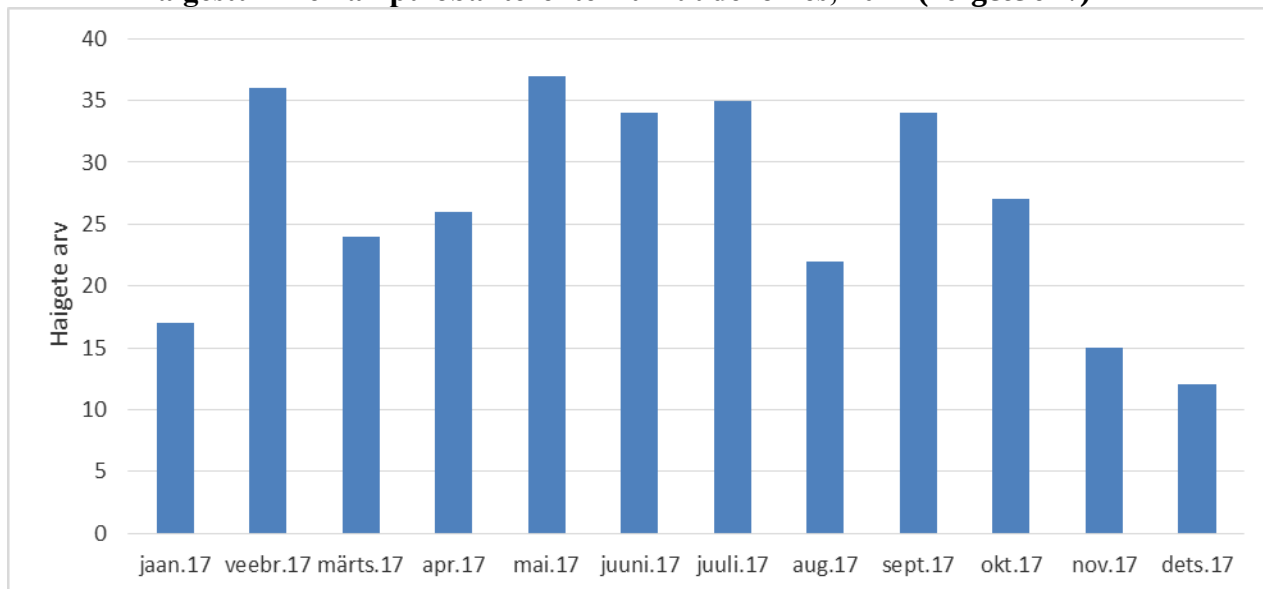
71,5% juhtude puhul oli tegemist *C. jejuni* (248 juhtu) poolt põhjustatud kampülobakterenteriidiga. 23 juhul tuvastati *C. coli*, kolmel juhul *C. upsaliensis*, ühel juhul *C. fetus*, ühel juhul *C. helveticus*, 71 juhul (20,5%) jäi tekitaja tüpeerimata. Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Kinnitavaks meetodiks oli PCR 62 juhul, PCR järgneva külviga 62 juhul, külv 223 juhul.

Joonis 19.

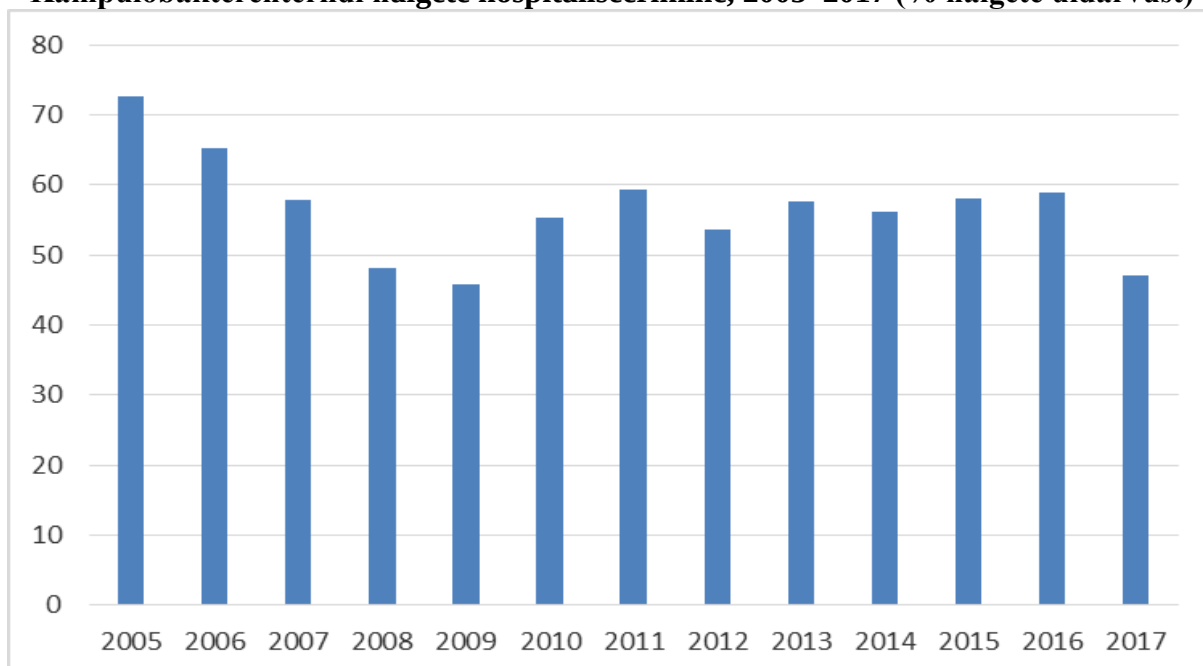
Kampülobakterenteriidi etioloogiline struktuur, 2005–2017

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, aprillist juulini haigestus 38,0% registreeritud haigetest. 96,3% kampülobakterenteriidi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 3,7% haigetest registreeriti kolletes kahe-kolme haigega. Puhanguid ei esinenud. Hospitaliseeriti 47,0% haigetest.

Joonis 20.

Haigestumine kampülobakterenteriiti kuude lõikes, 2017 (haigete arv)

Joonis 21.

Kampülobakterenteriidi haigete hospitaliseerimine, 2005–2017 (% haigete üldarvust)

23 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Aserbaidžaanis üks, Bulgaarias viis, Hispaanias üks, Horvaatias üks, Indias kaks, Indoneesias üks, Itaalias üks, Leedus üks, Madagaskaril üks, Myanmaris (Birma) üks, Tais kaks, Tšehhis üks, Ukrainas kaks, Ungaris üks ja Venemaal kaks).

Tabel 6.

***Campylobacter*'i antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2017**

Preparaat	Uuritud tüvede arv	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Asitromütsiin	213	97,7	2,3
Erütromütsiin	287	98,3	1,7
Gentamütsiin	250	99,6	0,4
Tetratsükliin	293	52,6	47,4
Tsiprofloksatsiin	297	16,8	83,2

Tabel 7.

***Campylobacter*'i resistentsus, 2007–2017 (%)**

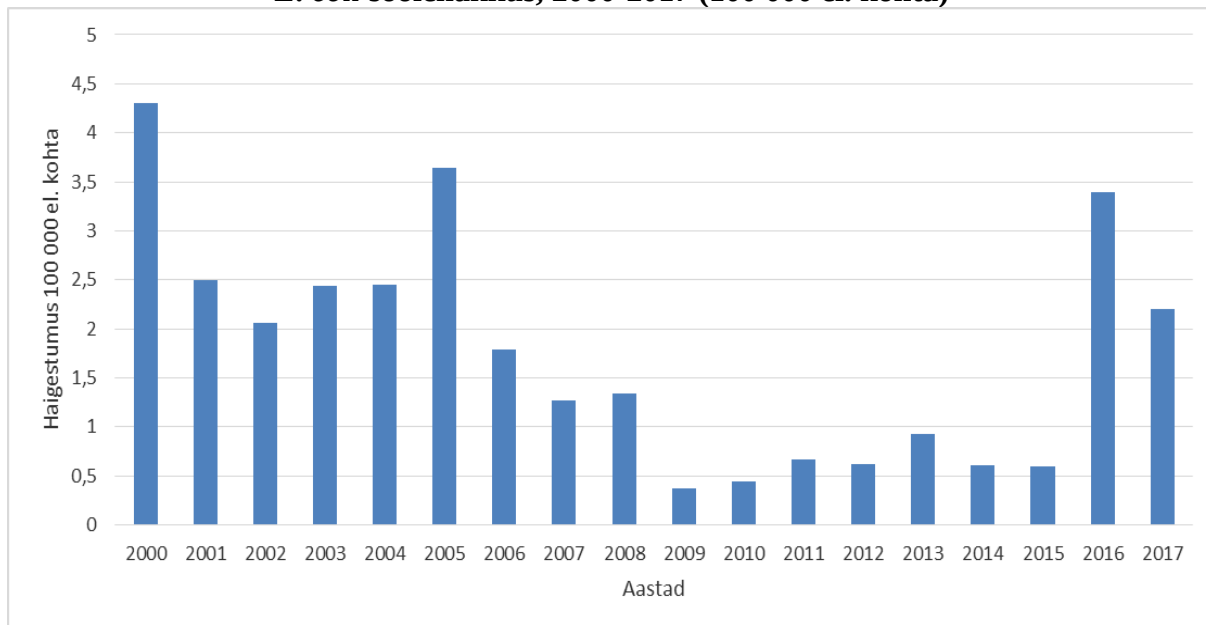
Preparaat	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Gentamütsiin	-	-	0,0	-	1,5	1,0	0,0	-	-	-	0,4
Ampitsilliin	-	0,0	0,0	-	35,5	41,1	34,7	-	-	-	-
Amoksitsilliin/ Klavulaanhape	-	-	0,0	-	9,8	6,4	0,6	-	-	-	-
Asitromütsiin	-	-	-	-	-	-	-	-	4,0	3,1	2,3
Erütromütsiin	6,5	6,7	0,0	0,0	2,1	1,3	0,9	0,4	3,0	4,6	1,7
Tetratsükliin	21,9	26,5	21,0	20,5	28,8	19,2	21,2	45,2	68,6	58,1	47,4
Nalidiksiinhape	51,2	19,2	45,8	31,2	42,3	67,3	59,2	-	-	-	-
Tsiprofloksatsiin	50,0	37,0	49,7	45,7	57,4	65,3	60,3	78,8	86,1	83,4	83,2

***E. coli* soolenakkus (A04.0-A04.4)**

Registreeriti 29 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,2 (2016. a oli 45 juhtu ehk 3,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 22.

***E. coli* soolenakkus, 2000-2017 (100 000 el. kohta)**

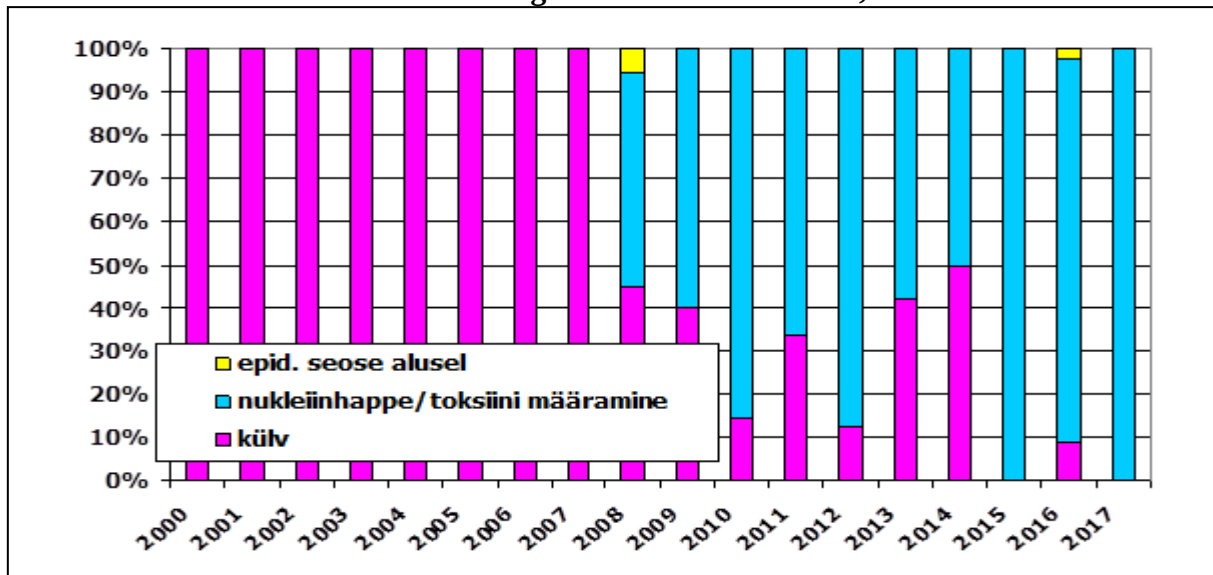
29 juhul kinnitati diagnoos laboratoorselt, laboratoorse kinnituse meetodiks oli nukleiinhappe määramine. Tekitajaks oli STEC kolmel juhul, EHEC kahel juhul, ETEC neljal juhul, EPEC 19 juhul.

Haigusjuhte oli Tallinnas (0,7 100 000 el. kohta), Ida-Virumaal (1,2), Läänemaal (8,1) ja Pärnumaal (27,7).

55% haigetest olid 0-14-aastased lapsed, 27,6% – 60-aastased ja vanemad isikud. Mehi oli 51,7%, naisi 48,3%. 41,4% haigetest olid eelkooliealised lapsed, 27,6% mittetöötavad isikud, 20,7% kooliõpilased. Hospitaliseeriti 89,6% haigetest.

Joonis 23.

***E. coli* soolenakkuse diagnoosi kinnituse meetod, 2000–2017**

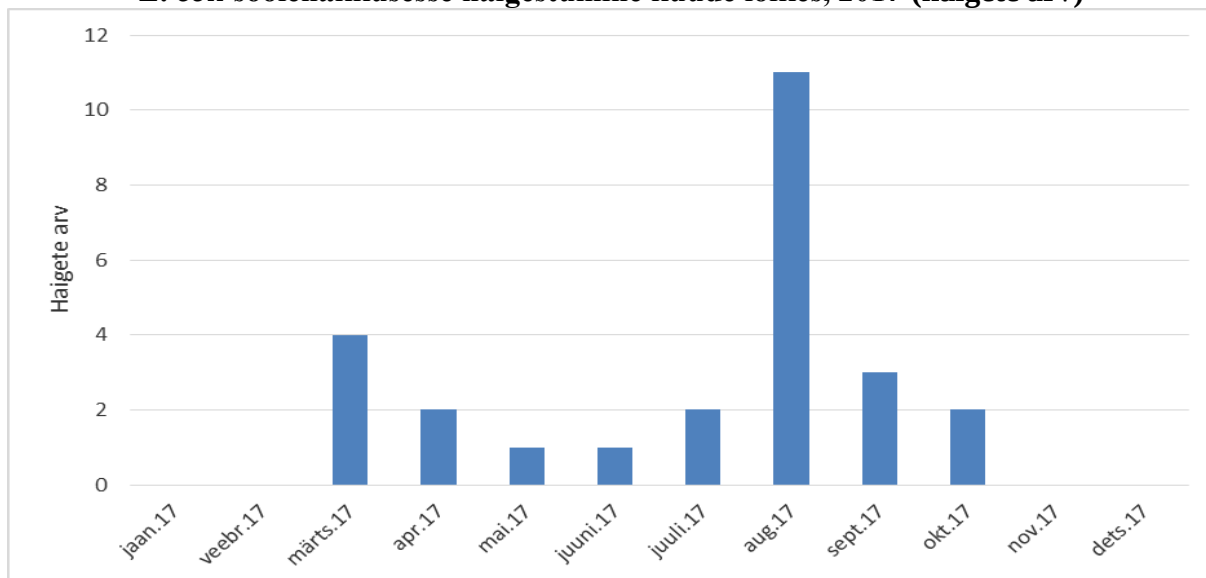

Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Kolmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Hispaanias, Prantsusmaal ja Soomes). Letaalseid juhte ei olnud.

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, 55,2% haigetest haigestusid juulist septembrini, maksimaalne haigestunute arv oli augustis.

Joonis 24.

***E. coli* soolenakkusesse haigestumine kuude lõikes, 2017 (haigete arv)**

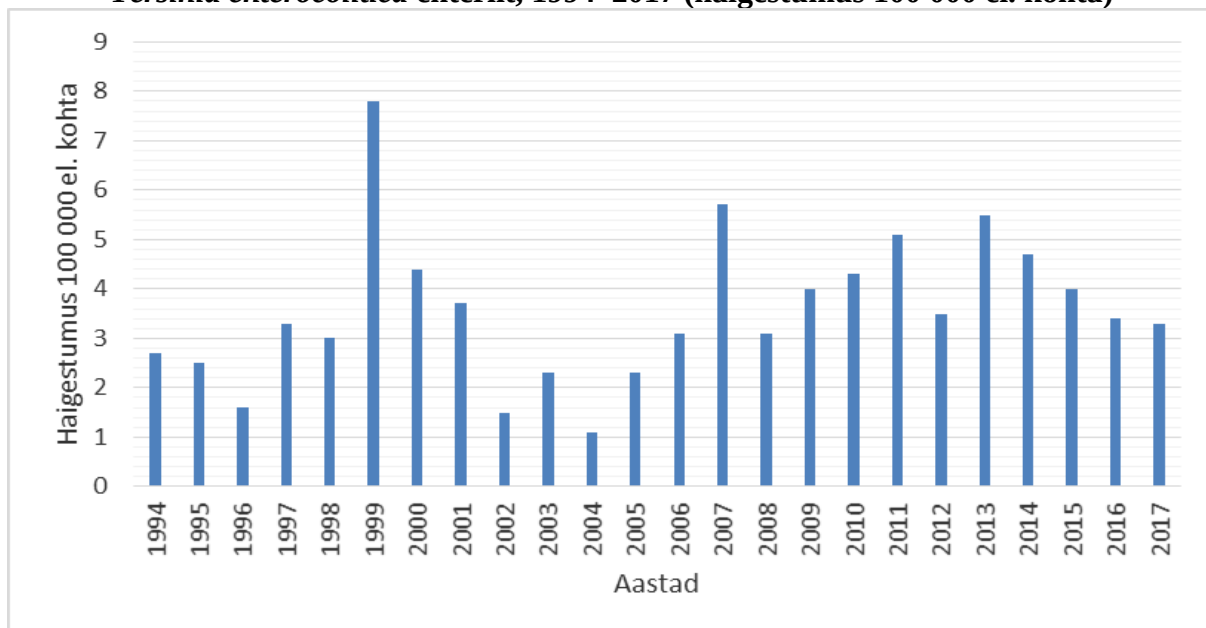
***Yersinia enterocolitica* enteriit (A04.6)**

Registreeriti 43 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,3 (2016. a oli 45 haiget ehk 3,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhte registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas. Kõrgem haigestumus oli Pärnumaal (7,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (6,5), Järvamaal (6,5) ja Tallinnas (3,8) 20 juhul tegemist oli *Y. enterocolitica* O:3 serogrupiga.

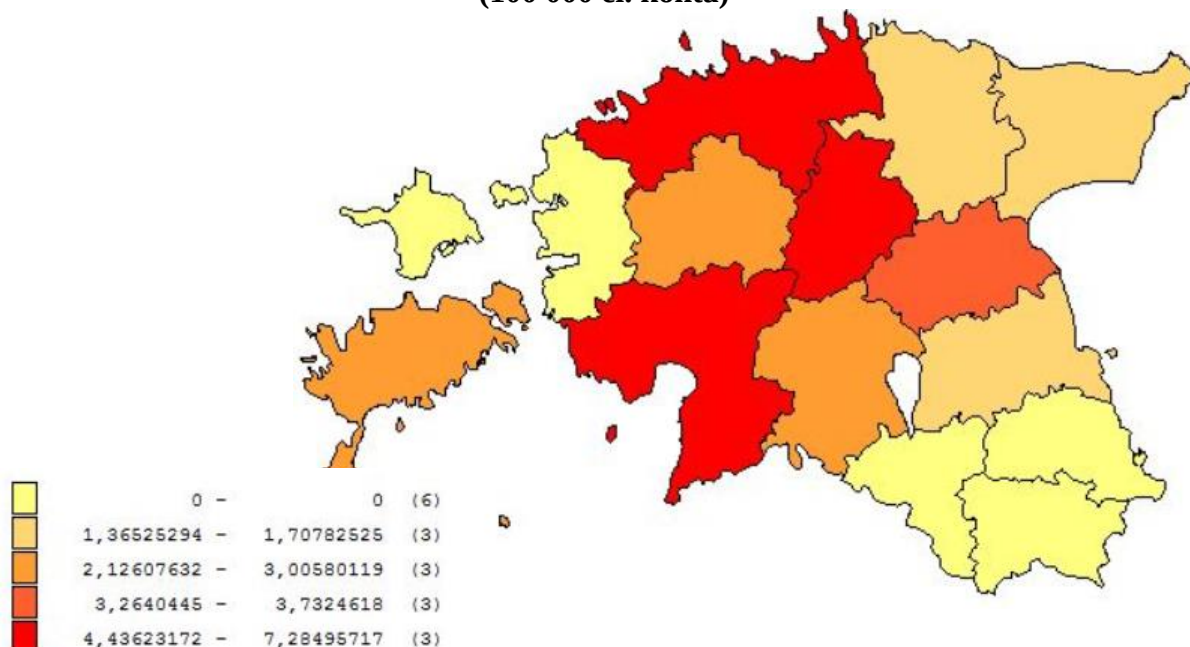
Joonis 25.

***Yersinia enterocolitica* enteriit, 1994–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)**

Joonis 26.

***Yersinia enterocolitica* enteriidi haigestumus maakonniti, 2017
(100 000 el. kohta)**

37,2% haigestest olid lapsed vanuses 0-9 aastat ning 32,5% – isikud vanused 20–39 aastat. 53,5% haigestest oli mehi, 46,5% naisi. 34,9% haigestest olid koolieelikud, 30,2% – töötavad isikud. Rühmaviisilist haigestumist ei esinenud.

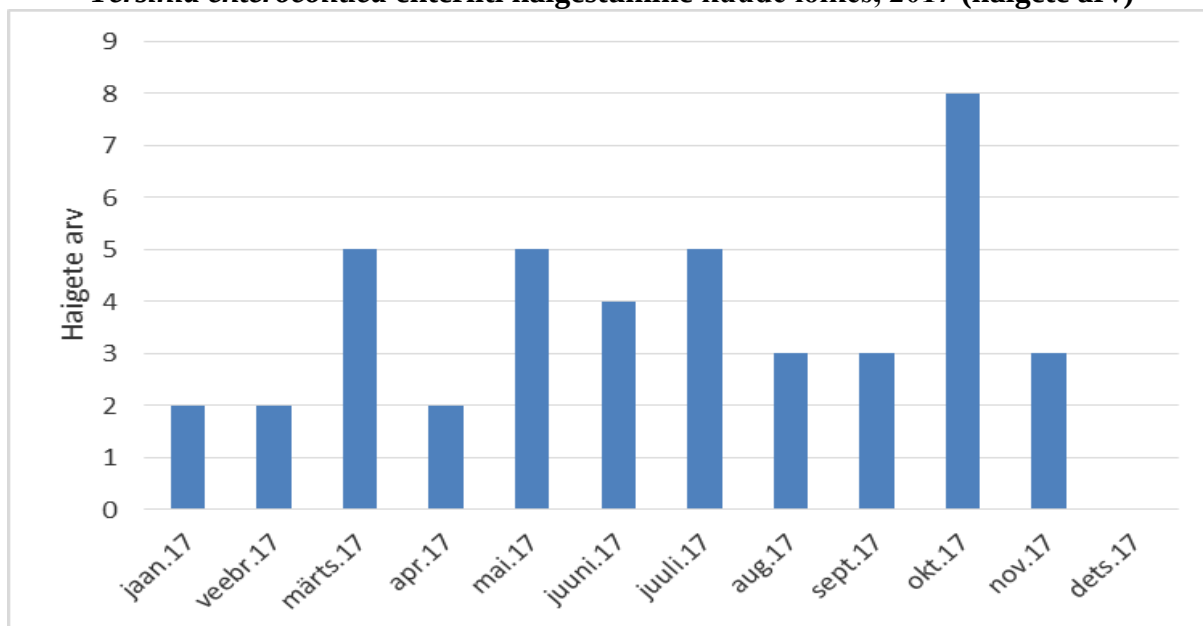
Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Hispaanias ja Portugalis).

Hospitaliseeriti 51,2% haigestest.

Mõõdukalt välja kujunenud haigestumise tõus oli kevadel-suvel. Suurem haigeste arv haigestus oktoobris.

Joonis 27.

***Yersinia enterocolitica* enteriiti haigestumine kuude lõikes, 2017 (haigeste arv)**

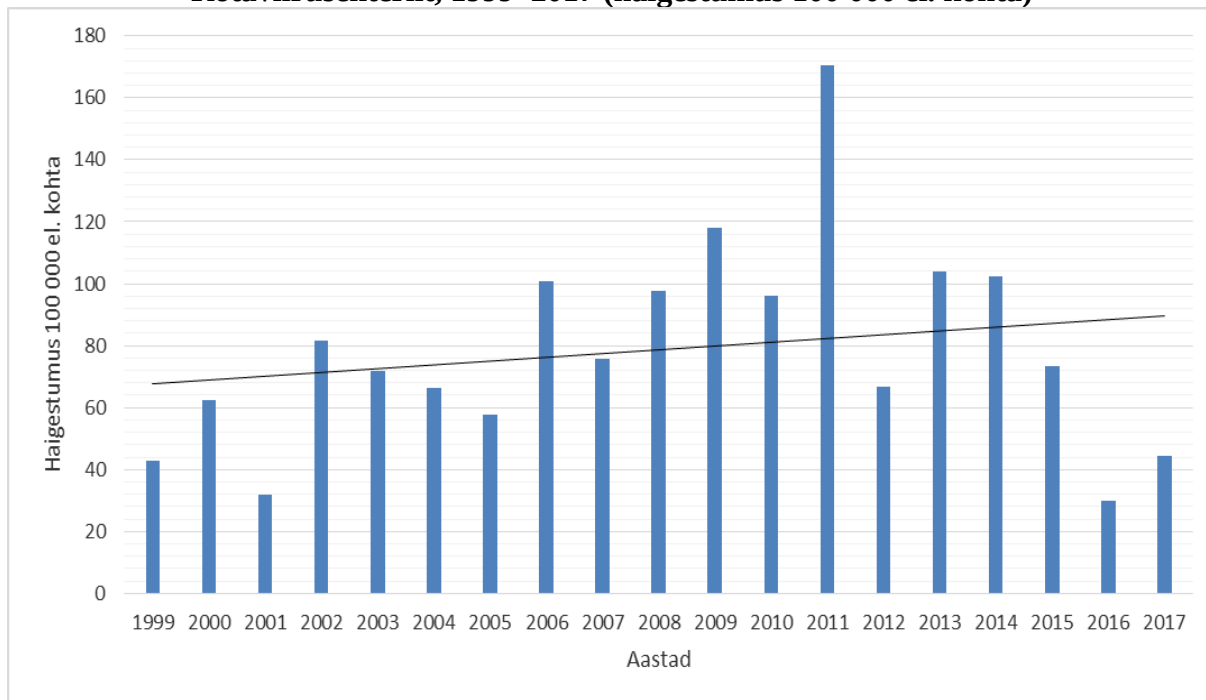

Rotaviirusenteriit (A08.0)

Haigusjuhte oli 586, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 44,5 (2016. a oli 396 haiget ehk 30,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 28.

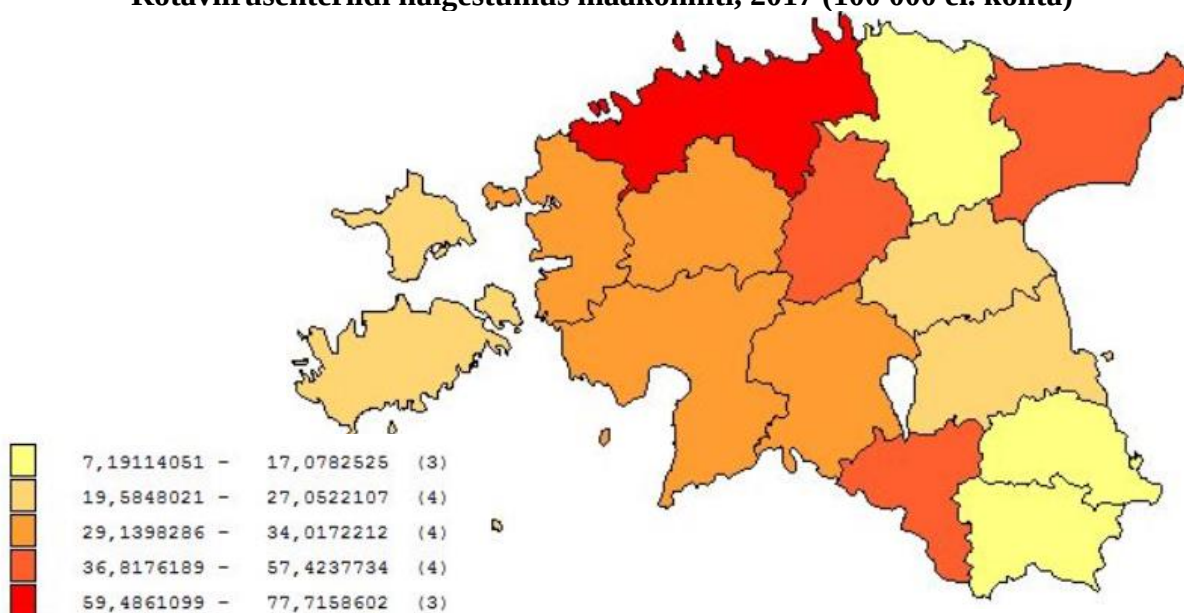
Rotaviirusenteriit, 1999–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigeid registreeriti kõikides maakondades. Kõrgem haigestumus oli Narvas (72,3 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (61,5) ja Tallinnas (60,2).

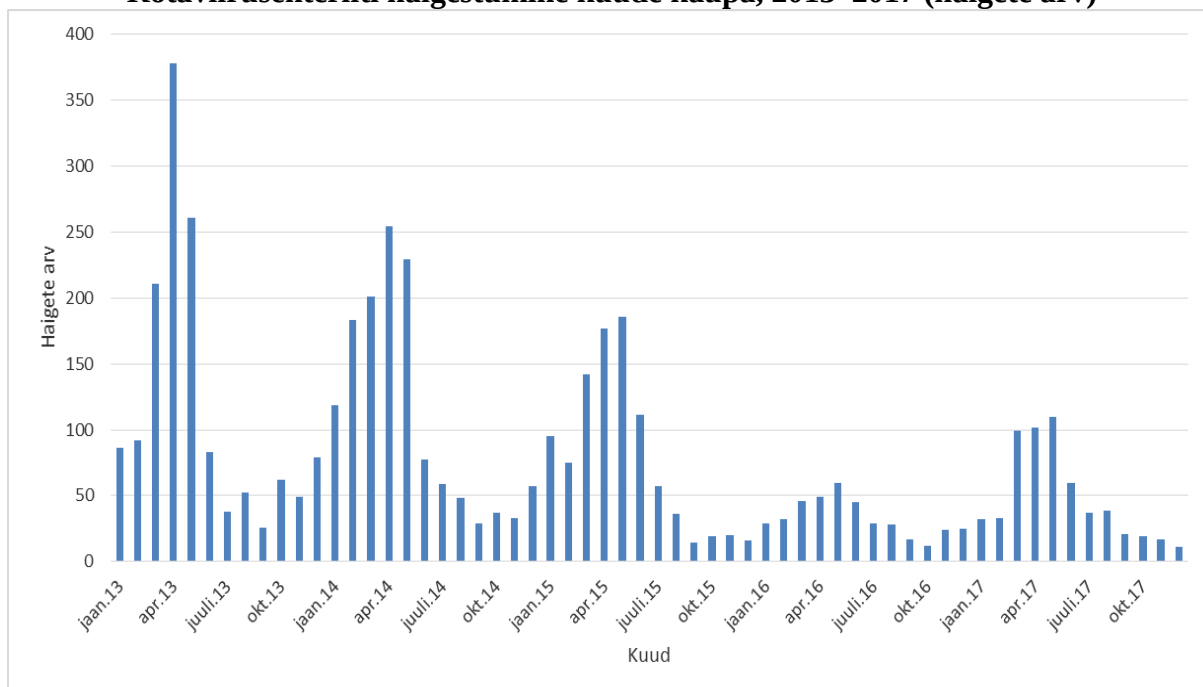
Joonis 29.

Rotaviirusenteriidi haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

Maksimaalne haigete arv oli kevadel, märtsist maini haigestus 53,1% haigete üldarvust.

Joonis 30.

Rotaviirusenteriiti haigestumine kuude kaupa, 2013–2017 (haigete arv)

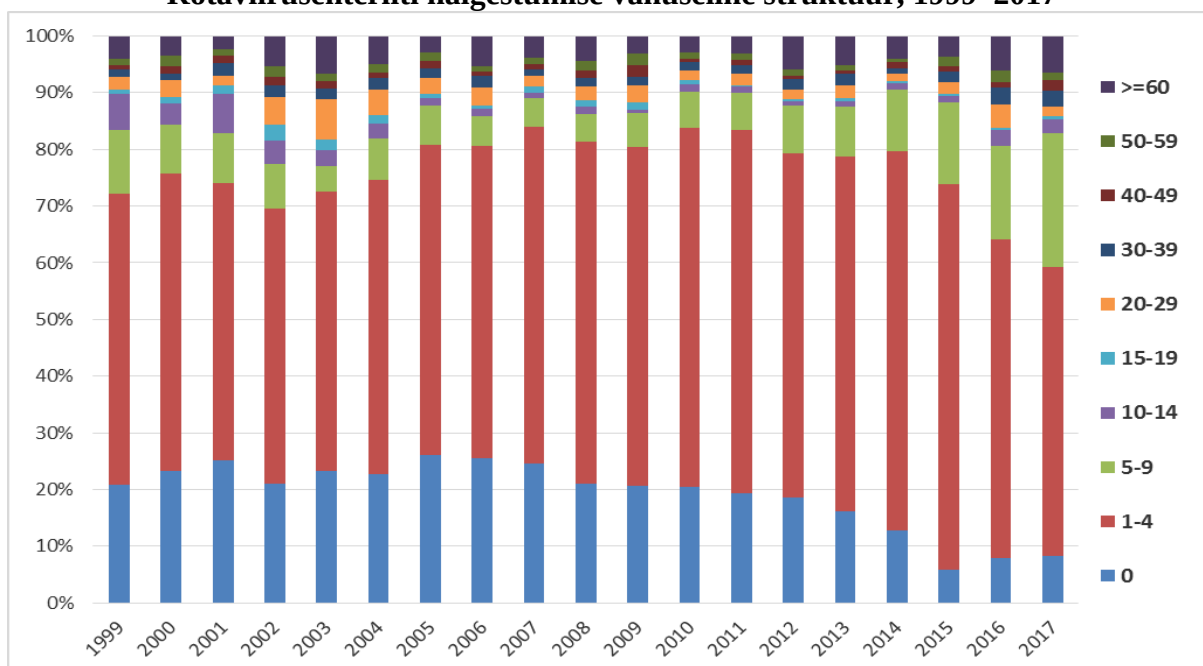
Haigetest 59,2% olid 0-4-aastased lapsed, 23,7% 5-9-aastased lapsed. Enamik haigestunutest olid koolieelikud (77%). Haigetest oli mehi 49,8%, naisi 50,2%.

84,8% rotaviirusenteriidi juhtude üldarvust moodustavad sporaadilised haigusjuhud, 15,2% haigetest registreeriti kolletes 2–9 juhuga. Hospitaliseeriti 80,9% haigetest.

32 juhul nakatuti väljaspool Eestit (Bulgaarias viis, Egiptuses neli, Gruusias üks, Hispaanias kolm, Horvaatias kaks, Indias üks, Küprosel üks, Marokos üks, Rootsis üks, Suurbritannias kolm, Tais kaks, Türgis kuus, Venemaal kaks).

2017. a vaktsineeriti rotaviirusnakkuse vastu 9 997 last.

Joonis 31.

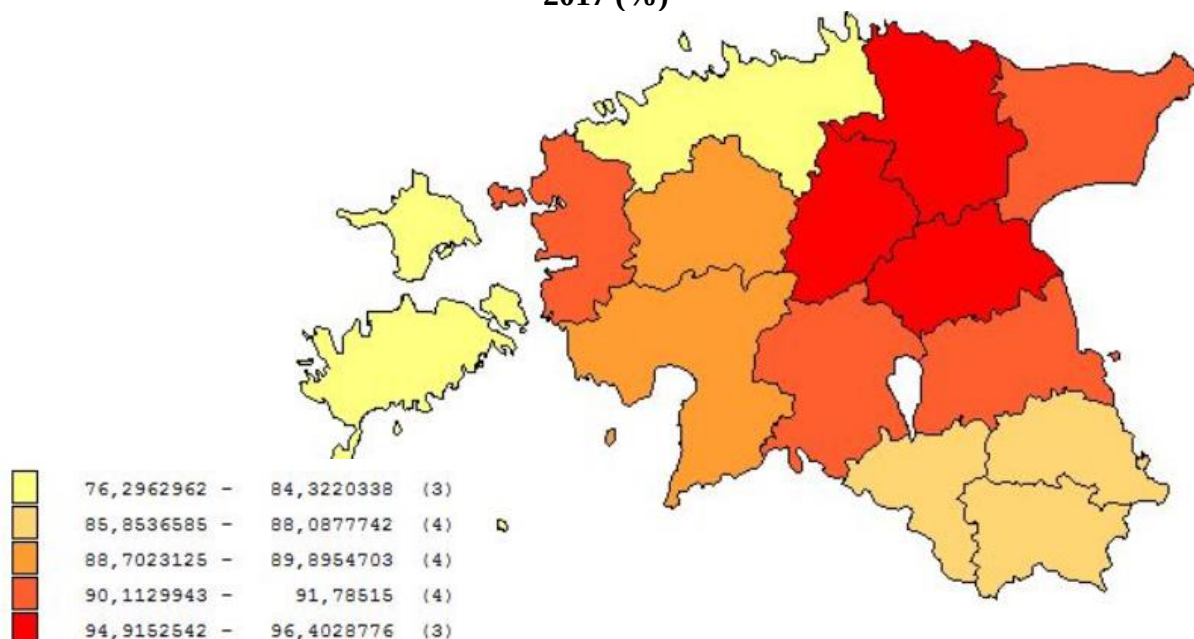
Rotaviirusenteriiti haigestumise vanuseline struktuur, 1999–2017

Tabel 8.

Laste hõlmatus immuniseerimisega rotaviirusnakkuse vastu, 2017 (%)

	RV1(2) 0-3 kuud 29 päeva	RV2(3) 4-6 kuud 29 päeva	Vakts-tud 7- 11 kuud 29 päeva	Vakts- tud 1a	Vakts- tud 7k-4a	Alal. v/n 0-4a	Vaktsineeri- misest keeldunud 0-4a
KOKKU	53,0	66,2	86,8	88,7	67,9	0,2	7,5
Tallinn	56,7	61,1	85,7	87,8	67,1	0,2	8,5
Harjumaa	49,9	61,0	82,3	84,3	68,4	0,1	8,2
Hiiumaa	35,3	40,0	75,0	82,0	69,1	0,0	14,9
Ida-Virumaa	56,3	59,9	82,0	91,8	66,6	0,9	4,9
Narva	48,5	64,5	89,1	89,8	64,8	0,3	7,4
Jõgevamaa	50,0	94,2	93,6	94,9	74,1	0,1	2,5
Järvamaa	49,5	87,3	88,4	96,4	79,5	0,3	4,1
Läänemaa	66,0	76,8	88,9	90,4	70,9	0,4	5,1
Lääne-Virumaa	54,0	61,3	92,0	95,0	81,7	0,1	4,8
Põlvamaa	40,2	80,0	87,5	86,4	63,5	0,3	8,2
Pärnumaa	41,4	77,7	88,8	89,6	66,2	0,1	8,4
Raplamaa	52,6	84,5	93,2	89,9	64,7	0,1	6,1
Saaremaa	27,3	79,7	87,2	76,3	60,6	0,3	5,4
Tartumaa	58,9	70,6	90,9	91,0	68,3	0,1	6,8
Valgamaa	67,1	52,9	81,0	85,9	56,5	0,3	10,5
Viljandimaa	46,2	58,4	88,4	90,1	68,8	0,2	5,7
Võrumaa	39,2	76,4	83,6	88,1	64,7	0,7	7,8

Joonis 32.

1-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega rotaviirusnakkuse vastu maakonniti, 2017 (%)

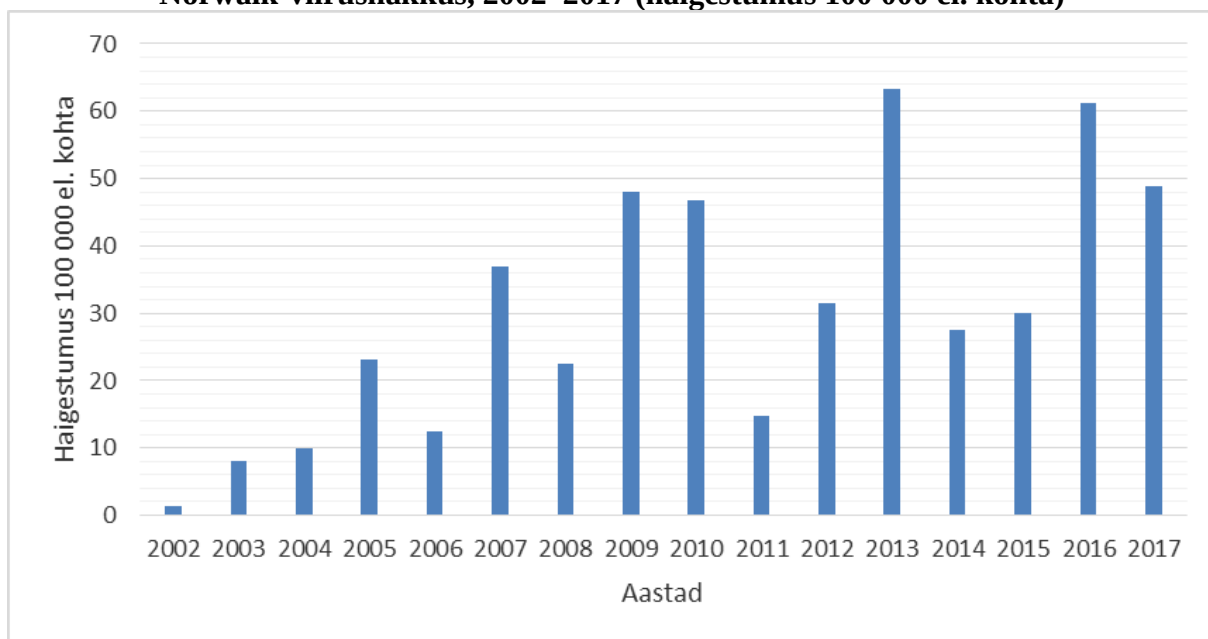
Norwalk-viirusnakkus (A08.1)

Haigusjuhte oli 644, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 48,9 (2016. a oli 805 haiget ehk 61,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigeid registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa. Kõrgem haigestumus oli Võrumaal (420,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (86,4), Viljandimaal (83,6) ja Pärnumaal (79,5).

Joonis 33.

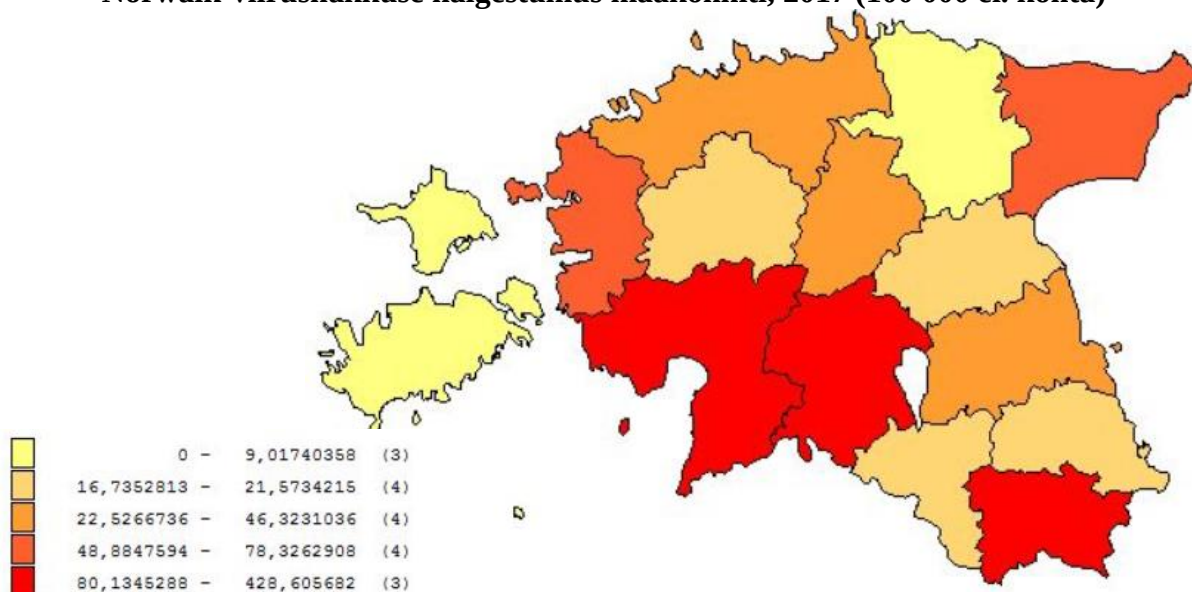
Norwalk-viirusnakkus, 2002–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

66,0% Norwalk-viirusnakkuste üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 9% haigetest registreeriti kolletes 2–5 ja 5,3% kolletes 11-12 juhuga. Esines üks rühmaviisiline haigestumine 127 juhuga.

Joonis 34.

Norwalk-viirusnakkuse haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

Haigetest 43,8% olid 0-4-aastased lapsed, 19,7% isikud vanuses üle 60 aastat. Enamik haigestunutest olid koolieelikud (46,4%), ajateenijad (19,9%) ja mittetöötavad inimesed (19,3%). Mehi oli 58,1%, naisi 41,9%.

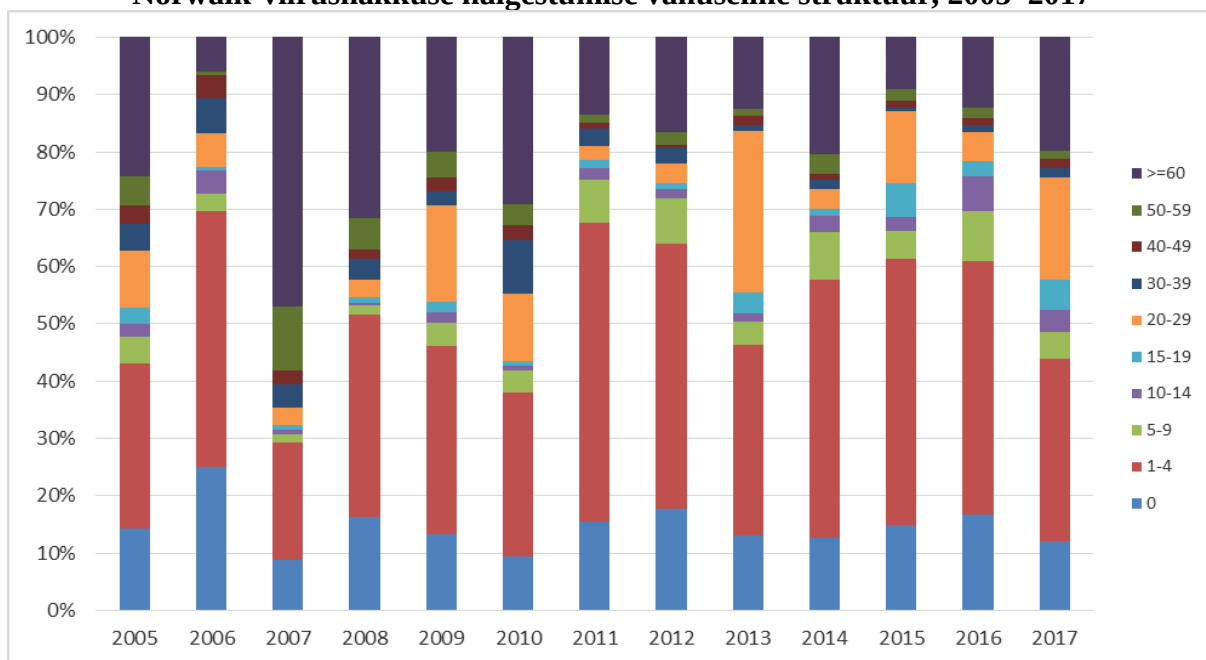
Hospitaliseeriti 68,6% haigetest.

Viiel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Hiinas üks, Kenyas üks, Tais üks, Türgis üks ja Venemaal üks).

Maksimaalne haigete arv haigestus jaanuaris (38,8% haigete üldarvust).

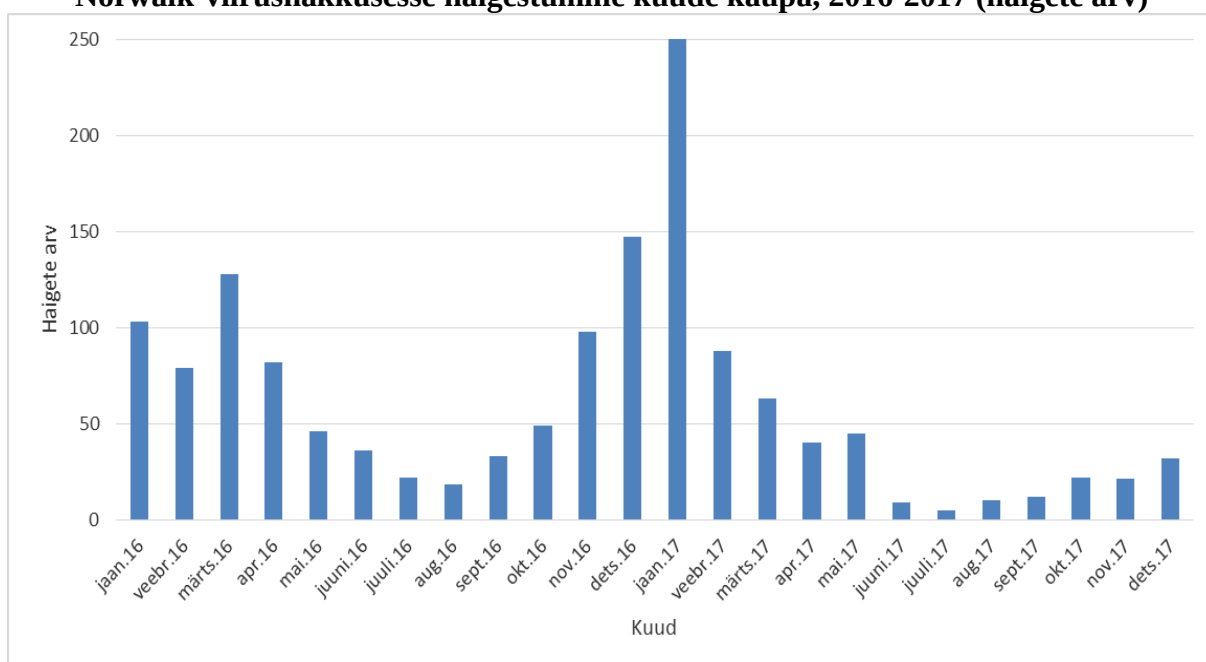
Joonis 35.

Norwalk-viirusnakkuse haigestumise vanuseline struktuur, 2005–2017

Joonis 36.

Norwalk-viirusnakkusesse haigestumine kuude kaupa, 2016-2017 (haigete arv)

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.8;A05.0;A05.2–A05.8; A08.5; A08.2–A08.3)

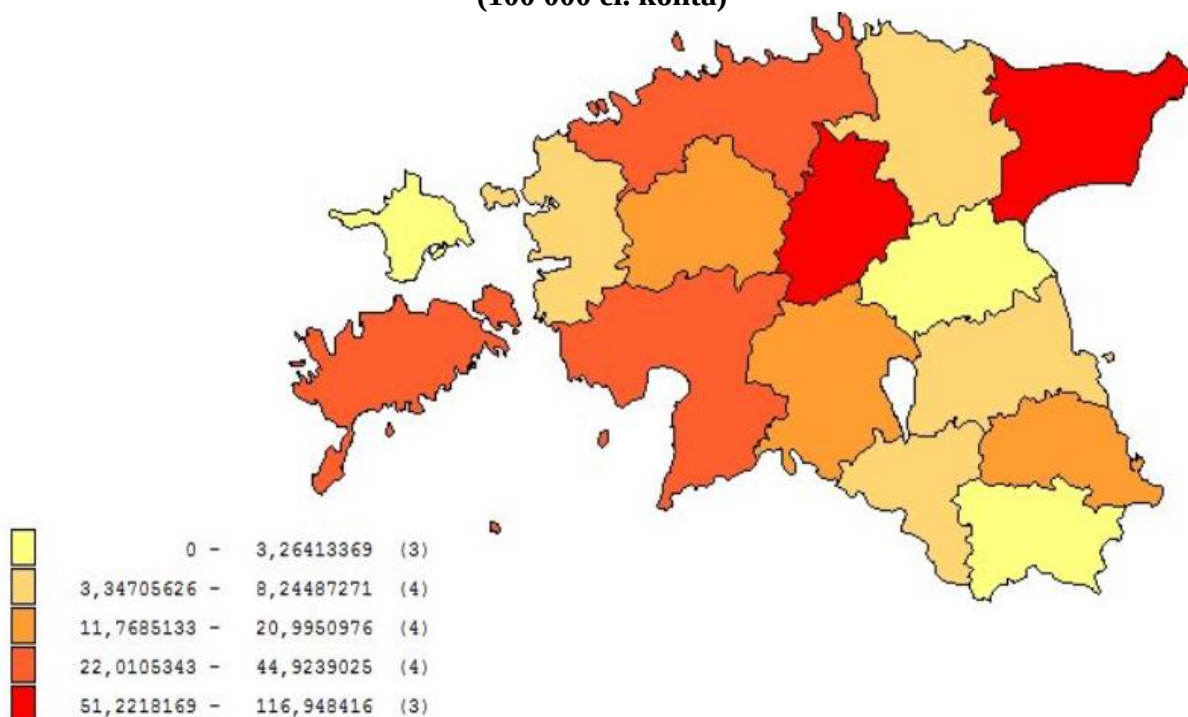
Registreeriti 391 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 29,7 (2016. a oli 271 juhtu ehk 20,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkusi registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa. Suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (161,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Järvamaal (58,6) ja Narvas (47,7).

53,7% haigetest olid 0-4-aastased lapsed, 29,9% – üle 60-aastased isikud. Naissoost haigeid oli 51,9% ja meessoost 48,1%. 58,1% haigestunutest olid koolieelikud, 32,2% – mittetöötavad isikud.

Joonis 37.

**Soole muude täpsustatud nakkushaiguste haigestumus maakonniti, 2017
(100 000 el. kohta)**

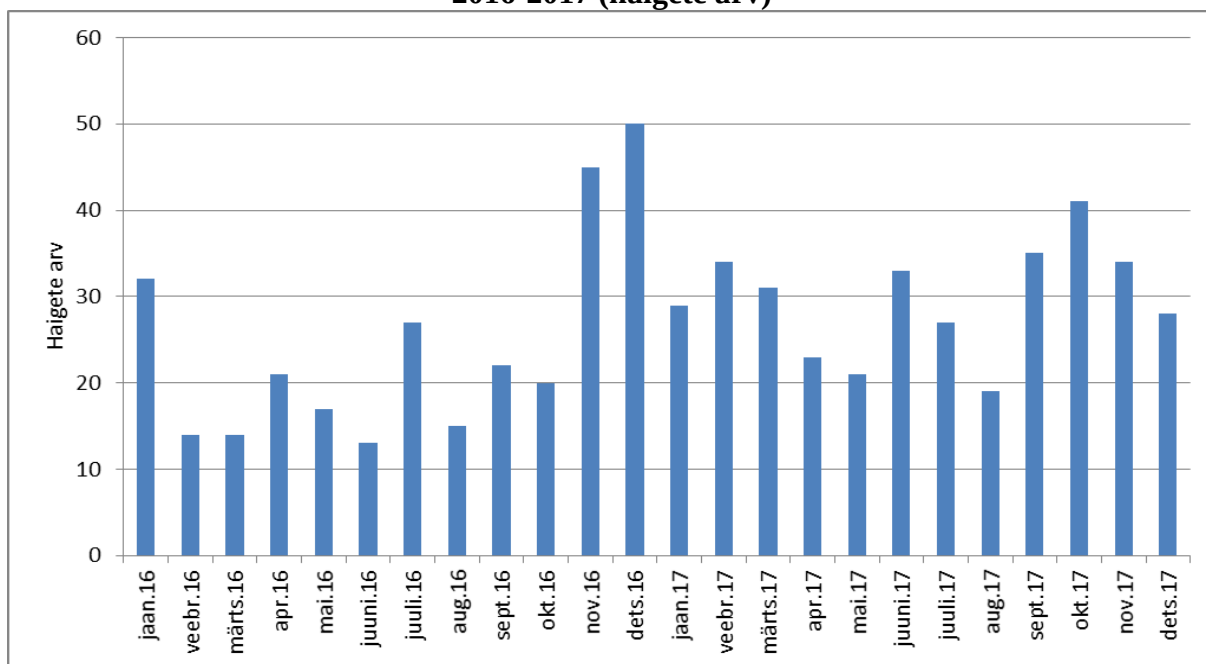
Kolmel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Dominikaani Vabariigis üks, Egiptuses üks ja Hispaanias üks; tekitajaks on kolmel juhul adenoviirus). Tekkis kolm kodust kollet kahe juhuga (adenoviirusenteriidid) ja üks kolle nelja juhuga koolis (enteroviirusnakkus). Puhanguid ei esinenud. Hospitaliseeriti 77,5% haigetest.

Etioloogiliselt tuvastati sagedamini järgmisi tekitajaid: 56,8% adenoviirus, 35,0% *Clostridium difficile*, 6,4% enteroviirused. Üksikuhtudel oli tekitajaks astrovirus (3), *Arcobacter butzleri* (1) ja *Staphylococcus aureus* (3).

Mõõdukad haigestumise tõusud olid talvel-kevadep ja sügisel.

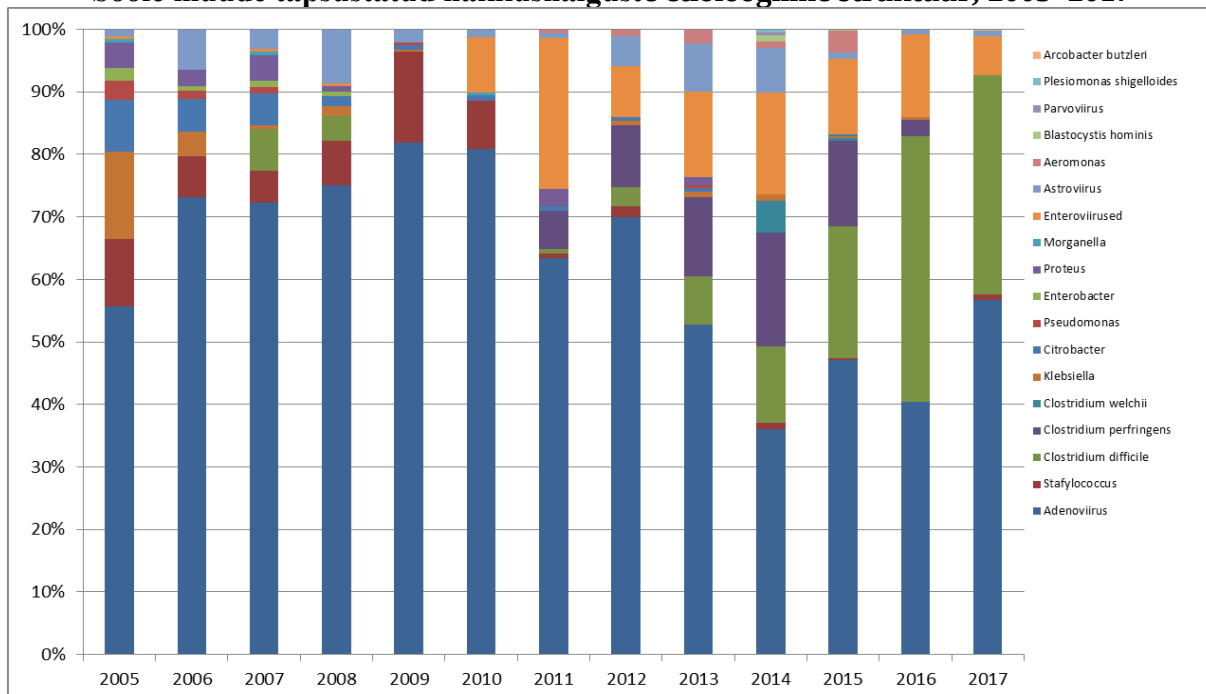
Joonis 38.

Soole muudesse täpsustatud nakkushaigustesse haigestumine kuude kaupa, 2016-2017 (haigete arv)

Joonis 39.

Soole muude täpsustatud nakkushaiguste etioloogiline struktuur, 2005–2017

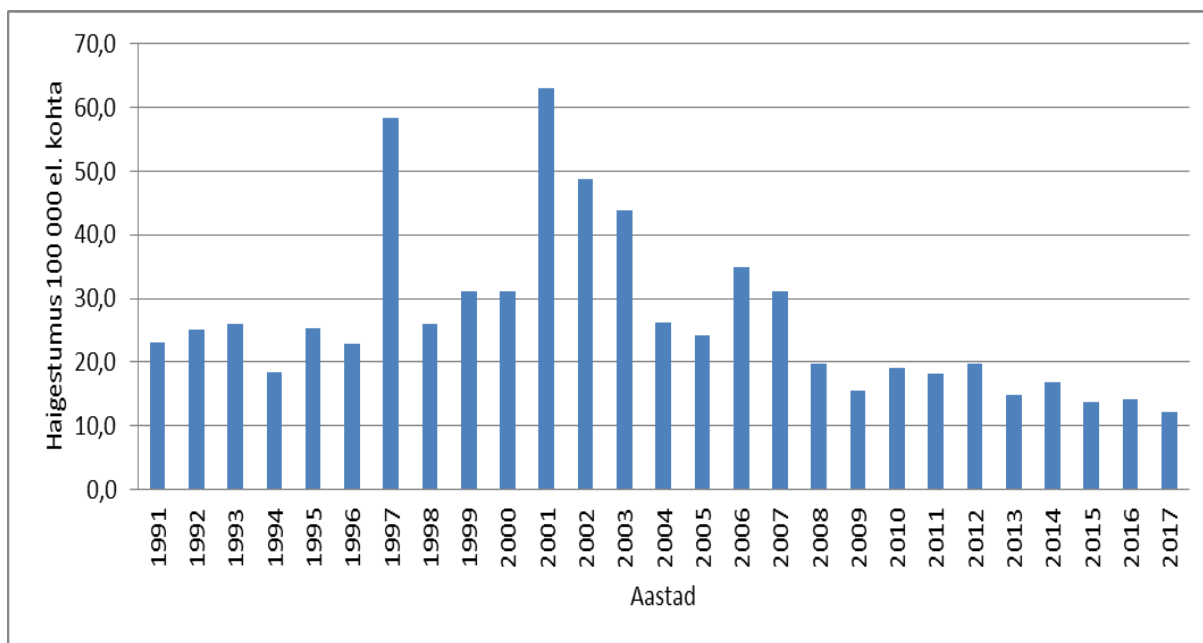

Lambliiaas ehk giardiaas (A07.1)

Registreeriti 161 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 12,2 (2016. a oli 187 juhtu ehk 14,2 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

Joonis 40.

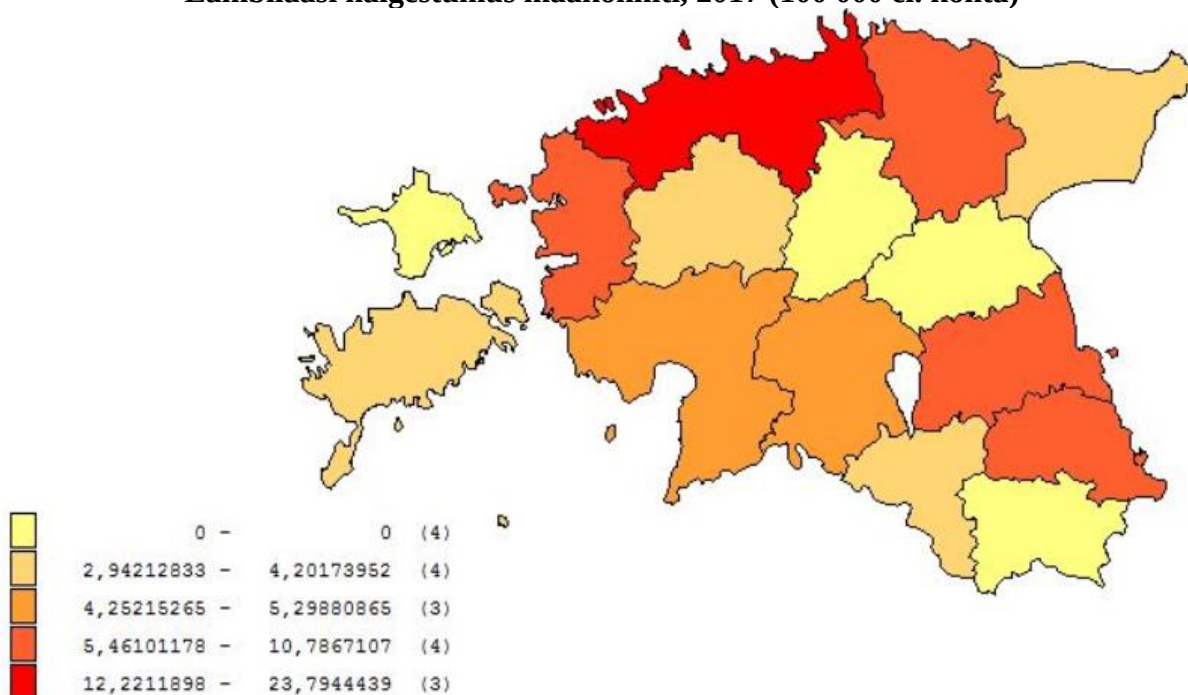
Lambliiaas, 1991-2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti 11 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Tallinnas (24,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (17,7) ja Põlvamaal (10,6).

Joonis 41.

Lambliiaasi haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

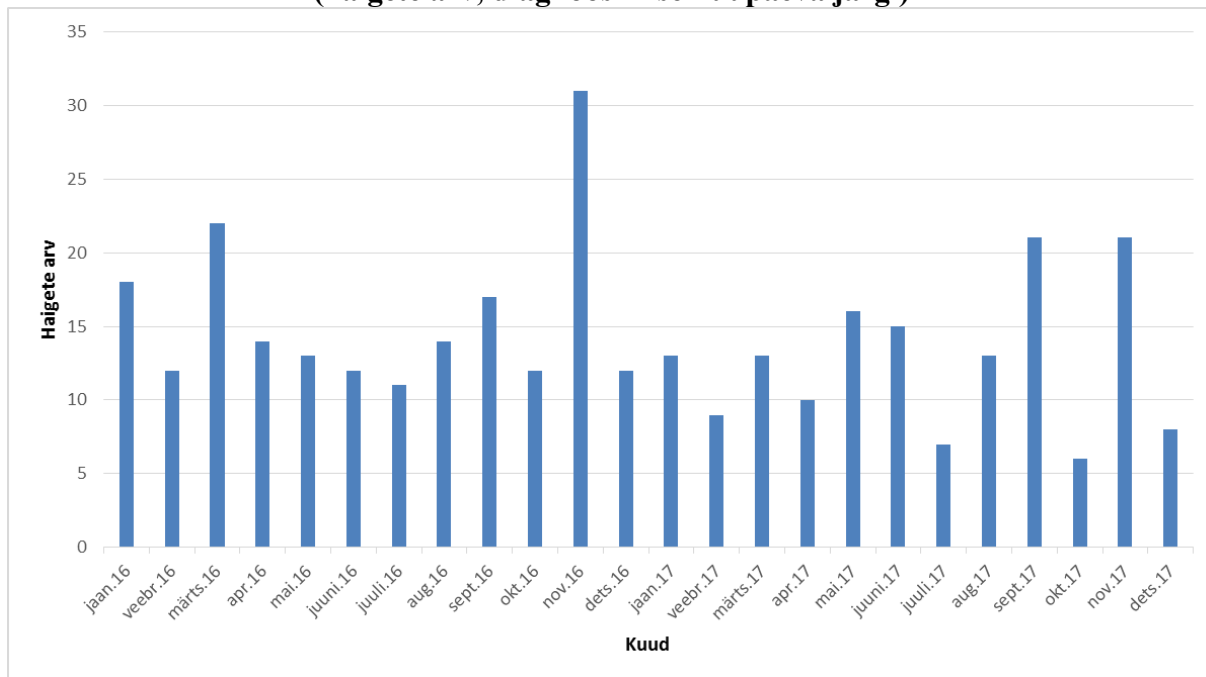

Haigetest 83,3% olid lapsed vanuses 1-14 a. Mehi oli 60,2%, naisi 39,8%. 60,9% haigestunudest moodustasid koolieelikud (nii koolieelses lasteasutuses käivad kui ka kodused), 23,6% – koolilapsed. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Kahel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Indias ja Kreekas). Seseoonsus ei ole välja kujunenud, esines mõõdukas tõus sügisel.

Joonis 42.

**Lambliiaasi haigestumine kuude kaupa, 2016-2017
(haigete arv, diagnoosimise kuupäeva järgi)**

Amöbiaas (A06)

Registreeriti 3 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,2 (2016. aastal oli 11 juhtu ehk 0,8 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

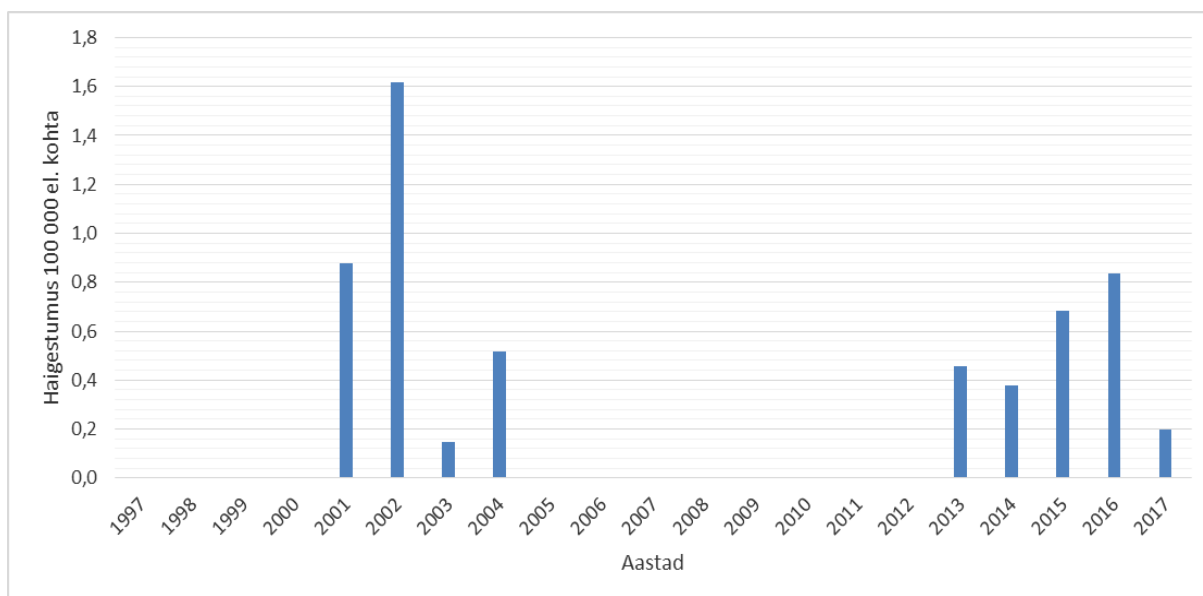
Haigeid registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (1,2) ja Raplamaal (2,9).

66,7% haigetest olid vanuses 20-29 aastat, 33,3% vanuses 40-49 aastat. Mehi oli 66,7%, naisi 33,3%. 33,3% haigestunudest moodustasid töötavad isikud, 33,3% töötud ja 33,3% üliõpilased.

66,7% haigetest viibisid haiglaravil. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Kõik patsiendid haigestusid juulis-augustis.

Joonis 43.

Amöbiaas, 1997–2004 ja 2013–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

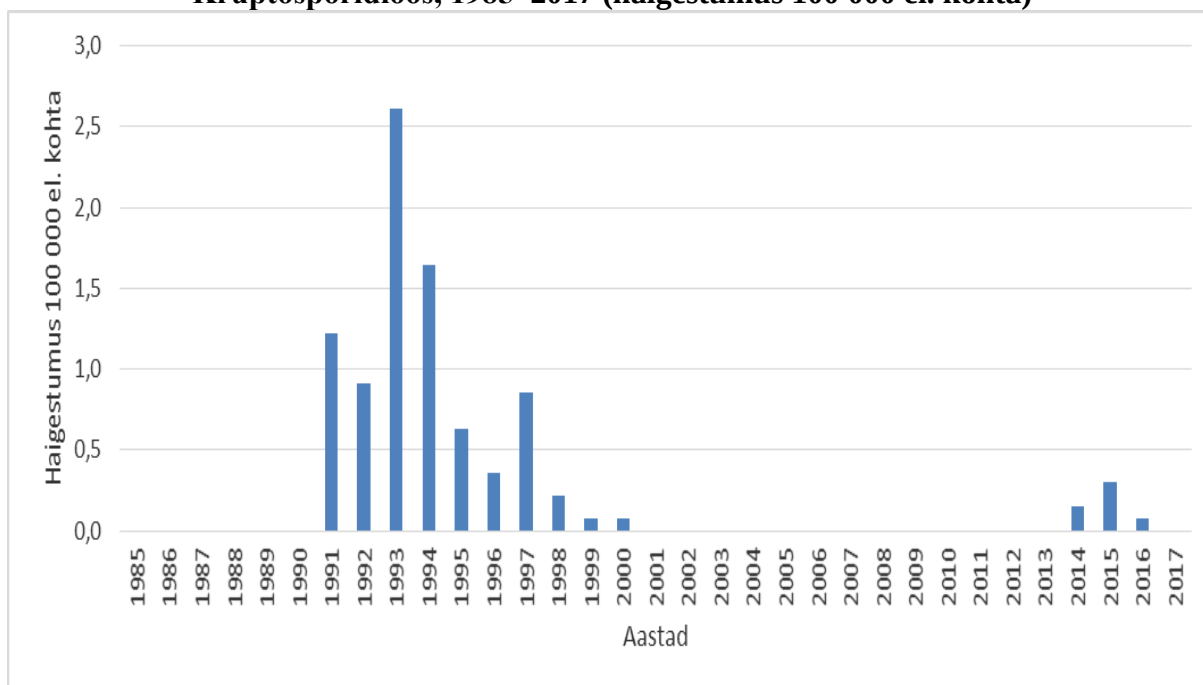

Krüptosporidioos (A07.2)

2017. aastal ei registreeritud krüptosporidioosi haigusjuhte (2016. aastal oli üks juht ehk 0,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 44.

Krüptosporidioos, 1985–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Piisknakkushaigused

Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)

2017. aastal registreeriti 161 964 ülemiste hingamisteede ägedate respiratoorsete viirusnakkuste haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 12 307,8 (2016. aastal oli 170 116 juhtu ehk 12 927,3 100 000 el. kohta). Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused moodustasid 87,3% Eestis registreeritud nakkushaigustest.

Haigetest oli mehi 45,6% ja naisi 54,4%. 47,1% moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 22,5% vanuses 20-39 a. Kõige suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (15 814,1 100 000 el. kohta), Tartumaal (15 454,2) ja Narvas (14 604,7).

Maksimaalne haigete arv (6 603 juhtu) registreeriti 4. nädalal (2016. aastal – 7 751 juhtu 6. nädalal).

2017. aastal registreeriti 7 408 gripi haigestumist, haigestumus 100 000 el. kohta oli 562,9 (2016. aastal oli 8 584 juhtu ehk 652,3 100 000 el. kohta). Haigetest oli mehi 46,4% ja naisi 53,6%. 34,4% haigete üldarvust moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 17,8% isikud vanuses 20-39 a ja 34,6% – üle 50-aastased isikud. Kõige suurem haigestumus oli Narvas (953,6 100 000 el. kohta), Lääne-Virumaal (881,2) ja Ida-Virumaal (799,4).

Maksimaalne haigete arv registreeriti 4. nädalal – 1 135 gripijuhtu (2016. aastal – 6. nädalal 1 175 haigusjuhtu).

Tabel 9.

Gripi vastu vaksineerimine, 2005–2017

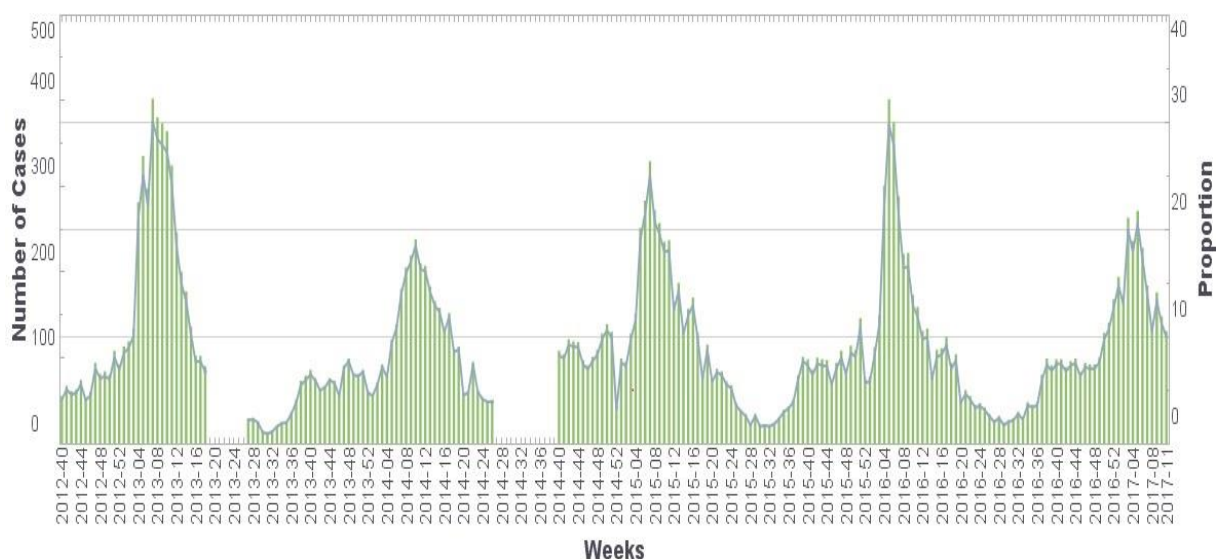
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Vaksineeritute arv	29277	23648	23983	20750	32666	17375	17119	13618	18130	17382	20331	34665	52142
sh lapsi kuni 14a	2479	1923	1441	2074	3757	1714	1421	939	1274	1184	1458	1031	1546
sh 65+ isikud				2445	3306	2321	2058	2020	2602	3393	3852	7039	12387
Vaksineeritud elanikkonnast %	2,2	1,8	1,8	1,5	2,4	1,3	1,3	1,0	1,4	1,3	1,5	2,6	4,0

Gripi hooaeg 2016/2017

Eestis haigestus 2016/2017 hooajal grippi hinnanguliselt kuni 50 000 inimest. Võrreldes eelmise hooajaga vähenes grippi haigestunute arv 46% võrra. Ambulatoorsete haigestunute arvu osas osutus hooaeg üheks leebemaks, maksimaalne haigestunute arv ei ületanud 6603 inimest/nädalas. Eelmistel gripihooaegadel oli haigestunute arv hooaja kõrghetkel 7751 - 11 000/nädalas (Joonis 1).

Joonis 45.

Gripilaadsete viirusnakkuste esinemine, hooegade võrdlus 20012/2013 – 2016/2017

Võrreldes hooaja haigestumise raskuseastet, siis kuigi ka eelmisel aastal oli haiglaravi vajanute osakaal kõrge, on kõnesolev hooaeg ületanud kõik varasemad näitajad.

Terviseameti andmeil hospitaliseeriti raske gripi või gripiga seotud pneumoonia tõttu 1459 inimest. Seni oli maksimaalne arv 970 hooajal 2015/2016, neist 110 vajas intensiivravi (69 hooajal 2015/2016). Haiglaravi vajanud patsientide arv suurenes 35% ning intensiivravi vajanute arv kasvas 37%. Gripist tingitud tüsistuste tõttu on surnud 47 haigestunut (eelmistel hooaegadel on olnud maksimaalne surnute arv 22). Gripi tüsistustest põhjustatud suremus on olnud ka varem üks kõrgemaid Euroopa Liidus. Viimasel hooajal oli suremus juba $3,2/10^5$, kusjuures EL keskmine oli $0,56/10^5$ ($0,18 - 1,52/10^5$). Eestis oli 2009/2010 aa. pandeemia ajal suremus $1,52/10^5$.

Hooaja iseärasused

Selle hooaja iseärasuseks on varajane grippi haigestumise tõusu algus ja suhteliselt väike ambulatoorsete pöördumiste arv madala laste osakaaluga ÄRH-ide ja grippi haigestunute seas. Hooaega võib nimetada veniva iseloomuga hooajaks. Hooaja maksimaalne haigestumuse tõus oli 33 protsenti (detsembri viimane nädal), mis viitas gripi kasvamise trendi algusele, järgmistel nädalatel haigestumus kas langes, püsis stabiilsena või kasvas 10-15 protsenti.

Üheks põhjuseks võib pidada grippi „haigestumuse intensiivse kasvu“ perioodi kokkulangevust jõulupühade ning koolivaheajaga. Lapsi peetakse oluliseks viiruse levikufaktoriks ning kuna lapsed jäid koju, siis piiras see viiruse levikut ning haigestumuse tõus jäi väiksemaks.

Teiseks põhjuseks võib pidada seda, et ringluses oli ainult üks gripiviirus, milleks oli A - gripiviiruse alatüüp (H3). Tavaliselt kinnitatakse laboratoorselt hooaja jooksul nii A- kui ka B gripiviiruseid, tihti mõlemad A gripiviiruse alatüübid, mistõttu on üldhaigestumuse määrad tavaliselt kõrgemad. Aprilli ja mai kuu haigestumise kasvu taga on olnud peamiselt asutusesisesed puhangud nii hooldekodudes kui haiglas.

Raskete gripijuhtude ülevaade

Vanusrühm 0-14: Kuni 15 aastastest lastest vajas hooajal gripi tõttu intensiivravi kolm last. Kaks last (vanuses 1.a 5k. ja 8-aastane) paigutati intensiivi palavikuga seotud krampide tõttu ennetaval põhimõttel. Suri üks 7-kuune laps, kes oli väidatavalt eelnevalt terve.

Vanusrühm 18-64 : kokku hospitaliseeriti 20 inimest vanuses 18 kuni 64 a. Ühest raskendavat riskifaktorit ei saa välja tuua, kuna kaasnevad haigused olid mitmekesised: viiel patsiendil olid kopsuhaigused, neljal juhul oli tegu alkoholi sõltlastega, kolmel haigestunud olid lisaks kardiovaskulaarsed haigused, kolmel onkoloogilised, üksikute juhtudena esinesid veel endokrinoloogilised ja geneetilised haigused. Kahe inimese puhul andmed kaasuvate haiguste kohta puudusid. Selles vanusrühmas suri neli inimest.

Vanusrühm 65 ja vanem: intensiivravi vajas 89 inimest. Kõik kuulusid gripi suhtes riskirühma nii vanuse kui ka kaasuvate haiguste tõttu. Põhiliseks riskifaktoriks on südameveresoontekonna haigused (53 inimesel ehk 48,2%), neist puhtalt südamega seotud probleemid olid 22 patsiendil, 31 patsiendil lisandus üks või kaks muud patoloogiat. Esikohal olid krooniline obstruktiivne kopsuhaigus, onkoloogilised probleemid, neerupuudulikus ja diabeet. Informatsioon kaasuvate haiguste kohta puudus 14 inimesel, neist 12 olid hooldekodude patsiendid, kes sattusid intensiivraviosakonda juba üli-raskes seisundis, kõik surid.

Keskmine intensiivravi kestus oli 13,8 päeva (piirid 1 – 22 päeva).

Surmajuhtude ülevaade

Hooajal suri gripist tingitud tüsistuste tõttu 47 inimest vanuses 7 kuud kuni 95 eluaastat, neist üle 90% olid vanemaealised. Surnute mediaanvanuseks oli 77 aastat. Keskmine intensiivravi kestus surnutel oli 11 päeva (piirid 1 päev – 35 päeva).

Kõik kuulusid gripi suhtes riskirühma, keegi polnud vaktsineeritud. 27% (12) jõudsid haiglasesse üli-raskes seisundis. 47-st surnust 24 ehk 51,1 % olid hooldekodude patsiendid.

47-st patsiendist sai gripiviirusevastast ravi 48 tunni jooksul 25 (53,2%) patsienti, kuus ei saanud antiviraalset ravi ning 16 said alates 3 päevast kuni 10 päevani.

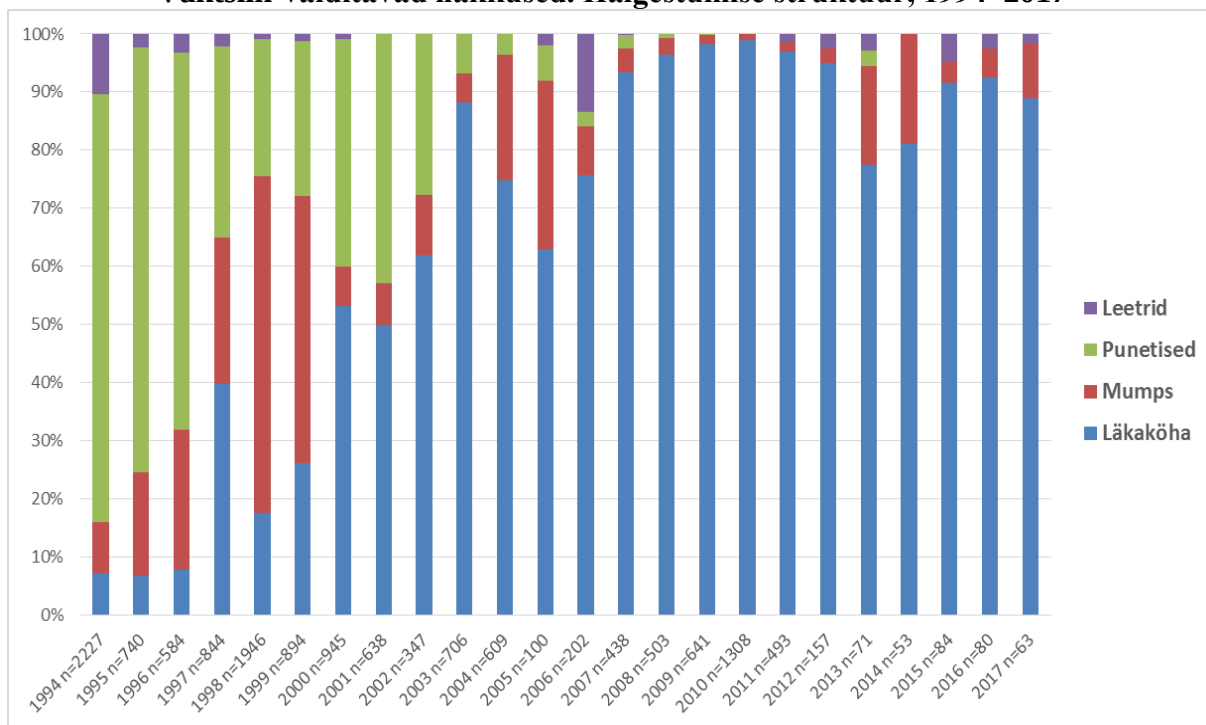
19 gripist tingitud surmajuhu puhul võib oletada, et tegemist oli haiglasisesse nakkusega.

Selle hooaja eripäraks võiks lugeda hooldekodudest intensiivravi osakonda sattunute kõrget arvu. 110 inimestest, kes sattus intensiivravile, olid 39 ehk 35,5% hooldekodude patsiendid, neist suri 24, ehk 61,5 %.

Surma vahetuks põhjuseks oli kõikidel juhtudel kas kahepoolne pneumoonia või südame- ja hingamispuudulikus ja neljal juhul sepsis (2 - *Streptococcus pneumoniae*, 1 - *Staphylococcus saprophyticus* ja 1 - *Staphylococcus aureus*).

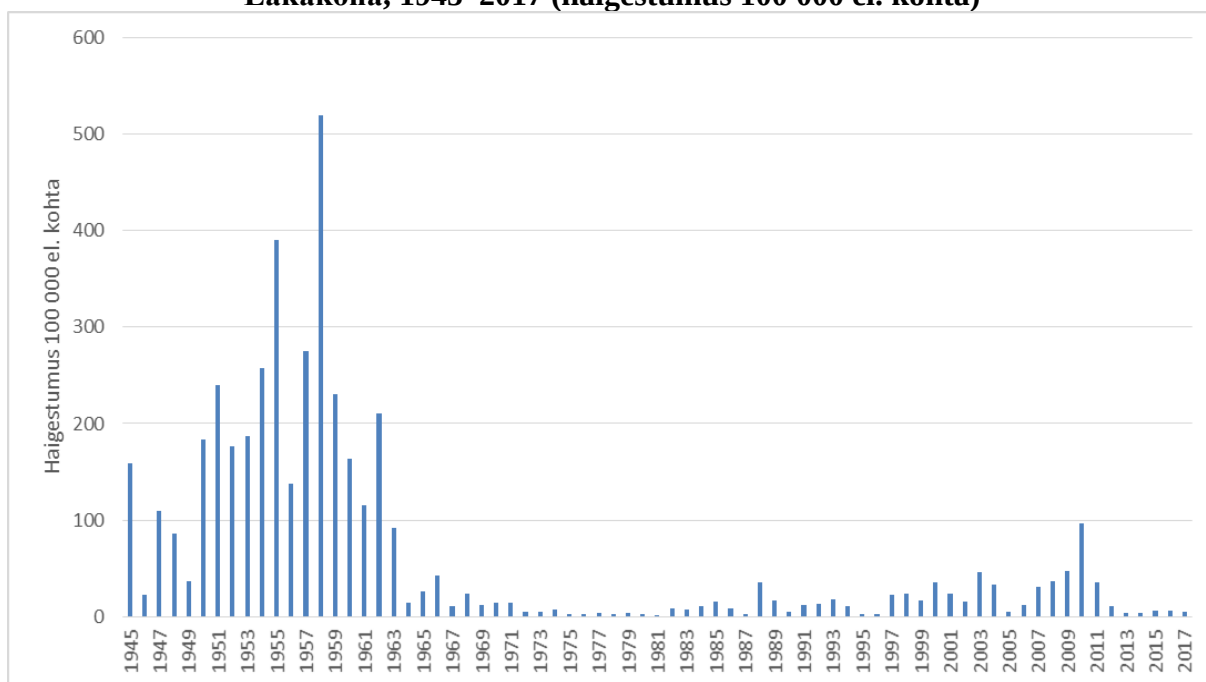
Joonis 46.

Vaktsiin-välditavad nakkused. Haigestumise struktuur, 1994–2017**Läkakõha (A37.0)**

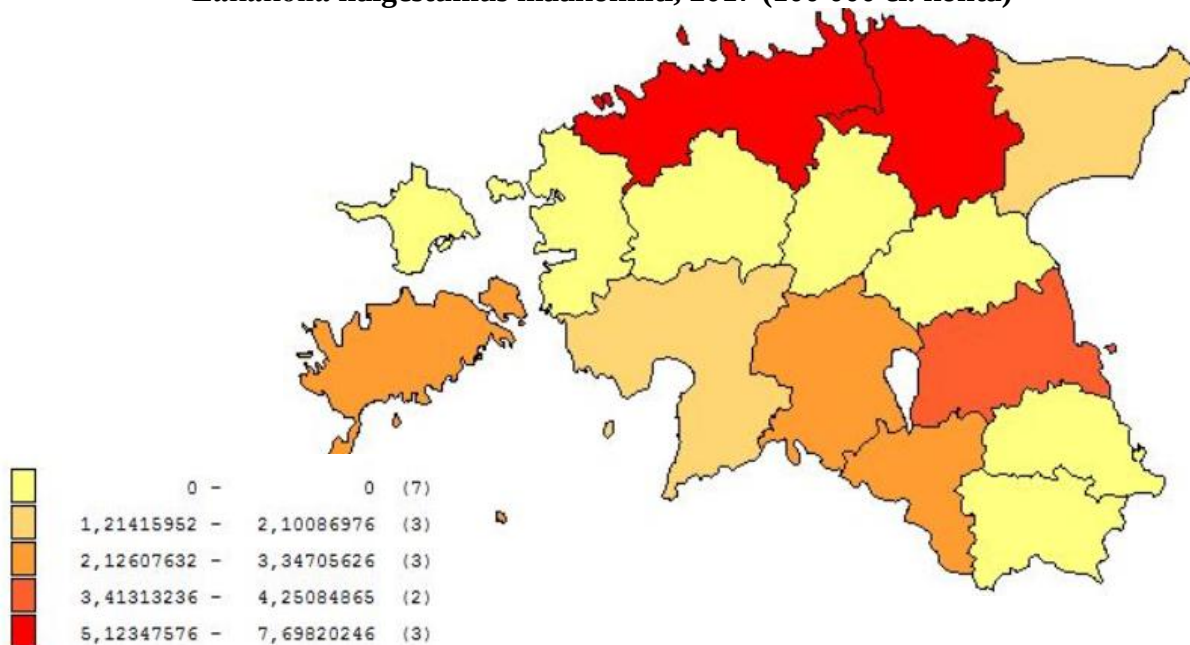
Registreeriti 56 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 4,3 (2016. a oli 74 juhtu ehk 5,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhte registreeriti 8 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Kõrgem haigestumus oli Tallinnas (7,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (5,2) ja Lääne-Virumaal (5).

Joonis 47.

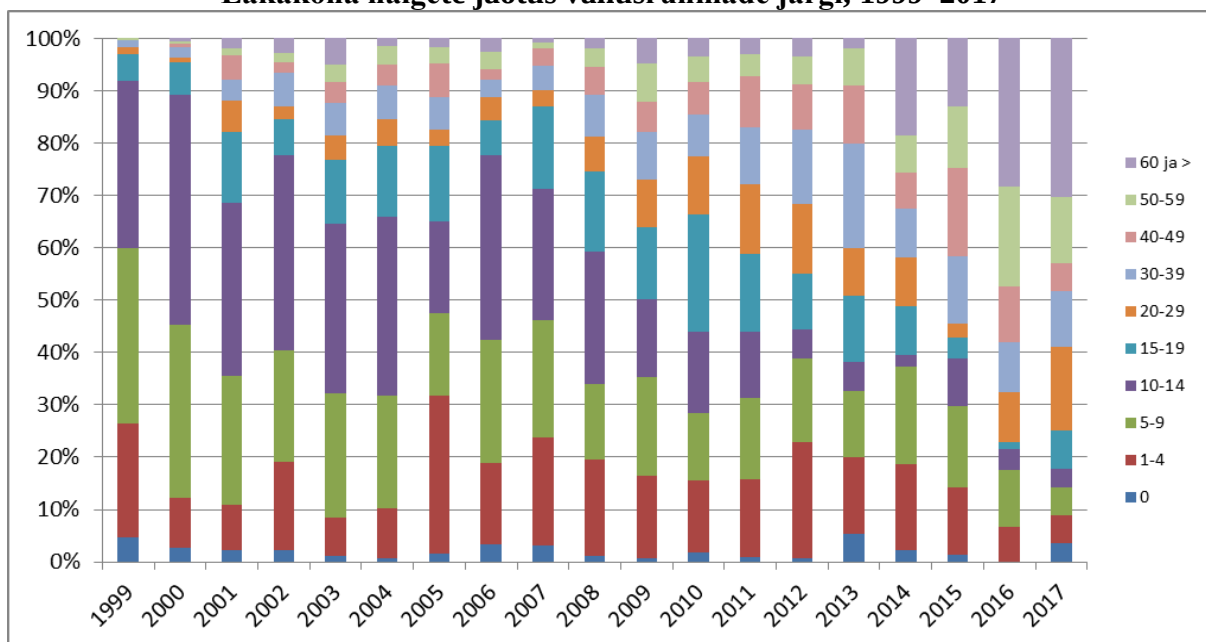
Läkakõha, 1945–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 48.

Läkakõha haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

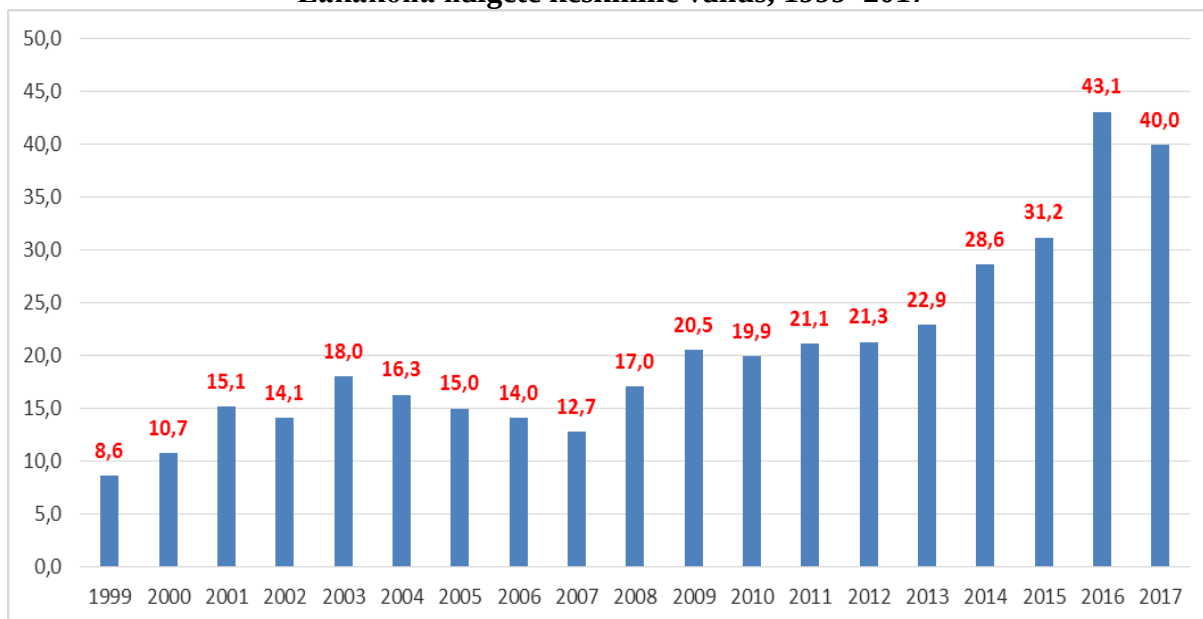
Haigestusid peamiselt 20-39-aastased isikud (26,8%) ning üle 50-aastased isikud (42,9%). Haigete keskmine vanus oli 40 aastat.

Joonis 49.

Läkakõha haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1999–2017

Joonis 50.

Läkaköha haigete keskmine vanus, 1999–2017

Töötavad isikud moodustasid 42,9% haigete üldarvust, mittetöötavad isikud 23,2%, kooliõpilased 10,7% ja koolieelsed lapsed 12,5%. Haigestunudest oli naisi 60,7%, mehi 39,3%.

Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Türgis ja Ukrainas).

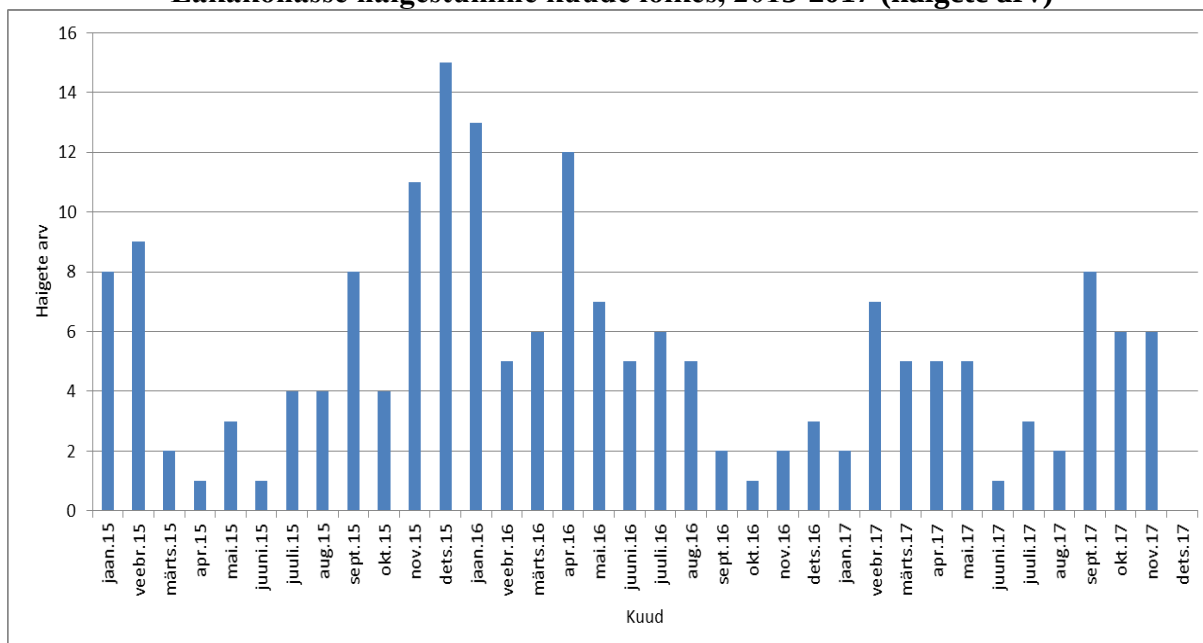
Hospitaliseeriti 12,5% haigetest.

Haigestumise tõusud esinesid kevadel ja sügisel, veebruarist maini haigestus 39,3% ning septembrist novembrini 35,7% haigete üldarvust.

Sporaadilised haigusjuhud moodustasid 96,4% üldarvust. 3,6% haigetest registreeriti kodus koldes 2 juhuga. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.

Haigetest 21,4% olid vaktsineeritud.

Joonis 51.

Läkaköhasse haigestumine kuude lõikes, 2015-2017 (haigete arv)

Tabel 10.

Vaktsineeritud l kak ha haigete viimase kaitsepookimise ja haigestumise vaheline intervall, 2017

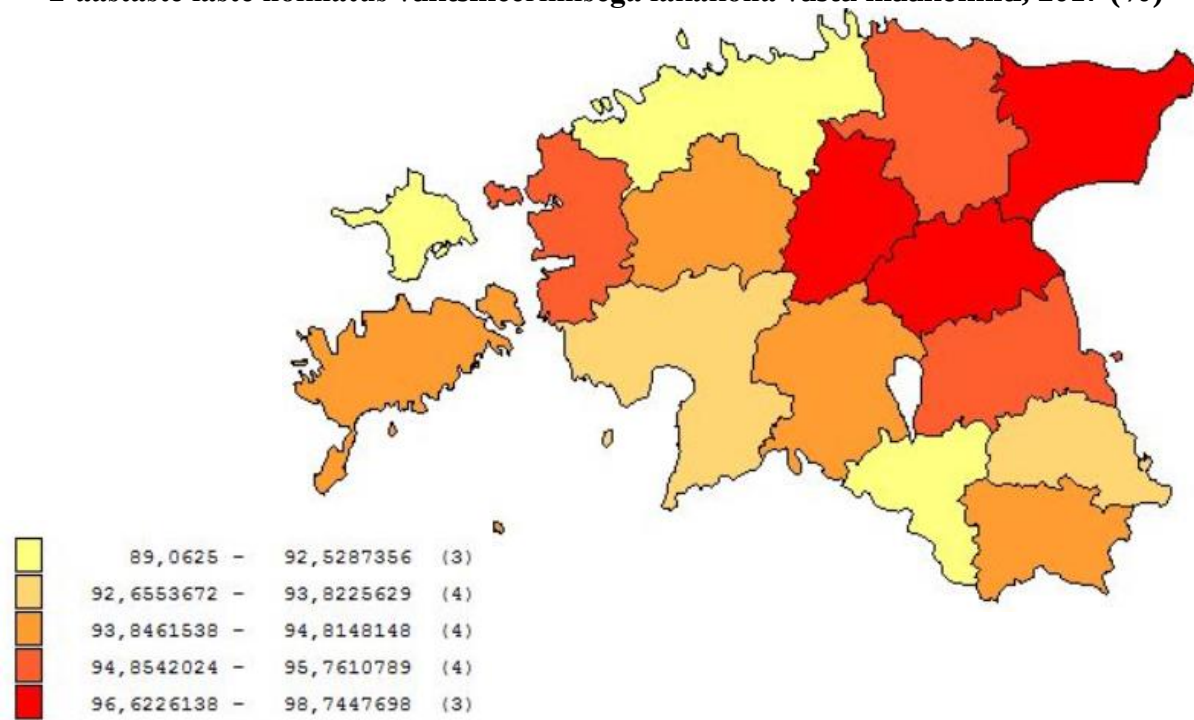
	1 n�dal	2 n�dalat	3 n�dalat	1 kuu	2-6 kuud	7-12 kuud	1 aasta	2 aastat	3 aastat	4 aastat	5 aastat	6 aastat	�le 6 aasta	Teadmata	KOKKU
1 doos															0
2 doosi															0
3 doosi							1								1
4 doosi										1				1	2
5 doosi							1		1						2
6 doosi								1		1			1		3
Teadmata dooside arv				1									1	2	4
KOKKU	0	0	0	1	0	0	2	1	1	2	0	0	2	3	12

Tabel 11.

Laste hõlmatus immuniseerimisega l kak ha vastu, 2017 (%)

	Vakts-tud 7k.-10a.	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-10a.	I revakts. 2-10a.	II revakts. 7-10a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-10a
KOKKU	94,7	93,8	0,1	92,3	88,5	4,3
Tallinn	94,2	92,8	0,1	91,1	86,8	4,7
Harjumaa	93,9	92,5	0,0	92,0	90,5	4,5
Hiiumaa	95,5	89,1	0,1	96,0	96,3	4,5
Ida-Virumaa	98,0	96,6	0,1	96,8	96,0	1,4
Narva	96,7	95,8	0,1	95,4	95,6	2,8
J�gevm�aa	98,7	98,7	0,0	98,4	97,5	1,1
J�rv�maa	97,3	97,3	0,0	96,5	94,9	2,3
L��nem�aa	96,1	95,0	0,1	95,1	93,5	2,2
L��ne-Virumaa	96,6	94,9	0,1	95,7	93,1	3,1
P�lv�maa	96,6	92,7	0,1	95,4	93,5	3,0
P�rnum�aa	95,6	92,8	0,0	93,4	90,4	3,8
Rapl�maa	97,5	94,8	0,0	96,9	95,8	2,4
Saaremaa	96,8	94,8	0,2	95,4	94,5	2,2
Tartum�aa	96,7	95,3	0,1	95,9	93,3	3,0
Valgam�aa	95,7	90,9	0,1	94,8	93,6	3,9
Viljandim�aa	96,1	93,8	0,0	95,1	94,2	3,3
V�rum�aa	96,0	94,4	0,2	94,6	92,2	3,2

Joonis 52.

2-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega läkaköha vastu maakonniti, 2017 (%)

2017. aastal vaktsineeriti läkaköha vastu 12 888 inimest, nendest 0-14 a lapsi 12 800, noorukeid (15-17 a) 10 ja täiskasvanuid 78. Revaktsineeriti 36 844 inimest, nendest 0-14 a lapsi 25 396, noorukeid (15-17 a) 10 958 ja täiskasvanuid 490.

Difteeria (A36)

2017. aastal ei registreeritud difteeria haigusjuhte (viimane haigusjuht esines Eestis 2001. aastal). Difteeria tekitaja suhtes uuriti 840 tonsilliidihaiget, tuvastati üks mittetoksigeenne *C. diphtheriae*.

Tabel 12.

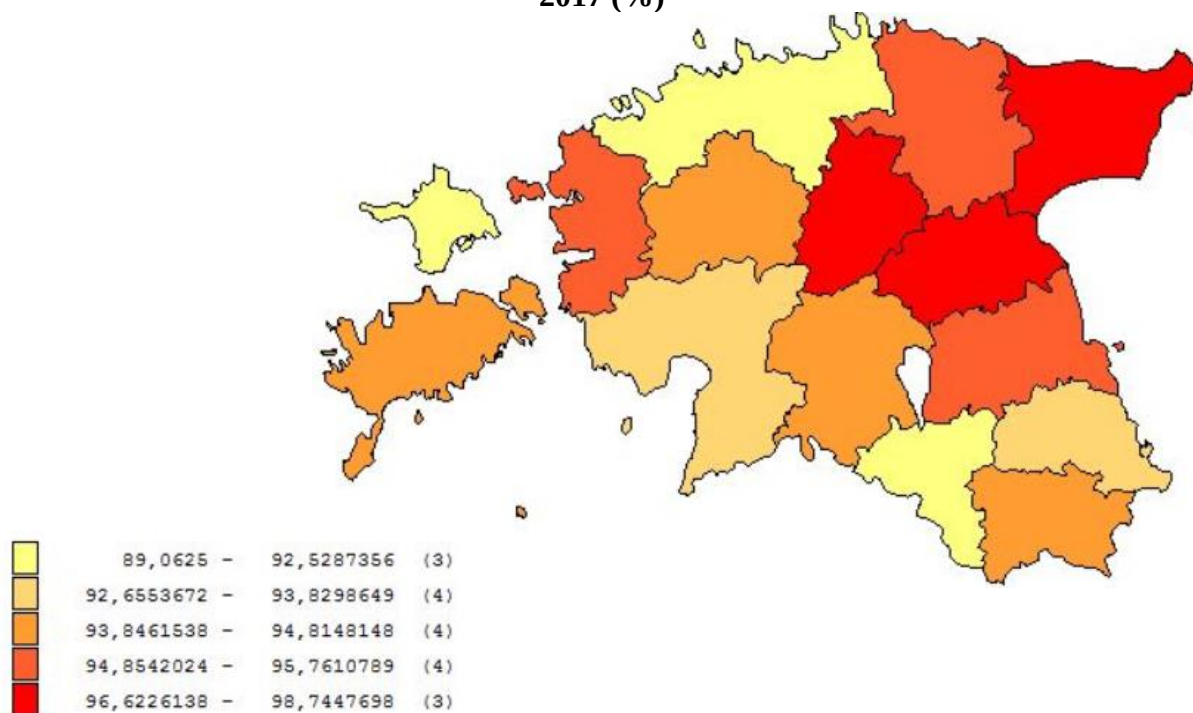
Laste hõlmatus immuniseerimisega difteeria ja teetanuse vastu, 2017 (%)

	Vakts-tud 2a	Vakts-tud 7k.-14a.	I rev. 2-14a.	II rev. 7-14a.	Alal. v/n 0-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	93,8	95,5	93,7	91,2	0,1	3,7
Tallinn	92,8	94,3	91,2	86,9	0,1	4,7
Harjumaa	92,5	93,9	92,0	90,6	0,0	4,5
Hiiumaa	89,1	95,5	96,0	96,3	0,1	4,5
Ida-Virumaa	96,6	98,0	96,8	96,0	0,1	1,4
Narva	95,8	96,7	95,5	95,6	0,1	2,8
Jõgevamaa	98,7	98,7	98,4	97,5	0,0	1,1
Järvamaa	97,3	97,3	96,5	94,9	0,0	2,3
Läänemaa	95,0	96,1	95,1	93,5	0,1	2,2
Lääne-Virumaa	94,9	96,6	95,7	93,1	0,1	3,1

	Vakts-tud 2a	Vakts-tud 7k.-14a.	I rev. 2-14a.	II rev. 7-14a.	Alal. v/n 0-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
Põlvamaa	92,7	96,6	95,5	93,5	0,1	3,0
Pärnumaa	92,8	95,6	93,5	90,6	0,0	3,8
Raplamaa	94,8	97,5	96,9	95,8	0,0	2,4
Saaremaa	94,8	96,8	95,4	94,6	0,2	2,2
Tartumaa	95,3	96,8	95,9	93,4	0,1	3,0
Valgamaa	90,9	95,7	94,9	93,6	0,1	3,9
Viljandimaa	93,8	96,2	95,2	94,3	0,0	3,2
Võrumaa	94,7	96,1	94,6	92,4	0,2	3,2

Joonis 53.

2-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega difteeria ja teetanuse vastu maakonniti, 2017 (%)

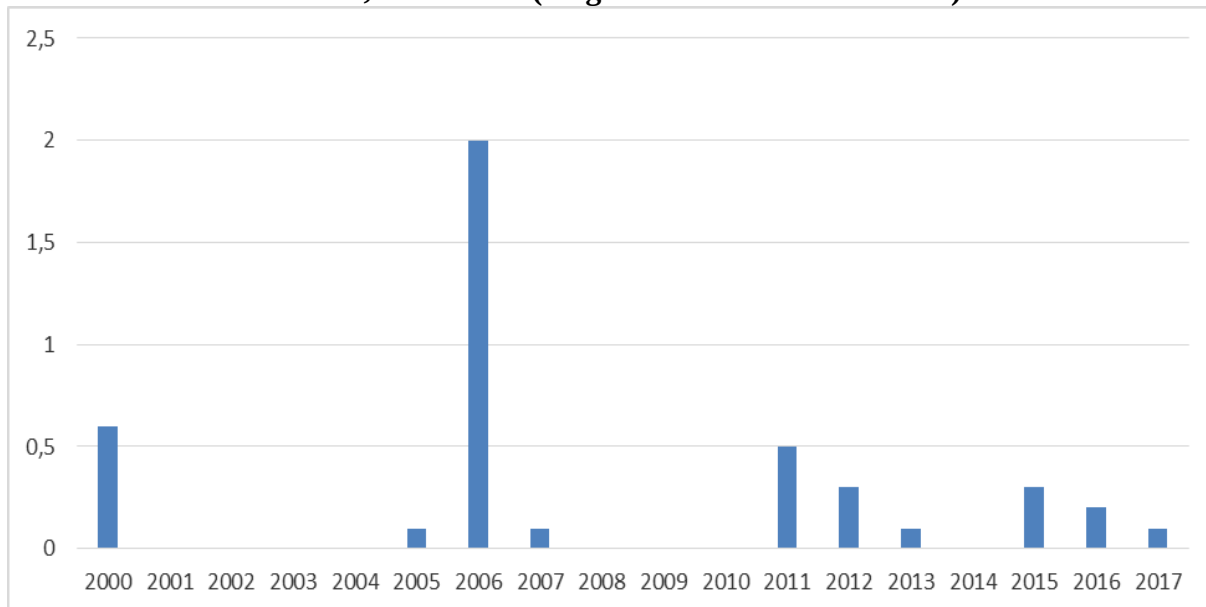
2017. aastal vaktsineeriti difteeria vastu 13 021 inimest, nendest 0-14 a lapsi 12 815, noorukeid (15-17 a) 17 ja täiskasvanuid 189. Revaktsineeriti 60 707 inimest, nendest 0-14 a lapsi 25 417, noorukeid (15-17 a) 11 002 ja täiskasvanuid 24 288.

Leetrid (B05)

2017. aastal registreeriti 1 haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2016. a oli 2 haigusjuhtu ehk 0,2 juhtu 100 000 el. kohta). Leetrite suhtes uuriti 251 vereseerumi proovi. Diagnoos on laboratoorselt kinnitatud. Haigusjuht registreeriti Harjumaal (0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

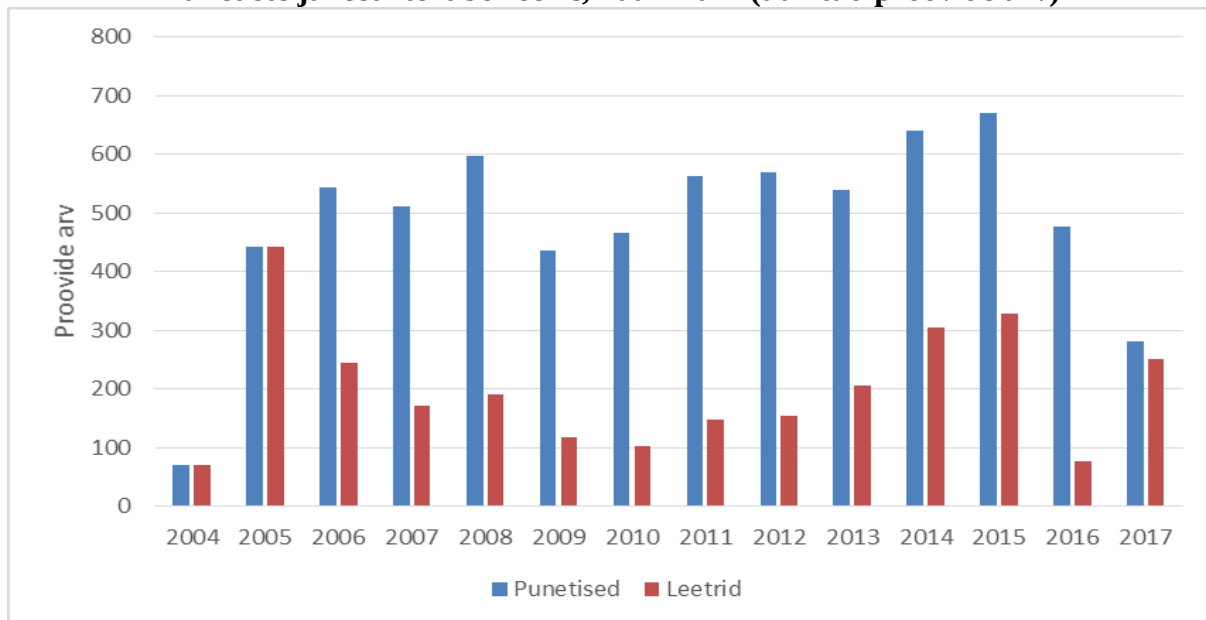
Haige oli vanuses 30-39 aastat, naine, töötav isik, vaktsineeritud leetrite vastu lapsepõlves ühe doosiga. Haigestumine toimus maikuus, nakatumine toimus oletatavalt väljaspool Eestit (Itaalias). Haige hospitaliseeriti, paranes.

Joonis 54.

Leetrid, 2000–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Punetised (B06; P35.0)

2017. aastal punetiste haigusjuhte ei olnud (2016. a samuti ei esinenud). Punetiste suhtes uuriti 282 vereseerumi proovi.

Joonis 55.

Punetiste ja leetrite laboriseire, 2004–2017 (uuritud proovide arv)

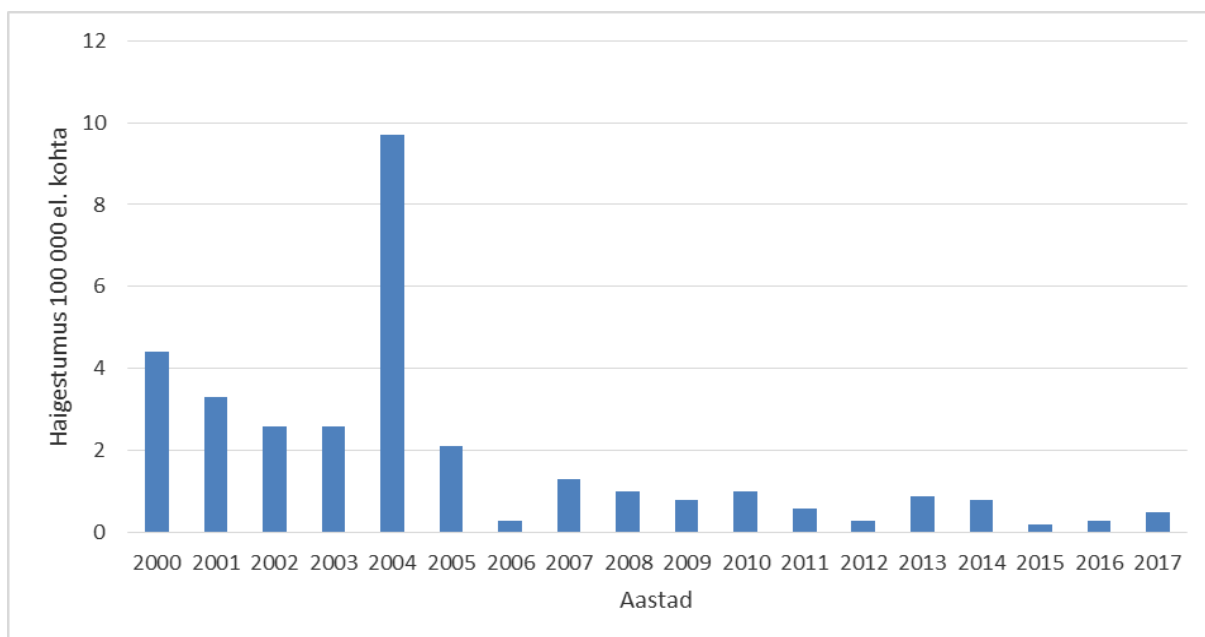
Mumps (B26)

Registreeriti 6 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,5 (2016. a oli 4 haiget ehk 0,3 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoosid püstitati seroloogilise uuringu alusel ühel ning kliinilise pildi alusel viiel haigel.

Haigusjuhud registreeriti Tallinnas (1,2 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Harjumaal (0,6).

Joonis 56.

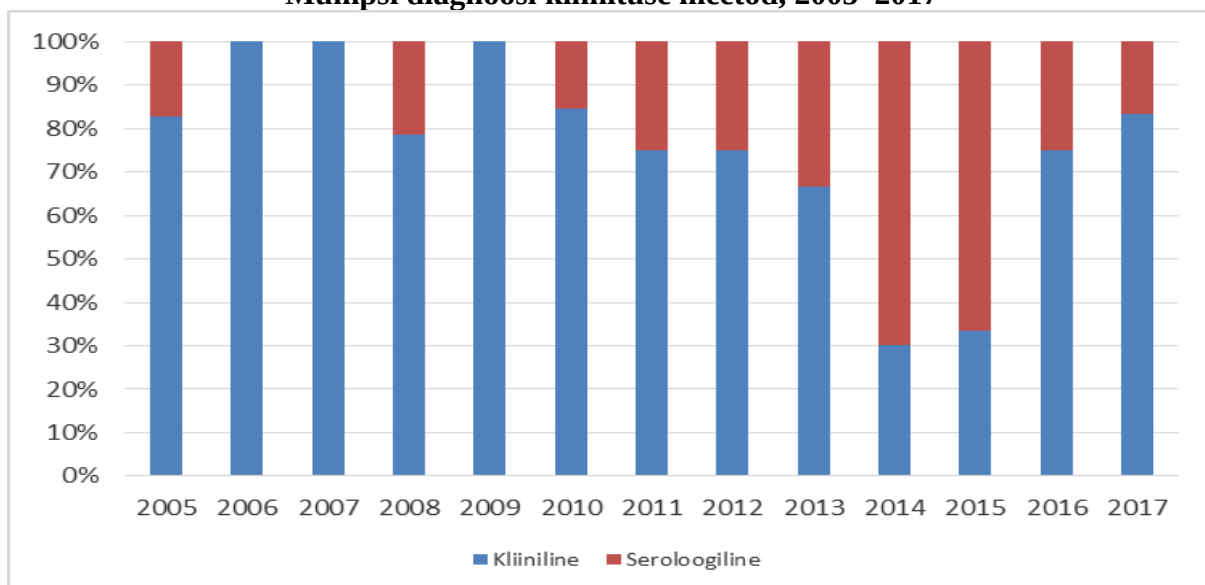
Mumps, 2000–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigete seas oli kolm last vanuses 4-9 aastat (organiseeritud koolieelik ja kaks koolilast) ning kolm täiskasvanud isikut vanuses 20-39 aastat (kaks töötavat isikut ja üks üliõpilane). Mehi oli 83,3%, naisi 16,7%.

Joonis 57.

Mumpsi diagnoosi kinnituse meetod, 2005–2017

Rühmaviisilisi haigestumisi ei olnud, kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Kõik haiged viibisid kodusel ravil. Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Jaapanis).

Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Haigestunutest kaks olid vaktsineeritud, kaks vaktsineerimata, kahel haigel puudusid andmed immuniseerimise kohta.

2017. aastal vaktsineeriti leetrite, punetiste ja mumpsu vastu 13 028 inimest, nendest 0-14 a lapsi 12 762, noorukeid (15-17 a) 15 ja täiskasvanuid 251. Revaktsineeriti 11 401 inimest, nendest 0-14 a lapsi 11 128, noorukeid (15-17 a) 151 ja täiskasvanuid 122.

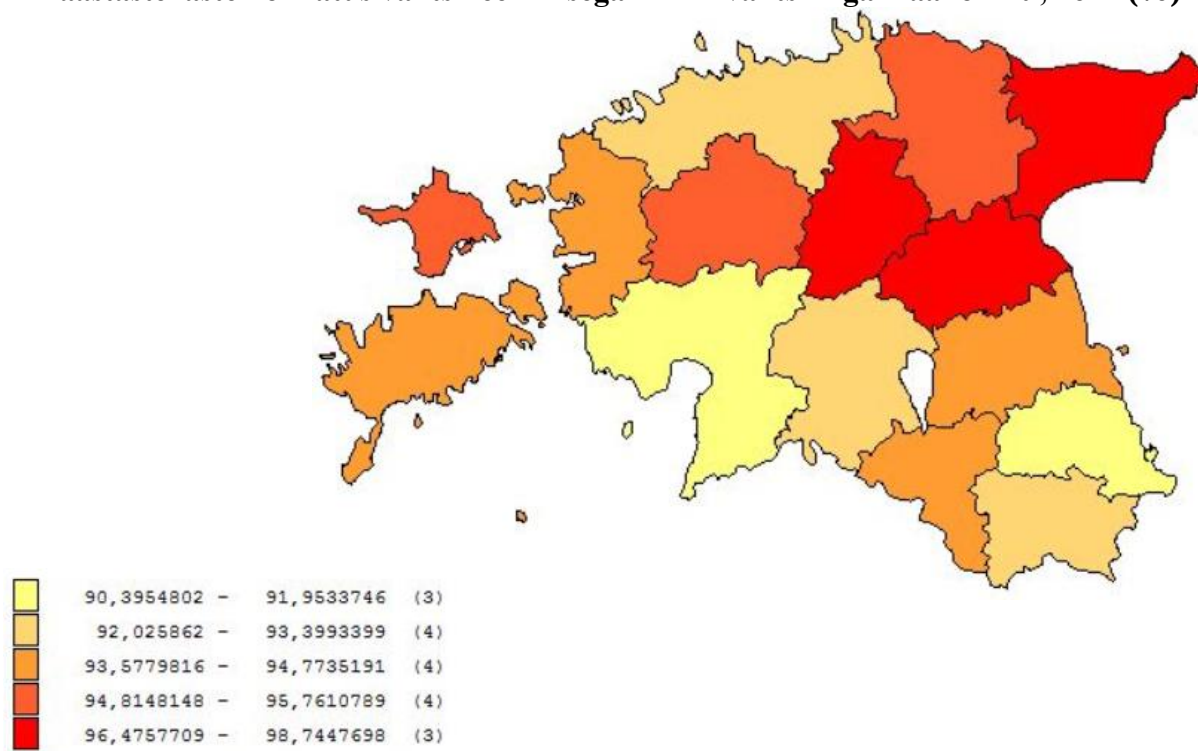
Tabel 13.

Laste hõlmatus immuniseerimisega leetrite, punetiste ja mumpsu vastu, 2017 (%)

	MMR		Leetrid			Punetised		Mumps	
	Vakts- tud 2a.	Vaktsineeri- misest keeld 0-14a	Vakts- tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Alal. v/n 1-14a	Vakts-tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Vakts- tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.
KOKKU	93,3	4,1	95,0	85,9	0,1	95,0	85,9	95,0	85,9
Tallinn	92,0	5,6	93,3	82,9	0,2	93,3	82,9	93,3	82,9
Harjumaa	92,0	4,8	93,9	88,2	0,1	93,9	88,2	93,9	88,2
Hiiumaa	95,3	4,7	95,0	83,9	0,2	95,0	83,9	95,0	83,9
Ida-Virumaa	96,5	1,4	97,8	75,0	0,2	97,8	75,0	97,8	75,0
Narva	95,8	2,8	96,7	94,1	0,2	96,7	94,1	96,7	94,1
Jõgevamaa	98,7	1,4	98,4	93,6	0,0	98,4	93,6	98,4	93,6
Järvamaa	96,9	2,2	96,6	89,4	0,2	96,6	89,4	96,6	89,4
Läänemaa	93,6	2,4	95,4	85,3	0,1	95,4	85,3	95,4	85,3
Lääne-Virumaa	95,2	3,1	96,3	86,3	0,1	96,3	86,3	96,3	86,3
Põlvamaa	90,4	3,3	96,1	81,8	0,1	96,1	81,8	96,1	81,8
Pärnumaa	91,5	4,2	94,9	85,4	0,1	94,9	85,4	94,9	85,4
Raplamaa	94,8	2,6	97,1	94,8	0,1	97,1	94,8	97,1	94,8
Saaremaa	94,8	2,2	97,0	92,3	0,3	97,0	92,3	97,0	92,3
Tartumaa	94,6	3,4	96,0	86,7	0,1	96,0	86,7	96,0	86,7
Valgamaa	94,2	3,9	95,6	88,1	0,1	95,6	88,1	95,6	88,1
Viljandimaa	93,3	3,4	96,0	92,2	0,1	96,0	92,2	96,0	92,2
Võrumaa	93,4	3,3	95,8	90,6	0,1	95,8	90,6	95,8	90,6

Joonis 58.

2-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega MMR vaktsiiniga maakonniti, 2017 (%)

Meningokokknakkus (A39)

Registreeriti 4 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,3 (2016. a oli 5 haiget ehk 0,4 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

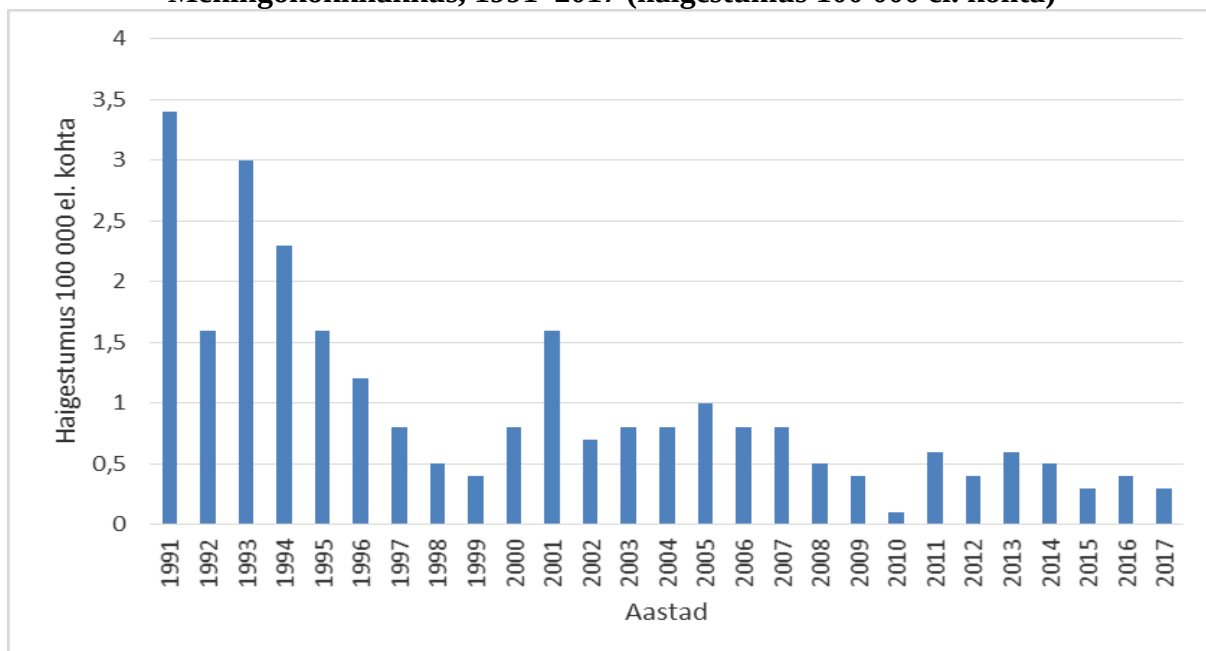
Kliiniliselt avaldus haigus meningokokktseemiana (kaks haigusjuhtu) ja meningiidina (kaks juhtu). Esines üks letaalne juht. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Narvas (1,6) ja Viljandimaal (2,1). Haigestunute 25,0% olid lapsed vanuses 0-4 a ja 75,0% – 20-49-aastased isikud. Mehi oli 25,0%, naisi 75,0%.

Haigusjuhud olid sporaadilised. 75,0% haigetest haigestus novembris-detsembris. 100,0% haigetest viibisid haiglaravil. Mikrobioloogiliselt oli tekitajaks ühel juhul *N. meningitidis* serogrupp B, ühel juhul *N. meningitidis* serogrupp C ning kahel juhul serogrupp ei ole teada.

2017. aastal vaktsineeriti meningokokknakkuse vastu 252 inimest, nendest 0-14 a lapsi 24, noorukeid (15-17 a.) 6 ja täiskasvanuid 222. Revaktsineeriti 34 täiskasvanud isikut.

Joonis 59.

Meningokokknakkus, 1991–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

***Haemophilus influenzae* nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2)**

Registreeriti 53 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 4,0 (2016. a oli 48 juhtu ehk 3,6 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Kliiniliselt avaldus haigus 51 juhul kopsupõletikuna ja kahel juhul septitseemiana. Letaalseid juhte ei olnud.

Nakkushaigust registreeriti viies maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumine oli Pärnumaal (24,1 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Lääne-Virumaal (20,2), Tallinnas (3,5) ja Ida-Virumaal (3,5).

Enamus haigestunutest olid üle 50-aastased isikud (92,4%). Mehi oli 52,8%, naisi 47,2%. 88,7% haigestunutest olid mittetöötavad inimesed (vanadus- või töövõimetupensionärid).

96,2% haigusjuhtudest olid sporaadilised, esines üks kodune kolle kahe juhuga. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Haigestumise tõus esines kevadel, veebruarist maini haigestusid 45,3% registreeritud haigestunutest. Hospitaliseeriti 94,3% haigetest.

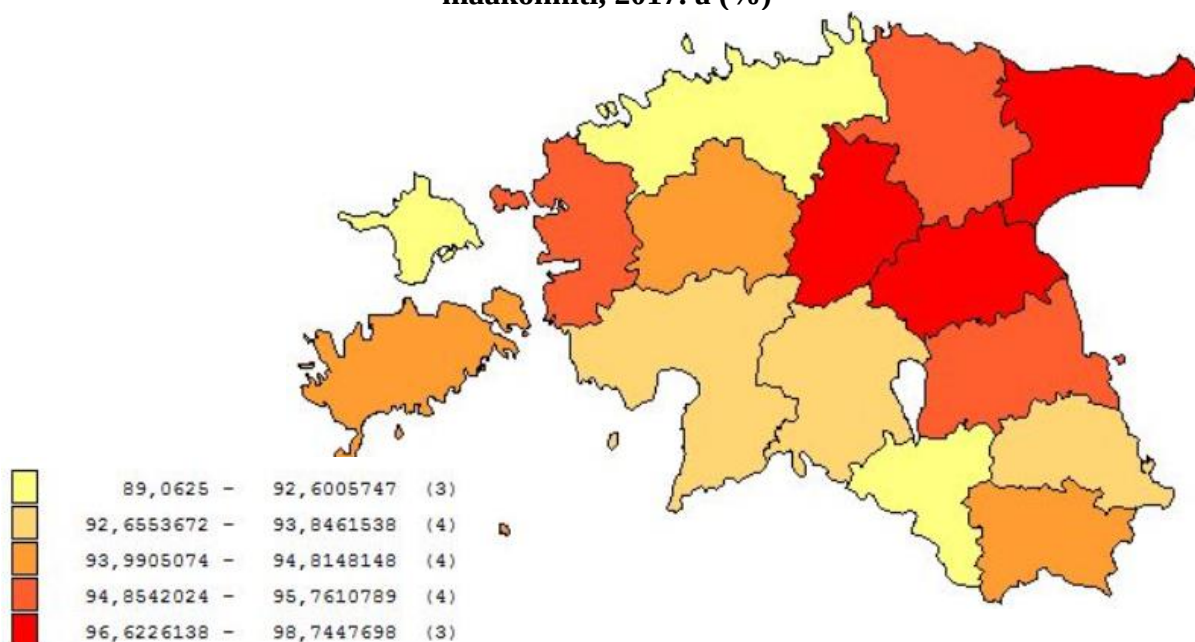
Tabel 14.

Laste hõlmatus immuniseerimisega *Haemophilus influenzae* tüüp b vastu, 2017. a (%)

	Vakts-tud 7k-5a	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-5a	Revakts 2-5a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-5a
KOKKU	93,6	94,0	0,0	88,6	5,1
Tallinn	92,3	93,2	0,1	85,5	6,2
Harjumaa	91,5	92,6	0,0	84,2	5,9
Hiiumaa	90,8	89,1	0,0	91,7	9,4
Ida-Virumaa	96,0	96,6	0,1	92,9	2,1
Narva	94,5	95,8	0,0	91,0	4,4
Jõgevamaa	98,4	98,7	0,0	84,8	1,1
Järvamaa	96,5	97,3	0,0	94,8	3,0
Läänemaa	93,9	95,0	0,0	92,2	3,3
Lääne-Virumaa	95,4	94,9	0,0	93,1	4,0
Põlvamaa	95,2	92,7	0,0	91,8	4,1
Pärnumaa	93,4	92,8	0,0	88,9	5,8
Raplamaa	96,2	94,8	0,0	95,1	3,4
Saaremaa	95,3	94,8	0,0	88,2	3,1
Tartumaa	95,6	95,3	0,0	93,8	3,9
Valgamaa	93,0	90,9	0,0	91,1	5,8
Viljandimaa	93,4	93,8	0,0	90,6	5,7
Võrumaa	92,9	94,4	0,1	88,8	5,8

2017. aastal vaktsineeriti *Haemophilus influenzae* tüüp B vastu 12 744 inimest, nendest 0-14 a lapsed 12 713 ja täiskasvanuid 31. Revaktsineeriti 12 144, nendest 0-14 a lapsed 12 143 ja täiskasvanuid 1.

Joonis 60.

2-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega *Haemophilus influenzae* tüüp b vastu maakonniti, 2017. a (%)

Sarlakid (A38)

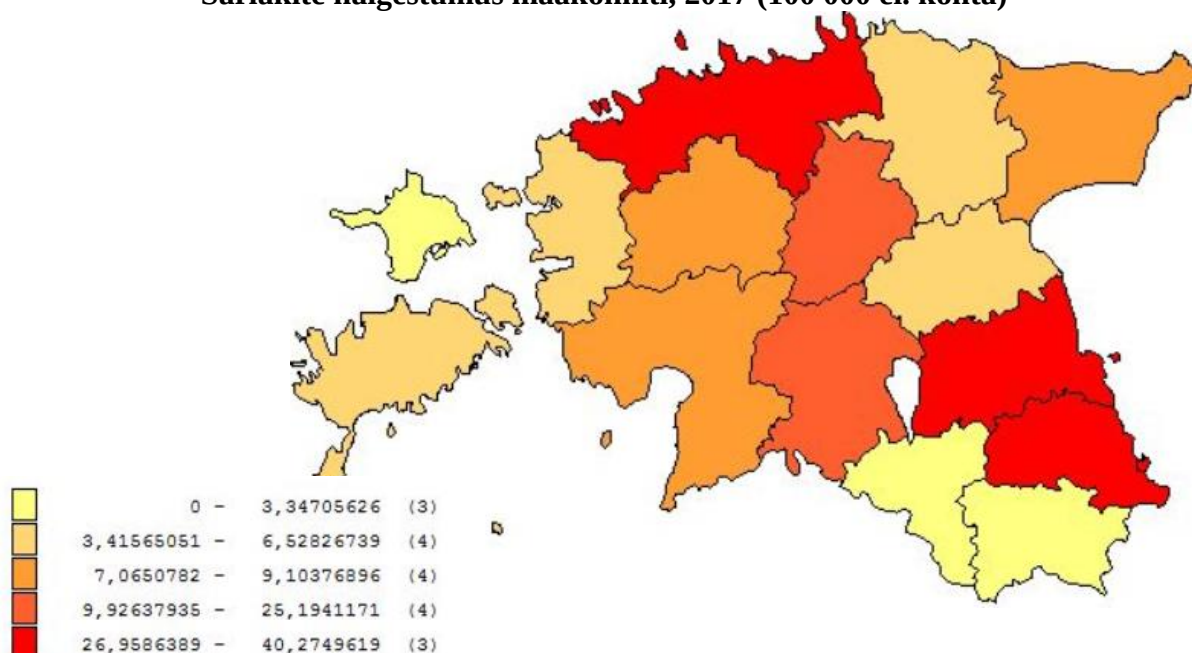
Registreeriti 267 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 20,3 (2016. a vastavalt 280 ja 21,3). Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa ja Võrumaa. Suurem haigestumus oli Tartumaal (40,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Põlvamaal (39,3), Harjumaal (32,0) ja Tallinnas (25,3).

Haigestunute 92,1% moodustasid 1-9-aastased lapsed. Mehi oli 55,0%, naisi 45,0%. 77,2% haigetest olid eelkooliealised lapsed, 21,7% – kooliõpilased. Oli kaks haigestumise tõusu – jaanuarist maini ja novembris-detsembris. Jaanuarist maini haigestus 47,6% haigete üldarvust. Hospitaliseeriti 6,7% haigetest.

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

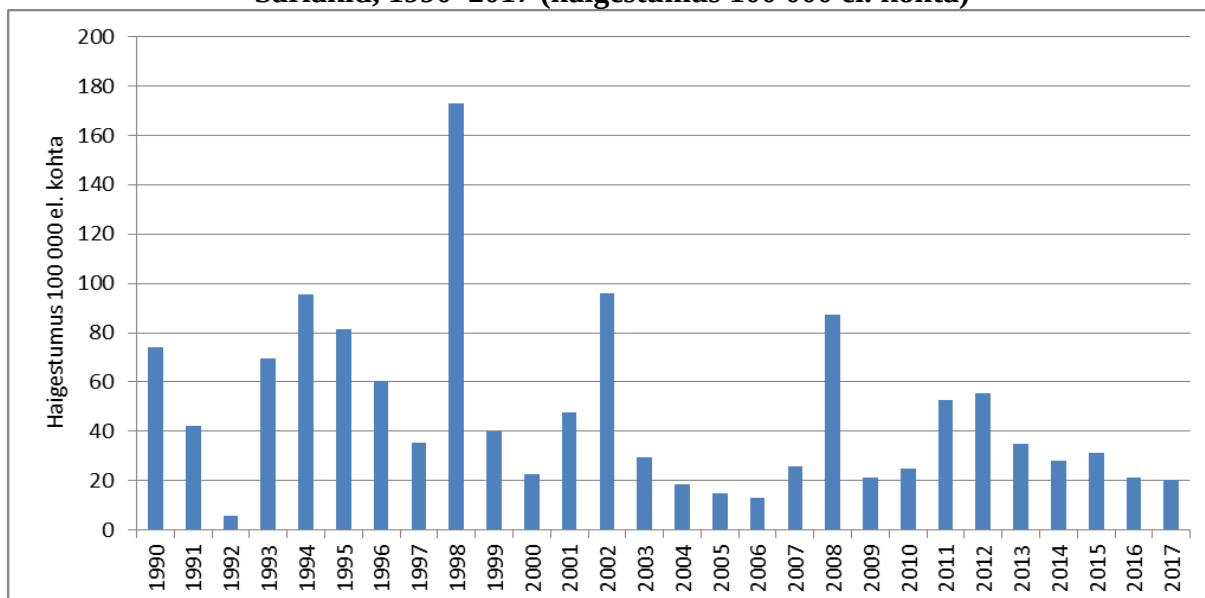
Joonis 61.

Sarlakite haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

Joonis 62.

Sarlakid, 1990–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

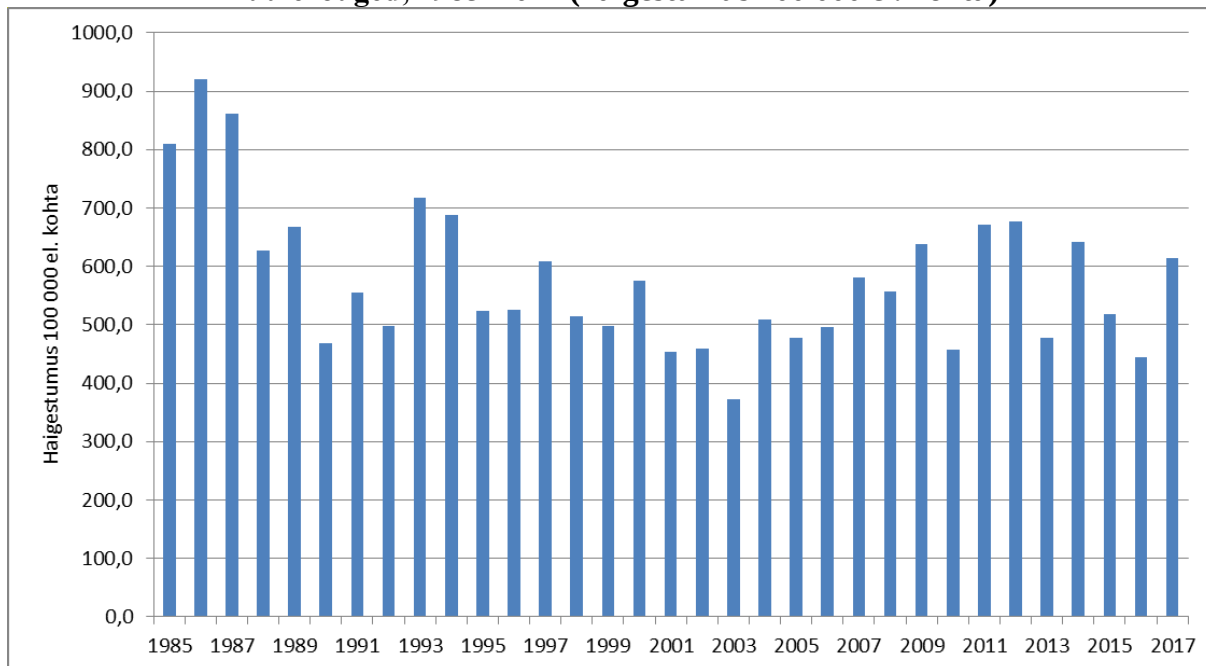

Tuulerõuged (B01)

Registreeriti 8 088 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 614,8 (2016. a vastavalt 5 846 ja 444,2). Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Raplamaal (924,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Põlvamaal (818,9) ja Tartumaal (769,5).

Joonis 63.

Tuulerõuged, 1985–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

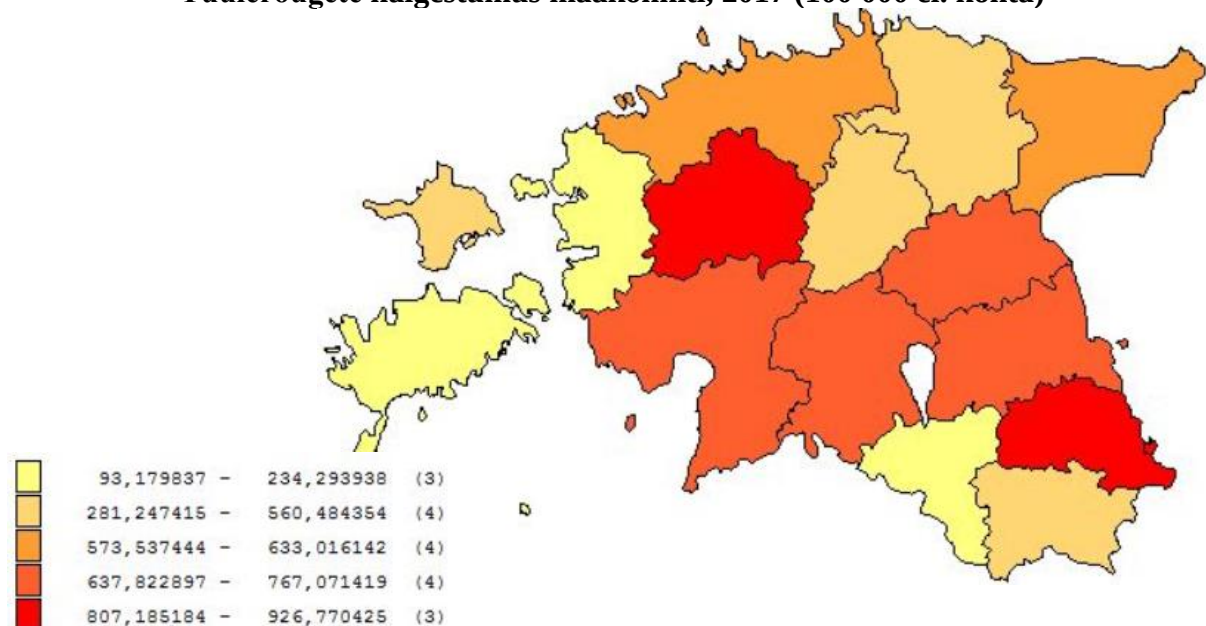

Haigestunutest 56,9% moodustasid 1-4-aastased ja 32,5% – 5-9-aastased lapsed. 70,5% haigestunutest moodustasid organiseeritud koolieelikud, 15,0% kodused lapsed ja 11,8% kooliõpilased. Mehi oli 50,3%, naisi 49,7%.

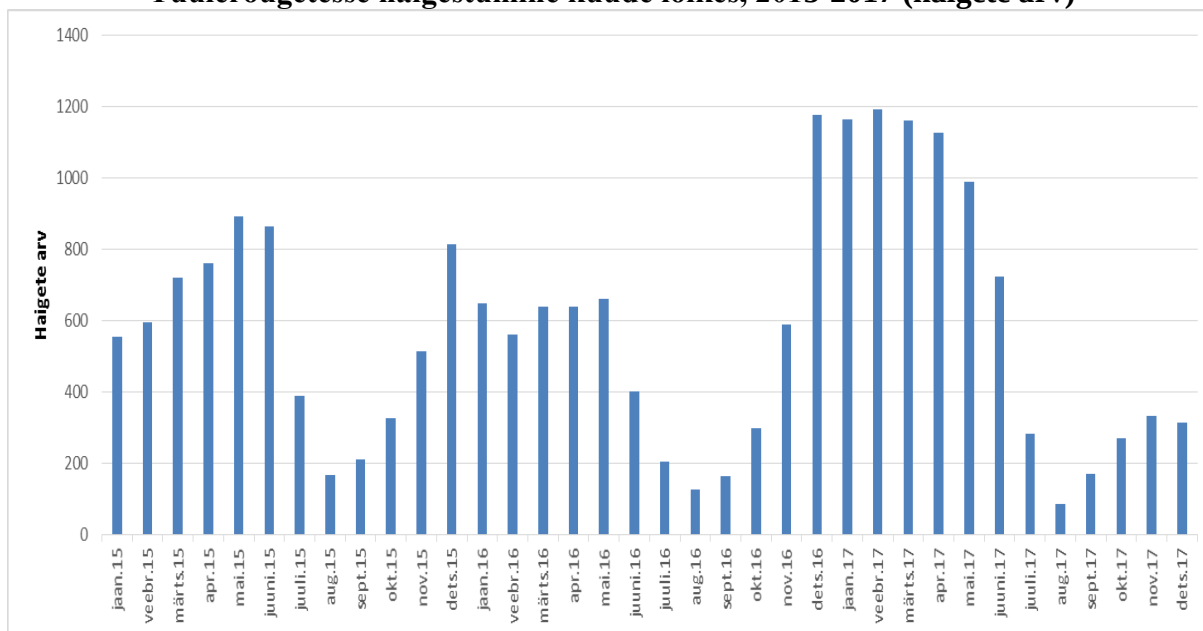
Haigestumisel on selgelt kujunenud sesoonsus haigestumise tõusuga talvel-kevad. Jaanuarist aprillini haigestus 57,5% haigete üldarvust.

Joonis 64.

Tuulerõugete haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

Joonis 65.

Tuulerõugetesse haigestumine kuude lõikes, 2015-2017 (haigete arv)

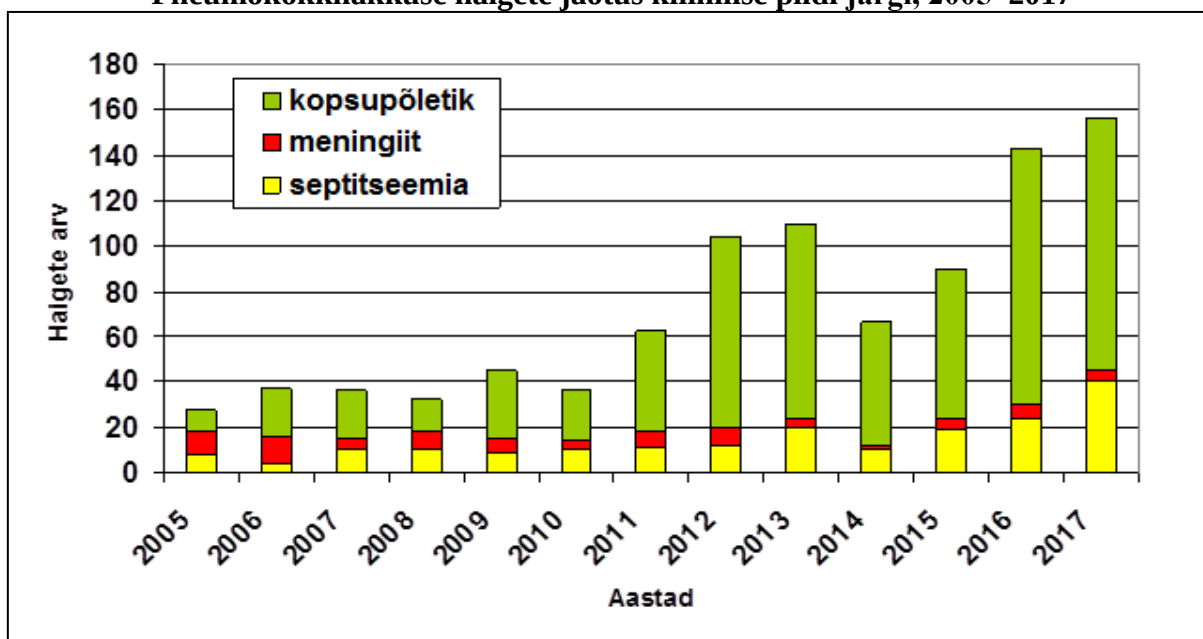
2017. aastal vaktsineeriti tuulerõugete vastu 691 inimest, nendest 0-14 a lapsi 470, noorukeid (15-17 a) 22 ja täiskasvanuid 199. Immunoglobuliinprofülaktikat ei rakendanud.

Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)

Registreeriti 160 pneumokokknakkust, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 12,2 (2016. a oli 143 juhtu ehk 10,9 100 000 elaniku kohta). Invasiivset pneumokokknakkust oli 45, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,4 (2016. a oli 30 juhtu ehk 2,3 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Kliiniliselt avaldus haigus järgmiselt: septitseemia 36 juhul (23,1% üldarvust), meningiidina 5 juhul (3,2%), septitseemia+kopsupõletikuna 4 juhul (2,6%), kopsupõletikuna 111 juhul (71,2%). Oli 11 letaalist juhtu (neist 6 invasiivse pneumokokknakkusega).

Joonis 66.

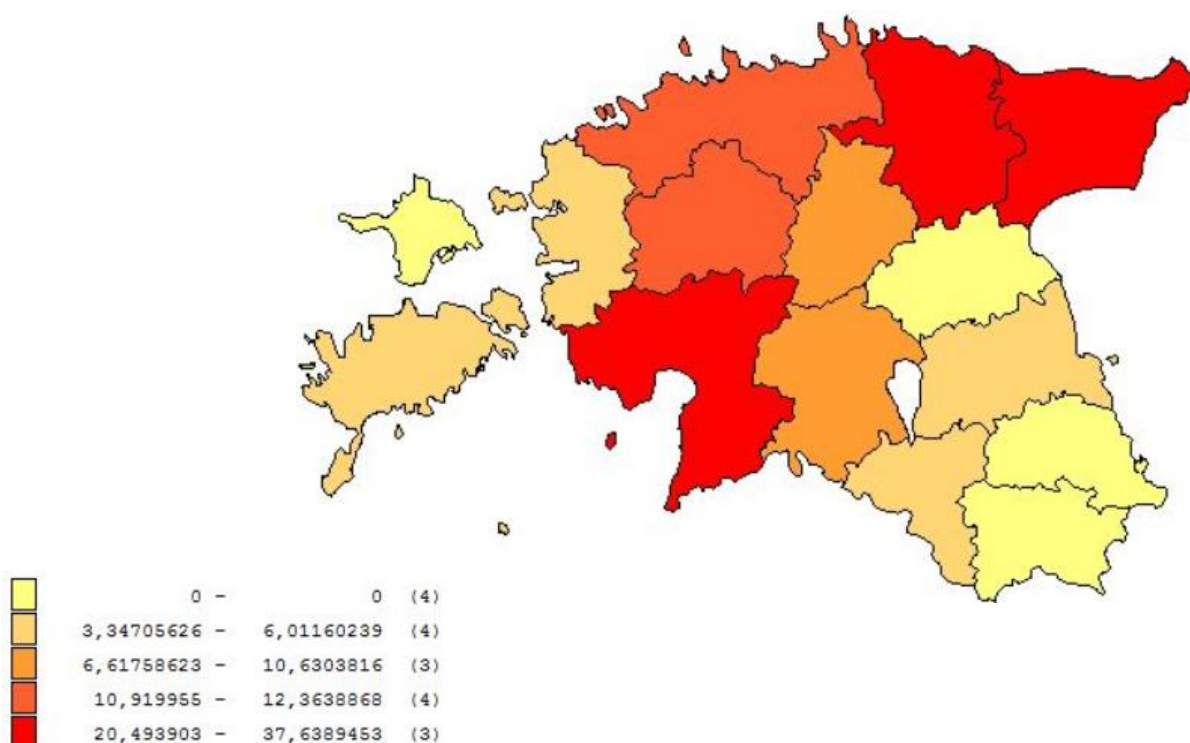
Pneumokokknakkuse haigete jaotus kliinilise pildi järgi, 2005–2017

Neljal juhul võib oletada nakatumist väljaspool Eestit (Norras üks, Soomes kaks ja Ungaris üks).

Nakkushaigust registreeriti 11 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (37,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (30,3) ja Lääne-Virumaal (20,2). Suurem haigestumus invasiivsesse pneumokokknakusesse oli Pärnumaal (13,3), Viljandimaal (10,4) ja Ida-Virumaal (9,3).

Joonis 67.

Pneumokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

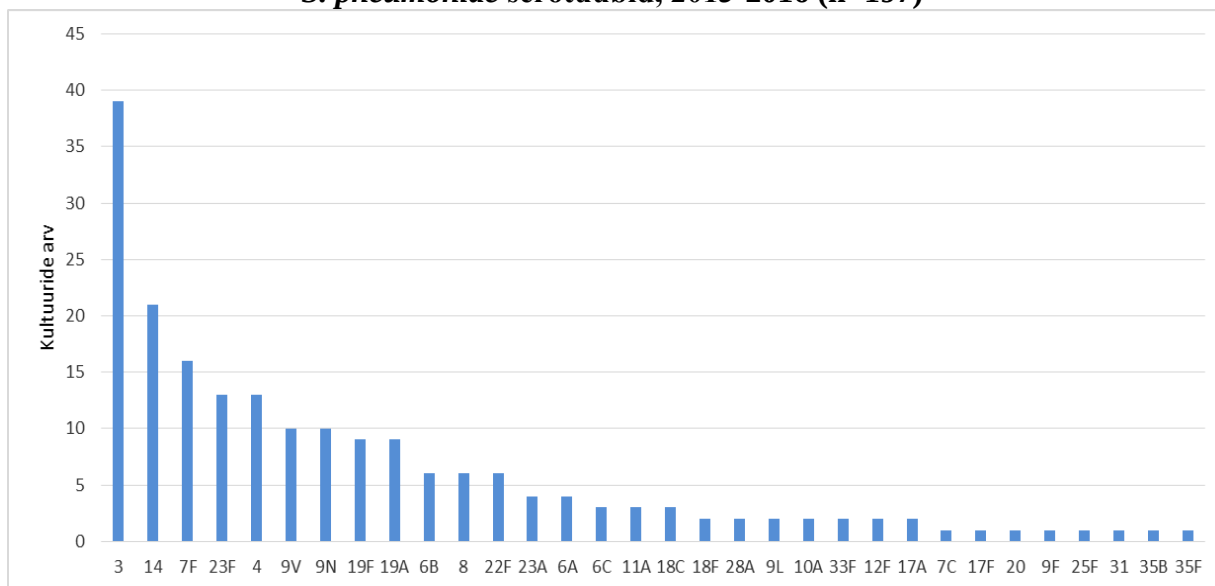

Terviseameti laboris toimus 2013.-2016. a verest ja liikvorist isoleeritud *S. pneumoniae* kultuuride tüpeerimine (kokku 211 kultuuri, neist tüpeeriti lõpuni 197), avastati 32 erinevat serotüüpi. Serotüüp 3 moodustas 19,8% kõikidest tekitajatest, 14 – 10,6%, 7F – 8,1%, 23F – 6,6%, 4 – 6,6%.

2017. aastal laekus 143 kultuuri, neist tüpeeriti 139 (serotüüp määrati 72 juhul, serogrupp määrati 67 juhul).

Joonis 68.

S. pneumoniae serotüübid, 2013-2016 (n=197)

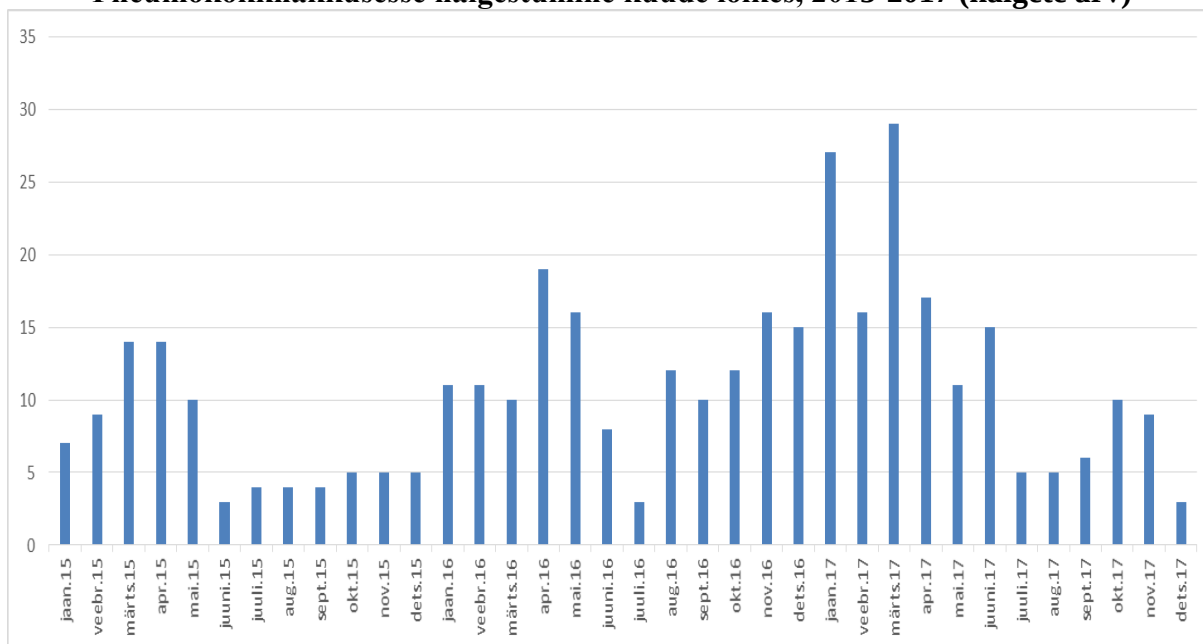

Haigetest 68,1% olid 50-aastased ja vanemad isikud, 19,4% – 30-49-aastased isikud. Mehi oli 56,9%, naisi 43,1%. 68,1% haigete üldarvust moodustasid mittetöötavad ja 16,9% töötavad isikud.

Esines haigestumise tõus talvel-kevad. Jaanuaris-aprillis haigestus 55,6% haigete üldarvust (66,7% invasiivsetest haigusjuhtudest). Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. 96,5% haigetest hospitaliseeriti (100,0% invasiivsetest haigusjuhtudest).

Joonis 69.

Pneumokokknakkusesse haigestumine kuude lõikes, 2015-2017 (haigete arv)

2017. aastal vaktsineeriti pneumokokknakkuse vastu 1 300 inimest, nendest 0-14 a lapsi 953, noorukeid (15-17 a) 11 ja täiskasvanuid 336. Revaktsineeriti 64 inimest, nendest 0-14 a lapsi 46, noorukeid (15-17 a) 1 ja täiskasvanuid 17.

Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid (A85; A87)

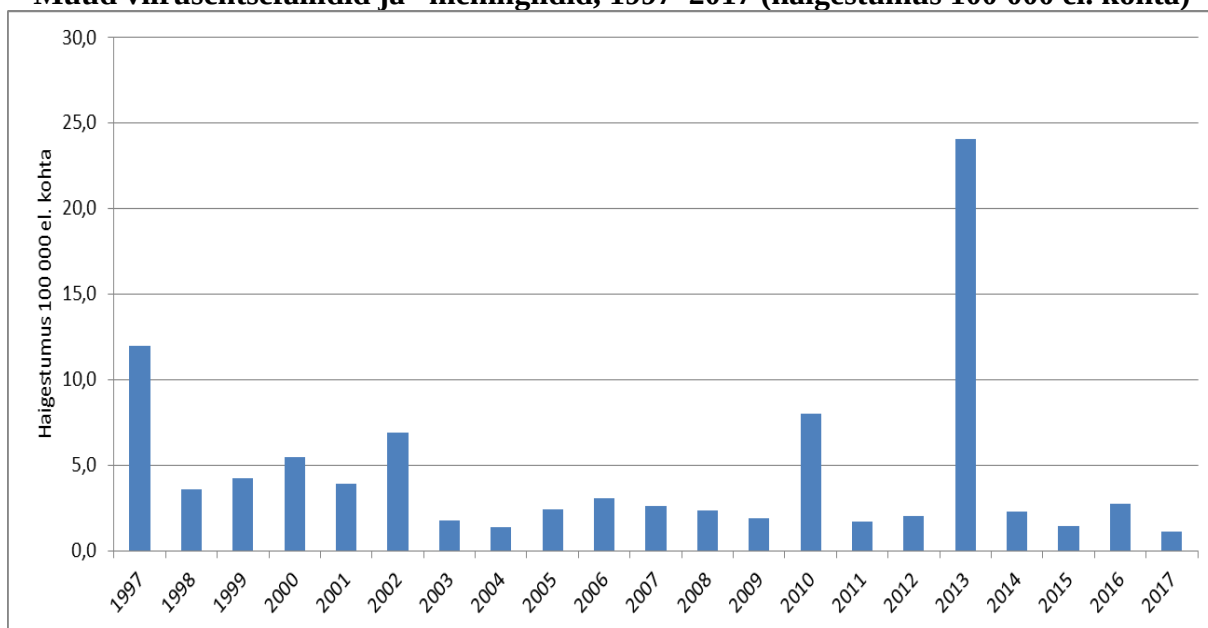
Registreeriti 15 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,1 (2016. a oli 35 juhtu ehk 2,7 juhtu 100 000 elaniku kohta). 73,3% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt.

Kahel juhul (13,3%) esines enteroviirusmeningiit, ühel juhul oli tekitajaks Varicella-Zoster viirus, kahel juhul HHV6 ja ühel juhul tüperimata herpesviirus.

Haigusjuhte registreeriti kuues maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus oli Hiiamaal (10,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Viljandimaal (4,2), Jõgevamaal (3,2) ja Raplamaal (2,9).

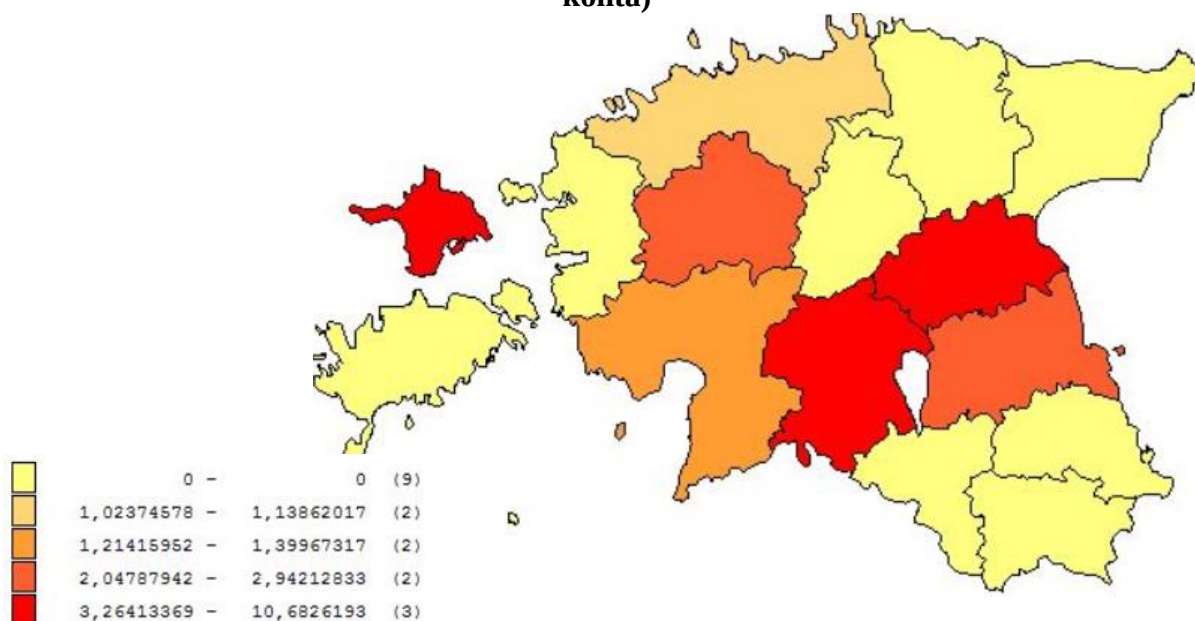
Joonis 70.

Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid, 1997–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 71.

Muude viirusentsefaliitide ja -meningiitide haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

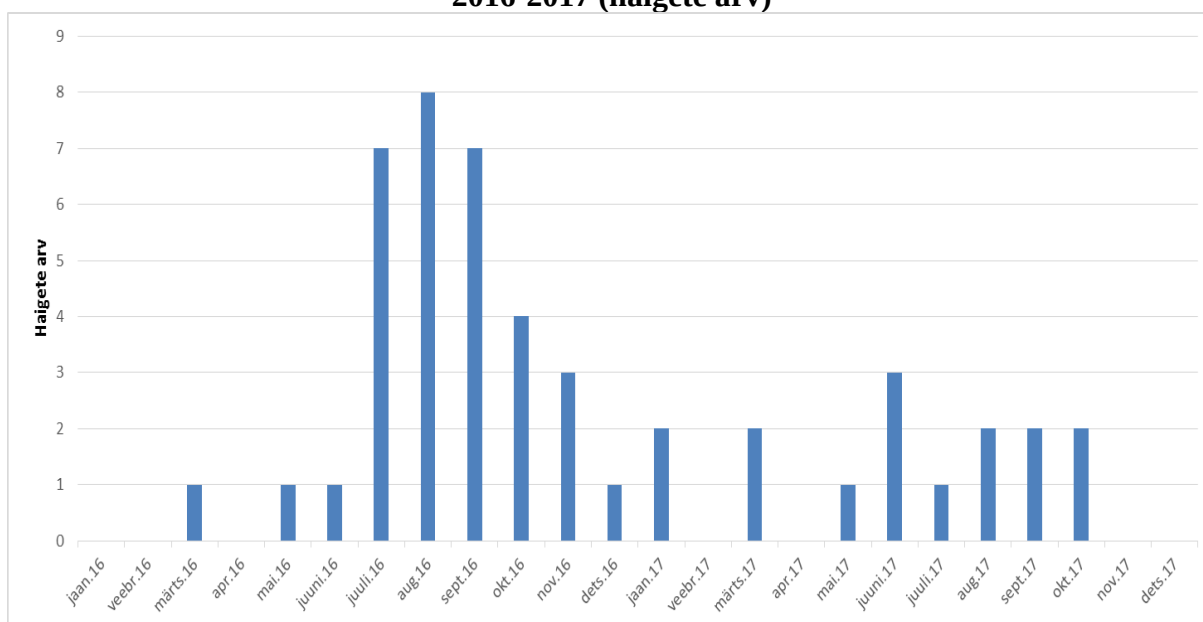
Haigetest 46,7% olid 20-39-aastased isikud, 20,0% – 40-59-aastased isikud. Mehi oli 80,0%, naisi 20,0%. 53,3% haigestunudest olid töötavad isikud, 13,3% mittetöötavad isikud, 13,3% – üliõpilased.

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, juunist oktoobrini haigestus 66,7% kõikidest aasta jooksul registreeritud haigetest. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised, rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Hospitaliseeriti kõik haiged.

Joonis 72.

Muudesse viirusentsefaliitidesse ja -meningiitidesse haigestumine kuude lõikes, 2016-2017 (haigete arv)

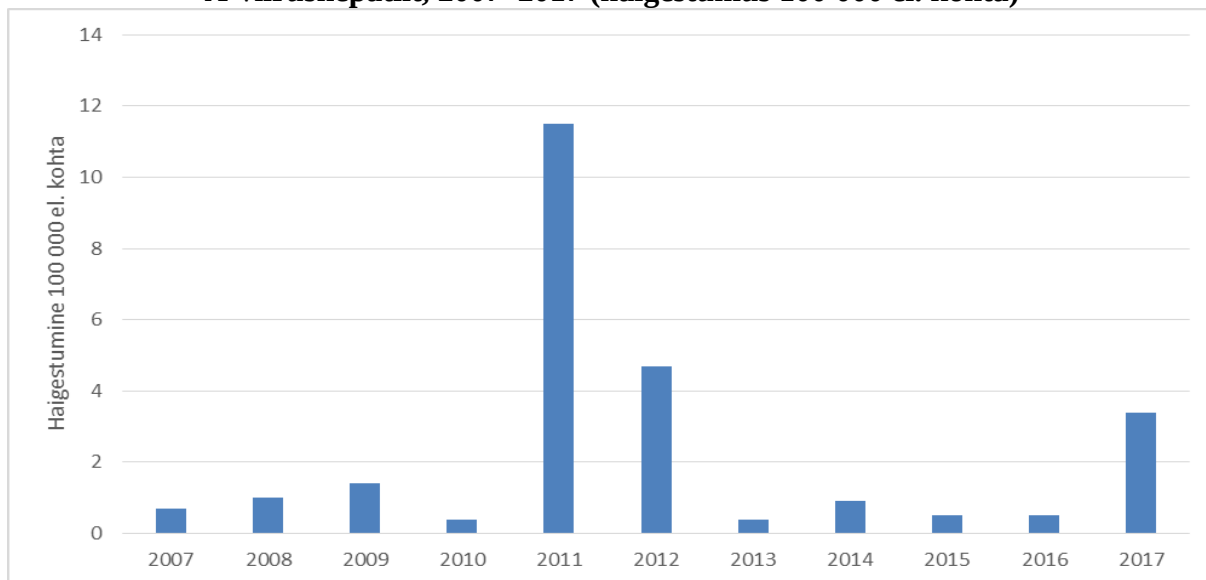
Viirushepatiitid ja HIV

A-viirushepatiit (B15)

Esines 45 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,4 (2016. a haigestus 7 inimest ehk 0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati seroloogiliselt.

Joonis 73.

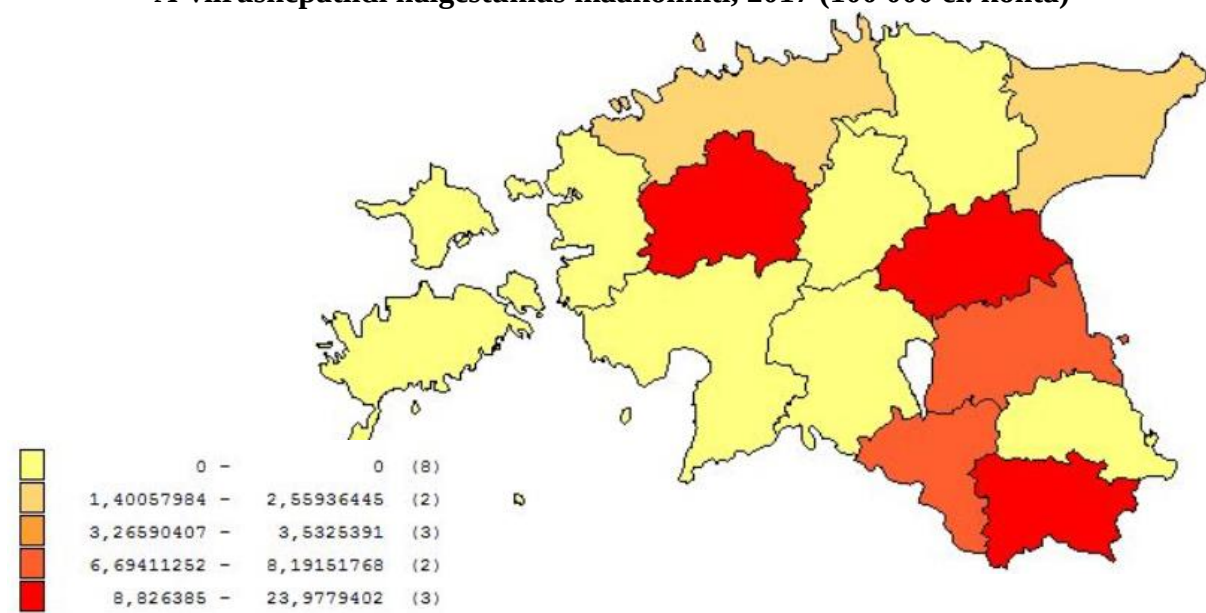
A-viirushepatiit, 2007–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigestunuid registreeriti kuues maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumine oli Võrumaal (23,5 juhtu 100 el. kohta), Jõgevamaal (9,6), Raplamaal (8,8) ja Tartumaal (8,3).

Joonis 74.

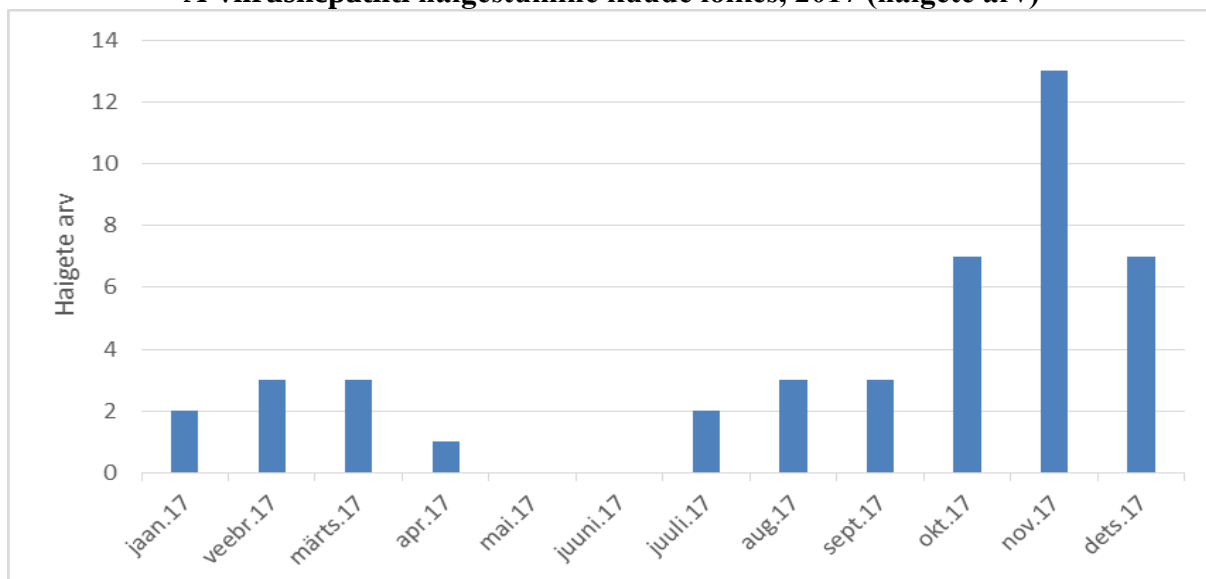
A-viirushepatiidi haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

I poolaastal haigestus 22,2% haigetest, Haigestumise tõus algas juulikuus ning II poolaastal haigestus 77,8% haigetest maksimaalse arvuga novembrikuus (13 haigestunut).

Joonis 75.

A-viirushepatiiti haigestumine kuude lõikes, 2017 (haigete arv)

10 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Bulgaarias, Hollandis, Indias, Leedus, Madagaskaril, Malaisias, Prantsusmaal ja Soomes üks ning Venemaal kaks juhtu).

53,3% haigusjuhtudest olid sporaadilised, 24,4% esinesid kolletes 2-4 juhuga.

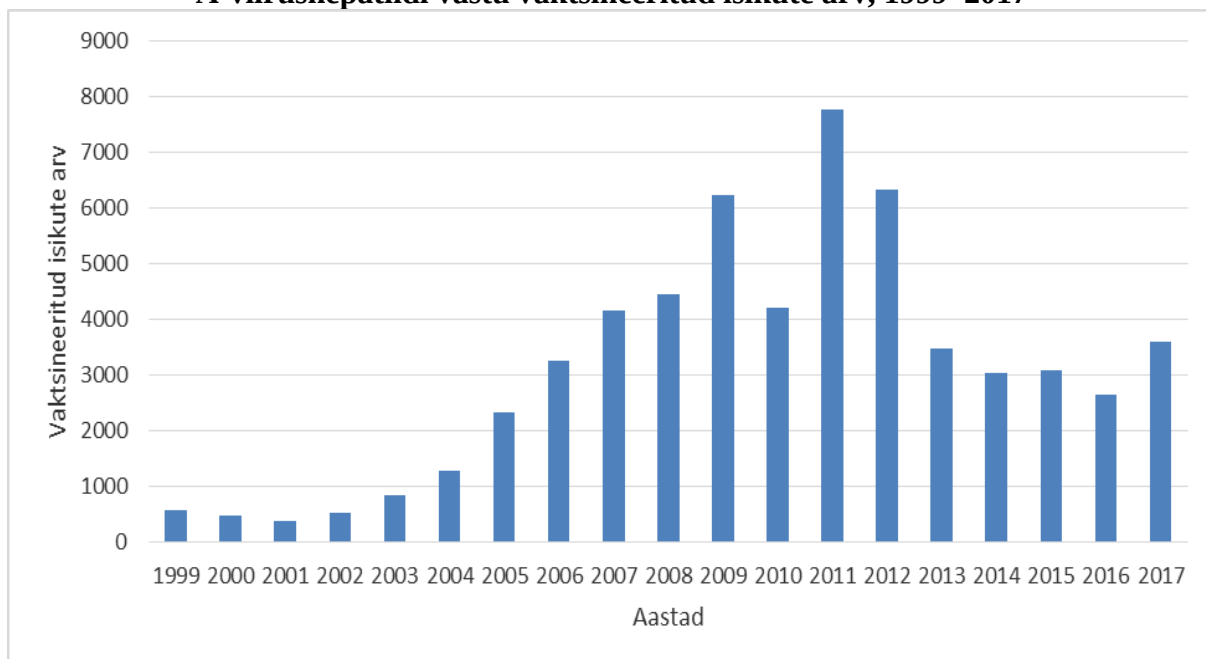
48,9% haigetest olid vanuses 30-49 aastat, 24,5% – üle 50 aastat. Mehi oli 71,1%, naisi 28,9%. 60% haigestunutest olid töötavad ja 20% mittetöötavad isikud.

A-hepatiidi viiruse genotüüp on teada 28 juhul: 25 juhul genotüüp IA (identne Euroopa MSM seas levinud viiruse tüvega) ja kolmel juhul genotüüp IB.

2017. aastal vaktsineeriti A-viirushepatiidi vastu 3 550 inimest, neist 0-14 a lapsi 567, noorukeid (15-17 a) 120, täiskasvanuid 2 863. Revaktsineeriti 64 inimest, neist 0-14 a lapsi 12, noorukeid (15-17 a) 3, täiskasvanuid 49.

Joonis 76.

A-viirushepatiidi vastu vaktsineeritud isikute arv, 1999–2017

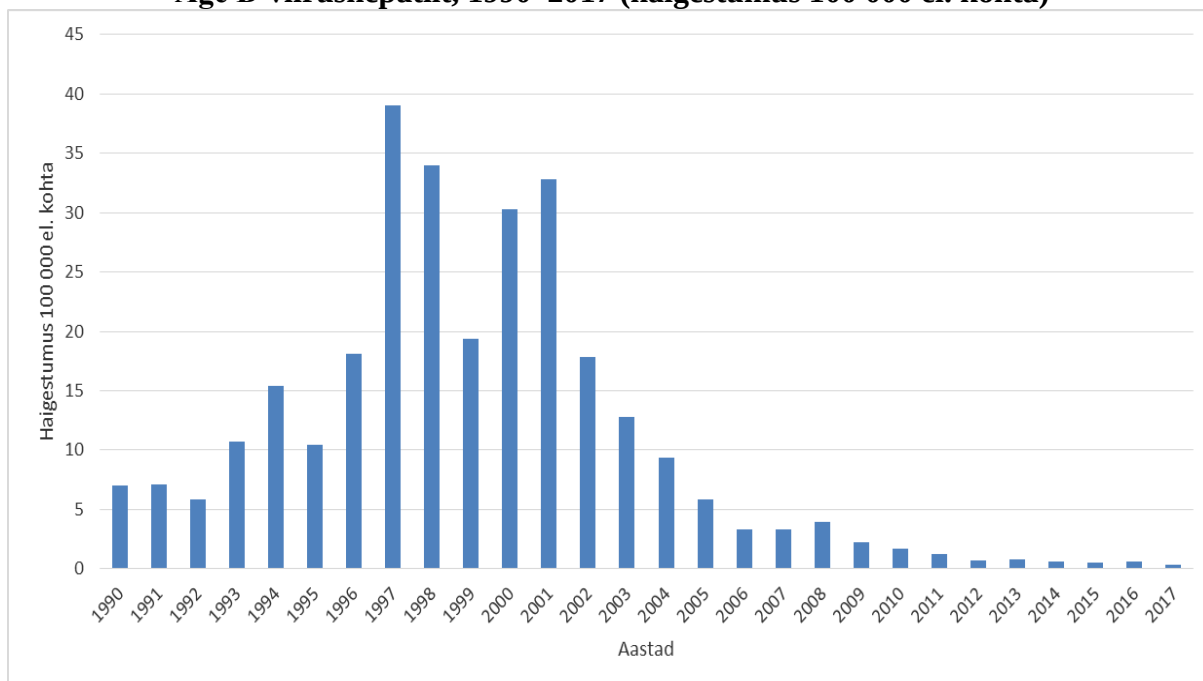

Äge B-viirushepatiit (B16)

Registreeriti 4 ägedat B-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,3 (2016. a oli 8 juhtu ehk 0,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 77.

Äge B-viirushepatiit, 1990–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

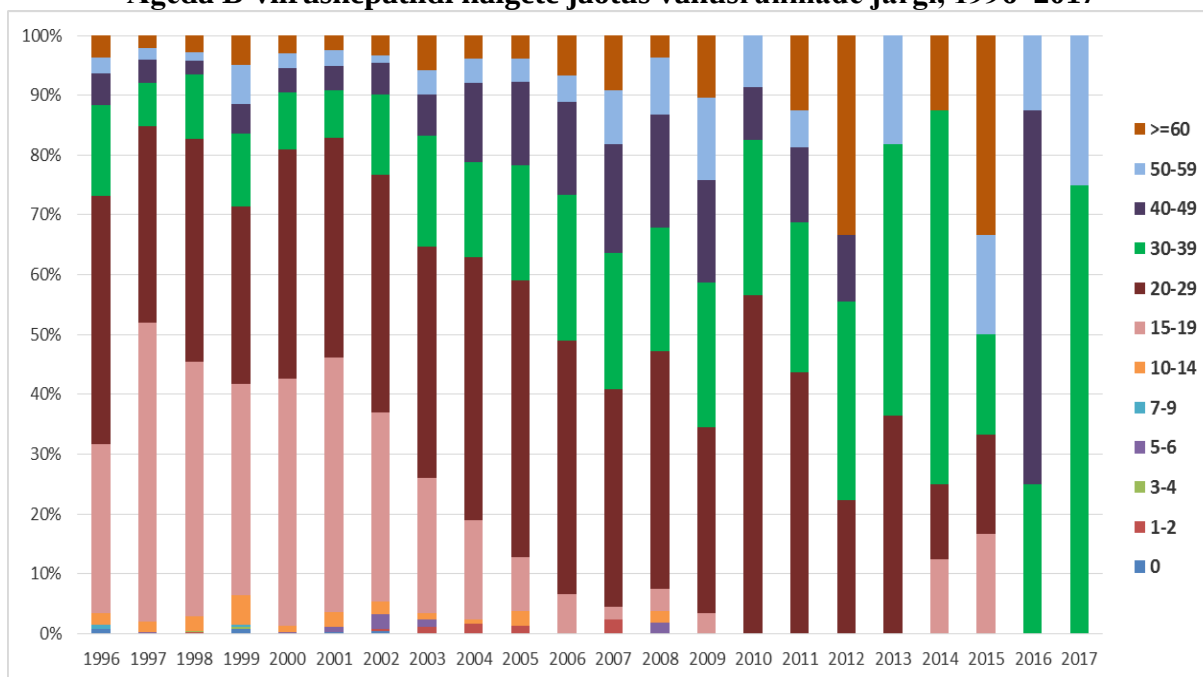

Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (0,2 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Narvas (3,3) ja Raplamaal (2,9).

Haigestunutest oli 30-39-aastaseid 75% ja 50-59-aastaseid 25%. Mehi naisi oli võrdselt.

Joonis 78.

Ägeda B-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1996–2017

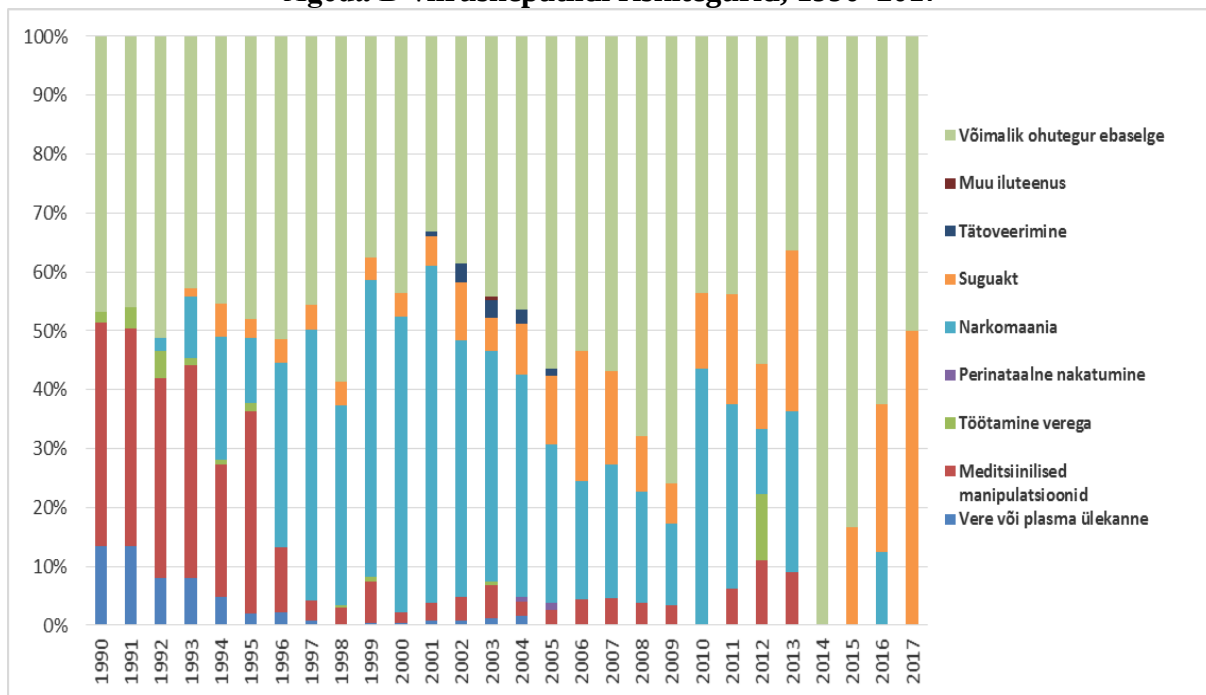

25% haigetest moodustasid töötavad ja 75% mittetöötavad inimesed. Hospitaliseeriti kõik haiged. Kahel juhul võib oletada nakatumist heteroseksuaalsel teel, kahel juhul jäid riskitegurid välja selgitamata.

Joonis 79.

Ägeda B-viirushepatiidi riskitegurid, 1990–2017

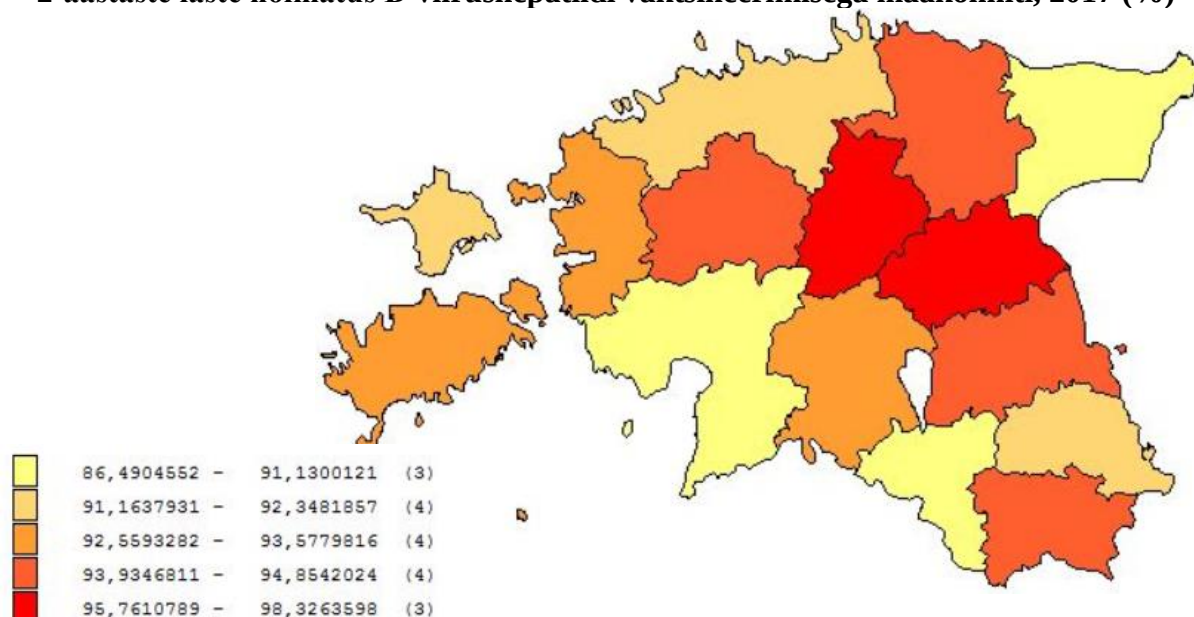
Tabel 15.

Laste hõlmatus B-viirushepatiidi immuniseerimisega, 2017 (%)

	Vakts-tud 7k-14a	Vakts-tud 2a	Vakts-tud 13-14a.	Alal. v/näid. 0-14a.	Vaktsineeri misest keeld 0-14a
KOKKU	94,6	92,6	97,5	0,1	4,2
Tallinn	93,5	92,3	97,2	0,1	5,3
Harjumaa	93,0	91,2	94,9	0,0	5,0
Hiiumaa	96,0	92,2	100,0	0,2	3,8
Ida-Virumaa	94,2	86,5	98,6	0,1	1,2
Narva	96,7	95,8	99,1	0,1	2,7
Jõgevamaa	98,1	98,3	99,2	0,0	1,6
Järvamaa	96,9	97,3	98,0	0,0	2,3
Läänemaa	95,3	93,6	96,9	0,1	2,4
Lääne-Virumaa	96,2	94,9	98,1	0,0	3,4
Põlvamaa	95,5	91,5	97,9	0,1	3,7
Pärnumaa	94,8	91,1	98,2	0,0	4,1
Raplamaa	97,0	94,8	98,4	0,0	2,7
Saaremaa	96,4	92,7	98,4	0,1	2,4
Tartumaa	95,3	93,9	97,9	0,1	4,1
Valgamaa	94,3	88,0	97,3	0,1	5,1
Viljandimaa	95,5	92,8	98,3	0,0	3,2
Võrumaa	96,0	94,1	98,6	0,1	3,4

Joonis 80.

2-aastaste laste hõlmatus B-viirushepatiidi vaktsineerimisega maakonniti, 2017 (%)

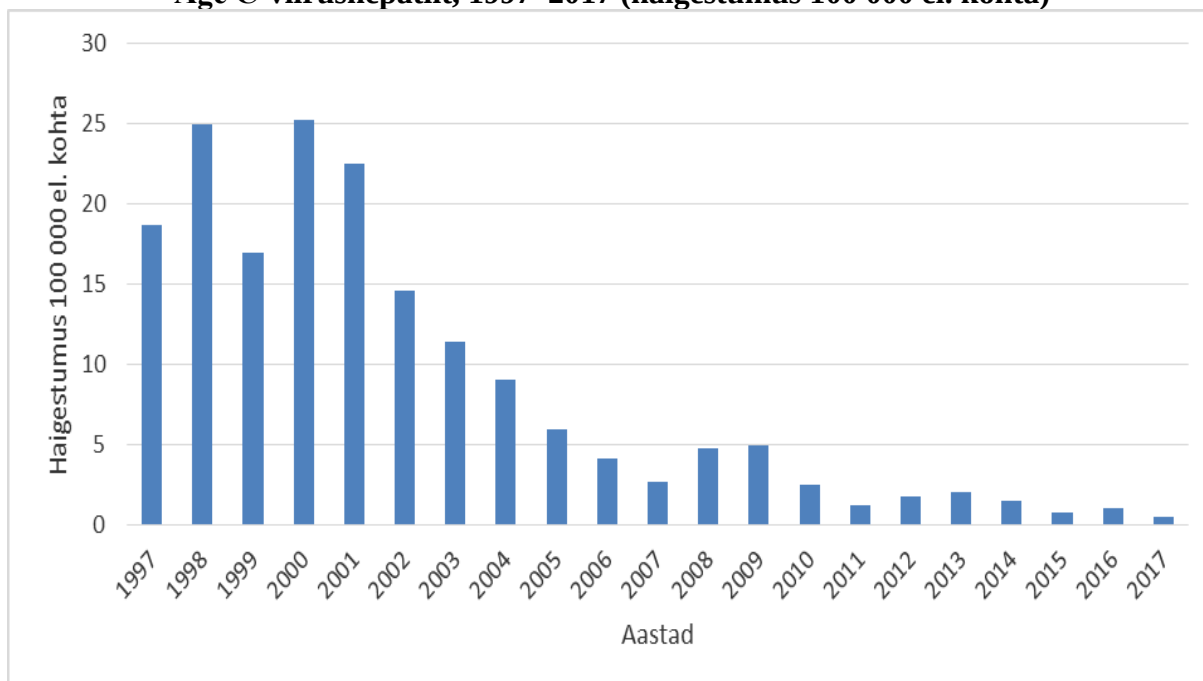
2017. aastal vaktsineeriti B-viirushepatiidi vastu 13 864 inimest, nendest 0-14 a lapsi 12 641, noorukeid (15-17 a) 52 ja täiskasvanuid 1 171. Revaktsineeriti 159 täiskasvanud isikut. Immunoglobuliinprofülaktikat rakendati viiel juhul (lastele 0-14 a).

Äge C-viirushepatiit (B17.1)

Registreeriti 6 ägedat C-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,5 (2016. a oli 15 juhtu ehk 1,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 81.

Äge C-viirushepatiit, 1997–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (0,9 juhtu 100 000 el. kohta), Ida-Virumaal (1,2) ja Narvas (1,6).

83,3% haigestunutest olid 30-39-aastased ning 16,7% – 20-29-aastased isikud. Mehi oli 66,7% ja naisi 33,3%. 66,7% moodustasid töötavad ja 16,7% töötavad inimesed, 16,7% juhtudest jäi tegevusala teadmata.

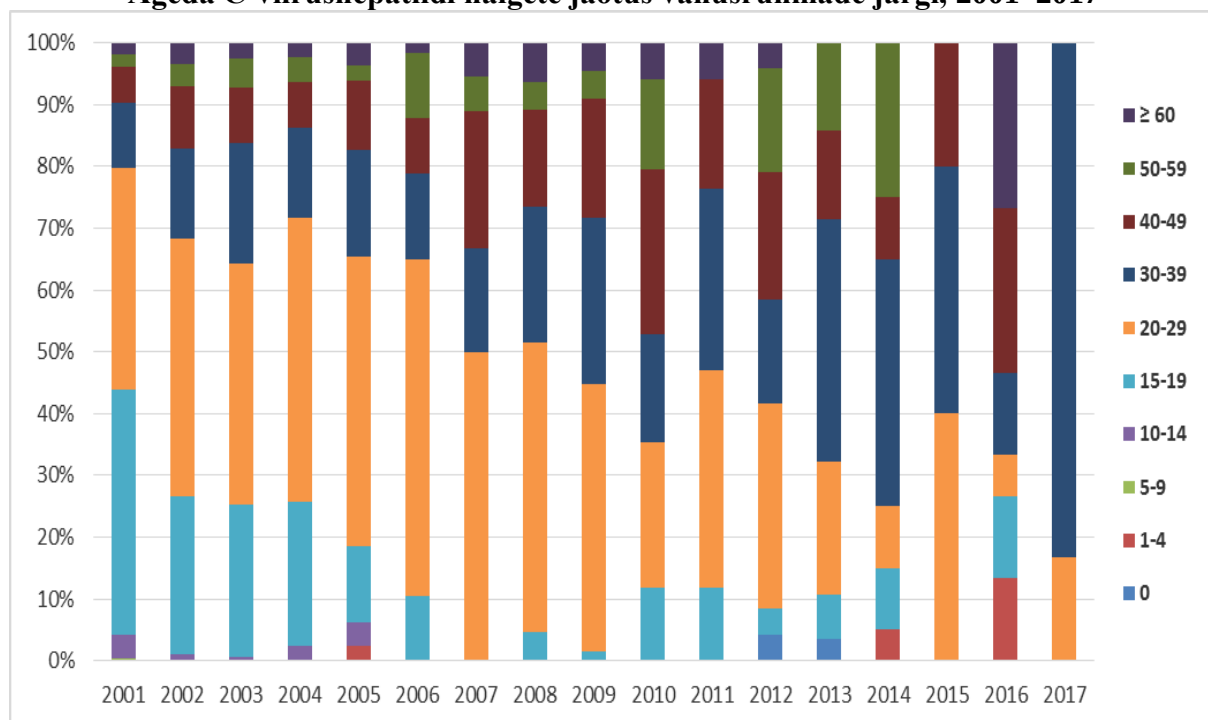
Joonis 82.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus soo järgi, 2001–2017

Joonis 83.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2001–2017

Haiged haigestusid aastaringselt. 50% haigetest viibisid haiglaravil.

Oletatavad nakatumise viisid olid: sugulisel teel 50% juhtudest, narkootikumide parenteraalsel kasutamisel 16,7% juhtudest. 33,3% juhtudest jäi riskitegur välja selgitamata (2016. a – 46,7%, 2015. a – 40%, 2014. a – 39,3%, 2013. a – 39,3%, 2012. a – 58,3%, 2011. a – 46,5%, 2010. a – 94,1%, 2009. a – 64,2%, 2008. a – 53,1%, 2007. a – 55,6%).

Joonis 84.

Ägeda C-viirushepatiidi oletatav nakatumise viis, 2003–2017

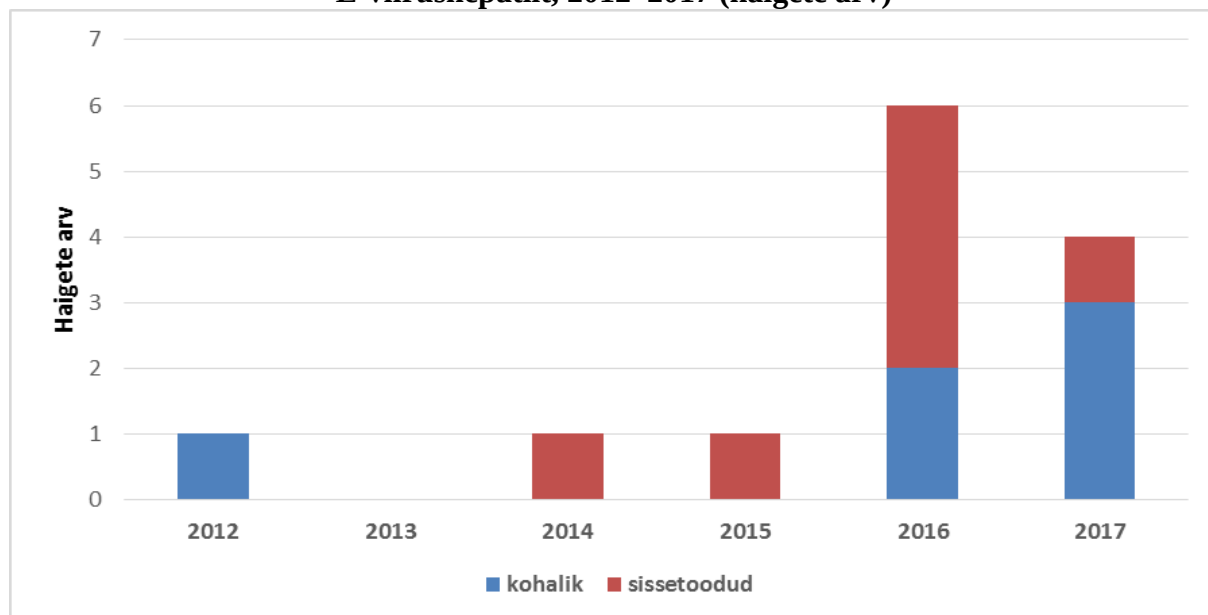

E-viirushepatiit (B17.2)

2017. aastal registreeriti 4 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,3 (2016. aastal oli 6 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,5). Haigusjuhud registreeriti Tallinnas (0,2 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,7), Hiiumaal (10,7) ja Tartumaal (0,7). Kõik juhud on laboratoorselt kinnitatud, kolmel juhul on teada viiruse genotüüp (genotüüp 3f kahel juhul ja genotüüp 3e ühel juhul). Ühel juhul toimus nakatumine arvatavasti väljaspool Eestit (Hispaanias).

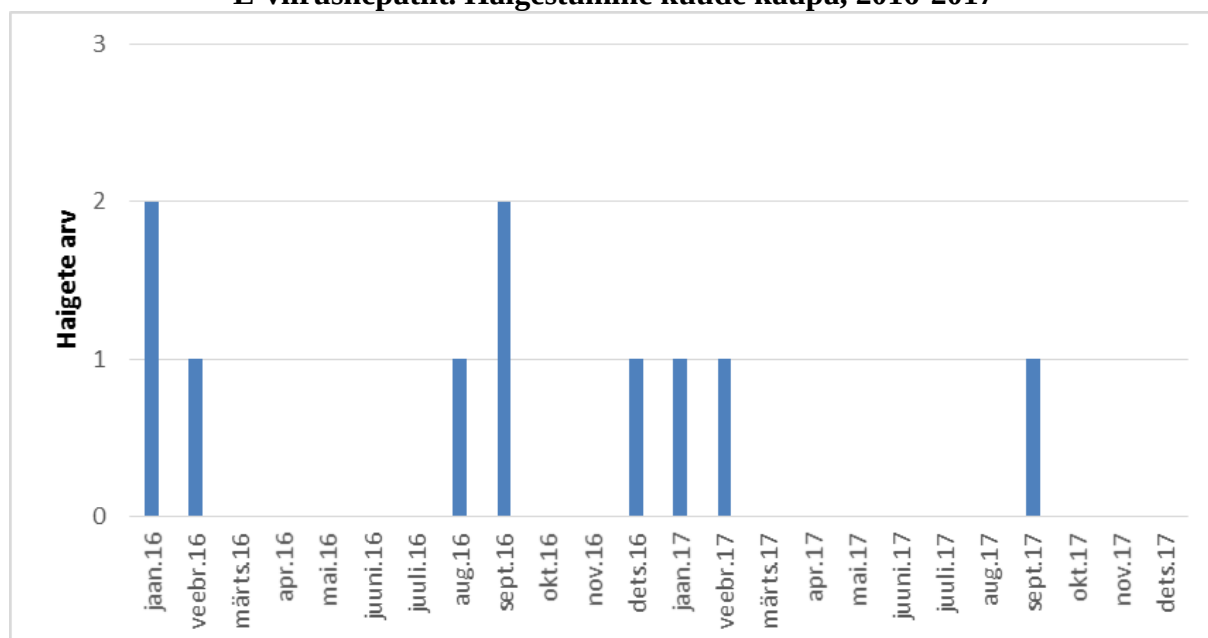

Joonis 85.

E-viirushepatiit, 2012–2017 (haigete arv)

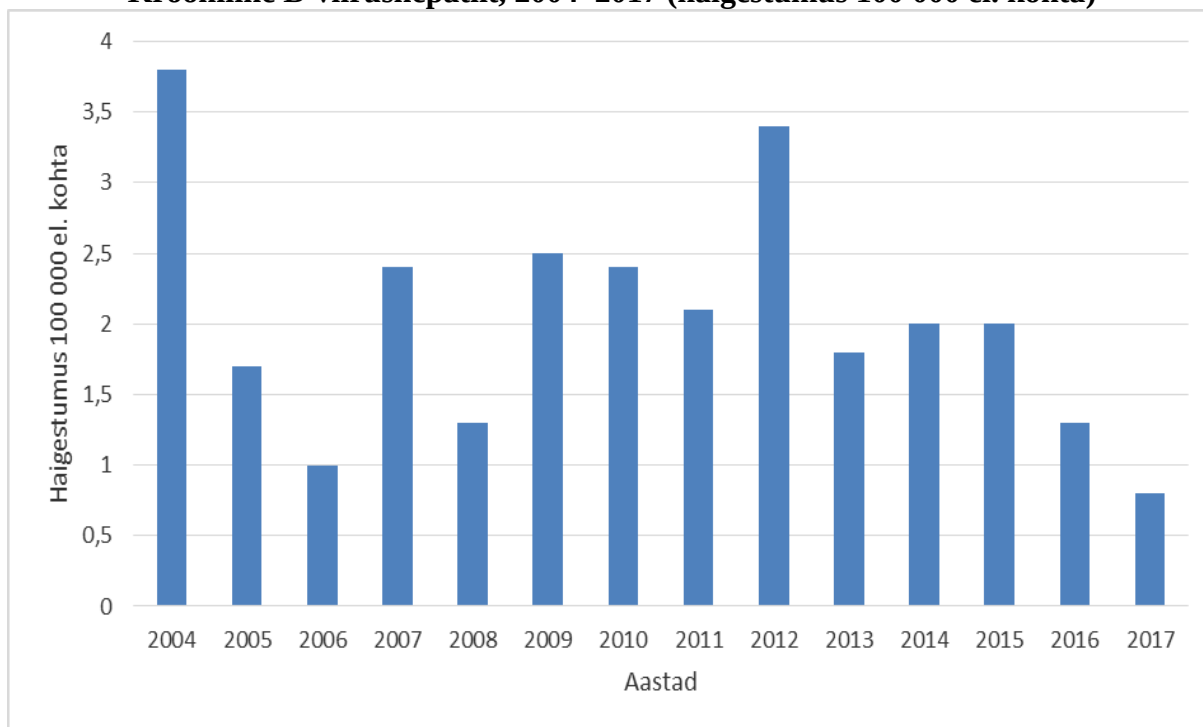
Kõik haiged olid üle 40-aastased. Mehi oli 75% ja naisi 25%. 25% moodustasid töötavad isikud ja 50% vanaduspensionärid. Ühel juhul ei olnud (25%) tegevusala teada. Inimesed haigestusid talvel ja sügisel. Hospitaliseeriti 100% haigetest.

Joonis 86.

E-viirushepatiit. Haigestumine kuude kaupa, 2016-2017**Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1)**

Registreeriti 10 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,8 (2016. a oli 17 juhtu ehk 1,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 87.

Krooniline B-viirushepatiit, 2004–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (0,7 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,7), Ida-Virumaal (1,2), Narvas (1,6), Läänemaal (4,1) ja Pärnumaal (3,6).

50,0% haigestunutest moodustasid inimesed vanuses 50 aastat ja rohkem, 40% – 40-49-aastased ning 10% 30-39-aastased isikud. Mehi oli 20%, naisi 80%. Tegevusala järgi: 50% haigetest olid töötavad ja 20% – mittetöötavad isikud. 30% juhtudest tegevusala teadmata. Kõik haiged viibisid kodusel ravil.

Oletatavad nakatumise viisid on teada kahel juhul (heteroseksuaalselt ja kuni 1990. a vereülekanal). 80% juhtudest jäi riskitegur teadmata.

Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)

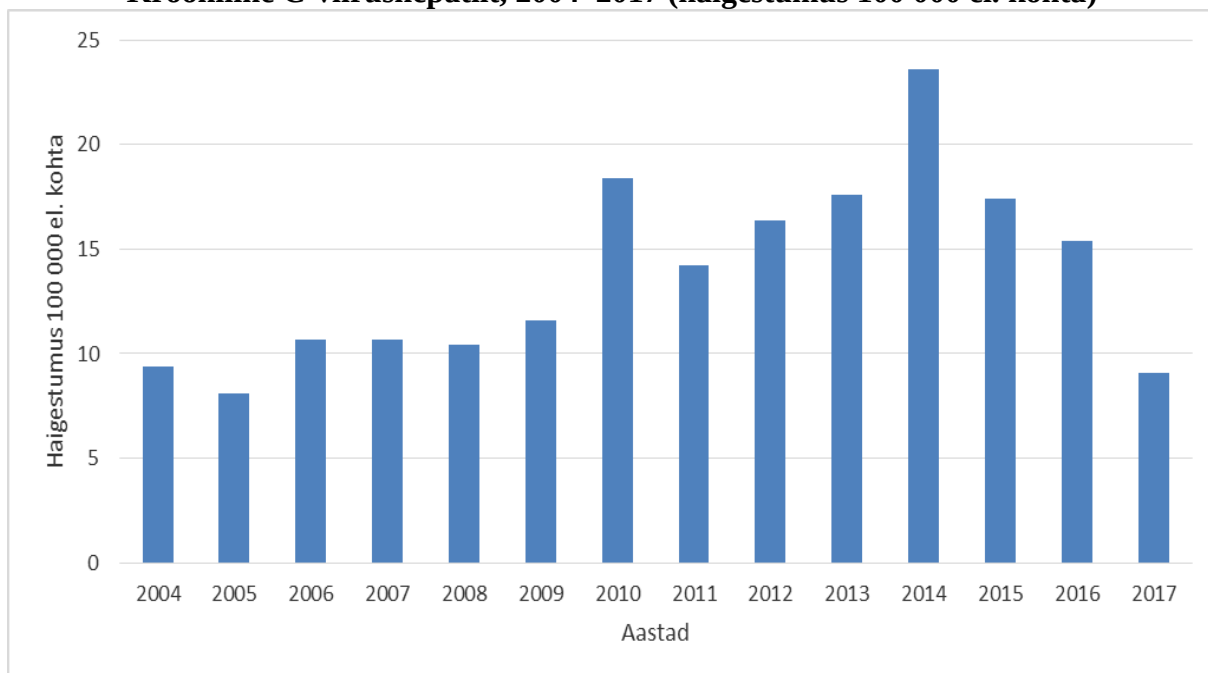
Registreeriti 120 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 9,1 (2016. a vastavalt 202 ja 15,4). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Haigusjuhte registreeriti 7 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Tartumaal (29,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Narvas (27,9) ja Pärnumaal (18,1).

50% haigestunutest olid vanuses 30-49 aastat, 17,5% moodustasid 20-29-aastased ja 17,5% – 50-59-aastased isikud.

Mittetöötavad isikud moodustasid 58,3% haigetest (sealhulgas kinnipeetavad, kelle osakaal haigete üldarvust oli 34,2%), töötavad isikud 26,7% haigetest. Mehi oli 71,7%, naisi 28,3%. Hospitaliseeriti 8,3% haigetest.

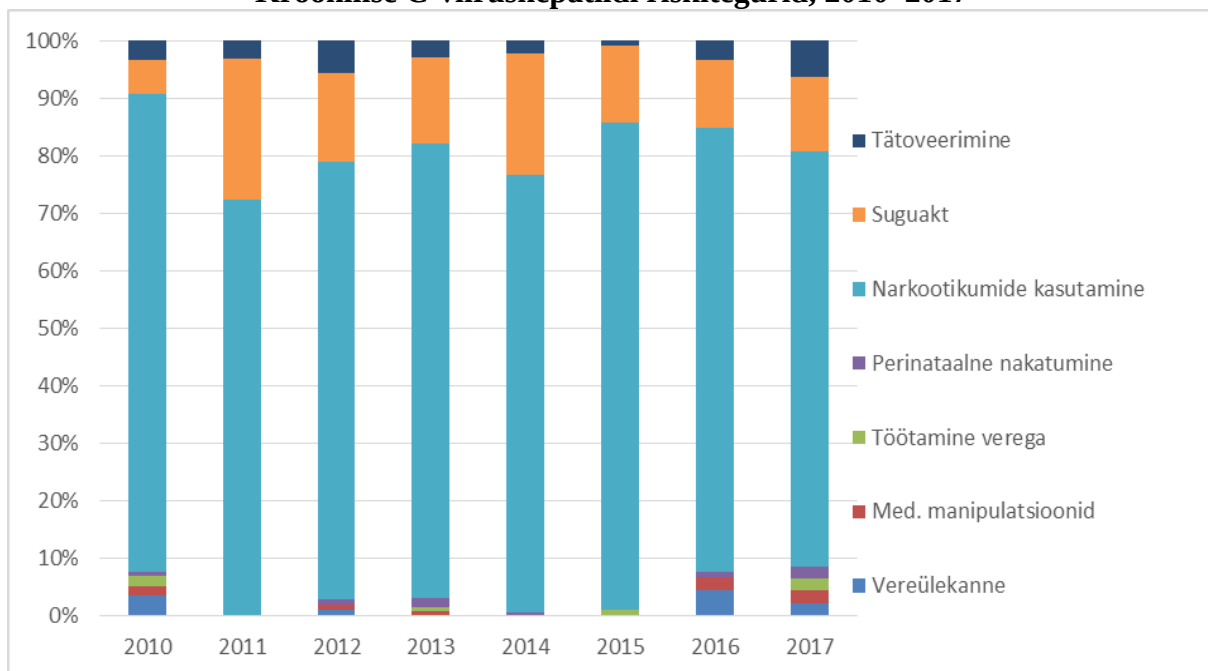
Joonis 88.

Krooniline C-viirushepatiit, 2004–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Oletatav nakatumise viis (riskitegur) on teada 39,2% juhtudest.

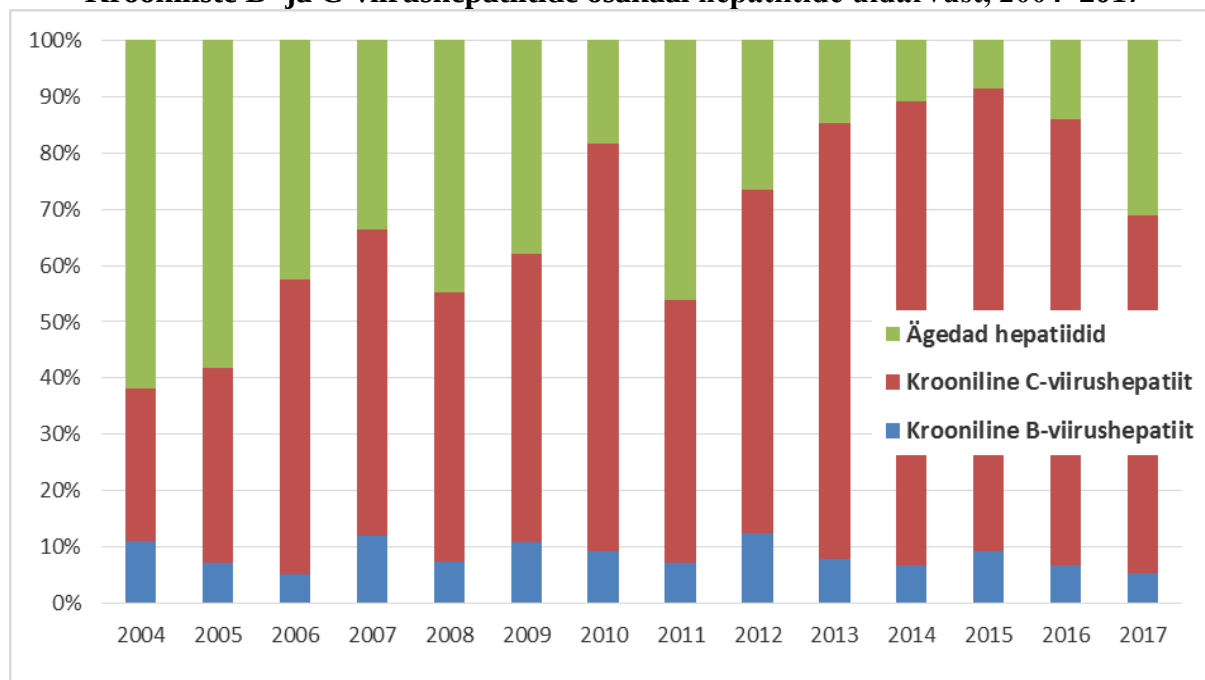
C-hepatiidi viiruse genotüüp on teada 36 juhul: 1a – 6 juhtu, 1b – 12 juhtu, 1a+1b – 1 juht, 3 – 6 juhtu, 3a – 11 juhtu.

Joonis 89.

Kroonilise C-viirushepatiidi riskitegurid, 2010–2017

Joonis 90.

Krooniliste B- ja C-viirushepatiitide osakaal hepatiitide üldarvust, 2004–2017

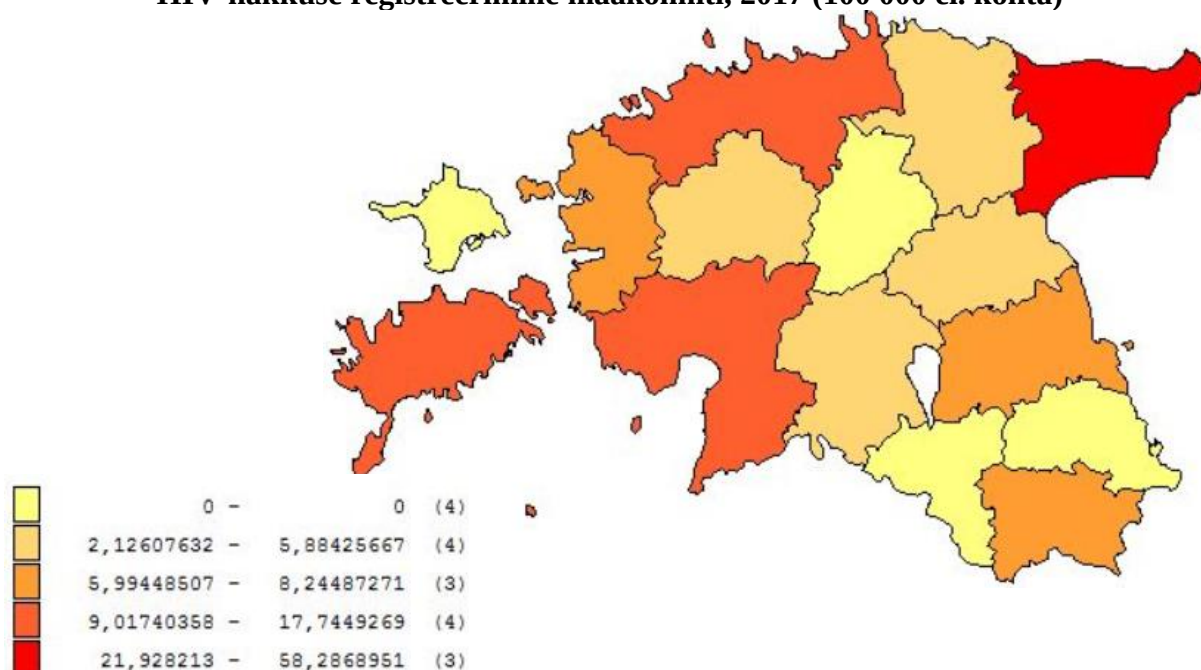

HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24)

Kokku on Eestis aastate jooksul diagnoositud (seisuga 31.12.2017. a) **HIV-nakkus** 9711 inimesel. 2017. aastal registreeriti uusi HIV-nakatunuid 219, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 16,6 (2016. a vastavalt 229 ja 17,4). 2017. a avastatud nakatunutest suurem osa elab Tallinnas (42,9%) ja Ida-Virumaal (koos Narvaga, 37%).

Joonis 91.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

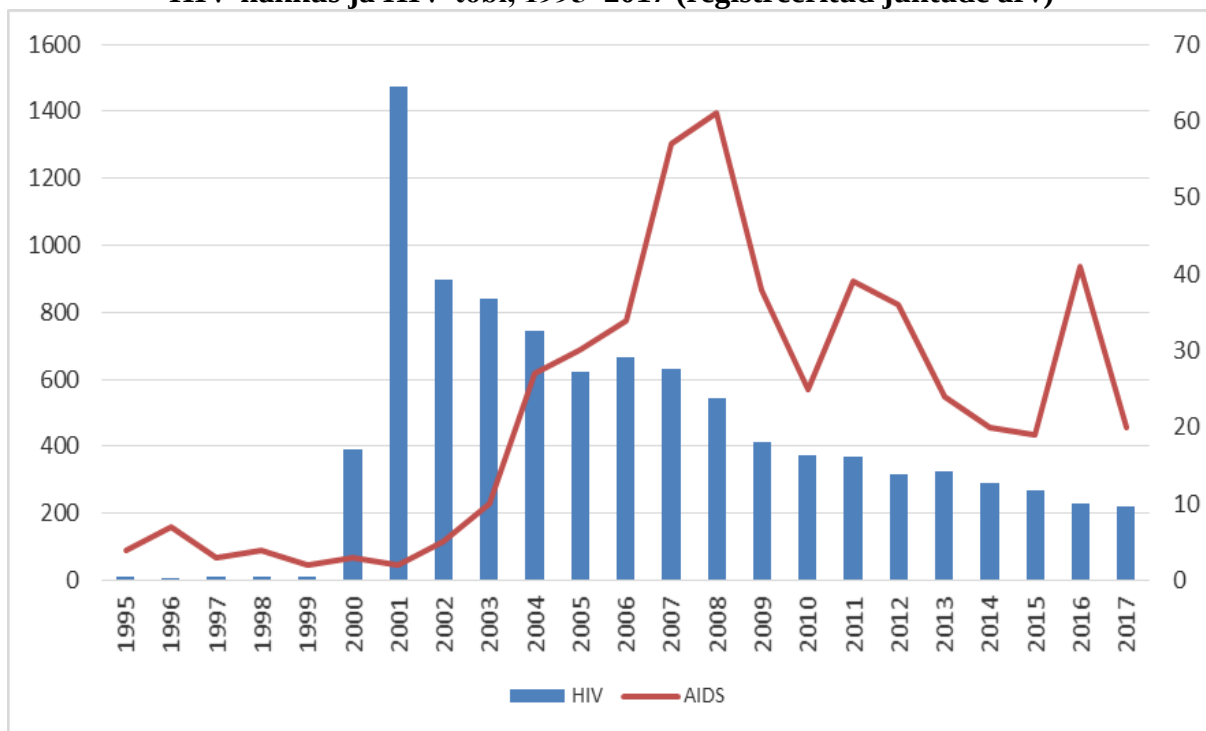

Tabel 16.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 1987–2017

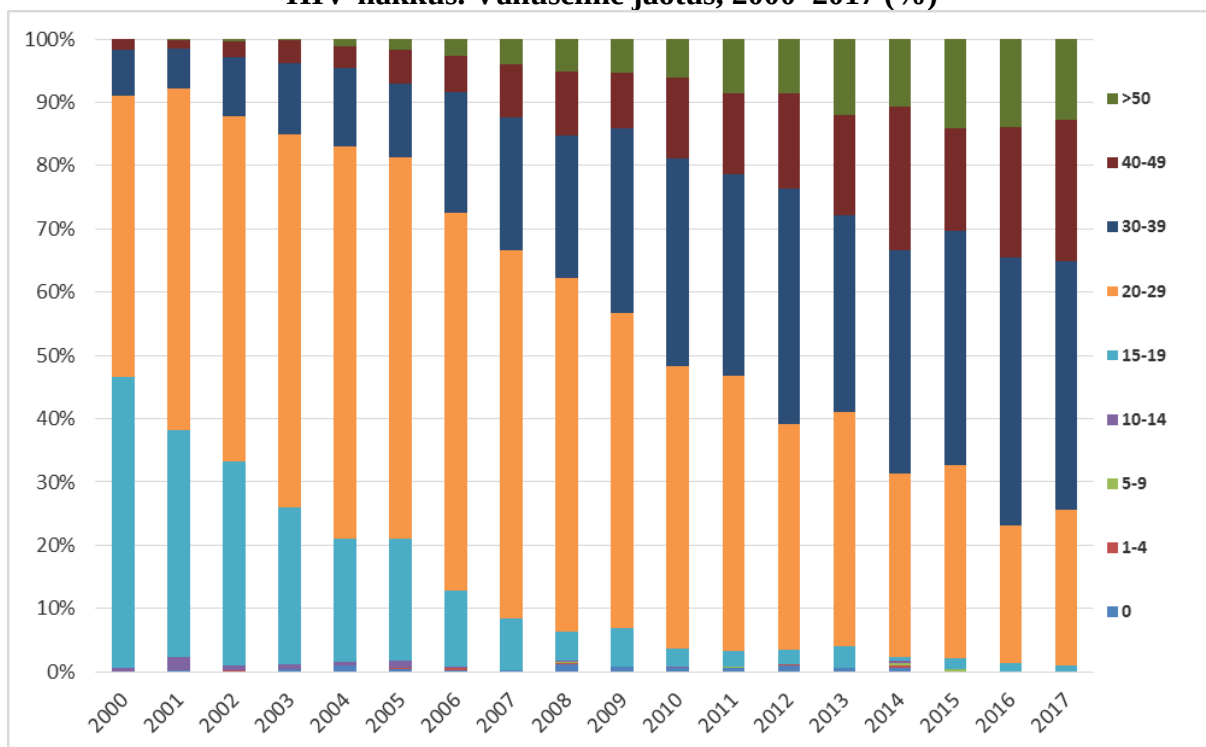
	1987-1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	Kokku
Tallinn	64	25	528	377	323	262	263	263	240	216	150	165	205	148	185	138	132	111	94	3889
Harjumaa	6	3	56	22	39	25	15	12	15	14	43	11		12		7	4	3	10	297
Hiiumaa				1											1					2
Ida-Virumaa	11	56	454	261	245	224	147	150	143	123	114	97	81	79	73	63	59	55	48	2483
Narva (eraldi)	1	302	409	215	183	193	121	162	170	160	75	71	54	52	50	59	53	34	33	2397
Jõgevamaa				1	1		1										1	1	1	6
Järvamaa		1	3	1	1	2		2			3					1	2			16
Läänemaa					1		1									1	1	1	2	7
Lääne-Virumaa	2	1	8	3	20	11	6	9	17	10	2	4	6	3	5	4	2	8	3	124
Põlvamaa				1		1			1		1					1				5
Pärnumaa			4		1	2	1	3	1		2	6	3	1	2	2	3	2	9	42
Raplamaa			4	3	1	1				2		1		1		3	1	3	2	22
Saaremaa		2	1		2			1	1							1		4	3	15
Tartumaa	1		4	13	20	16	64	66	40	20	19	15	20	16	8	9	10	6	11	358
Valgamaa				1					2		1		1	1		1				7
Viljandimaa			3		1	2	1		2		1	2		2	1	1	1	1	1	19
Võrumaa					2				1								1		2	6
Muu	11					4	1													16
Kokku:	96	390	1474	899	840	743	621	668	633	545	411	372	370	315	325	291	270	229	219	9711

Joonis 92.

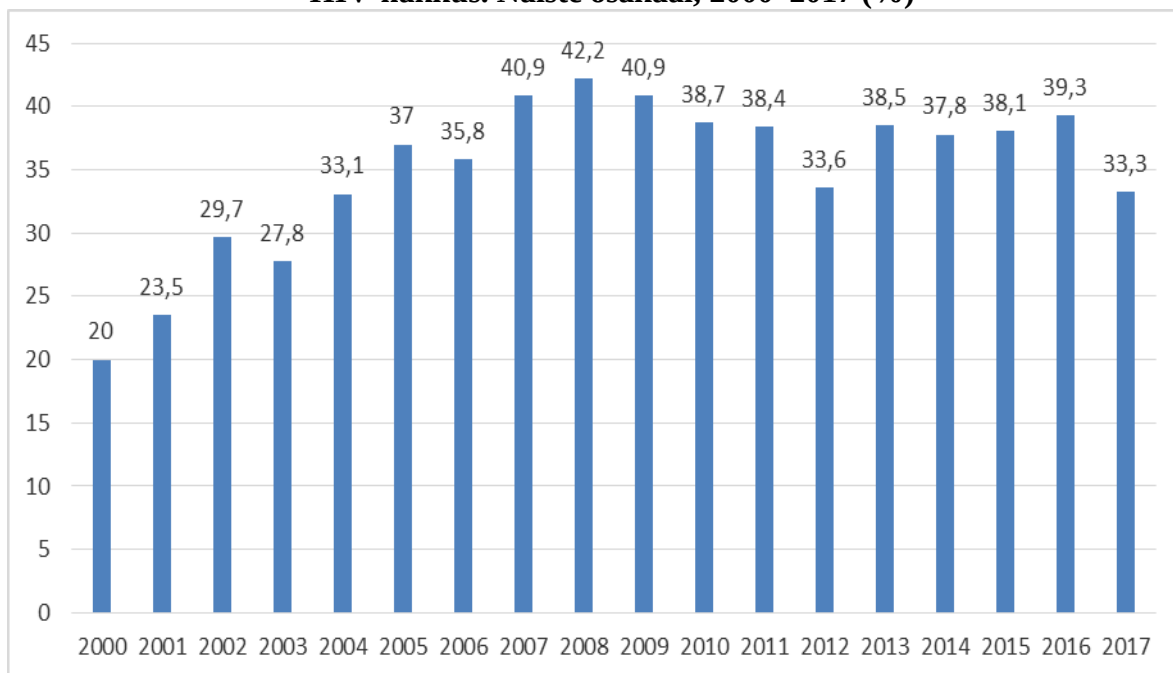
HIV-nakkus ja HIV-tõbi, 1995–2017 (registreeritud juhtude arv)

Vanusrühmas 0-14 a ei diagnoositud ühtegi juhtu. Enamik nakatunutest on vanusrühmades 30-39 (39,3%), 20-29 (24,7%) ja 40-49 (22,4%). HIV-nakatunutest 66,7% on mehed ja 33,3% naised.

Joonis 93.

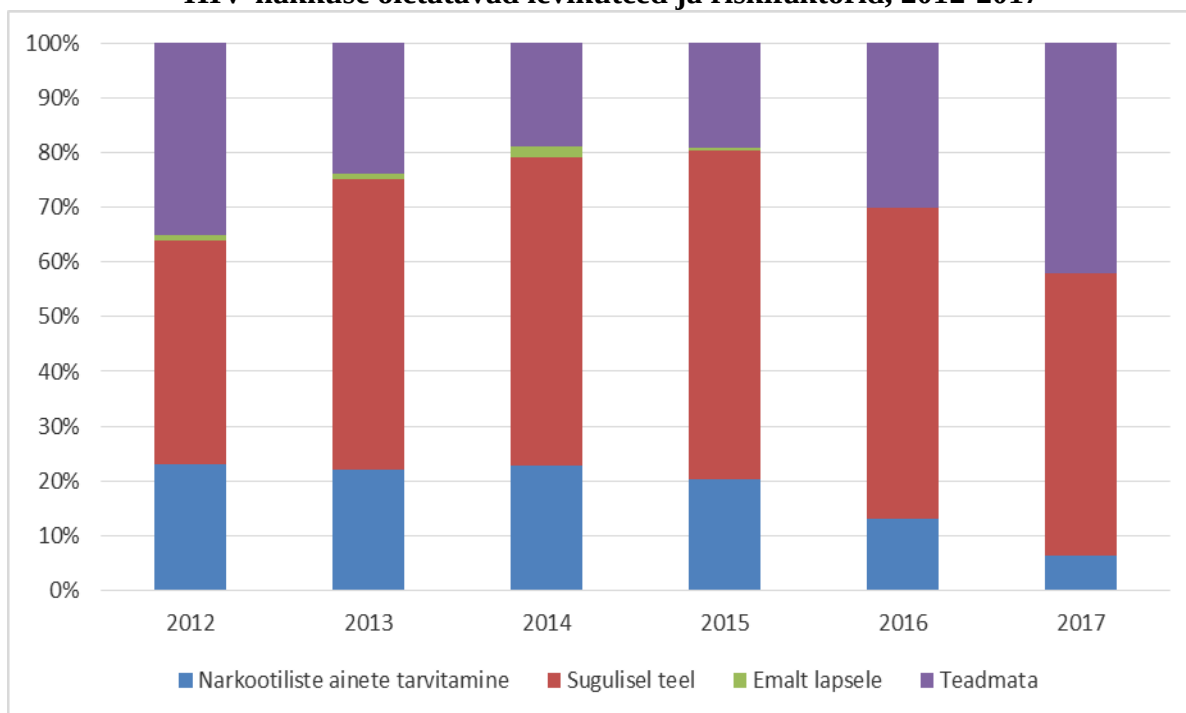
HIV-nakkus. Vanuseline jaotus, 2000–2017 (%)

Joonis 94.

HIV-nakkus. Naiste osakaal, 2000–2017 (%)

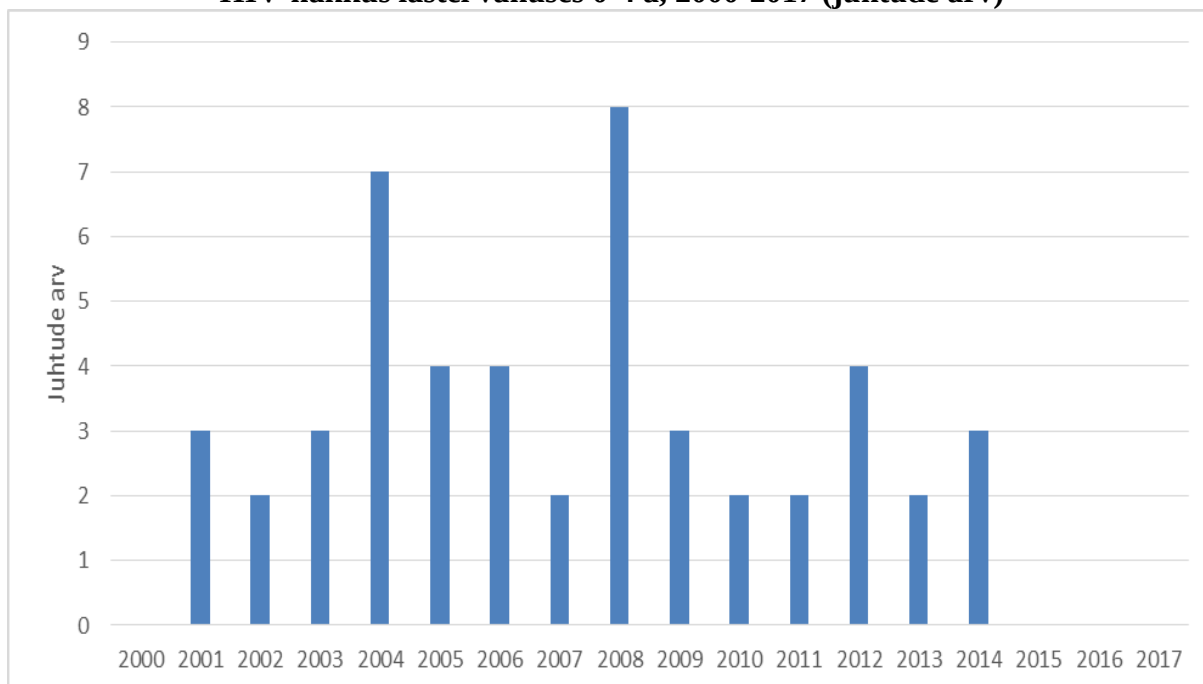
Oletatavad levikuteed on teada 58% 2017. aasta jooksul avastatud HIV-positiivsetest: parenteraalne (narkootiliste ainete süstimine) – 14 (6,4% üldarvust), heteroseksuaalne – 87 (39,7%), homoseksuaalne – 15 (6,8%), täpsustamata seksuaalne – 11 (5%).

Joonis 95.

HIV-nakkuse oletatavad levikuteed ja riskifaktorid, 2012-2017

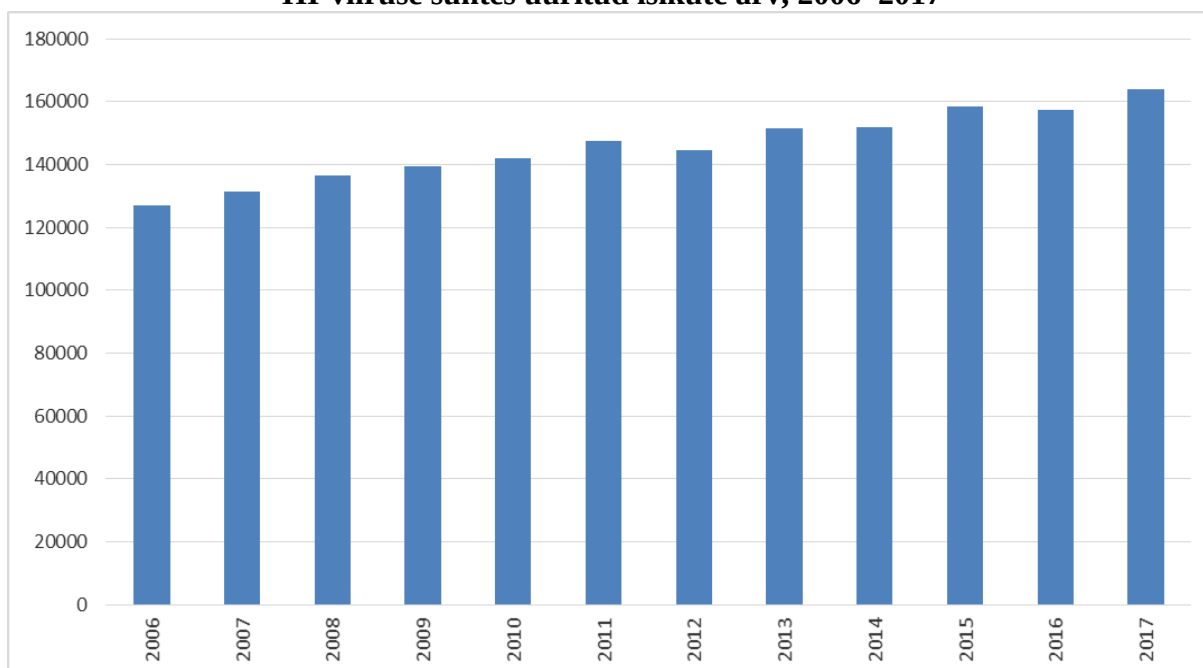
Ühtegi nakkuse ülekandmist emalt lapsele ei registreeritud.

Joonis 96.

HIV-nakkus lastel vanuses 0-4 a, 2000-2017 (juhtude arv)

2017. aastal uuriti HI-viiruse suhtes kokku 164 015 isikut. Kokku uuriti aasta jooksul 202 675 proovi.

Joonis 97.

HI-viiruse suhtes uuritud isikute arv, 2006–2017

Tabel 17.

HI-viiruse suhtes uuritud isikud uuringupõhjuste kaupa, 2011–2017

Uuritud kontingent	2011		2012		2013		2014		2015		2016		2017	
	Uuritute arv	Neist nositiivsed	Uuritute arv	Neist nositiivsed	Uuritute arv	Neist nositiivsed	Uuritute arv	Neist nositiivsed	Uuritute arv	Neist nositiivsed	Uuritute arv	Neist nositiivsed	Uuritute arv	Neist nositiivsed
HIV-tõvestunutega seksuaalvahekorras olnud isikud		5		5		4		5		4				
Narkootiliste ainete tarvitajad		13		8		5		1						
Suguhaiged		1										2		
Abordilõppega rasedused		3												
Vere- ja elundidoonorid	58 393	3	65 164	4	63 972	4	63 199	2	62 683	4	57 917	3	55 456	1
Rasedad	31 633	20	21 049	19	18 554	15	16 546	17	17 281	14	13 898	9	13 721	4
Vere ja organite retsiptendid														
Relvajõududes teenivad isikud	19		57		73	1	2		1					
Kinnipeetavad isikud	3 970	53	3 937	46	3 456	29	3 534	31	3 178	28	2 572	19	2 182	13
Kliinilistel näidustustel uuritud isikud		2						4						
Anonüümselt uuritud isikud	4 035	26	6 058	27	5 390	42	6 324	27	8 307	36	9 419	19	5 696	16
Tervishoiutöötajad	771		773		1 401		913		894		773	1	805	
Profülaktiliselt uuritud isikud	48 632	244	47 551	206	58 795	225	61 271	204	66 233	184	72 893	176	86 155	185
Epidemioloogilistel näidustustel uuritud isikud														

Tabel 18.

Testimine HI-viiruse suhtes maakonniti, 2017

Piirkond	Testitud isikute arv	Testide arv
Tallinn	98098	136033
Harjumaa		
Hiiumaa	148	148
Ida-Virumaa	6105	6618
Narva	5453	5519
Jõgevamaa	549	549
Järvamaa	696	696
Läänemaa	724	724
Lääne-Virumaa	1253	1253
Põlvamaa	537	537
Pärnumaa	9194	9194
Raplamaa	464	464
Saaremaa		
Tartumaa	39029	39029
Valgamaa	472	616
Viljandimaa	1293	1295
Võrumaa		
Kokku	164 015	202 675

Tabel 19.

HIV-tõve registreerimine maakonniti, 1988–2017

Maakond/ aasta	1988- 1999	2000- 2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	Kokku
Tallinn		7	3	11	10	11	27	27	15	5	10	15	11	10	7	26	10	205
Harjumaa		1		2	1	4	1	2	1	10	4	5	2	2	1	5	1	42
Hiiumaa		1																1
Ida-Virumaa			1	4	9	7	13	21	12	6	6	9	5	1	4	1	1	100
Narva (eraldi)			5	7	8	11	13	10	8	3	15	5	2	5	2	2	3	99
Jõgevamaa					1		1											2
Järvamaa													1		1		1	3
Läänemaa												1					1	2
Lääne-Virumaa				1					1	1	1	1	3		3	2		13
Põlvamaa																		0
Pärnumaa				1							3			1		2	2	9
Raplamaa								1	1									2
Saaremaa			1													3	1	5
Tartumaa				1			1							1	1			4
Valgamaa					1	1	1											3
Viljandimaa																		0
Võrumaa																		0
Muu/teadmata	23		1															24
Kokku:	23	9	11	27	30	34	57	61	38	25	39	36	24	20	19	41	20	514

HIV-tõbe diagnoositi 20 nakatunud, haigestumus 100 000 el. kohta oli 1,5 (2016. aastal 41 juhtu ehk 3,1 100 000 el. kohta). Kokku on Eestis aastate jooksul (seisuga 31.12.2017. a) HIV-tõbi diagnoositud 514 inimesel.

2017. aastal registreeriti nakkushaigust Tallinnas, Harjumaal, Ida-Virumaal, Narvas, Järvamaal, Läänemaal, Pärnumaal ja Saaremaal. Suurem haigestumus oli Narvas (4,9 100 000 elaniku kohta), Järvamaal (3,3) ja Saaremaal (3,0).

30% haigestunutest moodustasid inimesed vanuses 40-49 aastat, 20% vanuses 30-39 aastat, 20% vanuses 50-59 aastat. Mehi oli 75%, naisi 25%.

Tabel 20.

Haigused ja seisundid, mille alusel diagnoositi HIV-tõbi, 2017

Indikaatorhaigus	Haigete arv
Aju toksoplasmoos	1
Kurtumussündroom	6
Kurtumussündroom + <i>Pneumocystis jirovecii</i> pneumoonia	1
<i>Pneumocystis jirovecii</i> pneumoonia	6
Progresseeruv multifokaalne leukoentsefalopaatia	2
Täpsustamata lümfoom	1
Teadmata	3

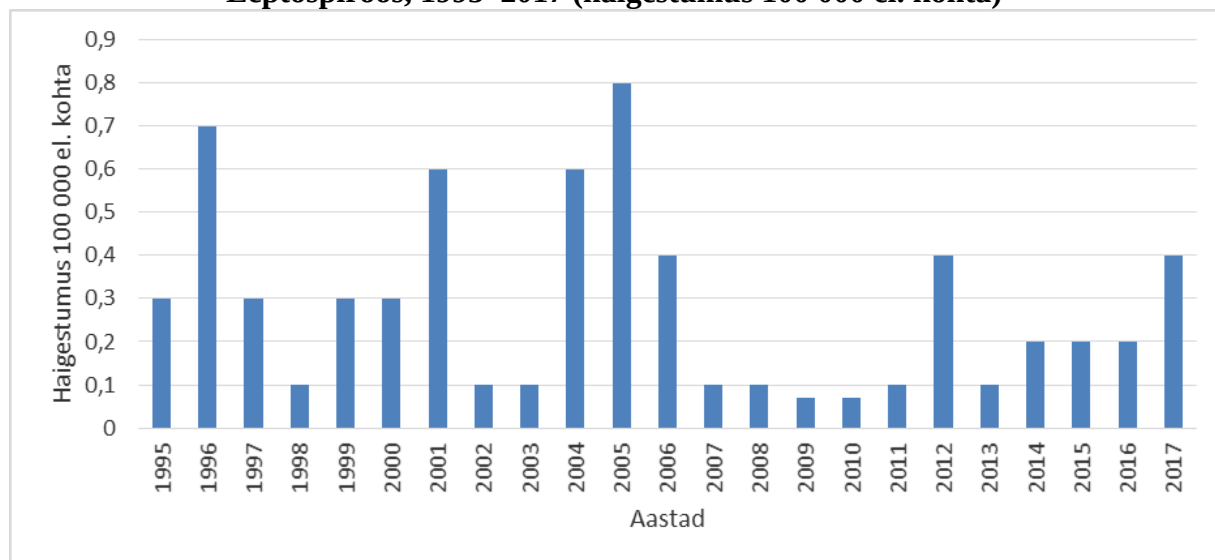
Muud zoonoosid

Leptospiroos (A27)

Registreeriti 5 leptospiroosi juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,4 (2016. a oli 3 juhtu ehk 0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta). Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (1,3) ja Saaremaal (3,0).

Joonis 98.

Leptospiroos, 1995–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

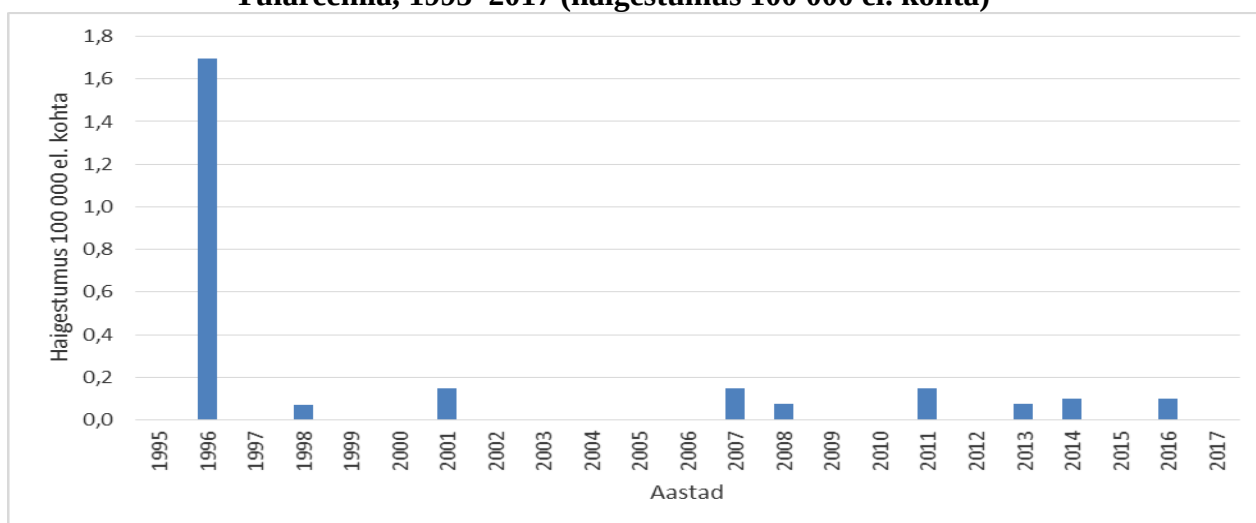
Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt (kahel juhul *Leptospira Pomona*, ühel juhul *Leptospira Grippotyphosa*, kahel juhul *Leptospira spp*). Haigetest 80% oli mehi, 20% naisi. 80% haigestunudest moodustasid inimesed vanuses üle 60 aastat, 20% vanuses 30-39 aastat. 60% haigestunudest moodustasid töötavad isikud, 40% vanaduspensionärid. Kõik haiged hospitaliseeriti, paranesid. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Tulareemia (A21)

2017. aastal tulareemiat ei esinenud (2016. aastal oli üks haigusjuht, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,1).

Joonis 99.

Tulareemia, 1995–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

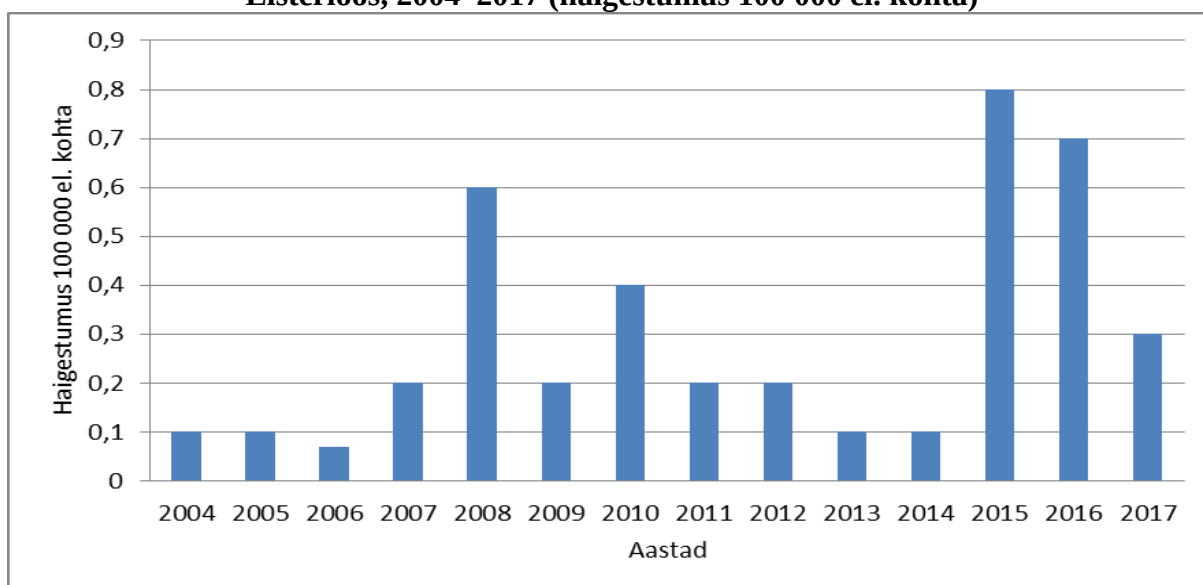

Listerioos (A32)

Registreeriti 4 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,3 (2016. a oli 9 juhtu ehk 0,7 100 000 elaniku kohta). Kõik haigusjuhud registreeriti Tallinnas (0,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 100.

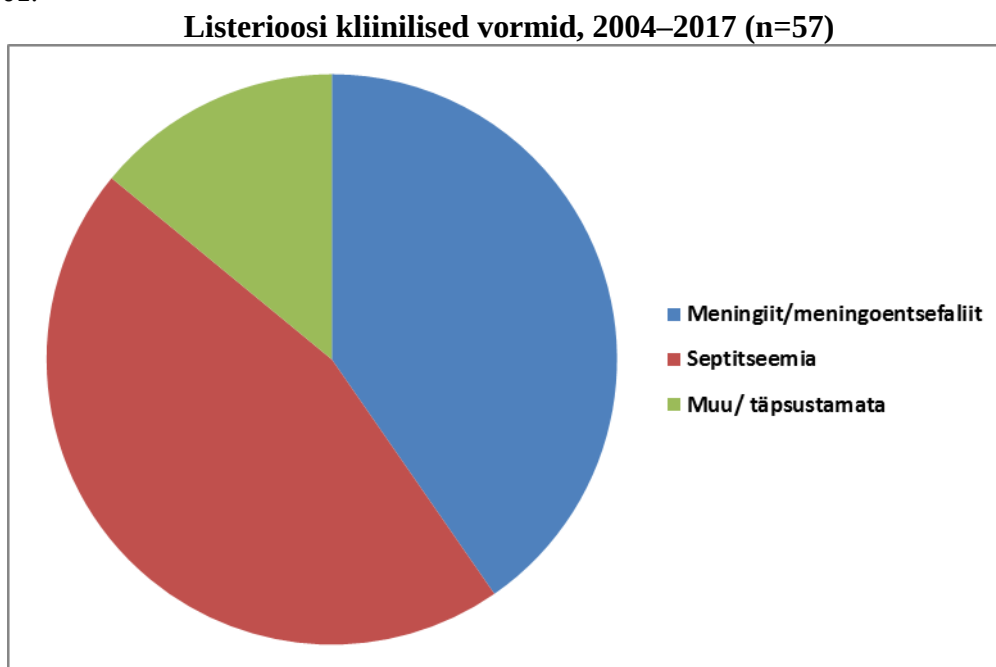
Listerioos, 2004–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid oli laboratoorselt kinnitatud. Kliiniliselt avaldusid haigusjuhud meningiidina 50% ja septitseemia 50%.

Kõik olid vanuses üle 60 aasta, vanaduspensionärid, hospitaliseeriti. Esines üks surmajuht.

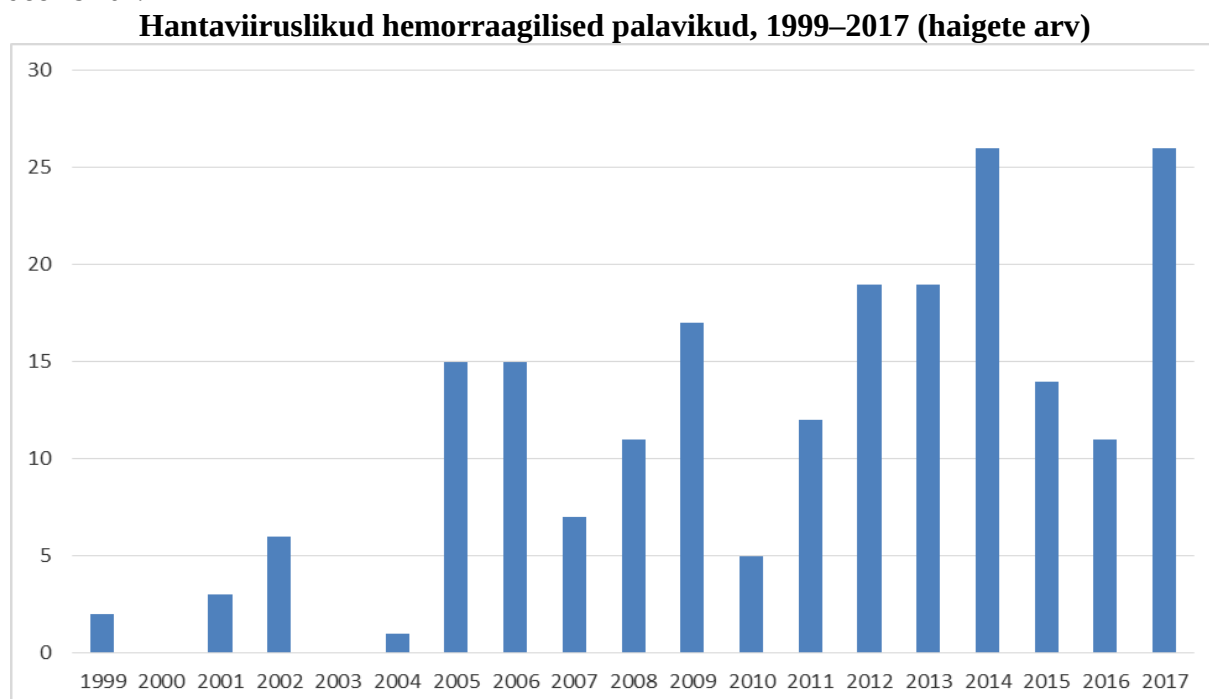
Joonis 101.

Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud (A98.5, A98.6)

Registreeriti 26 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,0 (2016. a oli 11 juhtu ehk 0,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

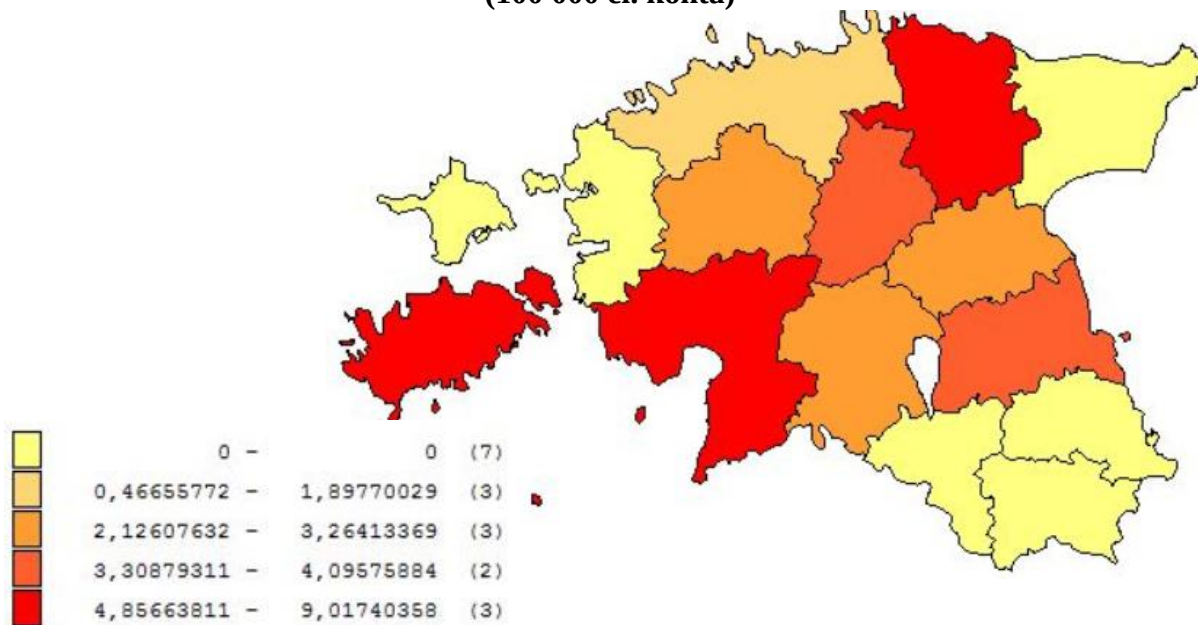
Joonis 102.

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti 10 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus oli Saaremaal (9,0 100 000 el. kohta), Lääne-Virumaal (6,7), Pärnumaal (4,8) ja Tartumaal (4,1).

Joonis 103.

**Neerusündroomiga hemorraagilise palaviku (A98.5) haigestumus maakonniti, 2017
(100 000 el. kohta)**

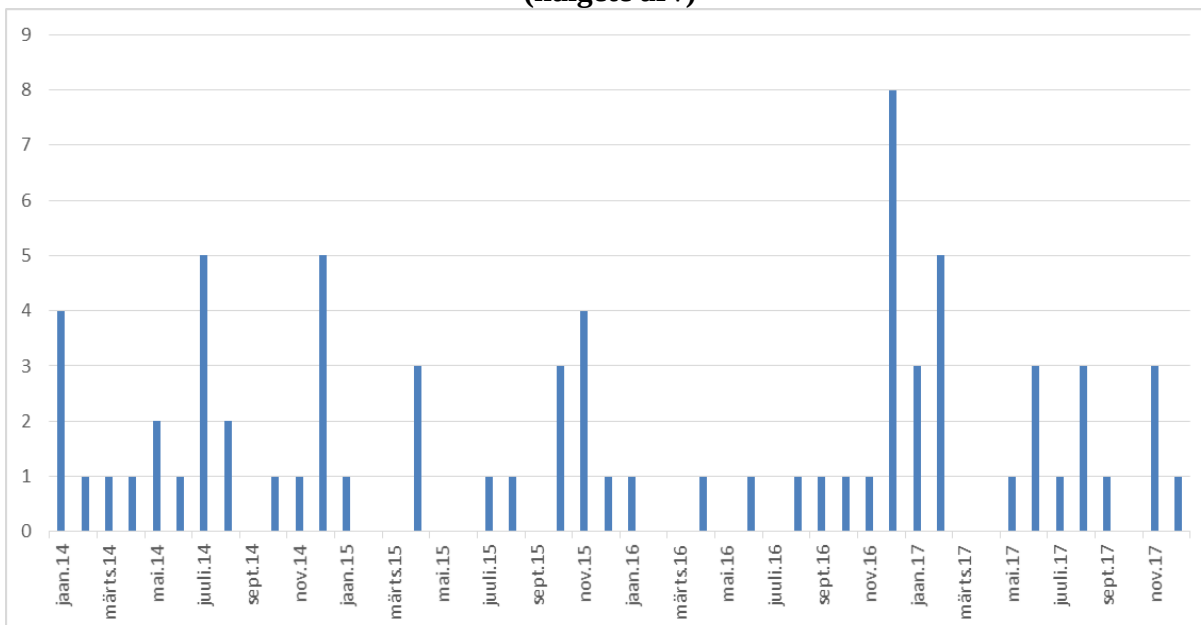

61,5% haigetest moodustasid 30-59-aastased isikud ning 30,8% – üle 60-aastased isikud. Mehi oli 61,5%, naisi 38,5%. Haigetest 61,5% olid töötavad ja 30,8% mittetöötavad isikud (vanadus- ja töövõimetuspensionärid).

Hospitaliseeriti kõik haiged. Letaalseid juhte ei olnud. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. 50% haigetest haigestus talvel 2016. a detsembrist 2017. a veebruarini.

Joonis 104.

**Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud. Haigestumine kuude kaupa, 2014–2017
(haigete arv)**

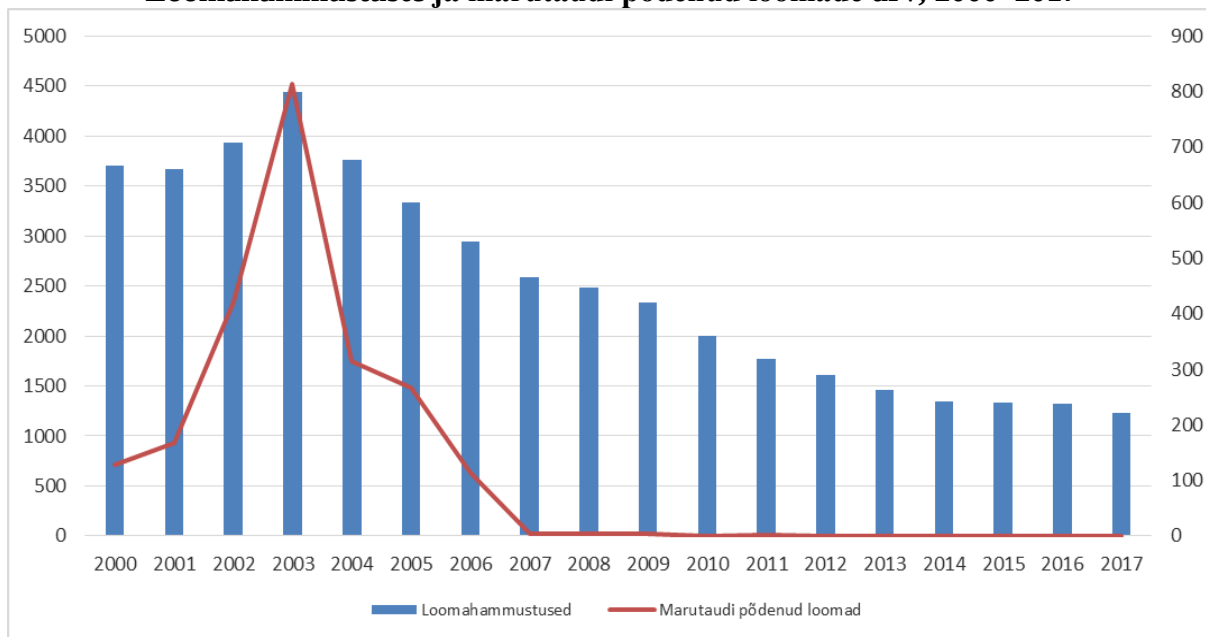

Marutõbi ja loomahammustused (T14.1)

2017. aastal inimesed marutõppe ei haigestunud (viimane haigusjuht registreeriti 1986. a). Registreeriti 1 231 loomahammustuse juhtu, 100 000 elaniku kohta 93,5 (2016. a vastavalt 1 320 ja 100,3).

Joonis 105.

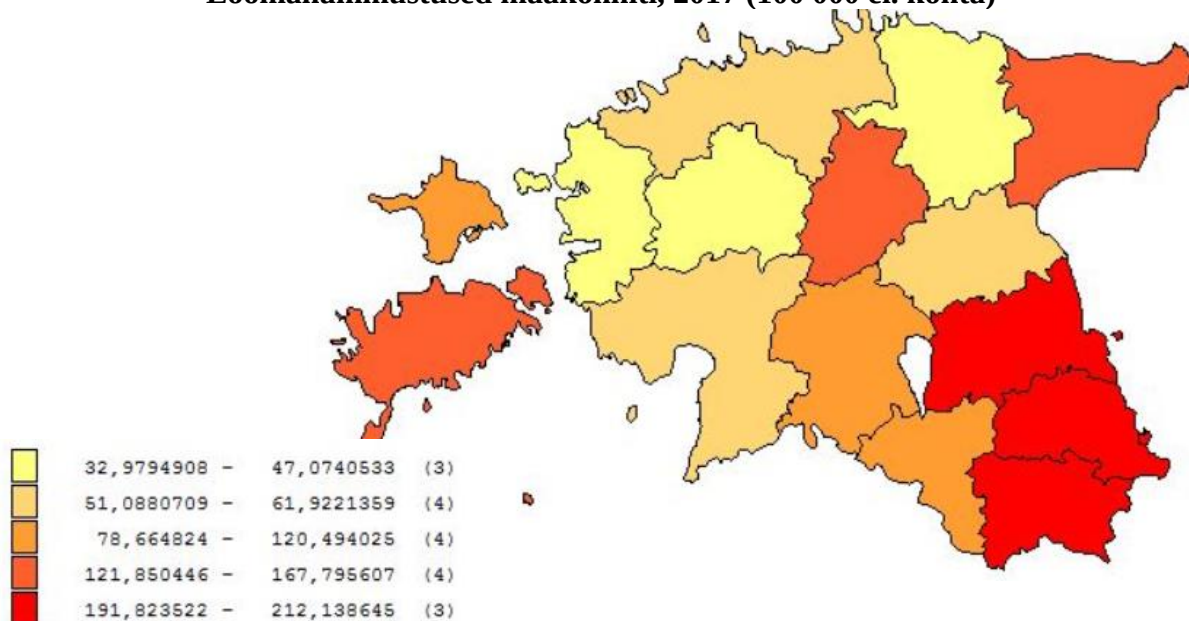
Loomahammustuste ja marutaudi põdenud loomade arv, 2000–2017

Enim registreeriti loomahammustusi Põlvamaal (209,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (197,2), Võrumaal (188,4) ja Narvas (156,2).

Joonis 106.

Loomahammustused maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

Inimesi ründasid kõige sagedamini koerad (67,2%) ja kassid (29,3%). Inimesi rünnanud loomade seas olid veel ahv, deegu, hamster, hiir, hobune, jänes, kukk, kährik, küülik, merisiga, nahkhiir, orav, rebane, rott, saarmas, tšintšilja ja tuhkur.

Kolmel juhul toimus vigastamine väljaspool Eestit (Ameerika Ühendriikides, Soomes ja Sri Lankas).

Puretud inimeste vanuseline jaotus: kuni 14-aastaseid – 26%, 50-aastaseid ja vanemaid – 32,8%. Mehi oli 44,2%, naisi 55,8%.

Veterinaar- ja Toiduameti andmetel ei registreeritud 2017. aastal marutaudi loomadel (2012.-2016. a - 0, 2011. a – 1, 2010. a - 0, 2009. a – 3, 2008. a – 3, 2007. a – 4, 2006. a – 114 ja 2005. a – 266 loomal).

2017. aastal vaktsineeriti marutõve vastu 317 inimest, nendest 0-14 a. lapsi 45, noorukeid (15-17 a.) 9, täiskasvanuid 263, neist plaaniliselt vaktsineeriti lapsi 6, noorukeid 1, täiskasvanuid 131. Revaktsineeriti 184 täiskasvanut, neist plaaniliselt 165. Immuunglobuliinprofülaktikat ei rakendanud.

Toksoplasmoos (B58; P37.1)

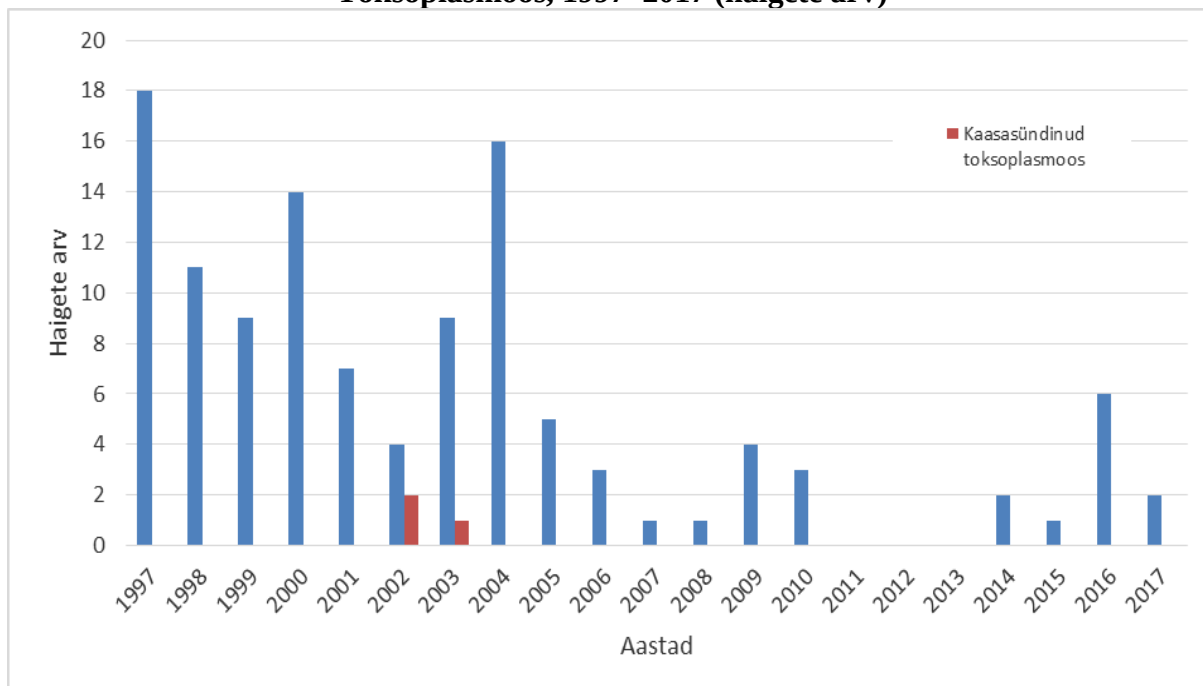
Registreeriti 2 toksoplasmoosi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2016. a oli kuus juhtu ehk 0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kaasasündinud toksoplasmoosi ei registreeritud.

Mõlemad diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti Harjumaal (1,3 100 000 el. kohta).

Haiged on 50-aastased isikud, üks töötav isik ja üks vanaduspensionär, viibisid kodusel ravil. Mehi oli 50,0%, naisi 50,0%. Letaalseid juhte ega nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Joonis 107.

Toksoplasmoos, 1997–2017 (haigete arv)

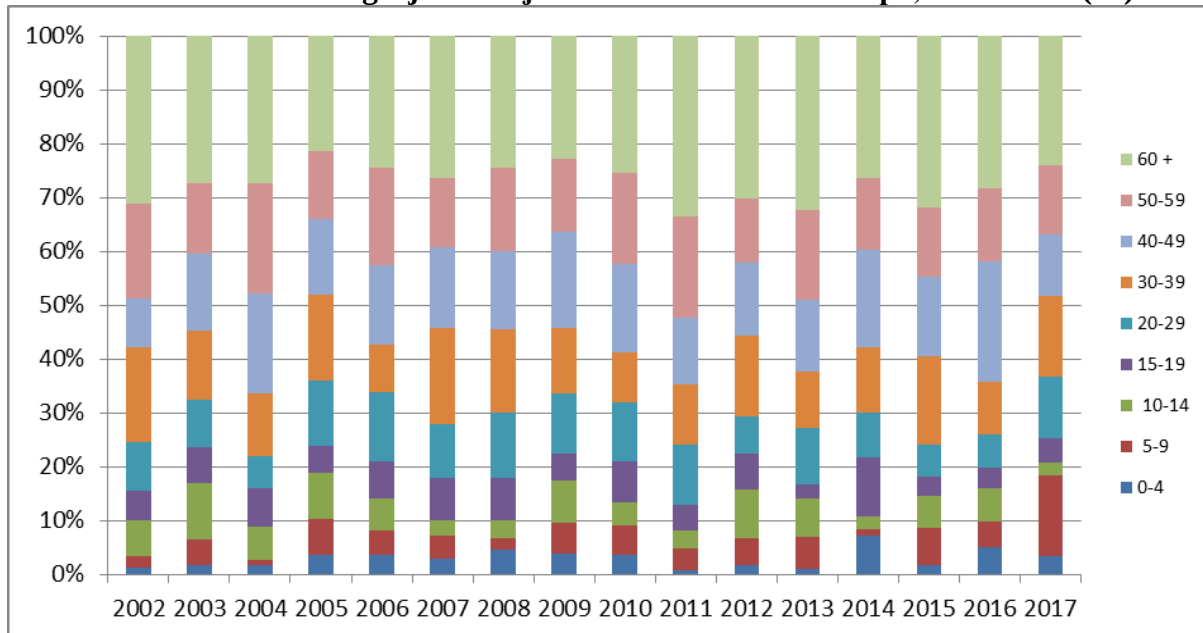

36,7% haigetest olid 50-aastased ja vanemad isikud, 26,4% – isikud vanuses 30-49 aastat.

Joonis 110.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002–2017 (%)

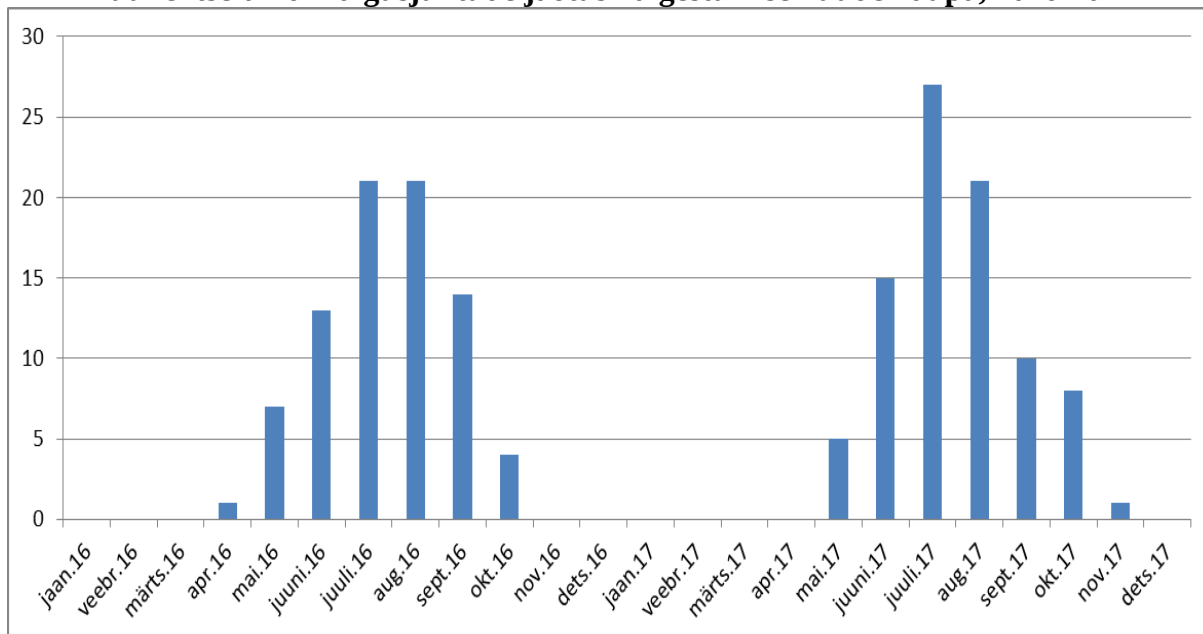
Mehi oli 47,1%, naised 52,9%.

37,9% moodustasid töötavad, 27,6% – mittetöötavad inimesed ja 14,9% – kooliõpilased.

Kõik haiged haigestusid maist novembrini, juunis-augustis haigestus 72,4% haigete üldarvust.

Joonis 111.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2016-2017

Hospitaliseeriti 71,3% haigestunutest.

Puukentsefaliidi ja puukborrelioosi segainfektsioon registreeriti viiel juhul.

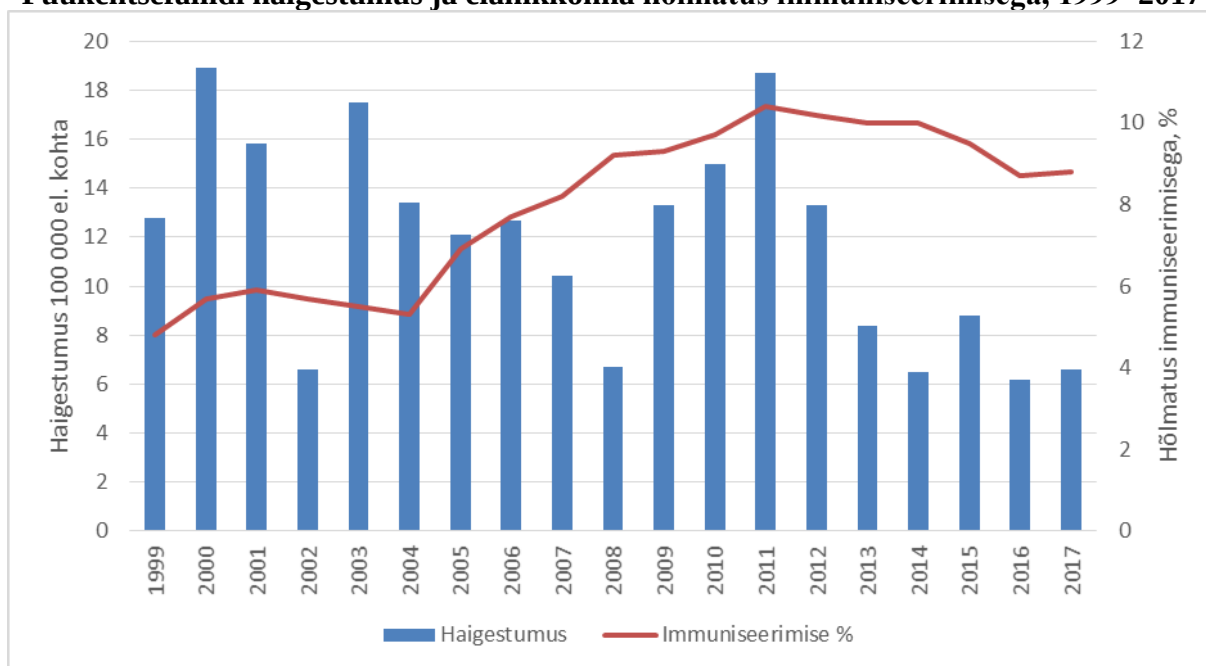

Oletatav nakatumine toimus sagedamini Saaremaal (20,7% haigete üldarvust), Harjumaal (10,3%), Hiiumaal (5,7%), Läänemaal (5,7%) ja Pärnumaal (5,7%). Nakatumise koht jäi teadmata 41,4% juhtudest. Ühel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Rootsis). Nakatumist alimentaaarsel teel ei olnud.

2017. a vaktsineeriti puukentsefaliidi vastu 14 032 inimest, neist lapsed vanuses 0-14 a 4 864, noorukeid vanuses 15-17 a 650 ja täiskasvanuid 8 518. Revaktsineeriti 17 799, neist lapsed vanuses 0-14 a 3 322, noorukeid vanuses 15-17 a 1 129 ning täiskasvanuid 13 348.

Joonis 112.

Puukentsefaliidi haigestumus ja elanikkonna hõlmatus immuniseerimisega, 1999–2017

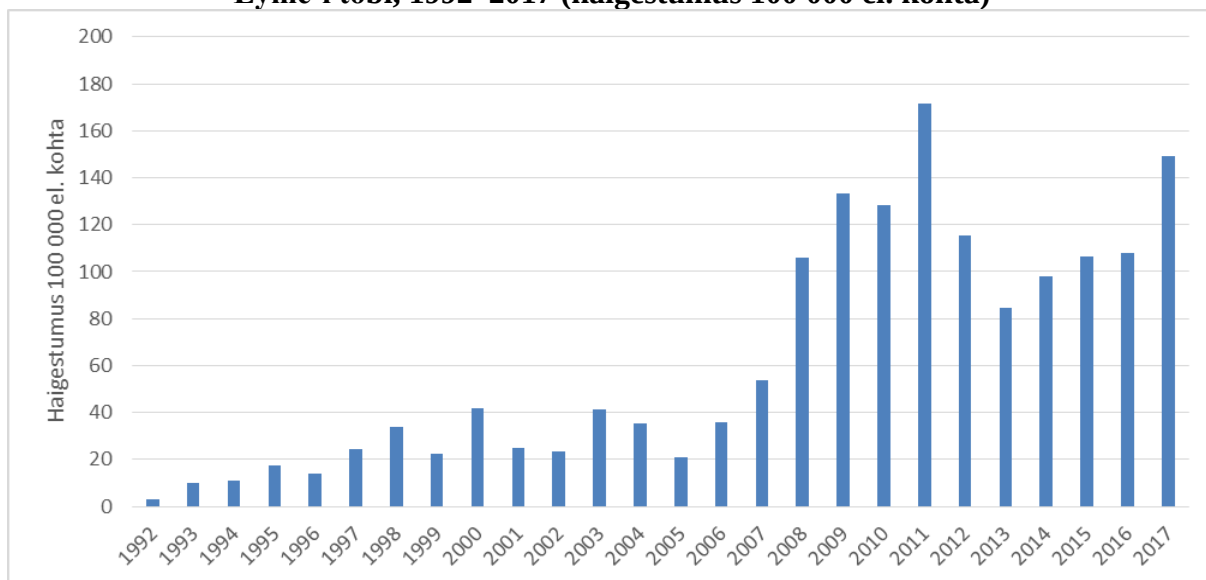

Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2)

Registreeriti 1 963 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 149,2 (2016. aastal oli 1 420 juhtu ehk 107,9 100 000 elaniku kohta).

Joonis 113.

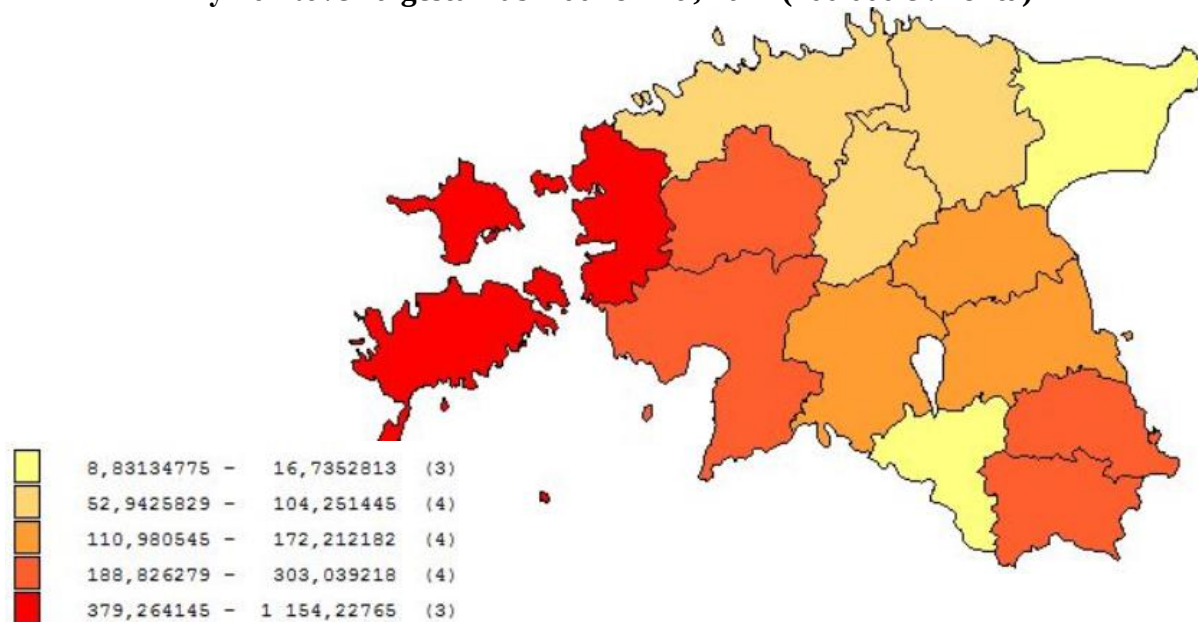
Lyme'i tõbi, 1992–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

72,3% haigusjuhtudest kinnitati diagnoos laboratoorselt, 27,7% diagnoosi püstitati kliinilise pildi ja puugiründe seoste põhjal. Nakkushaigust registreeriti kõigis maakondades. Suurem haigestumus oli Saaremaal (1146,9 100 000 elaniku kohta), Hiiumaal (609,8), Läänemaal (374,3) ja Raplemaal (301,6).

Joonis 114.

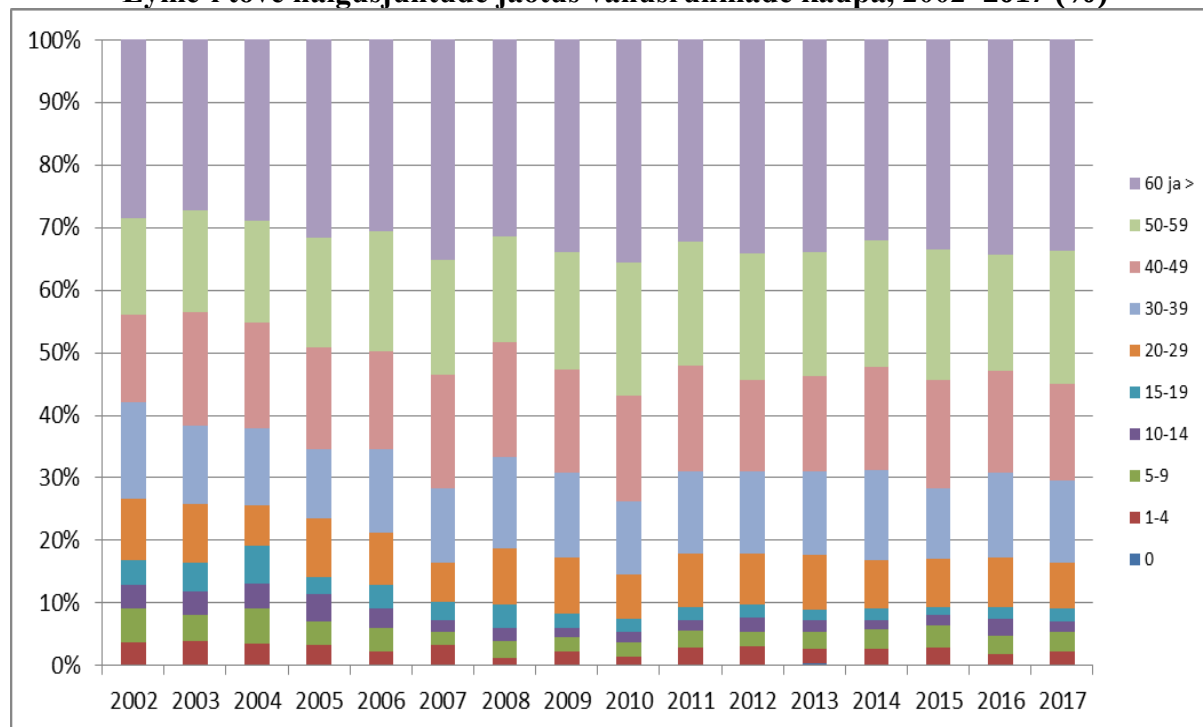
Lyme'i tõve haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

54,9% haigestest olid vanuses 50 aastat ja vanemad, 28,6% – 30-49-aastased isikud. Mehi oli 36,7%, naisi 63,3%. 56,2% moodustasid töötavad ja 31,3% mittetöötavad inimesed. 70,2% haigusjuhtudest diagnoositi juulis-oktoobris.

Joonis 115.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002–2017 (%)

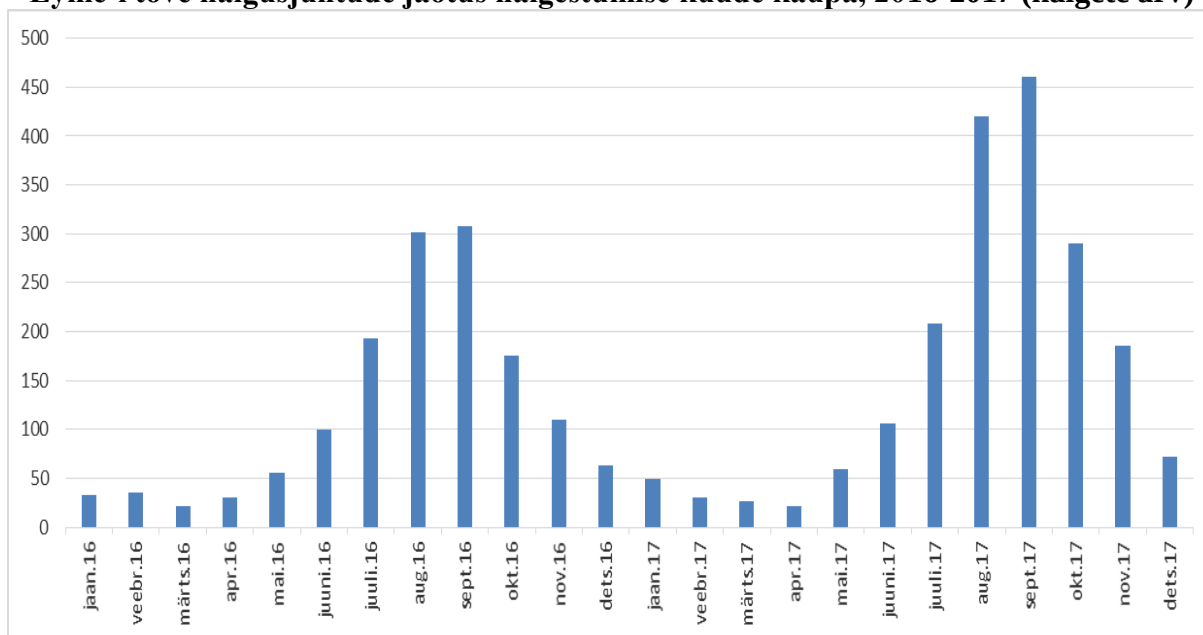

Hospitaliseeriti 2,5% haigestunutest.

Nakatuti sagedamini Saaremaal (15,4% haigete üldarvust), Harjumaal (10,6%), Pärnumaal (4,9%) ja Raplomaal (3,8%). Nakatumise koht jäi teadmata 46,4% juhtudest. 13 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Gruusias üks, Lätis kaks, Leedus üks, Poolas kaks, Rootsis kaks, Soomes kolm, Taanis üks ja Venemaal üks).

Joonis 116.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2016-2017 (haigete arv)

Erlihhioos (A79.8)

Registreeriti 2 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,2 (varem Eestis erlihhiioosi ei registreerinud). Diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

Haigeid registreeriti Võrumaal (5,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haiged olid üle 50 aastased naised. Haigestunute seas oli üks töötav isik ja üks vanaduspensionär. Haiged viibisid kodusel ravil. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Mõlemad patsiendid haigestusid 2016. aasta oktoobris.

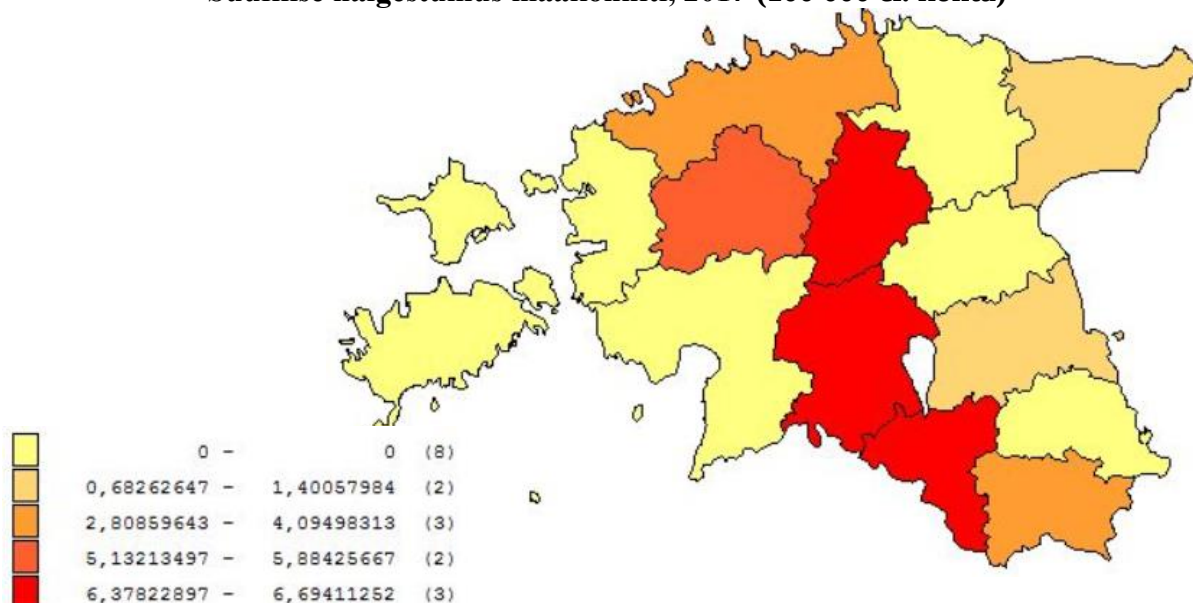
Sugulisel teel levivad haigused

Süüfilis (A50-A53)

Registreeriti 37 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta 2,8 (2016. a oli 27 haiget ehk 2,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kaasasündinud süüfilise haigusjuhte ei olnud. Varast süüfilist diagnoositi 70,3% haigete üldarvust.

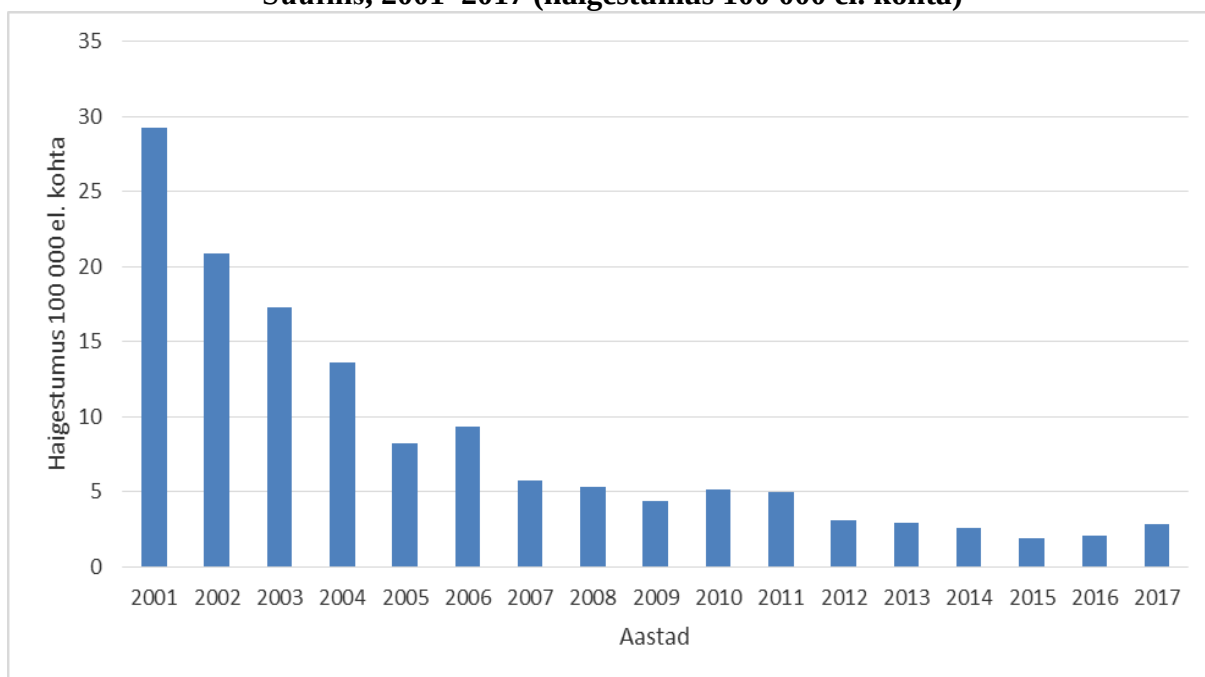
Joonis 117.

Süüfilise haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

Joonis 118.

Süüfilis, 2001–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

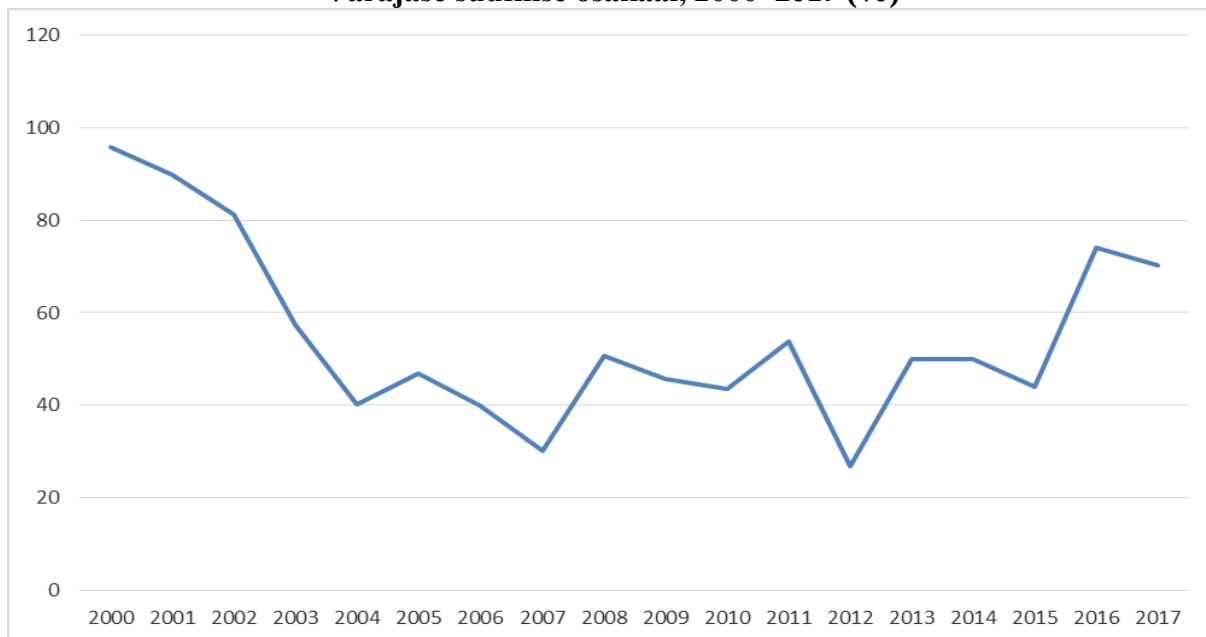
Nakkushaigust registreeriti 8 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus oli Valgamaal (6,6 juhtu 100 000 elaniku kohta), Järvamaal (6,5), Viljandimaal (6,3) ja Raplamaal (5,9).

Tallinnas registreeriti 59,4% juhtude üldarvust (2016. a – 40,7%, 2015. a – 56%, 2014. a – 44,1%, 2013. a – 44,7%, 2012. a – 48,8%, 2011. a – 58,2%, 2010. a – 53,6%, 2009. a – 35,6%, 2008. aastal – 66,2%).

62,1% haigetest moodustavad isikud vanusrühmast 30-49 a, 24,3% – 20-29 a. Mehi oli 67,6%, naisi 32,4%.

Joonis 119.

Varajase süüfilise osakaal, 2000–2017 (%)

Joonis 120.

Süüfilise haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2005–2017 (%)

Gonokokknakkus (A54)

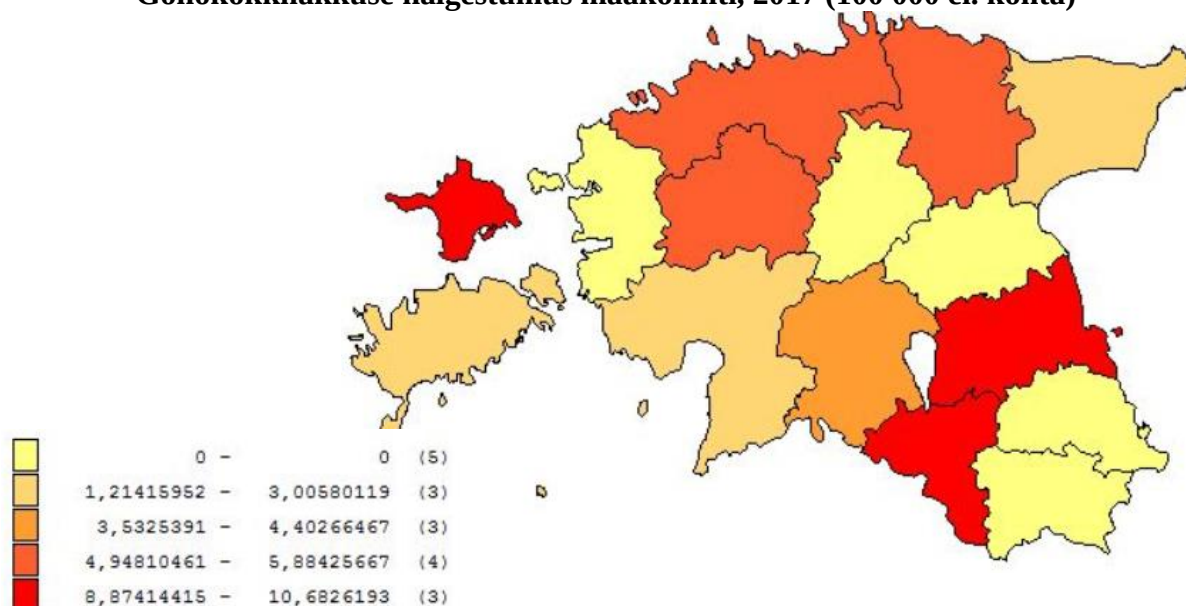
Registreeriti 58 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 4,4 (2016. a oli 96 juhtu ehk 7,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkushaigust registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Hiiumaal (10,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Valgamaal (9,8) ja Tartumaal (9,0). Tallinnas registreeriti 41,4% juhtude üldarvust. (2016. a – 47,9%, 2015. a – 36,4%, 2014. a – 39%, 2013. a – 40,4%, 2012. a – 48,4%, 2011. a – 56,2%, 2010. a – 45,9%, 2009. a – 41,7%).

Haigetest 44,8% olid vanuses 20-29 aastat, 31% – 30-39 aastat. Mehi oli 41,4%, naisi 58,6%.

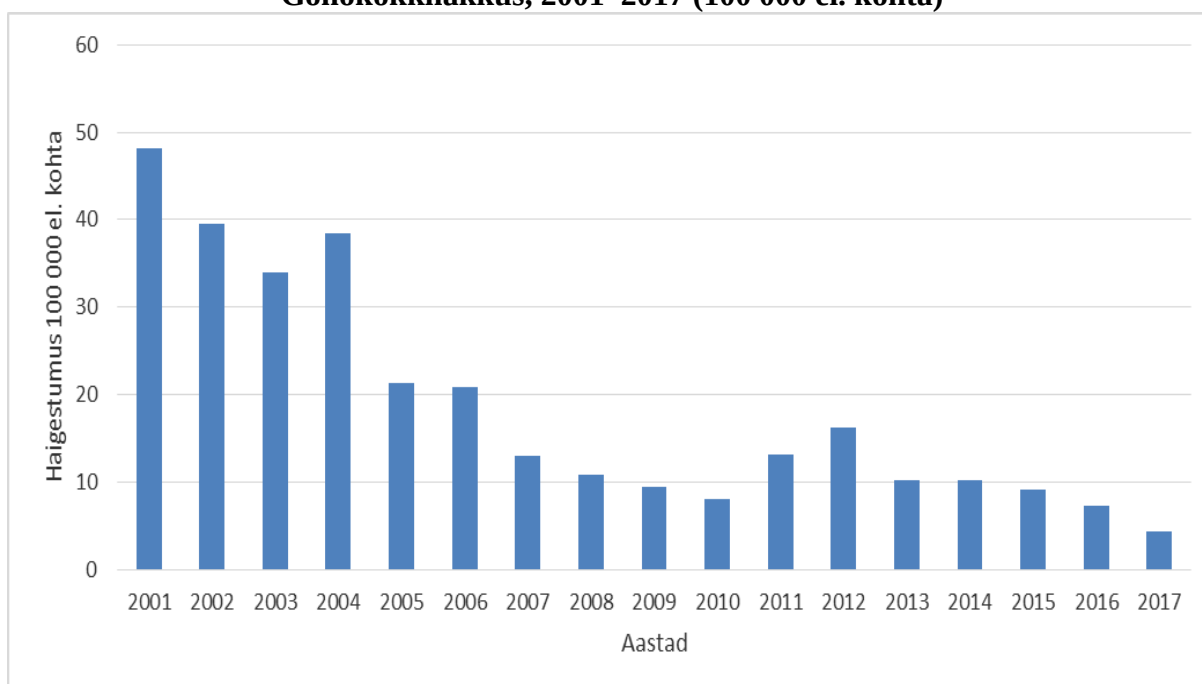
Joonis 121.

Gonokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

Joonis 122.

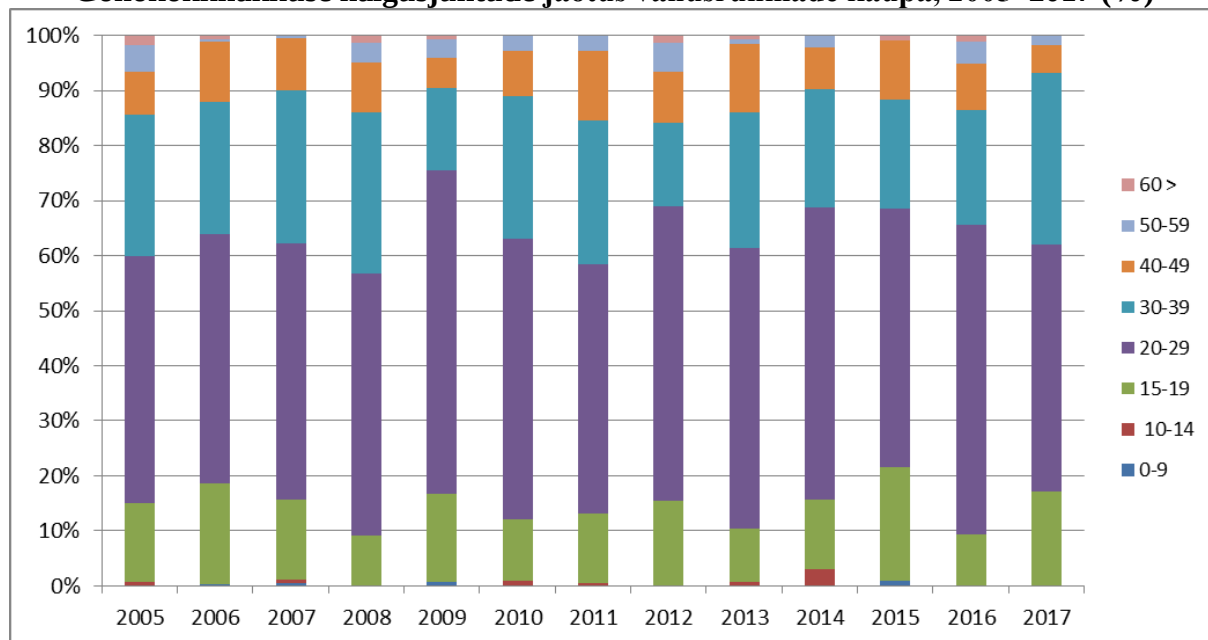
Gonokokknakkus, 2001–2017 (100 000 el. kohta)

2017. aastal uuriti Terviseameti Kesklaboris üks *N. gonorrhoeae* kultuur antimikroobse tundlikkuse suhtes. Kultuur oli tundlik asitromütsiini, penitsilliini, tsefiksiimi, tsefotaksiimi, tseftriaksooni ja tsiprofloksatsiini suhtes.

Joonis 123.

Gonokokknakkuse haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2005–2017 (%)

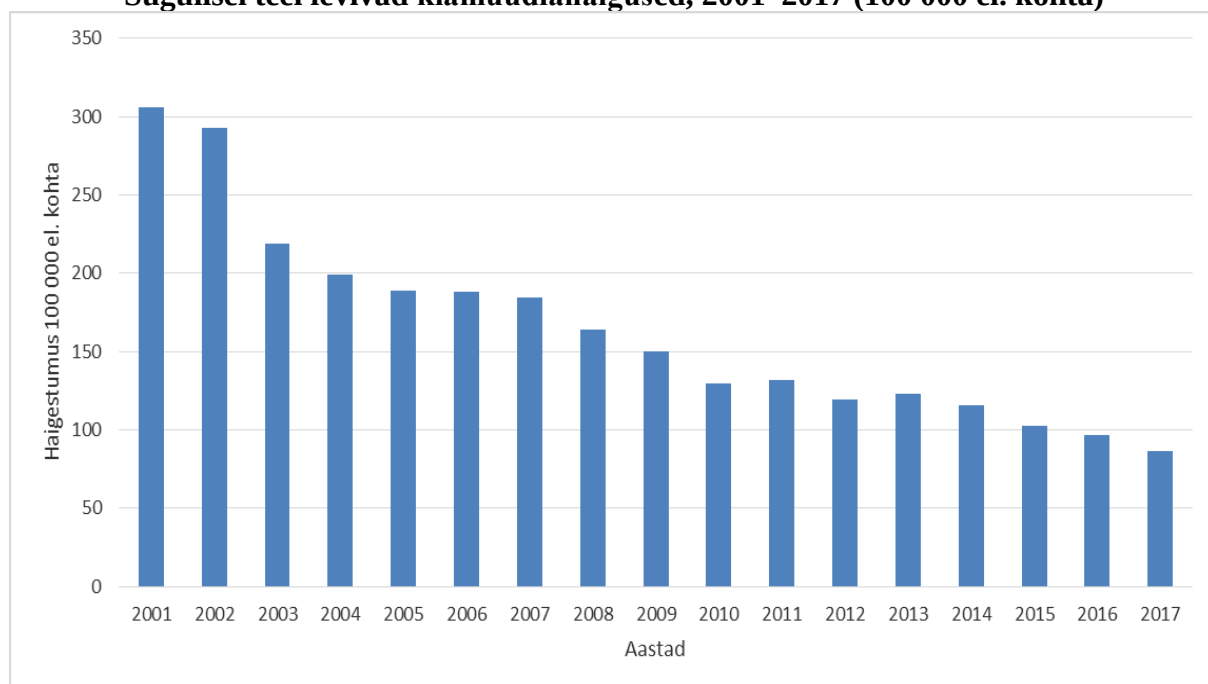

Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56)

Registreeriti 1 139 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 86,6 (2016. a oli 1 275 juhtu ehk 96,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 124.

Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused, 2001–2017 (100 000 el. kohta)

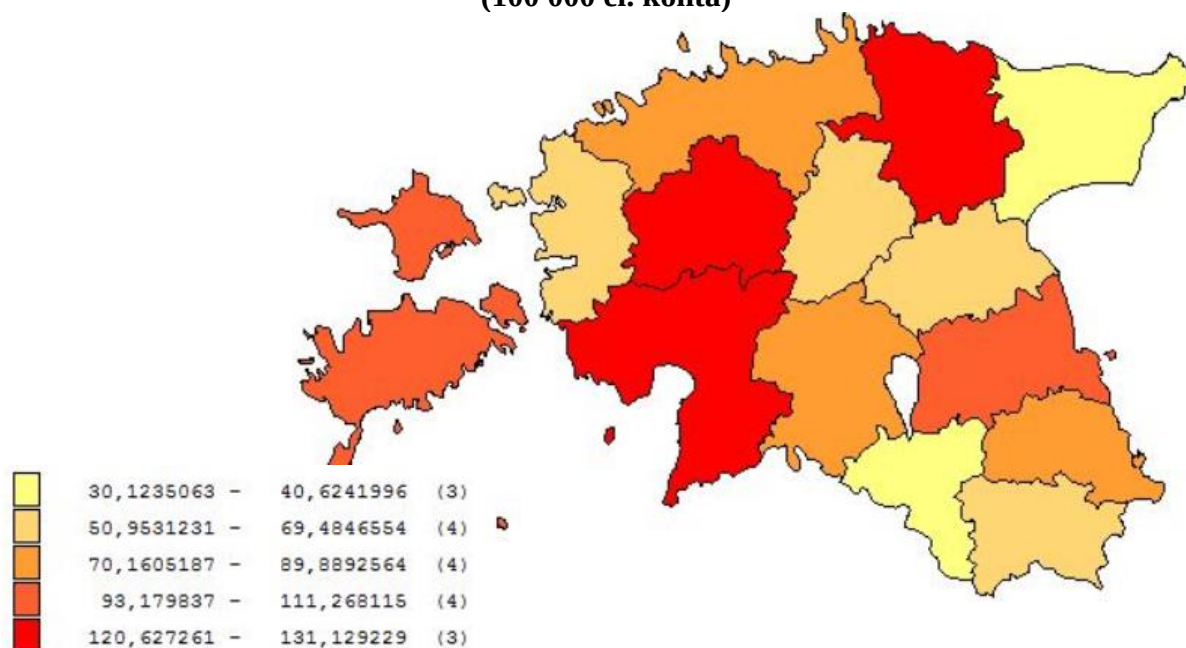

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (130,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Lääne-Virumaal (122,3), Raplamaal (120,3) ja Tartumaal (112,0). Tallinnas registreeriti 37,3% juhtude üldarvust (2016. a – 41,9%, 2015. a – 39,2%, 2014. a – 36,5%, 2013. a – 30,9%, 2012. a – 34,4%, 2011. a – 35,8%, 2010. a – 37,4%, 2009. a – 38%, 2008. aastal – 40,3%).

Ühel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Soomes).

Joonis 125.

**Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste haigestumus maakonniti, 2017
(100 000 el. kohta)**

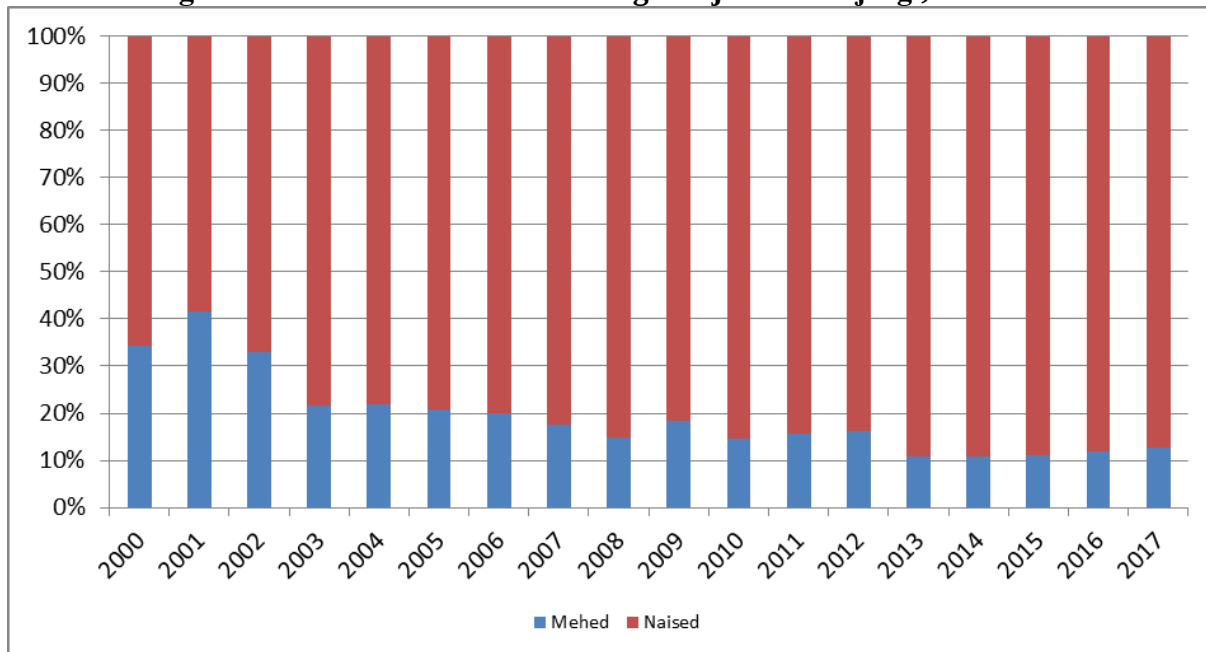
Haigetest 60,7% olid vanuses 20-29 aastat, 17,7% – 30-39 aastat ja 17,0% – 15-19-aastat. Mehi oli 12,6%, naisi 87,4%.

Joonis 126.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste jaotus vanusrühmade kaupa, 2005–2017 (%)

Joonis 127.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste jaotus soo järgi, 2000–2017

Muud nakkushaigused
Poliomüeliit (A80)

Viimane haigusjuht registreeriti Eestis 1961. aastal. Polioviiruse ringluse jälgimiseks uuriti nakkushaiguste seire raames 58 heitveeproovi, enteroviirust leiti 12 proovis (20,7%).

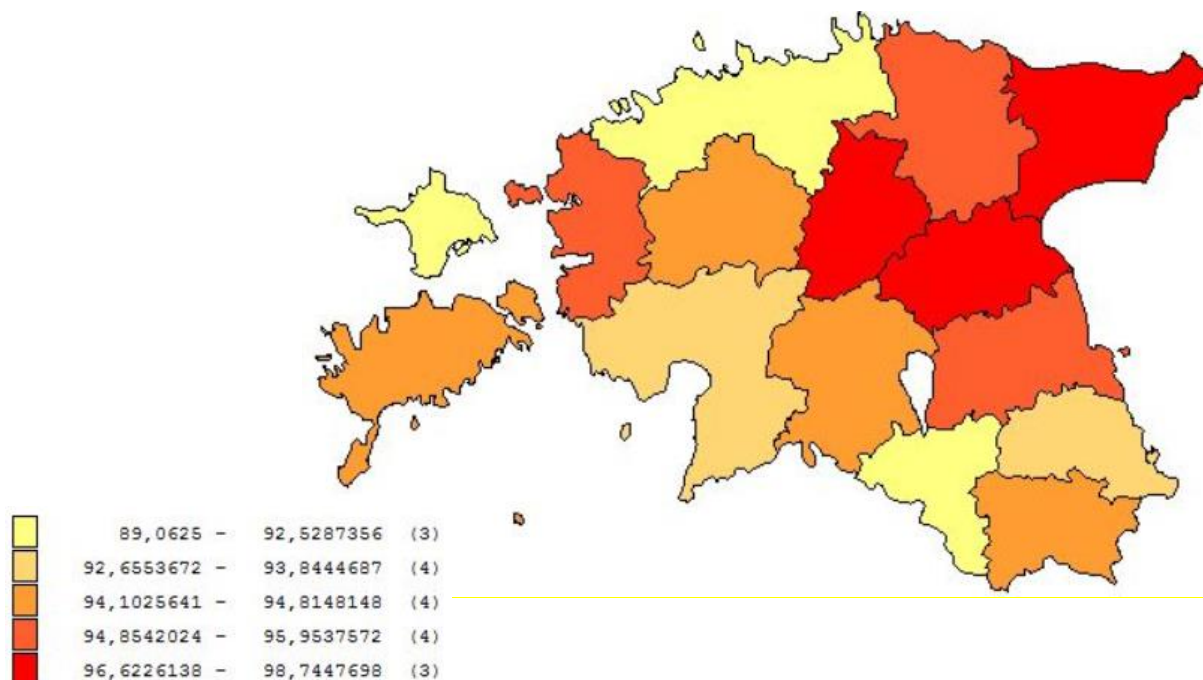
Tabel 21.

Laste hõlmatus immuniseerimisega poliomüeliidi vastu, 2017 (%)

	Vakts-tud 7k.-14a.	Vakts- tud 2a	I rev. 2-14a.	II rev. 7-14a.	Alal. v/n 0-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	95,5	93,8	93,6	91,2	0,1	3,7
Tallinn	94,3	92,8	91,2	86,9	0,1	4,7
Harjumaa	93,9	92,5	92,0	90,5	0,0	4,5
Hiiumaa	95,5	89,1	96,0	96,3	0,1	4,5
Ida-Virumaa	98,0	96,6	96,8	96,0	0,1	1,4
Narva	96,7	96,0	95,4	95,6	0,1	2,8
Jõgevamaa	98,7	98,7	98,3	97,5	0,0	1,1
Järvamaa	97,3	97,3	96,5	94,9	0,0	2,3
Läänemaa	96,1	95,0	95,1	93,5	0,1	2,2
Lääne-Virumaa	96,6	94,9	95,7	93,1	0,1	3,1
Põlvamaa	96,6	92,7	95,5	93,5	0,1	3,0
Pärnumaa	95,6	92,8	93,5	90,6	0,0	3,8
Raplamaa	97,5	94,8	96,9	95,8	0,0	2,4
Saaremaa	96,8	94,8	95,4	94,6	0,0	2,2
Tartumaa	96,8	95,3	95,8	93,4	0,1	3,0
Valgamaa	95,7	90,9	94,9	93,6	0,1	3,9
Viljandimaa	96,1	94,1	95,1	94,2	0,0	3,3
Võrumaa	96,0	94,4	94,6	92,4	0,2	3,2

Joonis 128.

2-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega poliomüeliidi vastu maakonniti, 2017 (%)

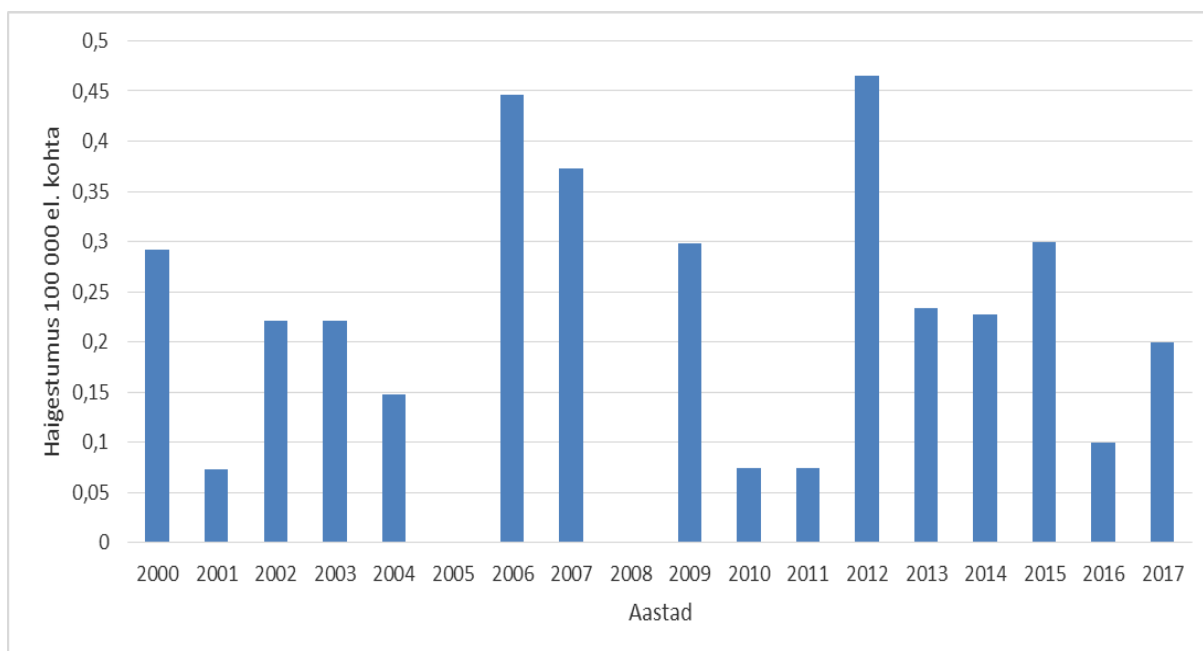
2017. aastal vaktsineeriti poliomüeliidi vastu 13 013 inimest, nendest 0-14 a lapsi 12 812, noorukeid (15-17 a) 14 ja täiskasvanuid 187. Revaktsineeriti 25 634 inimest, nendest 0-14 a lapsi 25 390, noorukeid (15-17 a) 15 ja täiskasvanuid 229.

Malaaria (B50-B54)

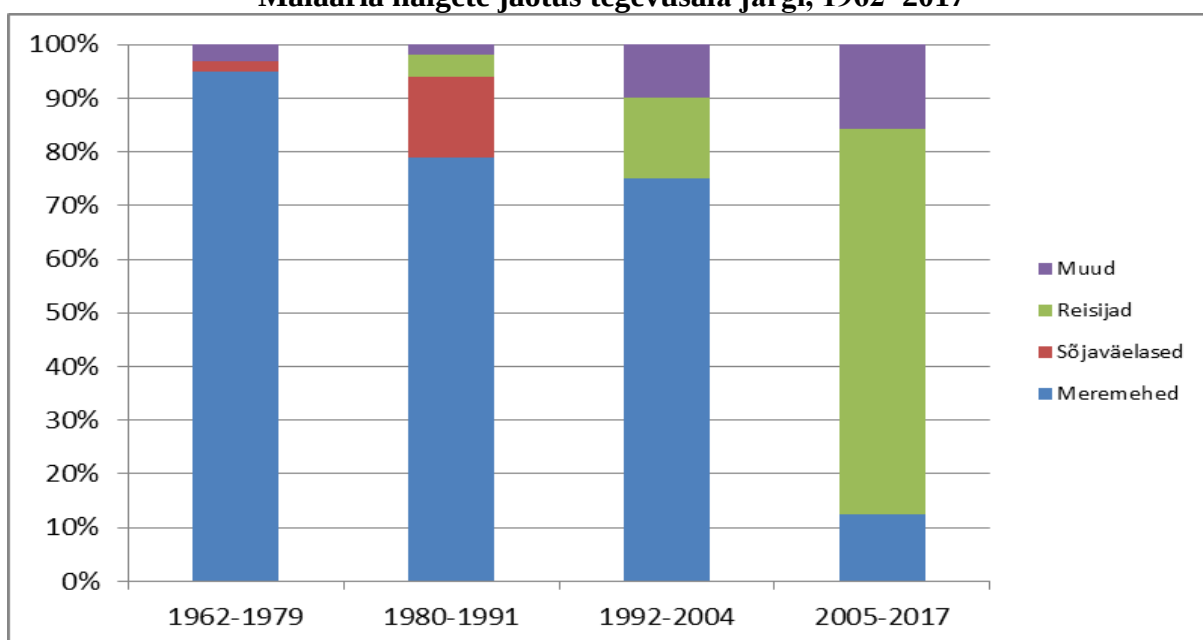
Registreeriti 2 sissetoodud haigusjuht, haigestumine 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2016. aastal – vastavalt 1 ja 0,1). Nakkust registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Harjumaal (0,7). Diagnoosid on kinnitatud laboratoorselt (*Plasmodium falciparum* ja *Plasmodium ovale*). Mehi oli 50,0% ja naisi 50,0%. Haigetest oli üks töötu isik ja üks üliõpilane, vanusrühmast 20-29 ja 50-59 aastat. Haigetest hospitaliseeriti üks haige. Mõlemad haiged paranenud. Oletatav nakatumine toimus Tansaania ja Nigeerias.

Joonis 129.

Malaaria, 2000–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 130.

Malaaria haigete jaotus tegevusala järgi, 1962–2017**Leegionärihaigus (A48.1)**

Registreeriti 16 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,2 (2016. a oli 14 juhtu ehk 1,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkust registreeriti Tallinnas (2,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (2,0), Ida-Virumaal (1,2), Lääne-Virumaal (1,7) ja Tartumaal (1,4).

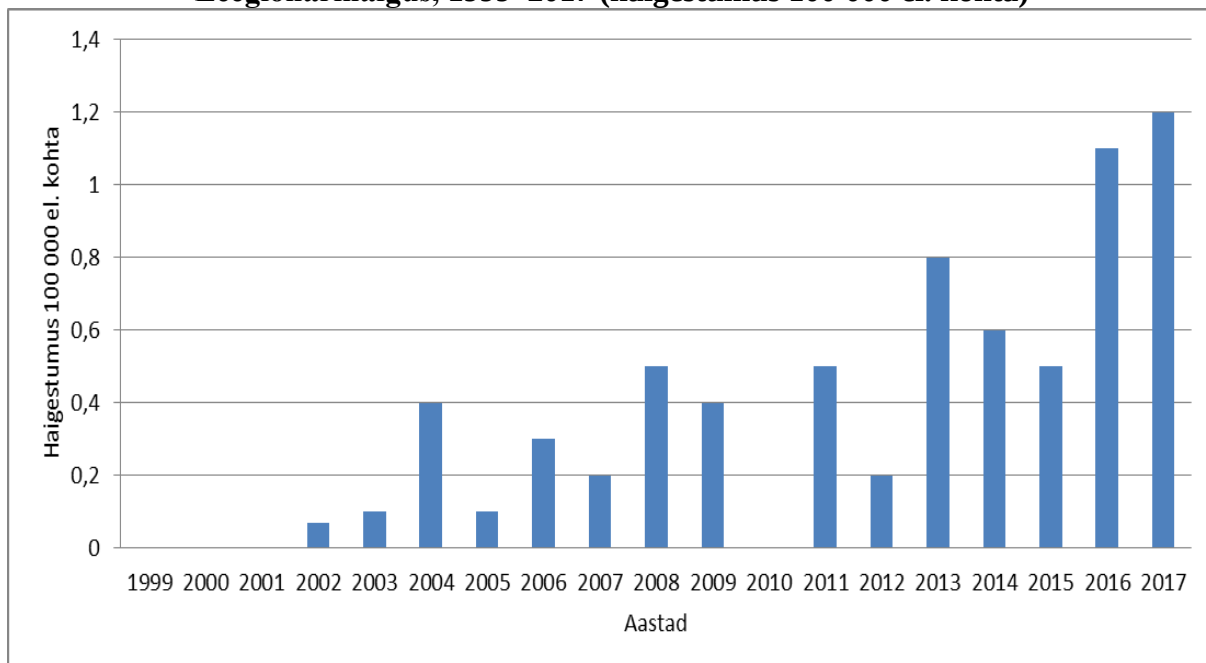
Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. 50,1% haigetest olid vanusrühmast 40-59 aastat, 35,7% üle 60-aastased. Mehi oli 68,8%, naisi 31,2%. 50% haigetest moodustasid mittetöötavad ja 31,3% töötavad isikud.

Hospitaliseeriti kõik haigestunud. Kahel juhul lõppes haigus surmaga. Kahel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Itaalias ja Türgis).

75% patsientidest haigestusid jaanuarist maini.

Joonis 131.

Leegionärihaigus, 1999–2017 (haigestumus 100 000 el. kohta)

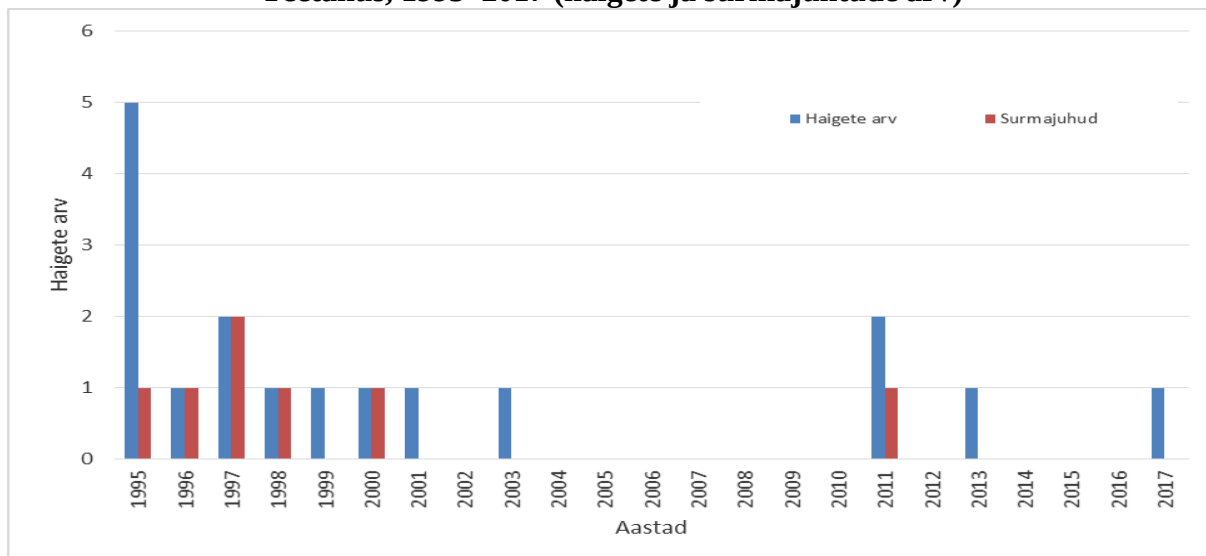
Teetanus (A33-A35)

Registreeriti 1 haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2014.-2016. aastal ei registreeritud, 2013. aastal – üks haigusjuht, 2012. aastal ei registreeritud, 2011. aastal – kaks haigusjuhtu).

Nakkust registreeriti Lääne-Virumaal (1,7 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoos oli pandud kliinilise pildi alusel. Haige oli naine vanusrühmast üle 60a, vanaduspensionär, haigestus septembrikuus, hospitaliseeriti, paranes.

Joonis 132.

Teetanus, 1995–2017 (haigete ja surmajuhtude arv)

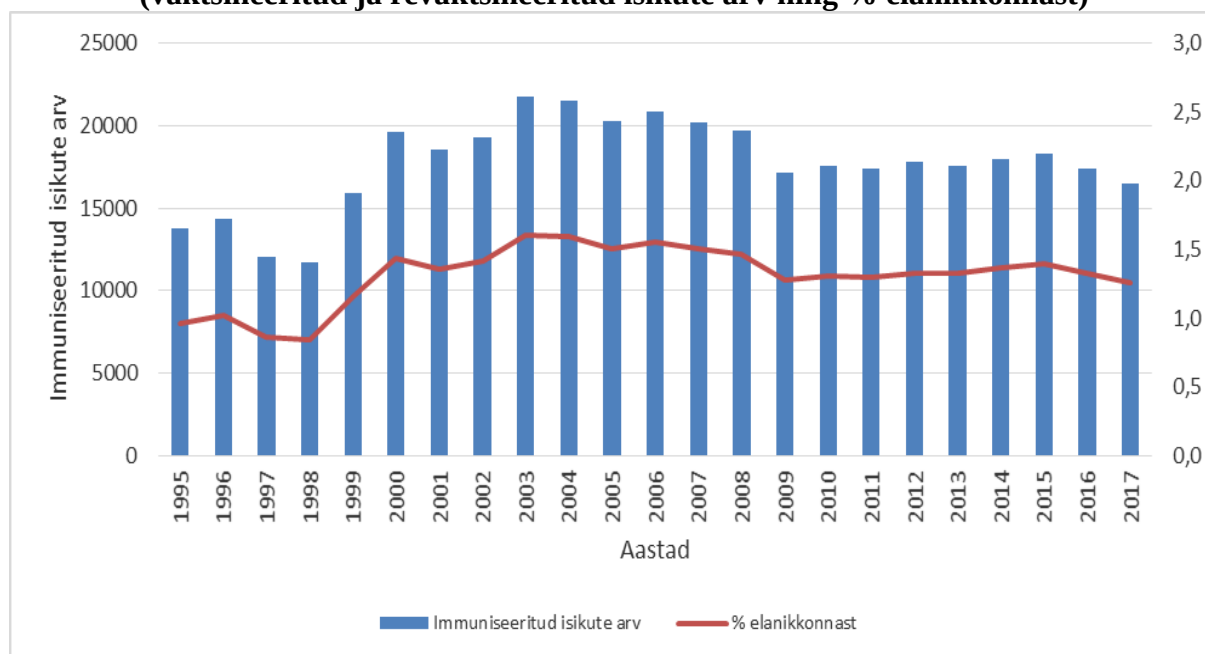

2017. aastal vaktsineeriti teetanuse vastu 13 021 inimest, nendest 0-14 a lapsi 12 815, noorukeid (15-17 a) 17 ja täiskasvanuid 189. Revaktsineeriti 60 707 inimest, nendest 0-14 a lapsi 25 417, noorukeid (15-17 a) 11 002 ja täiskasvanuid 24 288. Sealhulgas trauma puhul vaktsineeriti 25 inimest, nendest 0-14 a lapsi 3, noorukeid (15-17 a) 4 ja täiskasvanuid 18. Trauma puhul revaktsineeriti 16 484 inimest, nendest 0-14 a lapsi 10, noorukeid (15-17 a) 12 ja täiskasvanuid 16 462.

Joonis 133.

Teetanuse traumapuhune immuniseerimine, 1995–2017
(vaktsineeritud ja revaktsineeritud isikute arv ning % elanikkonnast)

Dengue hemorraagiline palavik (A90)

2017. aastal registreeriti 8 sissetoodud haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,6 (2016. a oli vastavalt 9 ja 0,7). Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,9 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (1,3), Pärnumaal (1,2) ja Viljandimaal (2,1).

87,5% haigetest olid vanuses 20-49 aastat, 12,5% vanuses 5-9 aastat. Mehi oli 62,5%, naisi 37,5%. 87,5% haigetest olid töötavad isikud, 12,5% koolilapsi.

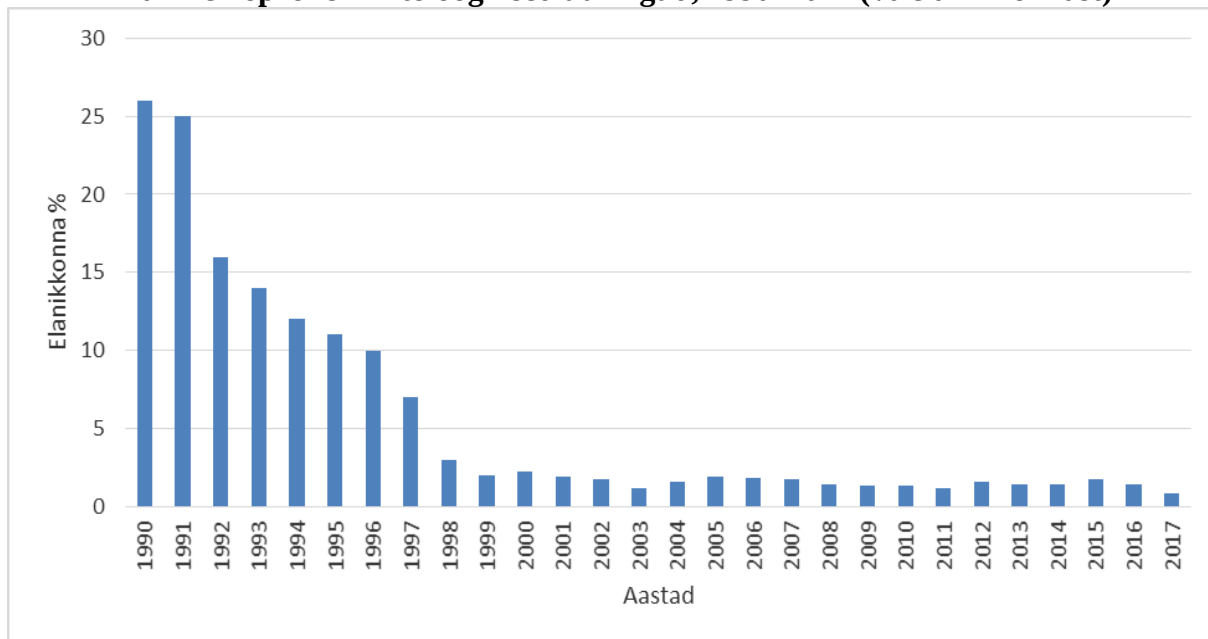
62,5% haigetest hospitaliseeriti. Surmajuhte ei olnud. 50% haigetest haigestusid märtsis, 25% novembris. Nakatumine toimus väljaspool Eestit (Egiptuses kaks, Indias üks, Indoneesias üks, Nigeerias üks, Sri Lankas üks, Tais kaks).

Helmintiaasid

2017. aastal uuriti Eestis helmintiaaside suhtes 10 228 roojaproovi ja 603 perianaalkaabet. Avastati 23 difüllobotriaasi nakkuse juhtu.

Joonis 134.

Elanike koprohelmintoloogilised uuringud, 1990–2017 (% elanikkonnast)

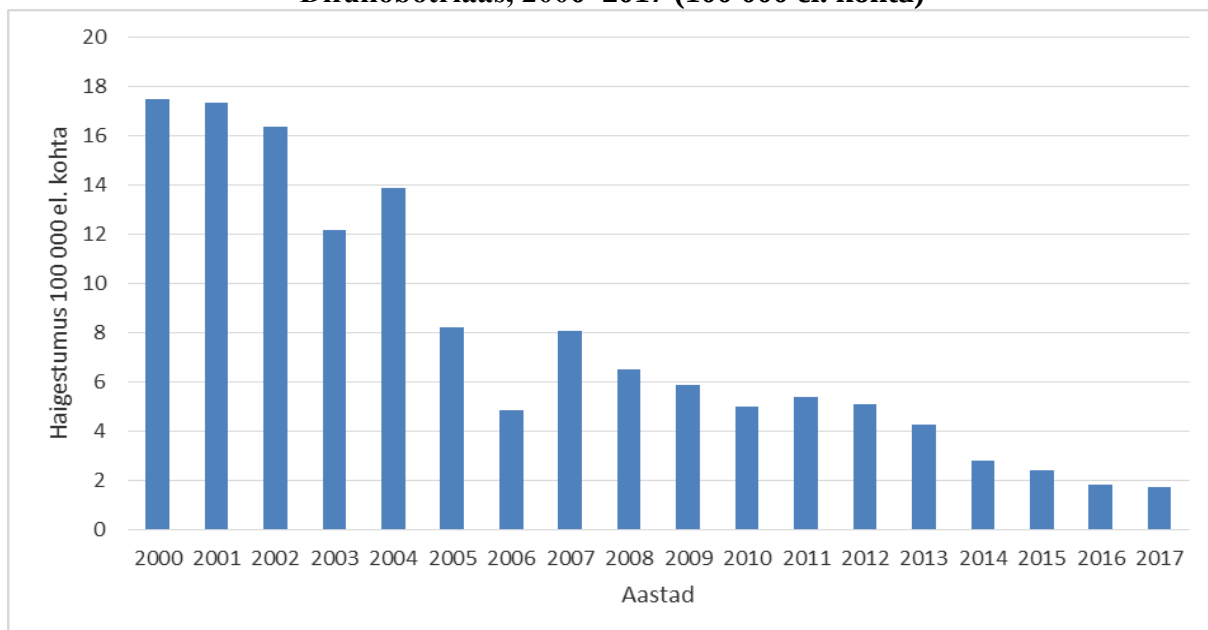

Difüllobotriaas (B70.0)

Registreeriti 23 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,7 (2016. aastal vastavalt 24 ja 1,8).

Joonis 135.

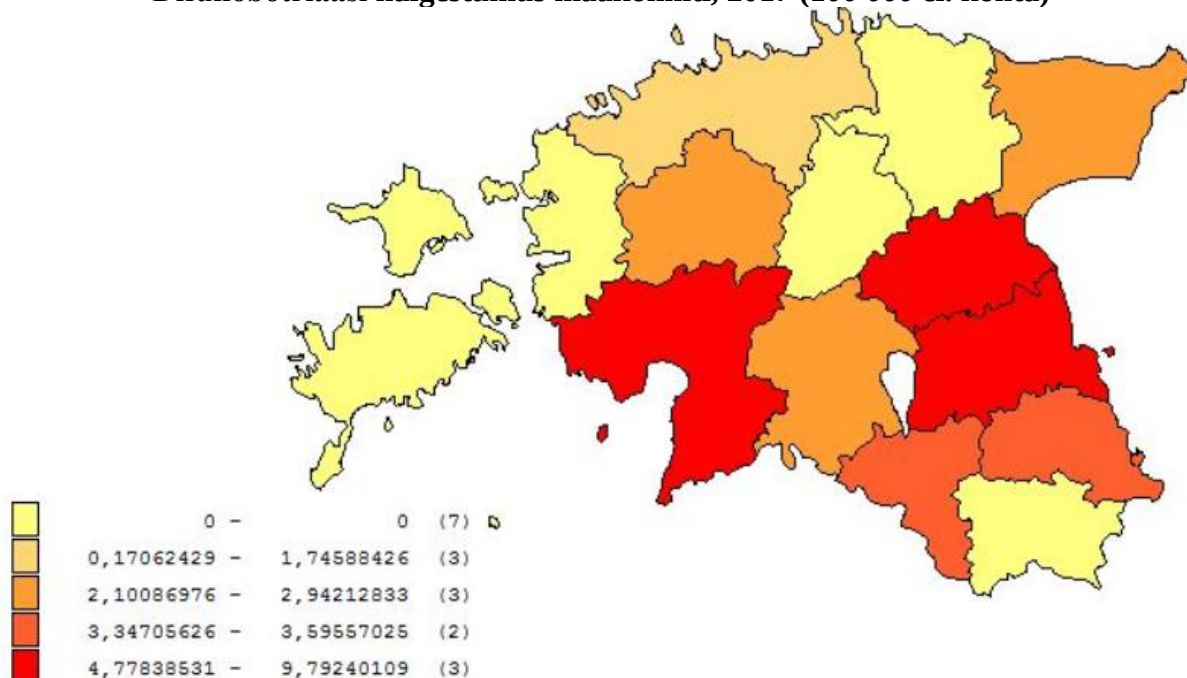
Difüllobotriaas, 2000–2017 (100 000 el. kohta)

Juhtusid registreeriti 8 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus 100 000 elaniku kohta oli Jõgevamaal (9,6), Pärnumaal (6,0) ja Tartumaal (4,8).

Joonis 136.

Difülobotriaasi haigestumus maakonniti, 2017 (100 000 el. kohta)

Haigestunutest 78,3% olid 40-aastased ja vanemad isikud. Mehi oli 52,2%, naised 47,8%. 47,8% haigestunutest olid töötavad ja 43,5% – mittetöötavad isikud. 87% haigusjuhtudest diagnoositi jaanuarist maini.

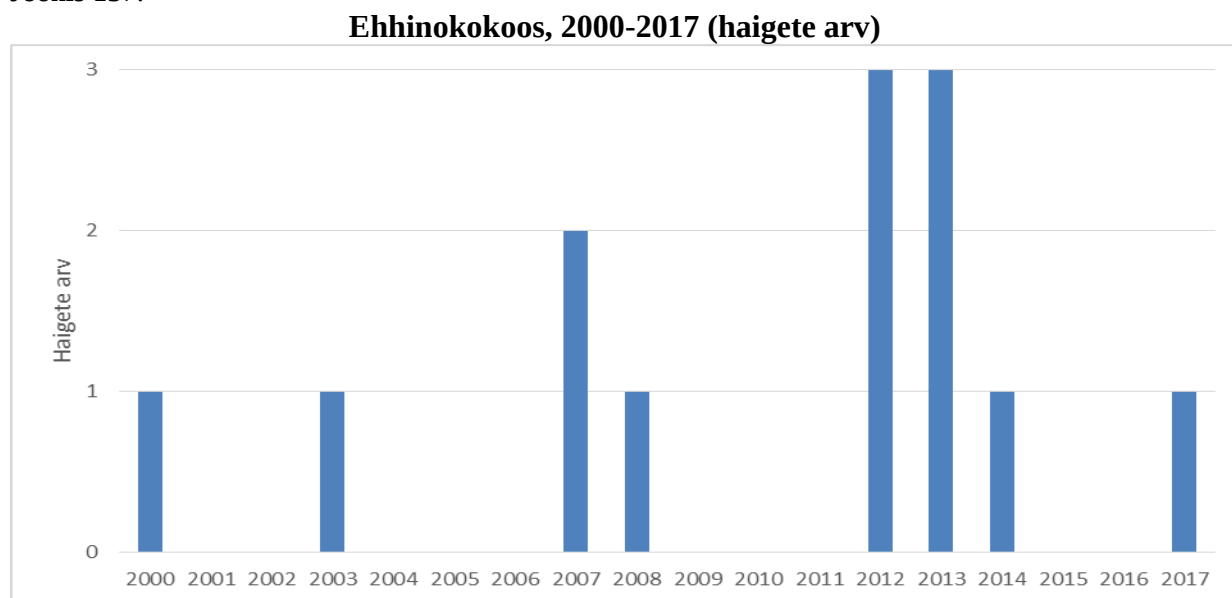
Ehhinokokoos (B67)

2017. aastal registreeriti üks haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2016. aastal ehhinokokoosi haigusjuhte ei olnud).

Nakkust registreeriti Võrumaal (2,9 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoos on laboratoorselt kinnitatud. Haige oli töötav mees, vanusrühmast 30-39 a, haigestus maikuus, hospitaliseeriti, paranes. Nakatumise asjaolud ei selgunud, nakatumine võis toimuda nii Eestis, kui ka väljaspool Eestit (Rootsis).

Joonis 137.

Laste, noorukite ja täiskasvanute vaksineerimine riikliku immuniseerimiskava raames

2017. aastal immuniseeriti Eestis lapsi 11 nakkushaiguse vastu: tuberkuloos, B-viirushepatiit, rotaviirusnakkus, difteeria, teetanus, läkaköha, poliomüeliit, mumps, punetised, leetrid ja *Haemophilus influenzae* tüüp b. Immuniseerimiskavas on ettenähtud täiskasvanute korduvvaksineerimine difteeria ja teetanuse vastu iga kümne aasta tagant.

Viimase viie aasta jooksul on esinenud immuniseerimistega hõlmatuses osas vähene langustrend (va vaksineerimine Hib- ja rotaviirusnakkuse vastu).

Tabel 22.

Immuniseerimisega hõlmatused Eestis 2013-2017 (%)

Vaksineerimine nakkushaiguste vastu (hõlmatud laste vanused)	2013	2014	2015	2016	2017
Difteeria, teetanus (7 k. – 14 a.)	96,7	96,4	96,2	95,9	95,5
Läkaköha (7 k. – 10 a.)	96,0	95,7	95,4	95,2	94,7
Hib-nakkus (2 a.)	95,1	95,0	94,1	93,8	94,0
Leetrid, punetised, mumps (1 – 14 a.)	96,0	95,7	95,5	95,4	95,0
B-hepatiit (7 k.-14 a.)	89,6	93,3	95,2	95,1	94,6
Poliomüeliit (7 k. – 14 a.)	96,7	96,4	96,2	95,9	95,5
Tuberkuloos (0 – 11 k.)	95,9	95,1	95,5	95,1	94,7
Rotaviirus-nakkus (1 a.)	-	-	65,6	86,8	88,7

Märkus: WHO laste vaksineerimise soovituslik hõlmatused difteeria, teetanuse, leetrite, punetiste, mumps, poliomüeliidi vastu on 95,0% ja läkaköha vastu 90,0%.

B-viirushepatiit

Eestis hakati vaktsineerima teismelisi B-viirushepatiidi vastu 1999. a. Alates 2000. a. alustati vastsündinute vaktsineerimisega Tallinnas ja 2003. a. kogu Eestis. 2017. a moodustas vaktsineerimisega hõlmatus B-viirushepatiidi vastu 1-aastastel 91,5% ja 13-aastastel 97,6%.

Enne vaktsineerimisega alustamist haigestus Eestis B-viirushepatiiti sadu inimesi aastas, enamik neist olid lapsed ja noored täiskasvanud. 2017. a registreeriti Eestis 4 ägedat B-viirushepatiidi haigusjuhtu. Alates 2010. a ei esine haigusjuhte laste seas.

Tuberkuloos

Immuniseerimiskava kohaselt vaktsineeritakse lapsi tuberkuloosi vastu 1-5. elupäeval ühe vaktsiinidoosiga. Korduvvaktsineerimine ei ole näidustatud. Üle 3 kuu vanustele lastele on vajalik enne BCG-vaktsiini manustamist teha tuberkuloosi test, sel juhul immuniseeritakse BCG-vaktsiiniga vaid negatiivse tuberkuloosi testiga lapsi. BCG vaktsinatsioonijärgse immuunsuse kestuse aeg on teadmata, kuid on alust arvata, et see väheneb 10 aasta pärast.

Hõlmatus tuberkuloosi vastase vaktsineerimisega lastel on püsinud Eestis ajalooliselt kõrgel tasemel (92 kuni 99%). 2017. a. vähenes kuni 1-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega võrreldes 2016. a. ning moodustas 94,7%. 31. detsembri 2017. a. seisuga on Eestis 7212 vaktsineerimata last vanuses 0 kuni 14 aastat, neist 58,6% (4228) on Tallinnas ja Harjumaal. Vaktsineerimata lapsed moodustavad tuberkuloosi riskirühma.

Enne vaktsineerimise rakendamist (1948. a.) registreeriti Eestis tuhandeid haigusjuhtu aastas. 2017. a. registreeriti meil 144 tuberkuloosi haigusjuhtu.

Difteeria, teetanus, läkaköha, poliomüeliit, *Haemophilus influenzae* tüüp b

Eestis alustati vaktsineerimisega difteeria vastu 1945-1949. a., teetanuse vastu -1951. a., läkaköha vastu – 1957. a. ja poliomüeliidi vastu 1959. a.

2017. a. moodustas vaktsineerimisega hõlmatus 1-aastastel lastel difteeria, teetanuse, läkaköha, poliomüeliidi ja *Haemophilus influenzae* tüüp b vastu 92,8%.

Pärast vaktsineerimisega alustamist on vähenenud tunduvalt ülalmainitud haiguste koormus. 2017. a. registreeriti Eestis vaid 56 läkaköha haigusjuhtu. Viimased poliomüeliidi haigusjuhud esinesid Eestis 1961. a., viimased difteeria haigusjuhud registreeriti 2001.a.

Vaktsineerimine b-tüüpi hemofiilnakkuse vastu on immuniseerimiskavas alates 2005.a., selle eesmärgiks on invasiivsete haigusvormide ennetamine väikelastel.

Mumps, punetised, leetrid

Eestis alustati vaktsineerimisega leetrite vastu 1967. a., mumpsu vastu 1981. a. ja punetiste vastu 1993. a.

31. detsembri 2017. a. seisuga on MMR vaktsiiniga immuniseeritud 95,0% lastest vanuses 1-14 aastat. Vaktsineerimata laste arv vanuserühmas 3-14 aastat on 7276, neist 4445 ehk 61,1% elavad Tallinnas ja Harjumaal. Vaktsineerimisega hõlmatus mumpsu, punetiste ja leetrite vastu 2-aastastel on 93,3%. WHO Euroopa Regionaalselt Verifitseerimiskomisjonilt otsuse kohaselt on leetrite ja punetiste endemiline levik Eestis lõppenud ning ülalmainitud haigused on elimineeritud. Eestis esineb endiselt sporaadilisi leetrite haigusjuhte. WHO hinnangul tuleb stabiilse epidemioloogilise olukorra säilitamiseks jätkata leetrite ja punetiste elimineerimisele suunatud tegevusi (haiguste seire, varajane diagnostika, teavitamine ja nakkustõrje meetmete rakendamine sh laste ning täiskasvanute vaktsineerimine).

Rotaviirusnakkus

Vaktsineerimine rotaviirusnakkuse vastu on immuniseerimiskavas alates 1. juulist 2014. a. Haiguse laialdane levik ja sage esinemine ning sellest tingitud väikelaste sage hospitaliseerimise vajadus olid peamised põhjused rotaviirusnakkuse vaktsineerimise

lisamiseks riiklikusse immuniseerimiskavasse. 2014. a vaktsineeriti rotaviirusnakkuse vastu 5 174, 2015. a - 11 076, 2016. a – 12 466 ja 2017. a – 9 997 väikelast, mille tulemusel vähenes Eestis tunduvalt rotaviirusenteriitide arv. 2017. a registreeriti Eestis 586 rotaviirusnakkuse haigusjuhtu, mis on 48% võrra rohkem kui 2016. aastal, aga 2,4 korda vähem kui 2013. a.

Korduvvaktsineerimised

2-aastaste laste hõlmatus esimese korduvvaktsineerimisega difteeria, teetanuse, läkaköha ja poliomüeliidi vastu moodustas 81,1% (2016. a - 82,4%).

Hõlmatus teise korduvvaktsineerimisega difteeria, teetanuse, läkaköha ja poliomüeliidi vastu oli 7-aastastel lastel 78,7% (2016. a - 78,7%).

Hõlmatus kolmanda korduvvaktsineerimisega difteeria ja teetanuse vastu 15-17-aastastel noorukitel suurenes võrreldes 2016. a ja moodustas 82,7% (2016. a - 80,2%).

Hõlmatus leetrite, punetiste ja mumpsu korduvvaktsineerimisega 14-aastastel vähenes võrreldes 2016. aastaga ja moodustas 90,6% (2016. a - 91,5%).

Täiskasvanute korduvvaktsineerimine difteeria ja teetanuse vastu

Täiskasvanute difteeria-teetanuse vastane korduvvaktsineerimine on immuniseerimiskavas alates 2008. a. Traumapuhust teetanuse immuunprofülaktikat tehakse difteeria ja teetanuse toksoidiga, mis tagab täiskasvanutel immuunsuse püsimise ka difteeria vastu.

2017. a. korduvvaktsineeriti difteeria ja teetanuse vastu 24288 täiskasvanut, neist 67,8% seoses traumaga.

Tabel 23.

Täiskasvanute difteeria ja teetanuse vastu korduvvaktsineerimine, 2004-2017

Aasta	Difteeria (korduvvaktsineeritud inimeste arv)	Teetanus (korduvvaktsineeritud inimeste arv)		
		Kokku	sh trauma puhul	sh plaaniliselt
2004	26850	27500	21243	6257
2005	27167	28786	20019	8767
2006	32207	32343	20719	11624
2007	32888	32987	20040	12947
2008	30606	31498	19325	12173
2009	27082	27168	17028	10140
2010	26091	26225	17392	8833
2011	28710	28771	17292	11479
2012	27710	27714	17700	10014
2013	25424	25424	17468	7956
2014	23537	23537	17881	5656
2015	24720	24720	18034	6686
2016	25704	25706	17328	8378
2017	24288	24288	16462	7826

Tabel 24.

Vaktsineerimine gripi vastu, 2016-2017

Aasta	Vaktsineeritud inimeste arv erinevates vanuserühmades					
	0-4.a	5-14.a	15-49.a	50-64.a	65.a ja vanem	Kokku
2016	1031	2173	15473	8949	7039	34665
2017	1546	3261	22004	12944	12387	52142

Keeldumised vaktsineerimisest

Viimase viie aasta jooksul on vaktsineerimisest keeldumise osas täheldatud kasvutrendi.

Tabel 25.

Keeldumised vaktsineerimisest (%) ja vaktsineerimata laste arvud, 2017

Vaktsineerimine	Keeldumised	Vaktsineerimata laste arv (vanuserühm)
Difteeria-teetanus (1–14 a.)	3,7%	8182
Läkaköha (1–10 a.)	4,3%	7031
Mumps, punetised, leetrid (2–14 a.)	4,1%	8197
Poliomüeliit (1–14 a.)	3,7%	8193
B-viirushepatiit (1–14 a.)	4,2%	10075
<i>Haemophilus influenzae b</i> (1-5 a.)	5,1%	3895
Tuberkuloos (alla 1-aastased)	3,1%	689
Rotaviirusnakkus (0-4 a.)	7,5%	1534 (1-aastastel)

Reisimisega seotud nakkushaigused

Tabel 26.

Reisimisega seotud nakkushaigused, 2017

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest imporditud	Nakatamise riigid
A-viirushepatiit	45	10	Bulgaaria 1 Holland 1 India 1 Leedu 1 Madagaskar 1 Malaisia 1 Prantsusmaa 1 Soome 1 Venemaa 2
<i>E. coli</i> soolenakkus	29	3	Hispaania 1 Soome 1 Prantsusmaa 1
E-viirushepatiit (äge)	4	1	Hispaania

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest importitud	Nakatamise riigid
Dengue viiruspalavik	8	8	Egiptus 2 India 1 Indoneesia 1 Nigeeria 1 Sri Lanka 1 Tai 2
Gripp (lab. kinnitatud)	1997	3	Austria 1 Nigeeria 1 Norra 1
Jersinioos (<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit)	43	2	Hispaania 1 Portugal 1
Kampülobakterenteriit	347	23	Aserbaidžaan 1 Bulgaaria 5 Hispaania 1 Horvaatia 1 India 2 Indoneesia 1 Itaalia 1 Leedu 1 Madagaskar 1 Myanmar (Birma) 1 Tai 2 Tšehhi 1 Ukraina 2 Ungari 1 Venemaa 2
Klamüüdiahaigused (sugulisel teel levivad)	1139	1	Soome
Kõhutüüfus	2	2	India
Lamblias	161	2	India 1 Kreeka 1
Leetrid	1	1	Itaalia 1
Leegionärihaigus	16	2	Itaalia 1 Türgi 1
Läkaköha	56	2	Türgi 1 Ukraina 1
Loomahammustus	1231	6	Ameerika Ühendriigid 1 Soome 1 Sri Lanka 1 Tai 1
Malaaria (<i>P. falciparum</i>)	1	1	Tansaania
Malaaria (<i>P. ovale</i>)	1	1	Nigeeria
Mumps	6	1	Jaapan
Noroviirusnakkus	644	5	Hiina 1 Kenya 1 Tai 1 Türgi 1

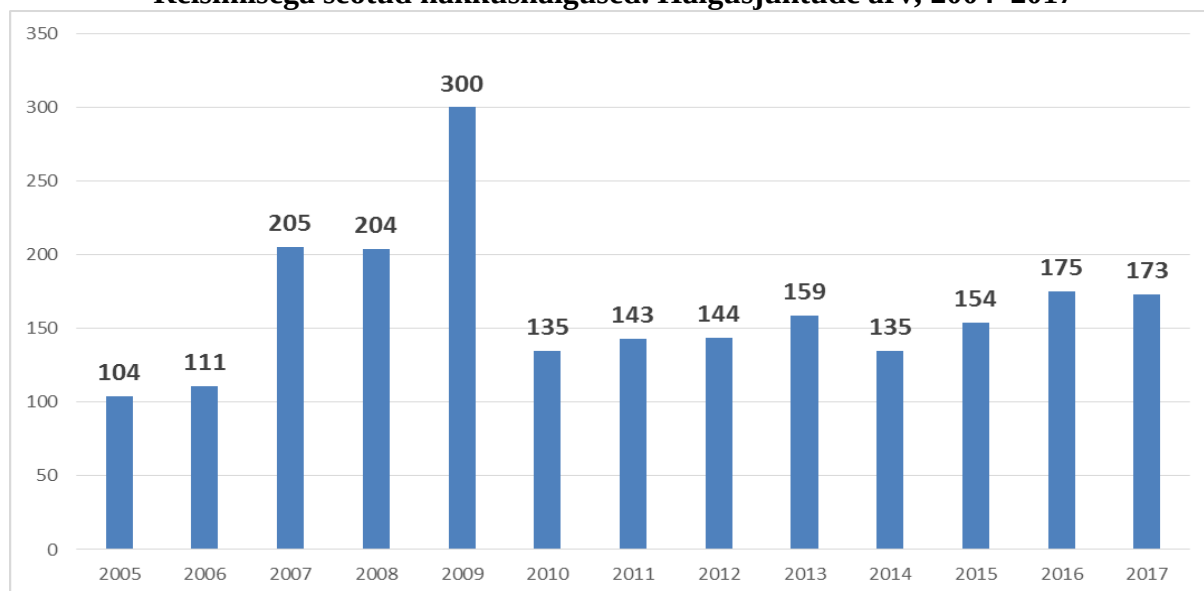

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest importitud	Nakatamise riigid
			Venemaa 1
Pneumokokknakkus	160	4	Norra 1 Ungari 1 Soome 2
Puukborrelioos (Lyme'i tõbi)	1963	12	Gruusia 1 Leedu 1 Läti 1 Poola 2 Rootsi 2 Soome 3 Taani 1 Venemaa 1
Puukentsefaliit	87	1	Rootsi
Rotaviirusenteriit	586	32	Bulgaaria 5 Egiptus 4 Gruusia 1 Hispaania 3 Horvaatia 2 India 1 Küpros 1 Maroko 1 Rootsi 1 Suurbritannia 3 Tai 2 Türgi 6 Venemaa 2
Salmonelloos	279	21	Bulgaaria 3 Egiptus 3 Filipiinid 1 Gruusia 1 Hiina 1 Hispaania 1 Indoneesia 1 Küpros 1 Mehhiko 1 Poola 3 Tai 1 Türgi 2 Venemaa 1 Vietnam 1
Šigelloos	16	12	Egiptus 1 Gruusia 2 India 2 Indoneesia 1 Kenya 1 Myanmar (Birma) 1 Nepal 1

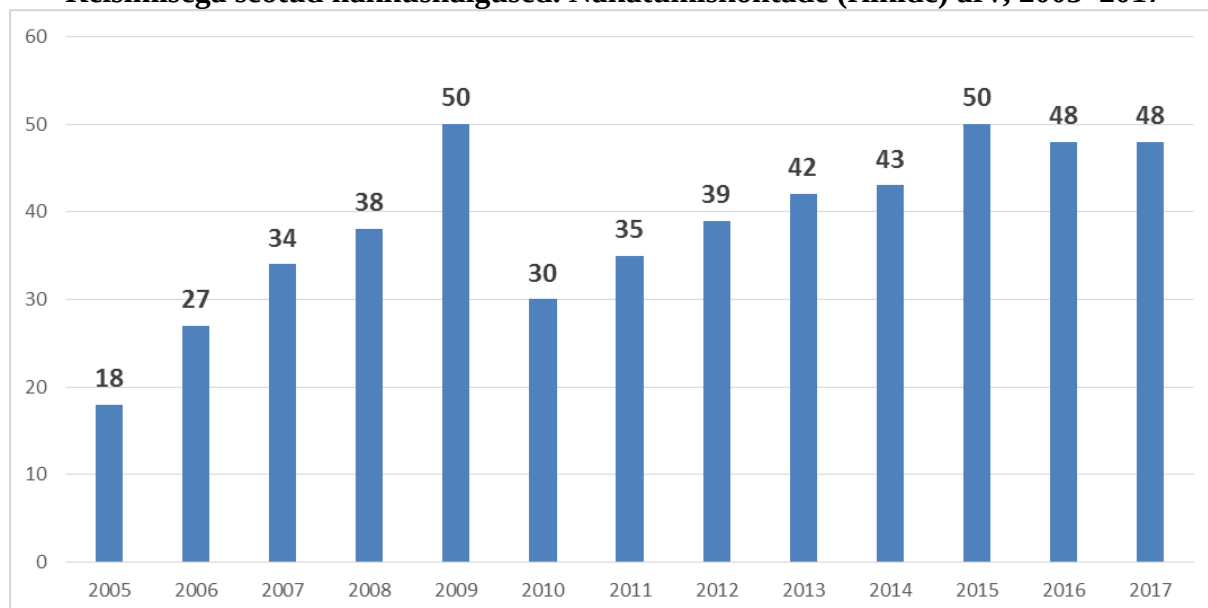
Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest importitud	Nakatamise riigid
			Tadžikistan 1 Tai 2
Soole muud täpsustatud bakter- ja viirusnakkused	391	3	Dominikaani Vabariik 1 Egiptus 1 Hispaania 1
Süüfilis	37	4	Ameerika Ühendriigid 1 Tai 1 Saksamaa 1 Ukraina 1
Tuulerõuged	8088	10	Egiptus 1 Hispaania 1 Poola 1 Singapur 1 Soome 2 Suurbritannia 1 Taani 1 Türgi 2
KOKKU		173	

Joonis 138.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Haigusjuhtude arv, 2004–2017

Joonis 139.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Nakatumiskohtade (riikide) arv, 2005–2017

Nakkushaigete hospitaliseerimine

Tabel 27.

Haiglaravil viibinud patsientide osakaal, 2017

Nakkushaigus	%
B-viirushepatiit, äge	100,0
Ehhinokokoos	100,0
E-viirushepatiit	100,0
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud	100,0
Kõhutüüfus	100,0
Leegionärihaigus	100,0
Leetrid	100,0
Leptospiroos	100,0
Listerioos	100,0
Meningokokknakkus	100,0
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid	100,0
Teetanus	100,0
Pneumokokknakkus	95,6
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus	94,3
<i>E. coli</i> soolenakkus	89,6
Rotaviirusenteriit	80,9
Muud täpsustatud soolenakkused	77,5
Puukentsefaliit	71,3
A-viirushepatiit	71,1
Norwalk-viirusnakkus	68,6
Amöbiaas	66,7
Dengue palavik	62,5
Salmonelloos	56,6
Jersinioos	51,2
Malaaria	50,0
C-viirushepatiit, äge	50,0
Muud ja täpsustamata viirushepatiidid	50,0
Kampülobakterenteriit	47,0
Šigelloos	43,8
Läkaköha	12,5
C-viirushepatiit, krooniline	8,3
Sarlakid	6,7
Difülobotriaas	4,3
Lambliaas	4,3
Süüfilis	2,7
Lyme'i tõbi	2,5
Gonokokknakkus	1,7
Loomahammustused	0,9
Tuulerõuged	0,7
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused	0,4
B-viirushepatiit, krooniline	0,0
Mumps	0,0
Toksoplasmoos	0,0
Erlühioos	0,0

Nakkushaiguste surmajuhud

Tabel 28.

Nakkushaigustest põhjustatud surmajuhud, 2003–2017

Nakkushaigus	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	KOKKU
Pneumokokknakkus			2	5	3	4		1	3	6	6	9	8	11	11	69
<i>H. influenzae</i> nakkus		1			2		2			2		4	2	4		17
Pneumokokk- ja <i>H. influenzae</i> seganakkus									1							1
Meningokokknakkus		4	1	1	1	2	1				1				1	12
Listerioos						2		2		1			3	2	1	11
Leegionärihaigus		1		2	1				2	2	4	2		3	2	19
Leptospiroos	1															1
Läkakõha					1											1
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik				1												1
Salmonelloos					1		1	1	1		2	1	1			8
Šigelloos					1											1
Malaaria							1			1						2
A-viirushepatiit									2						1	3
Äge B-viirushepatiit							1									1
Krooniline B-viirushepatiit											1					1
Creutzfeldt-Jakobi tõbi								1				3				4
Kampülobakterenteriit									1					1		2
Teetanus									1							1
Norwalk-viirusnakkus											1	1		1	1	4
Soole muud täpsustatud bakternakkused											1		2	10	7	20
<i>E. coli</i> soolenakkus												1		2		3
Rotaviirusenteriit													1			1
Gripp	?	?	?	?	?	?	13	8	10	4	8	22	21	29	40	155
KOKKU	1	6	3	9	10	8	19	13	21	16	24	43	38	63	64	338

2017. aastal ei registreeritud paratüüfusi, botulismi, brutselloosi, Creutzfeldt-Jakobi tõbi, difteeriat, kaasasündinut süüfilist, katku, koolerat, leeprat, marutõbi, ornitoosi, poliomüeliiti, siberi katku.

Järelevalve tulemused

Tabel 29.

Järelevalve immuniseerimiskohtade üle, 2017. a

Talitus	Esindus	Tegutsevate objektide arv	Kontrollitud objektide arv	Kontrollitud objektide %	Kontrollimiste üldarv
Põhja talitus	Harjumaa	519	298	57,4	435
	Raplamaa	19	19	100,0	44
	Järvamaa	30	28	93,3	40
	Kokku/ talituse keskmine	568	345	60,7	519
Lõuna talitus	Tartumaa	159	69	43,4	155
	Jõgevamaa	37	14	37,8	48
	Põlvamaa	30	14	46,7	41
	Valgamaa	29	15	51,7	48
	Viljandimaa	60	23	38,3	89
	Võrumaa	38	23	60,5	50
	Kokku/ talituse keskmine	353	158	44,8	431
Lääne talitus	Pärnumaa	99	53	53,5	84
	Läänemaa	30	25	83,3	32
	Saaremaa	34	28	82,4	40
	Hiiumaa	9	5	55,6	9
	Kokku/ talituse keskmine	172	111	64,5	165
Ida talitus	Ida-Virumaa	199	199	100,0	252
	Lääne-Virumaa	63	44	69,8	54
	Kokku/ talituse keskmine	262	243	92,7	306
Kokku/ Eesti keskmine		1355	857	63,2	1441

Tabel 30.

Järelevalve nakkushaiguste ennetamise ja epideemiatõrje meetmete täitmise üle, 2017. a

Talitus	Esindus	Tegutsevate objektide arv	Kontrollitud objektide arv	Kontrollitud objektide %	Kontrollimiste üldarv
Lääne talitus	Pärnumaa	57	27	47	27
	Läänemaa	18	8	44	8
	Hiiumaa	10	7	70	7
	Saaremaa	23	14	61	14
	Kokku/ Talituse keskmine	108	56	56	56
Ida talitus	Ida-Virumaa	149	38	26	38
	Lääne-Virumaa	45	14	31	14
	Kokku/ Talituse keskmine	194	52	28	52
Lõuna talitus	Tartumaa	115	37	37	37
	Jõgevamaa	21	9	9	9
	Põlvamaa	21	13	13	13
	Valgamaa	19	8	8	8
	Viljandimaa	33	17	17	17
	Võrumaa	23	21	21	21
	Kokku/ Talituse keskmine	232	105	54	105
Põhja talitus	Harjumaa (sh Tallinn)	362	117	32	122
	Raplamaa	21	11	52	8
	Järvamaa	22	9	41	10
	Kokku/ Talituse keskmine	405	137	42	140
Kokku/Eesti keskmine		939	350	37	353